

Mahmûd Efendi
Hazretlerimiz'in Kendi
Silsilesinde Son Şeyh
Olduğuna Dâir
Kesin Deliller

Hazırlayanlar

- Râbıta-i Şerîfeyi Muhâfaza Heyeti -

Özellikle “Hâfızâtün li'l-ğayb” Sırrına
Mazhar Kılınmış Hanım Hocalar

HEDİYEDİR, SATILAMAZ



Bu kitabı internette okumak, ses ve video kayıtlarını dinlemek için sonseyh.com web sitesini ziyaret edebilir veya bu QR kodu okutarak ulaşabilirsiniz.



ÖNSÖZ

Velîleri irşâd için vazîfelendiren Allâh-u Te‘âlâ’ya sonsuz hamd-ü senâlar olsun. Âlimleri ve mürşitleri enbiyâ vârisleri îlân eden **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) **Efendimiz**’e, irşâd ehli olan Ehl-i Beyt’ine ve tebliğ ehli olan ashâbına sınırsız salât-ü selâmlar olsun.

Elinizdeki bu küteyb hacmi küçük velâkin muhtevâsı büyük bir eser olup, **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**’in tecdîdinin ve irşâdının **Hazret-i Mehdî** (*Aleyhirridvân*) **Efendimiz**’e ulaştırılma husûsunda eşsiz hizmet görecektir.

Onun için bu risâleyi okuyup okutanlar ve insanlara Allâh rızâsı için dağıtanlar sahte şeyhlere tâbi olmaktan ve onlara bağlı medreselere giden çocukları bâtil inançlardan muhâfaza husûsunda vazîfelerini bir nebze de olsa îfâyâ gayret ettikleri için mutlakâ onların zürriyetleri Ehl-i Sünnet dışı îtikatlardan ve bâtil tarîkatlardan korunacak ve bu hizmette tuzu olanlar **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**’in ve onun silsilesinin ricâlinin şefâatlerine bu vesîleyle nâil olacaklardır.

**Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'in Kendi
Silsilesinde Son Şeyh Olduğuna Dâir Kesin Deliller**

Bu kitapçıkta sizlere **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin son şeyh olduğu, yerine kimseyi halîfe bırakmadığı ve vekilleriyle yolunun **Hazret-i Mehdî** (*Aleyhirrıdvân*) **Efendimiz**'e ulaşacağı hakkındaki beyanlarına şâhit olan hoca efendilerin ve ihvân-ı kirâmın tanıklıklarını aktaracağız.

Ayrıca bu husustaki beyanlarının ses kayıtlarına ulaşacağınız adresleri belirteceğiz ki böylece hem sizin bu hususta en ufak bir tereddüdünüz kalmaması sağlanacak, hem de aklında soru işâreti olanlar net bir şekilde cevaplarını bulacaklardır.

Allâh-u Te‘âlâ bu risâlede emeği geçen kadın-erkek tüm kardeşlerimize biricik şeyhimiz ve yegâne mürşidimiz **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'in dünyâda himmetlerini, âhirette de şefâatlerini ihsân eylesin. Âmîn!

İlk basım târihi **Efendi Hazretlerimiz**'in âhirete
irtihâlinin 3. sene-i devriyyesinin târihi olan
23 Zülka‘de 1446 / 21 Mayıs 2025'tir.

BİRİNCİ BÂB

MAHMÛD EFENDİ (KUDDİSE SİRRUHÛ) HAZRETLERİ'NİN BİZİM SİLSİLEDE SON ŞEYH OLDUĞU VE ŞEYHLİĞİNİN HAZRET-İ MEHDÎ'YE KADAR VEKİLLERİ İLE DEVÂM EDECEĞİ

- BİRİNCİ FASIL -

- MEDİNE'DE GÖRÜLEN ZUHÛRATTA HASAN EFENDİ VE MUSTAFA EFENDİ İÇİN “VEKİLLER” TÂBİRİ KULLANILMIŞTIR -

Büyük Bayram Hoca'nın Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri'**nden sonrasında ilgili rüyâsı **Efendi Hazretleri'**ne anlatıldıktan sonra yaşananlar şöyle gelişmiştir:

Cübbeli Ahmet Hoca Şöyle Anlatıyor:

2000'li yılların başında ben Tefsîr Odası'ndayken **Büyük Bayram Hoca** yanıma geldi ve “Ben bir rüyâ gördüm. **Efendi'**den sonra, **Hasan Efendi'**nin onun yerinde durduğunu gördüm. Bu rüyâyı **Efendi Hazretleri'**ne anlatmak istiyorum.” dedi.

Sonra “Beni **Efendi'**ye götür.” dedi. **Efendi Hazretleri** de yandaki odadaydı. **Efendi Hazretleri'**nin sağlığı o zaman çok yerindeydi. Hep mescidde dururdu zâten.

Gittik **Efendi Hazretleri'**ne rüyâyı anlattık. **Efendi Hazretleri:** “Tamam. Ben istihâre yapayım.” dedi ve **Bayram Hoca** bir şey demedi kalktı.

Aradan 7-8 ay kadar bir zaman geçti ama **Efendi Hazretleri** hiç bu konuyu konuşmadı. Sonra **Efendi Hazretleri** (tarafından) **Alî Hayder Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz'e** mürâaat edildi. Bunlar mânevî işler.

Alî Hayder Efendi Babamız (*Kuddise Sirruhû*) buyurmuş ki: “Bu iş beni aşar. Medîne’ye mürâcaat edin.”

Bunun üzerine Medîne-i Münevvere’ye gidildi. Sekiz ay sonra gibi umreye gidildi. Sene 2001’in sonları yâhut 2002’nin başları da olabilir. Çünkü ben yasaklıydım. 2000’in başında üç ay hapis yattım. Ondan sonra deprem vaazından dolayı dâvam devâm ediyordu. Ben yasaklı olduğum için **Efendi Hazretleri** beni umreye götüremedi. Götüremediği için “**Ahmed** biz Medîne’ye gideceğiz. Bu meseleyi soracağız. Sana gelir, anlatırım.” dedi.

Fakat o arada Medîne’den telefon etti. “**Ahmed** bir zuhûrât oldu. Biz döndükten sonra sana geleceğim, anlatacağım.” dedi ve bunun üzerine Medîne-i Münevvere’den döndü.

O sırada **Efendi Hazretleri** beni aradı. “Ben sana geleyim. Seni buraya çağırırtırıp yakalattırmayalım.” dedi.

Sonra **Hasan Efendi**’yi de aldı. Ramazân ayı iftâr gibi, Çengelköy’de kayınpederin evinde, alt kattaydık. “**Hikmet Efendi**’yi de çağırayım mı sizi çok özlemiş?” felan dedim. Onu da aldılar, geldiler.

Sonra **Efendi Hazretleri** zuhûrâtı anlattı: “**Ahmed** Biz Medîne’de **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) **Efendimiz**’e mürâcaat ettik. Benden sonra **Hasan Efendi**, ondan sonra **Mustafa Bilici Efendi**, birbiri ardınca vekîl olarak benim yerimde bulunacaklar.”

Bu şekilde ifâde etti. **Allâh** şahid. Vallâhi billâhi tallâhi buna yemîn edebilirim. “Şeyh” de demedi, “Halîfe” de demedi.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



2002'nin 10. ayında felan bu olaylardan sonra **Efendi Hazretlerimiz**, şu 8 hocayı toplayıp açıklama yaptı.

Ama yazıya dökülmedi ve “Bu burada kalsın, kimseye duyurulmasın.” buyurdu.

TOPLANAN HOCALAR

1) Hasan Kılıç Hoca Efendi

2) Mustafa Bilici Hoca Efendi

3) Zavendikli Mustafa Efendi

4) Münir Hoca

5) Denizlili İbrâhîm Hoca Efendi

6) Gözlüklü Ahmed Efendi

7) Resul Hoca Efendi

8) Fikri Doğan

2004 Yılı'nın Sonuna Doğru Alî Hayder Efendi Hazretleri'nin Rûhâniyetine Bir Arzuhâl Yazılır

Efendi Hazretleri'nin istihârecisi şeyhlik iddiâsında bulunur. Bunun üzerine **Efendi Hazretleri** evvelce zuhûrât gören aynı kişi olduğu için de “Bu ne yaman çelişki!” dercesine **Hasan Efendi**'yi çağırttı.

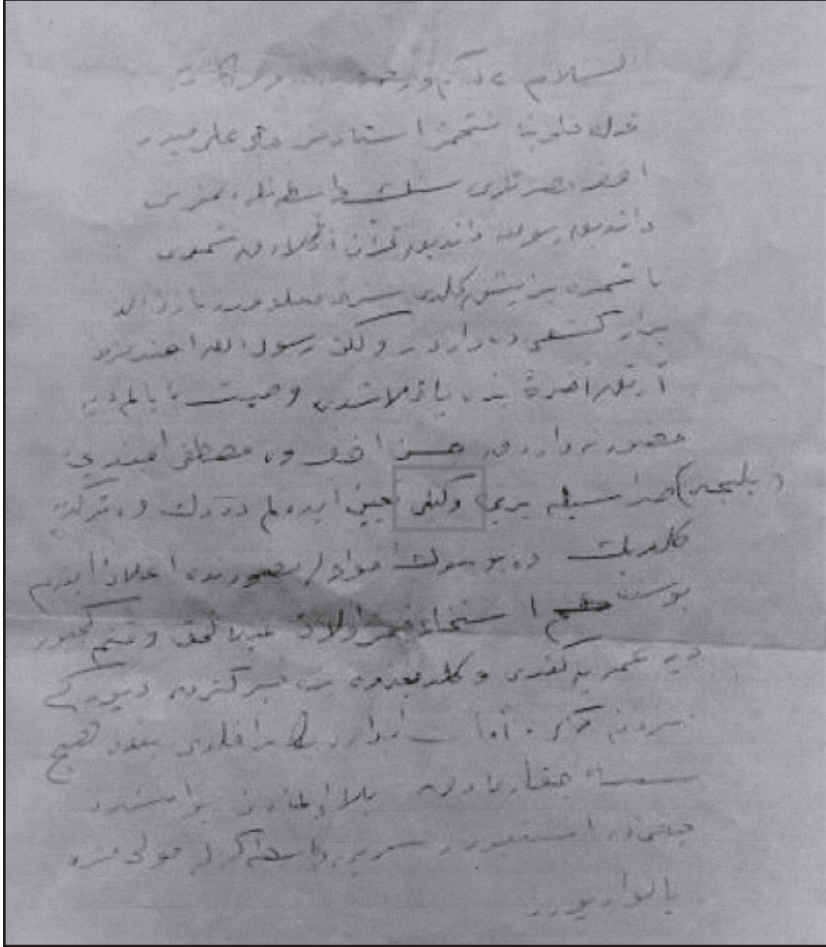
Efendi Hazretleri, **Hasan Efendi**'ye “Gel, otur şuraya! Dediklerimi yaz!” buyurdu.

Alî Hayder Efendi Hazretleri'nin rûhâniyetine bir arz-u hâl yazdırdı.

Daha sonra bu yazıyı **Alî Hayder Efendi Hazretleri**'nin toprağına gömdürdü.

ARZUHÂL

Şeyhimizin Ali Hayder Efendi Hazretleri'nin Kabrine
Gömdürdüğü Bu Arzuhâl Kâğıdı Hasan Efendi ve Mustafa
Efendi'nin Aslâ Halîfe Dahî Olmadıklarına Dâir Hasan
Efendi'nin El Yazısıyla Kaydedilen Bir Belgedir



İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Bu Arzu Hâlin Okunuşu

“es-Selâmu Aleyküm ve Rahmetullâhi ve Berakâtühü!

Kıbletü kulûbinâ (kalplerimizin kıblesi olan) şeyhimiz,
üstâdımız **Alî Hayder Efendi Hazretleri!**

Senin vâsıtanla Rabbimizi tanıdık.

Rasûlünü tanıdık, Kur’ân’ı anladık. Şimdi başımıza bir iş geldi. Size mâlumdur biiznillâh.

(Eski istihârecinin) Biraz keşfi de vardır. Velâkin **Rasûlüllâh** (Sallellâhu Te’âlâ Aleyhi ve Sellem) **Efendimiz**’in ‘Artık âhiret bize yaklaştı, vasiyet yapalım.’ diye huzûruna vardık.

‘**Hasan Efendi**’yi, **Mustafa (Bilici) Efendi**’yi sırasıyla yerime **VEKÎL TÂYİN EDELİM.**’ dedik.

Türkiye’ye gelince büyük hâceler (hocalar) huzûrunda îlân ettim. Bu sene istihârecimiz ‘İkâme vaktim geçiyor.’ diye umreye gitti. Geldiğinde bana haber getirdi.

Diyor ki: ‘Sizden sonra emâneti idâre bana bırakıldı.’ Ben de hiç ses çıkarmadım.

Belâ olmadan bu işten çıkmak istiyoruz. Sizin vâsıtanızla **Mevlâ**’ya yalvarıyoruz.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Bu Arzuhâl Yazısında Geçen “Vekîl Tâyin Edelim”
İfâdesinden Hasan Efendi'ye ve Sonrasında
Gelenlere Şeyhlik Değil Halîfelik Dahî Çıkmaz**

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'in **Hasan Efendi**'ye yazdırdığı, dolayısıyla **Hasan Efendi**'nin kendi el hat-tyyla yazılmış olan bu mektupta “**Vekiller**” tâbiri geçmektedir.

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz** “Halîfe” ile “Vekîl” tâbirlerini birbirinden ayırt edemeyecek kadar -hâşâ-câhil olmadığına göre ve bu tâbir **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) tarafından buyrulduğuna göre kesin hüküm ifâde etmektedir ki bu, **Hasan Efendi** ve **Mustafa Efendi**'nin **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'den sonra sırasıyla başvekil olacağını ifâde etmektedir, zîrâ daha önceden normal vekîl oldukları bilinmektedir.

Bu yazıya dayanarak “**Hasan Efendi**'yi halîfe olarak **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) **Efendimiz** seçti.” diyenler hem **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)e hem de ondan nakil yapan **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'e iftirâ etmektedir ve artık onların hiçbir dayanağı kalmamıştır, zîrâ tek dayanakları olan ve hastâne videosundan yıllar önce kaydedilen bu yazıda da açıkça “Vekîl” tâbiri geçmektedir.

İşte **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz** “*Halîfem yok*” sözüyle halîfesinin olmadığını dolayısıyla bu silsilede hiçbir şeyhin kalmadığını açıkça ifâde etmiştir.

Efendi Hazretleri'nin buyurduklarında tezât ve tenâkuz yoktur; orada ispât edilen başvekilliktir, hastânede nefyedilen ise halîfeliktir ve şeyhliktir. Zâten biricik şeyhimiz hiçbir zaman başkasına râbıtaya izin vermemiştir ve o hayattayken kimseye râbıtaya yapılmamıştır!

Vefâtından sonra da vasiyeti üzere râbîta kendisine devâm etmektedir, zâten halîfe ve şeyh yoksa râbîta yaptırma konusu temelinden sâkıt olmuştur.

Ancak **Efendi Hazretlerimiz** tarafından tarîkattan kovulan **Mâsum Bayraktar** ile kendisine râbîta yaptıran Trabzon'daki **İshâk Hoca** müstesnâ!

Nitekim **Hasan Efendi Hocamız** bu **İshâk**'ın kendisine râbîta yaptırmasından dolayı yıllarca mücâdele vermiştir ki bu adam da **Efendi Hazretleri**'ni bu hususta dinlememiştir.

Tabî bunların yaptıkları **Efendi Hazretlerimiz**'in yolunu bozamaz, nitekim şimdikilerin yaptıkları da tarîkat-ı aliyyeye zarar veremez. Yanlış yapan kendine zarar verir, âhirette hesâbını çok zor verir ve cezâsını çeker.

Artık “Hak”dan sonra “Dalâlet”den başka hiçbir şey kalmamıştır!

- İKİNCİ FASIL -

- EFENDİ HAZRETLERİ'NİN SON ŞEYH
OLDUĞUNUN EN BÜYÜK DELİLİ
HASTÂNE VİDEOSUDUR -

Hastânede Çekilen Şu Videoyu İzleyip de
Hâlâ Hasan Efendi'yi ve Fikri Doğan'ı Şeyh Kabûl
Edenler Efendi Hazretleri'ne İftirâ Attıkları İçin
Felâh Bulamayacaklar (19 Ekim 2007)

19 Ekim 2007 akşamı hastâne odasındaki olaylara şâhit olanlar:

- 1) Rasûl Bölükbaş Hoca Efendi
- 2) Cübbeli Ahmet Hoca Efendi
- 3) Muhammed Keskin Hoca Efendi
- 4) Şefik Kocaman Hoca Efendi
- 5) Hasan Barçın Hoca Efendi
- 6) Torun Resul Hoca Efendi
- 7) Mustafa Sultanoğlu
- 8) Mehmed Kaya
- 9) Hanım Annemiz
- 10) Cübbeli Hoca Efendi'nin Hanımı
- 11) Torun Resul Hoca Efendi'nin Hanımı

Hastânede Efendi Hazretleri'nin “Halîfem Yok”
Şeklindeki Sözüne Şâhit Olanların Beyanları

1-a) Cübbeli Hocamız Hastânede Yaşananları Şöyle Anlatıyor:

Bana dediler ki: “**Hasan Efendi ve Mustafa Efendiler** geldi.
Orada bâzı şeyler yaşandı.”

Biz oturduk. Saat (gece) 12 oldu, hattâ geçiyordu. “Şimdi **Efendi Hazretlerini** rahatsız etmeyelim.” dedik. Tam gidiyorduk, merdivenden bizi geri çağırdılar.

“**Efendi Hazretleri** geldiğinizi duydu, sizi çağırıyor.” dediler. Biz de hemen geldik. Sonra **Resul Hoca** ile karşı karşıyayız, **Efendi Hazretlerimiz** yatakta, yatağın bir ucunda ben, diğer ucunda **Resul Hoca** var, **Efendi Hazretleri**’ne **Resul Hoca** sormaya başladı: “Evvelce bizi toplamıştınız. ‘Benden sonra **Hasan Efendi**, ondan sonra **Mustafa Efendi** vekîl.’ demiştiniz. Şimdi bizden bu hususta şâhitlik imzâsı isteniyor. Ne yapalım?” dedi.

Efendi Hazretleri: “Ben kimseye bir söz vermedim, ben kimseyi bırakmadım.” dedi. Yâni iptâl ettiğini açıkça belirtti. Sonra birkaç kere daha sordu. Bir keresinde “Nasîb neyse, o olur.” dedi. Bir kere de “**Allâh** bilir.” dedi.

Resul Hoca dedi ki: “Siz yerinize birini tâyin ettiniz mi?”

Efendi Hazretleri: “Yok, yok.” dedi.

Resul Hoca en sonunda “Şimdi ben ne yapayım? Beni yarın imzâya çağırıyorlar.” dedi.

Efendi Hazretleri: “Git benim böyle dediğimi söyle.” buyurdu.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**1-b) Cübbeli Ahmet Hoca Bu Husûsu Yeni Konuşmuyor,
2008'de Radyo Programında Gelen Bir Suâle
Verdiği Cevapta Şöyle demiştir:**

Önemli bir soru: “**Hasan Efendi**’nin vekâleti husûsunda ne dersiniz? 3-4 sene önce Aktüel Dergisi’nde ‘**Efendi Hazretleri**’nden sonra **Hasan Efendi** gelir.’ demiştiniz, bu değişti mi?”

Şimdi tabî bu değişti. **Efendi Hazretlerimiz** Kartal’da hastânede bulunduğu bir dönemde hocamız **Resul Hoca** vesâir bâzı arkadaşlarımız en az 8-10 kişi kadar insanın huzûrunda “Ben ‘Kendimden sonra.’ diye kimseye söz vermedim.” demiştir.

Resul Hocamız’ın “Peki o zaman sizden sonra kim olacak? Yerinize bulunacak?” sorduğunda “**Allâh** bilir”, tekrar sorulduğunda “Kime uyalım?” (diye) “Nasip neyse o olur.” buyurarak işi gayba bırakmıştır, evvelceki görüşünü bu noktada neshetmiştir.

(En sonunda “Siz yerinize birini tâyin ettiniz mi?” diye sorulunca “Yok, yok.” diye kesin cevap buyurmuştur.)

Dolayısıyla “**Hasan Efendi**’nin vekâleti” derken genel mânâda **Efendi Hazretlerimiz**’in vekillerindendir ama bu hususta tek değildir, yüzlerce bu görevi yapan hoca efendi kardeşimiz vardır, o da onlardan biridir.

Ama tabî **Efendi Baba**’dan kalması, yaşlılığı, diğer bâzı ahlâkî fazîletleri nedeniyle farklı hâlleri olabilir.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



2) Muhammed Keskin Hoca Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:

Efendi Hazretlerimiz kendisinden sonra halîfe bırakmış mıdır?

Efendi Hazretlerimiz (*Kuddise Sirruhû*) kendisinden sonrası için muayyen bir halîfe tâyin etmemiştir. Bu husus, sosyal medya mecrâlarında paylaşılmış olan meşhur video kaydından, bu kayıta sûret ve sesleri bulunan cemâatimizin güzîde hocalarının şehâdetlerinden, sâir hoca efendilerin nakillerinden ve gösterebileceğimiz sâir delillerden de anlaşılacağı üzere tartışma götürmez bir hakîkattir.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Mârifet Derneği'nin Bu Husustaki Paylaşımı

**Marifet Derneği**
25 Mar · 

1- Efendi Hazretlerimiz Kendisinden Sonraya Halîfe Bırakmış mıdır? Efendi Hazretlerimiz, kendisinden sonrası için muayyen bir Halîfe tayin etmemiştir. Bu husus, sosyal medya mecrâlarında paylaşılmış olan meşhur video kaydından, bu kayıta sûret ve sesleri bulunan cemaatimizin güzîde hocalarının şehadetlerinden, sair hoca efendiler 'in nakillerinden ve gösterebileceğimiz sair delillerden de anlaşılacağı üzere; tartışma götürmez bir hakikattir.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



3) Şefik Kocaman Hoca Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:

2007 sonbaharında Dârüşşafaka Maltepe Zümrütevler Fizik Rehabilitasyon Merkezi'nde **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'e** bir soru sorulmuştu.

Cumâ günü akşamı **Resul Bölükbaş Hoca Efendi, Cübbeli Ahmet Hoca Efendi** ile birlikte toplamda 8 erkektik.

Resul Hoca Efendi (Hasan Efendi'nin halîfeliği hakkında imzâ atılacak) toplantıya çağrıldığı için **Efendi Hazretlerimiz'e** sordu.

Şimdi bir video var internette, birisi çekmiş onu. Fakat onun evveliyâtı var. Evveli şöyle; **Resul Hoca** evvelâ **Efendi Hazretlerimiz'e** “Yerinize tâyin ettiğiniz birisi var mı?” diye sordu. **Efendi Hazretlerimiz:** “Yok.” dedi.

Resul Hoca: “Sizden sonra ne olacak?” dedi. **Efendi Hazretlerimiz:** “Nasip neyse o olur.” buyurdular.

Resul Hoca: “Beni toplantıya çağırıyorlar, ne buyurursunuz?” diye sorunca **Efendi Hazretlerimiz:** “Böyle dediğimi dersin.” buyurdu. Sonra araya birkaç konuşmalar daha girdi. **Resul Hoca** bir daha sordu. Bu kısım kayıta var. “**Efendi Hazretleri,** yerinize tâyin ettiğiniz birisi var mı?” diye sordu. **Efendi Hazretleri** bu sefer 2 defâ “Yok, yok.” buyuruyor. Hem üzerine basarak söylüyor.

Benim gözümün gördüğü, kulağımın işittiği budur. Zuhûrât olmuş, rüyâ görülmüş, imzâlar atılmış, toplantılar yapılmış.

Şunu açıkça beyân etmek istiyorum; ben, **Efendi Hazretlerimiz'in** ağzından ne duyduysam, ona îtibâr ederim.

Kimsenin zuhûrâtı, imzâsı beni bağlamaz. Kusura bakmayın. Benim tarîkat anlayışım, benim mürşid tasavvurum bunu gerektiriyor!

Ben şeyhimin ağzından bir şey duymuşum, bana siz ne getirirseniz getirin. Kusura bakmayın. Ben onun ağzından çıkanı bilirim.

Tarîkatın sâhibi odur, tasarruf yapan odur. Ne olaydı birisini bıraksaydı. Vallâhi isterdim. Ama ben şimdi başkalarına da söylüyorum. Benim yerime koyun kendinizi.

Mürşidin ağzından duydunuz, ne yapacaksınız? Bakıyorum ki, farklı şeyler söyleyenler var.

Geçenlerde yine sevdiğimiz bir hoca arkadaşımız, söyledim kendisine “Benim yerimde olsan ne olurdu?” diye. “Orada soru sormak hataydı.” diyor. (Çünkü Efendi Hazretleri’ne bunadı gözüyle bakılıyordu.)

Yâhu diyorum “Soru sormak hatâ veyâ değil ama soruldu. **Efendi Hazretleri** cevap verdi. Sen olsan ne yapacaktın?”

O zaman garip bir şeyler söylediler, burada zikretmek istemiyorum.

Bir başka arkadaş da sordum bunu. “**Efendi Hazretleri**’nin bu dediği geçerli değil mi?” diye. “Geçerli değil.” dedi.

Dedim (ki) o zaman: “Esğarî müşteregi (en küçük buluşma noktamızı bile) kaybettik, tartışma zemîni kayboldu.”

Bana göre **Efendi Hazretleri**’nin söylediği söz geçerli. Sana göre geçerli değilse söyleyecek bir şey bulamam. Seninle tartışacak bir durumum yok. Sokaktan geçen birisine “Bu benim şeyhimdir.” desen, ben ne diyebilirim sana?! Hiçbir şey diyemem.

Dolayısıyla çok bilen bir arkadaş da usûl kâidelerine uydurarak bir şeyler söylemeye çalışıyor. Kusura bakmayın. Muhâlefet edecekseniz deyin ki: “Biz, o hükmü kabûl etmiyoruz.”

Efendim “Meşâyih siyâset yaparmış.” (diyorlar.) “Siyâset yapmak.” demek, “İnsanları idâre etmek.” demektir. Bugünün politikası gibi yalana dayalı bir olay değildir.

“Meşâyih-ı kirâm siyâset yapar.” demek “İnsanları idâre ederler.” demektir. İnsanların hak ettiği muâmeleyi insanlara yapmazlar, kendi canlarına çekerler, tahammül eder, sabrederler. Yeter ki kimse kaybetmesin, siyâset yapmak dediğiniz İslâm’da ve tasavvufta budur. Yoksa bugünkü politikacılar gibi, bugün böyle bir şey söyle, yarın başka bir şey söyle, öyle bir şey tarîkatta olmaz! **Allâh** dostları evet, siyâset yaparlar ama yalan söylemezler!

Taban tabana zıt şeyleri iddiâ etmeyin lütfen. **Efendi Hazretleri** “Yok.” diyorsa yoktur.

Benim kitapta, “**Mektûbât**”ta, “**Risâle(-i Kudsiyye ve Hâlidîyye)**de” gördüğüm, tasavvuf târihinde gördüğüm şeyh tasavvuru böyle değil.

Ama kaydı var, şaşırdığım nokta da şu **Efendi Hazretleri**’ne soruluyor onun kaydı var buna rağmen konuşulabiliyor, buna rağmen bir şeyler söylenebiliyor.

Şurası da var; “Ben ihtiyarlamışım, siz ne yaparsanız yapın.” dedirttirmişiz **Efendi Hazretleri**’ne zamânında. Bunu dedirttiren insanlardan çok da bir şey beklememek lâzımdır. **Allâh** işin netîcesini hayra vardırırsın. Böyle olsun istenmezdi. Âhirete çıkacağız, o zâtın yüzüne bakacağız, yâni herkes kime kavuşmak istiyorsa ona göre hareket etsin. **Allâh** hepinizden râzı olsun, **Allâh** âkıbetimizi hayretsin.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**4) (İsmâîlağa Vakfı Eski Başkanı)
Mustafa Sultanoğlu Şöyle Anlatıyor:**

a) Resul Hoca, Efendi Hazretlerimiz'e “Sizden sonra halîfe var mı?” diye sorunca **Efendi Hazretleri:** «لَا» dedi. Kesin ve net bir kelimelerle.

Hastâneye geldiler hattâ ben orada şöyle bir kelime söyledim, dedim ki: “Hocam geldiniz buyurun, **Efendi Hazretlerimiz** karşınızda, sorun, açık sorun.” dedim.

Efendi Hazretlerimiz: “Yok.” buyurdu.

Çınaraltı grubu tamamı. **Metin Hoca** hayatta olsaydı. Takır takır söylerdi.

Metin Hoca: “O toplantıyı yapmasınlar.” buyurup, benimle haber gönderttirdi: “Ne duruyorsunuz daha?!” diye.

Gönderdiğinde o girdi heyete “**Efendi Hazretleri:** ‘Toplantı yapmayın.’ dedi. Niye toplantı yapıyorsunuz?!” dedi.

Birçok hocaya telefon açtım, cesâret edemedi.

Ben onlara “Açık sorun hocam, şüpheniz kalmasın, benim de üzerimde yük kalmasın. Sonra ileride şu olur bu olur.” dedim.

Bunun üzerine sormama gibi bir cihete gittiler. Bunun üzerine **Efendi Hazretleri** bana döndü ve “Ne oluyor?” Yâni “Ne sorunlar?” dedi. Ben de dedim ki: “Efendim hilâfet meselesidir.”

O zaman **Efendi Hazretlerimiz** ellerini kaldırarak açık ve net bir şekilde “Ben kimseye söz vermedim. Ben kimseyi bırakmadım.” buyurdu. **Efendi**’nin en çok üzerinde durduğu kelime: “Ben kimseye söz vermedim.” (cümlesi) idi.

Ben şimdi bunu anlayamıyorum, hâşâ hoca efendilere laf söylemek benim haddim değil ama bunu kendileri duyan insanlar nasıl “Duymadım” diyebiliyorlar?! Ben bunu anlayamıyorum.

Bunun üzerine **Efendi Hazretleri** bizi çağırırttırdığında, ısrarla “Sen gel, (hanımın) **Zübeyde**’yi de çağır, o da çabuk gelsin.” dedi.

Odaya girdiğimde **Efendi Hazretlerimiz**: “Ben kimseye söz vermedim.” buyurdu. Bana yansıyan **Hasan Efendi**’yi yerine bıraktığı, **Mustafa Efendi**’yi yardımcısı biliyordum.

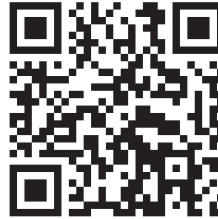
Bunun üzerine ben o şaşkınlıkla: “Ne yâni sizden sonraki şeyh **Hasan Efendi** değil mi?!” kelâmını kullandım. **Efendi Hazretlerimiz** de: “Kimseye söz vermedim.” kelâmını kullandı. **Allâh** indinde ben buna şâhidim.

Ben hattâ bu kelimeler üzerine o şaşkınlıkla daha sonra “Bunu herkese söyleyeyim mi **Efendi Hazretleri**?” dedim. **Efendi Hazretleri**: “Ne duruyorsun dâ?” dedi.

(Ardından Efendi Hazretleri:) “**Cübbeli**’yi, **Resul Hoca**’yı ara da, **Cübbeli**’ye de söyle, herkese duyur!” dedi. Ben tekrar tekrar sordum: “**Efendi Hazretleri** bu isimleri arayayım mı? Arıyorum.” dedim.

Efendi Hazretleri kızgın bir şekilde “Ara deyrum dâ, ne durmadan soruyorsun.” dedi. Bunun üzerine ben sizi, **Resul Hoca**’yı, **Metin Hoca**’yı hep aradım. (Onlar:) “Bir defâ duydum.” diyemezler (Çünkü kaç defâ duydular.)

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



b) Mustafa Sultanoğlu’nun bu konuşmadan bir sene sonra bu konuda **Cübbeli Ahmet Hoca**’ya verdiği bilgiler hiç şaşmadan aynen tutuyor.

Cübbeli Ahmet Hoca: “Şimdi senden aldığım ses kayıtlarında elhamdülillâh çok fayda oldu tabî ümmete, herkes sana duâ ediyor, **Efendi Hazretleri**’nin şâhitliğini gizlemedin.”

Sultanoğlu: “Yok yok gizlenmez o, hakkı kalır çünkü!”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Eee tabî, **Allâh** râzı olsun, bu arada sen bana bir şey dedin, onu tekrar şey yapayım.”

Sultanoğlu: “Şöyle sordum yâni hayret içerisinde kaldığım için şaşırdım dedim ki: ‘Ne yâni **Efendi Hazretlerimiz** sizden sonraki şeyh **Hasan Efendi** değil mi?’ Bunun şâhitleri de var yanımda. O zaman **Efendi Hazretlerimiz:** ‘Ben kimseye söz vermedim. Ben kimseye demedim.’ buyurdu. Kaşları da çatıktı.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Evet.”

Sultanoğlu: “Çünkü tekrar tekrar ben sordum yâni kime bil-direyim? Sizi aramamı özellikle söyledi. Hilâfet felan vermediğini zâten ondan sonra çok defâ söyledi.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



5) Mehmet Kaya Şöyle Anlatmaktadır:

O gün **Resul Hoca**’yı ben getirdim oraya. O akşam ben de oradaydım. **Efendi Hazretlerimiz**’e hastânede oturduğu yerde, **Resul Hocamız** sordu: “**Efendi Hazretleri** siz yerinize birini tâyin ettiniz mi?” dedi. “Yok.” dedi **Efendi Hazretleri**.

Ondan sonra **Resul Hoca:** “Peki sizden sonra ne olacak?” dedi. **Efendi Hazretleri:** “Nasip neyse o olur.” buyurdu.

Arada bâzı konuşmalar oldu. Sonrasında **Resul Hoca** tekrar sordu.

Efendi Hazretlerimiz: “Yok, yok.” buyurdu.

Ben buna şâhitlik ettim. **Allâh** bizi şâhit etti.

Bu şâhitliğimizi dünyâda âhirette gizleyecek durumumuz da yok. Öyle bir şey zorlama olması mümkün mü?! Öyle zorlama olsa biz oradayız görürüz, ben öyle bir şey hissetmedim, öyle bir şey de görmedim.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



6) Resul Bölükbaş Hoca Efendi'nin Torunu Şöyle Anlatmaktadır:

Hastâne olayında biz de oradaydık, ben ve hanımım vardı, **Cübbeli Hoca**'nın hanımı ve **Sultanoğlu** da vardı.

Hocamla berâber Rize'de dersteydim. **Efendi Hazretleri**'nin yanındaki **Şefik Kocaman Hoca** hastâne olaylarının kayıtlarını alıyordu. Kim vardı, kim yoktu diye not alıyordu.

Öyle zorla baskı altında konuşturuldu vs. olmadı. Öyle bir şey yok. Biz orada, yan taraftaydık. Biz hemen yan tarafta, **Efendi Hazretleri**'nin yan tarafındaydım.

İstişâre yapıyordunuz siz. Bizzât yanınızdaydık. Ondan sonra **Efendi Hazretlerimiz**'in yanına gidildi.

Orada öyle denildiği gibi herhangi zorlama yok. Öyle bir şey olur mu?!

Ben hatırlıyorum yâni o dönem yaşıım 20-22 felan(dı), yan tarafta oturdunuz. Böyle bir şey (yâni) aranızda istişâre yaptınız “**Efendi Hazretleri**’ne soralım.” diye.

O hastânenin misâfır ağırlama gibi bir bölümü vardı. Oradan **Efendi Hazretleri**’nin yanına geçildi. Ondandır sonra da soruldu. Ben şâhidim. “Şâhit değilim.” diyemem ki!

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



7) (Hastânedede Videoyu Çeken) Hasan Barçın Hoca Efendi Şöyle Anlatmaktadır:

Şimdi benim şâhit olduğum olay şu; **Resul Hocam** aynı videodaki gibi soruyu sordu. **Efendi Hazretlerimiz**: “Yok, yok.” buyurdu. “Nasip ne olursa o olsun.” Bunu da buyurdu.

(Resul Hoca:) “Yarın bizi toplantıya çağırıldıklarında ne diyelim **Efendi Hazretleri**?” dedi. (Efendi Hazretlerimiz de:) “Benim böyle dediğimi deyin.” buyurdu.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



- ÜÇÜNCÜ FASIL -

- EFENDİ HAZRETLERİ'NİN SON ŞEYH OLDUĞU
VE YERİNE KİMSEYİ BIRAKMADIĞINA DÂİR
BEYANLARINA ŞÂHİT OLAN DİĞER
BÂZİ İHVÂNIN ŞEHÂDETLERİ -

1) (İrşad Dergisi Mart 2004 Sayısındaki Röportajında)
Mustafa Bilici Hoca Efendi Şöyle Anlatmaktadır:

Nasıl ki bizim Peygamberimiz (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) en son geldi. En son gelmekle Hâtemu'l-Enbiyâ oldu. **Efendi Hazretlerimiz** de en sondur. İmâmu'l-Evliyâ'dır. Anlatamam onu.

Efendi Hazretlerimiz (*Kuddise Sirruhû*)nun kendisinden sonra baş vekîl olarak tâyin ettiği **Hasan Efendi**'ye yardımcı olarak görevlendirdiği ve onun vefâtından sonra sâdece onun baş vekîl olacağını bildirdiği “Gagaşum” lakaplı **Mustafa Efendi Hoca-mız** (*Rahimehullâh*) Mart 2004 yâni hastâne videosundan 3 sene önce **Efendi Hazretleri** (*Kuddise Sirruhû*)nun son şeyh olduğunu

zim!” Rahmetullah aleyh... Ali Haydar Efendi'nin hoşuna gitti, güldü! Yani Ali Hoca yok demeyecek de ona öyle bir şaka etti. Demin ne dedim, “Büyükler dağları kökünden koparırlar.” Aldı onu 1954'de, imam etti oraya. 1996 yılında oradan emekli oldu. Efendi Hazretlerini anlatmaya gücüm yetmez. Aldım elime fincanı gidiyorum Sapanca gölünü boşaltmaya... Efendi Hazretlerinin büyüklüğünü fincanla anlatamam. Öyle bir insandır. Yeryüzünde eşi bulunmayan bir insan. Dahasını diyeyim mi?

B. İrşad- Söyleyin hocam!

M. Bilici- Nasıl bizim Peygamberimiz *Sal-lallahu Aleyhi ve Sellem* en son geldi, en son gelmekle Hatem'ul Enbiya; bizim Efendi Hazretleri de en sondur. İmam'ul Evliyadır. Anlatamam onu... Bana “düzenli” der. Şöyle der: “Mustafa şimdiye kadar hiçbir sözüme itiraz etmedi.” O cami için 7 sene uğraştım. “Mustafa'yı babama benzetirim. Babam hiç üşenmezdi, gider gelirdi. Bitirmedikçe bırakmaz-

beyân ederken birileri bugün nasıl sahte şeyhler uyurabiliyor?!

Efendi Hazretlerimiz (*Kuddise Sirruhû*)nun baş vekîl tâyin ettiği bu zât **Hasan Efendi**'nin ve kendisinin ne makamda olduklarını anlamadı da **Efendi Hazretlerimiz** ile bir kere dahî oturmamış çocuk çocuk mu bunu anladı?!

İrşad Dergisi / Mart 2004
Sayısının İlgili Sayfası

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Yâsîn Alsancak'ın (Mustafa Bilici Hoca
Efendi'nin Bu Sözüne) Şâhitliği:**

2008 yılında ben okuyordum, her sabah namazına İsmâîlağa Câmîi'ne geliyordum. Bir sabah hatme yapılırken **Mustafa Efendi** buyurdular ki: “Nasıl bizim **Peygamberimiz** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) son peygamber ise **Efendi Hazretlerimiz** de bu silsilenin son şeyhidir. Bu silsilenin 36. halkasıdır. 37. halka ise **Mehdî** (*Aleyhisselâm*) olacaktır.” dedi.

Bizzât buna şâhidim, **Allâh** da dediklerime şâhittir. Hatmede **Mustafa Efendi**'nin yanında **Hasan Efendi** de vardı.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**2) (Kumrulu Medreseleri Hocası Fatma Temir Hoca'nın Babası)
Hasan Çelik Efendi Şöyle Anlatmaktadır:**

Ben, **Efendi Hazretlerimiz**'i ziyârete gitmiştim. Görüşünce bana: “**Hasan Efendi**, sana bir şey diyeceğim. Ne diyorsam doğrudur! Ben rahatsızlandım, hastalandım. Hastâneye yatma durum olunca herkes dedi ki ‘**Efendi Hazretleri** ölüyor.’ Herkes şeyh olmaya başladı. **Hasan Efendi**, ben kimseye vazîfe vermedim, haberin olsun!

Bunlar kendi kendilerine şeyh oluyorlar. Hâdis e bu, ilk defâ sana söylüyorum.” dedi. Beni çok severdi, bana güvenirdi.

Arayan kişi: “Sen, **Efendi Hazretleri**’nin oğluna söylemişsin bu durumu.” (deyince şöyle dedi:)

Onlar çocuk, çocuk adamlar yâ! **Efendi Hazretleri**’nin bana karşı çok acâyip bir sevgisi vardı. Çok ama çok ama! En sırları bana söylerdi!

Efendi Hazretleri bana dedi ki: “Ben hastalanınca öleceğimi zannettiler. Herkes şeyhliğini îlân etmeye kalktı. Onların isimlerini söylemeye gerek yok. Haberin olsun ben kimsey e vazîfe vermedim. Onlar kendi kendilerine şeyh oluyorlar.”

Arayan kişi: “**Hasan Amca** ‘İsimlerini vermeye gerek yok.’ dedin ya, bu senin sözün mü, **Efendi Hazretlerimiz**’in sözü mü?” (deyince şöyle dedi:)

Yok, **Efendi Hazretleri** (bu kelimeyi) bana söylüyor.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



3) İhsan Kaya Âbi Şöyle Anlatmaktadır:

Efendi Hazretlerimiz’in en eski ihvanlarından **İhsan Kaya** âbimiz ilerideki beyânından anlaşılacağı üzere konuşmasına şöyle başladı:

“**Efendi Hazretleri**’nin oğlu **Ahmet Hoca** beni aradı ve ‘Sen **Hasan Efendi**’yi şeyh kabûl etmiyor musun?’ dedi, ben de ona: ‘Nasıl kabûl edeyim?! Bizzât hastânede **Efendi Hazretleri**’nin şöyle buyurduğunu işittim.’ diye (şöyle) anlatmaya başladı:

Mustafa (Bilici) Hocam: “**Efendi Hazretleri** Vakıf idâresi karar aldı, siz yaşlandınız, sizin yerinize **Hasan Efendi**.” (deyinince) o da buyuruyor ki: “Ben yaşlandım daha bunamadım, görev istenmez, görev verilir.”

Sonra beyt okuyor, ağlıyor ve bu göğüs var ya göğüs, böyle kalkıyor vuruyor. Gözünden yaşlar akıyor.

Ben Kur’ân’a -hodri meydan- el basıyorum. **Kemâl Efendi** de sağ, hocamız, o da orada(ydı). Anladın mı?! Ben bu(nu) canlı (yaşadım) hastânede; Acıbadem Hastânesi’nde. Anladın mı?!

Ben orada(yken) **Efendi Hazretleri**’nin oğlu beni aradı. Ben de ona 2005’te dedim ki: “Hocam ben size ‘İsmâîlağa büyük kursta ders vermeyin, babanızın yanında olun, şeyinizi (masrafınızı) ben karşılayayım.’ dedim (ama siz:) ‘Babam beni istemiyor.’ (dediniz.)

Şimdi ben de kendisine dedim ki aradığı zaman “Hocam ben size 2005’te böyle söyledim. Siz bana ne dediniz?”

Dedi ki aynen onun üzerine “Babam istemedi beni.”

(Ben:) “Peki hocam.” dedim.

İki yiğenim oradaydı. **İlyas** (Kaya) oradaydı, ben de oradaydım.

Mustafa Hocam böyle söyledi, konuştum hiçbir cevap vermedi. Tamam durum böyle hocam yâni. Bunu hiç kimse (inkâr edemez). (Bu meselenin böyle olduğu husûsunda) ben Kur’ân’a el basarım. **Kemâl Efendi** hocamız da sağdır, hastânedeydi 2007’de.

“İstersen **Hasan Efendi**’ye gidelim.” dedim ona. “**Hasan Hocam** sağ, istersen (gidelim).” dedim. “**Kemâl Efendi**’ye gidelim.” (dedim ama tüm) bunlara da cevap vermedi (Ahmet Hoca).”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



4) (Seyfettin İnanç'ın Âbisi) **Ahmed İnanç Hoca Efendi Şöyle Anlatmaktadır:**

2001 umresinde Medîne-i Münevvere'de **Efendimiz** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)'i Ravza-i Mutahhara'yı ziyâretten sonra oteldeki hatm-i şerîf sohbetinde **Efendi Hazretlerimiz** (*Kuddise Sirruhû*) şöyle buyurdu:

“Bizzât **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*): ‘Sen (bu silsilede) son mürşidsin.’ buyurdu.”

Bunu ben kulaklarımla **Efendi Hazretlerimiz** (*Kuddise Sirruhû*)dan duyдум.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



5) **Muhammed İslamoğlu Hoca Efendi, Efendi Hazretleri'nin Kendisinden Sonra Şeyh ve Halîfe Bırakmadığı Konusundaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:**

a) Şimdi heyet bizi topladı. Aklınıza hemen hangi hoca geliyorsa (orada). **Recep Hoca**, bu fakir, **Ömer Hoca**, **Ahmet İslamoğlu**, (Mustafa) **Ekin Hoca** var. **Mahmut Eren** var. (Muhammed) **Yelkenci** var. İstanbul dışı bölge başkanları var. Toplandık, bizi heyet çağırdı İsmâîlağa'ya.

Şimdi gözümün önünde. Odadayız, sedir gibi bir şey var. **Recep Hoca** ortada, sağında **Hasan Efendi**, solunda **Mustafa Efendi** rahmetlik.

Recep Hoca konuşmaya başladı ve dedi ki: “Arkadaşlar şu anda **Hasan Efendi**’nin sözcüsüyüm. Benim konuşmalarım, onun konuşmalarıdır. Aslında benim yapacağım şu konuşmayı **Hasan Efendi** yapacaktı. Fakat beni sözcü seçti. ‘Benim adıma sen konuş.’ dedi. Şimdi karârımızı söylüyoruz, **Hasan Efendi** ve heyet adına. **Hasan Efendi** hakkında **Efendi Hazretlerimiz**’in daha önce (baş) vekillik hakkında yapmış olduğu beyanlar, son sözüyle berâber nesh olmuştur.”

Bunu anlıyor musunuz? (Yâni ne demektir bu? Şu demektir ki:) “(Efendi Hazretlerimiz’in) son sözüyle berâber nesh olmuştur. Artık bundan sonra **Hasan Efendi** vekillerden herhangi bir vekildir. Bu kapı kapanmıştır. Artık bu konu kapanmıştır. Tarafımızdan böyle biline. Anlaşıldı mı? Nokta!”

Bizi çağırdılar. Bunu îlân ettiler. Bundan sonra ne oldu? Bu unutulur mu hiç ya **Allâh** aşkına?! Şimdi peki bu konuyu hiç heyet dile getirdi mi?!

Bu nasıl unutulur?! Bu nasıl sümenaltı yapılır (da gizlenir)?! Bu nasıl değerlendirilmez?! İşte şaşkınlım, şaşkınlım, çok şaşkınlım!

b) 2008’de ne hikmetse Hasan Efendi tekrar Recep Hoca’yı çağırmış. Recep Hoca, Ali Polat, Selahattin Hoca (var). Demiştir ki: “Efendi Hazretleri’ne tekrar bir gidin. Bakalım bir şeyh var mı kendisinden sonra?”

Aslında 2007’de bitti her şey. İşte tekrar olacak ya. Giderler. Sözcü **Ali Polat** sorar: “Efendim böyle böyle.”

Efendi Hazretleri buyurdu ki: “Ben kimseyi bırakmadım.”

Sonra gelirler **Hasan Efendi**'ye anlatırlar. O da der ki: “Oh! Ben de rahatladım.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**6) Selahattin Atamtürk Hoca Efendi, Efendi Hazretleri'nin
Kendisinden Sonra Şeyh ve Halîfe Bırakmadığı
Konusundaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:**

Efendi Hazretlerimiz Çavuşbaşı'ndayken çok gittiler geldiler ya hani, hastâneye de gittiler resmî yazı alalım diye.

O çok gündemde olduğu zamanda **Efendi Hazretlerimiz**: “Ben kimseye söz vermedim, ben kimseyi bırakmadım, bunu da gidin söyleyin.” dedi. Biz de geldik, İsmâîlağa'da ben vardım. **Hasan Efendi** kendi vardı. **Ali Polat** da vardı. Sözcümüz de **Ali Polat**'tı.

Söz aldı ve: “**Efendi Hazretlerimiz** böyle böyle dedi, bize de iletmemizi istedi, biz de geldik size söylüyoruz. Bu hususta artık ağzımıza fermuarı çektik. Bu iş bitmiştir.” dedi.

Hasan Efendi de: “Ben zâten bir şey iddiâ etmiyordum ki. Zâten benim harcım değil, haddim değil. Ben zâten yapamam ki.” dedi. Böyleydi hâdise.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



7) Hızır Efendi'nin “Efendi Hazretleri
Son Şeyhtir, Vazîfeyi Hazret-i Mehdî'ye
Teslim Edecek.” Dediğine Şâhitlik Edenler

A) Veysel Arıkan Hoca, Hızır Efendi'nin
“Efendi Hazretleri Son Şeyhtir, Vazîfeyi Hazret-i Mehdî'ye
Bırakacak.” Dediğine Dâir Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:

Bir gün bir adam geldi, sarıklı cübbeli (biri). (Hızır) hocam da bahçede çapa yapıyor, ben de dersteyim. “**Hızır Efendi** ile görüşeceğim.” dedi.

O dönemler de **Efendi Hazretlerimiz**'in rahatsız olduğu dönemler. “Selâmün aleyküm.” (dedi, ben de:) “Aleyküm selâm.” (dedim.)

“Hocam ben **Efendi Hazretlerimiz**'den sonra şeyhi felanca görmek istiyorum.” dedi. İsmi mühim değil. (Hızır Hocam) geldi geldi adamın yanına, kazma da vardı elinde, koltuğunun altına koydu. “Sen kimsin?!” dedi ona.

“Sen mürîd misin?!” dedi. (O:) “Evet.” dedi. “Ya sen ne kadar ahlâksız adamsın.” dedi ya.

“Sen ne kadar utanmaz adamsın.” dedi ya. “Mürîtsin (he), bu yetkiyi sana kim verdi?! Hem o iş evlâdiyelik değil ki erbâbiyelik.” dedi ya.

Ondan sonra şöyle göğsüne vurdu, aynen böyle “Benim şeyhim bu sancağı **Mehdî** (*Aleyhirrıdvân*)a teslim edecek.” dedi. Böyle defolup gitti adam.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**b) Muhammed Yelkenci Hoca Efendi
Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:**

Bu Çukurbostan'da **Hızır Efendi**'nin talebesi (hâfızlık hocası) **Veysel** (Arıkan) vardı.

Ben ondan bunu duydum. Anma toplantısına beni çağırmışlardı. Bir konuşma yaptırmışlardı. O zaman ben bunu dillendirmiştim. Orada bana demişti onu.

Hızır Hocam böyle buyurmuştu: “Benim şeyhim, emâneti **Mehdî** (*Aleyhisselâm*)a teslim edecek.”

Ben bunu böyle bilip, bunu söylüyorum ben.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**C) Hüseyin Tiryaki Hoca Efendi, Hızır Efendi'nin 1996
Senesinde Katıldığı “Mektûbât” Dersinde Onun
“Arkadaşlar Efendi Hazretlerimiz Son Halkadır,
36. Mührü(dür). Bu İş Hazret-i Mehdî'ye Teslim
Edilecek.” Dediğine Şâhitliğini Şöyle Naklediyor:**

Selâmün aleyküm kıymetli hocalarım! Yıllar önce **Hızır Efendi Hocamız** yatsı namazı müteâkip ihvâna, talebelere “**Mektûbât**” ve tefsîr, fıkıh dersleri okurdu. Bizler de katılırdık, hoca arkadaşlarımız iyi bilir.

İşte o zaman **Efendi Hazretlerimiz**'in durumu soruldu. **Hızır Efendi Hocamız** cevap olarak söylemişti.

Ben de âcizâne genelde not alırdım “**Mektûbât**”ımın yanına, kayıt olarak aldığım nottur. İhvâna duyurulur!

98

**8) Hüseyn Avni Hocamız Efendi Hazretleri'ne Râbîta
İznini Efendi Babamız'ın Sağlığında Verdiği ve
Efendi Hazretleri'nin Halîfe Bırakmadığı
Husûsunda Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:**

Yaklaşık 30 sene önce bir rüyâ görmüştüm. **Alî Hayder Efendi Babam**'ı gördüm. O yüksek bir yerde konuşuyordu, âyetler okuyordu. O sırada kalabalık bir cemâatle onu dinliyorduk.

Biz onu dinlerken aklımdan şöyle geçiyor: “Yâni **Efendi Hazretlerimiz** var. Bizim şeyhimiz! Ama **Alî Hayder Efendi Babamız** sağken **Efendi Hazretlerimiz**'e râbîta yapıyoruz. Bu nasıl oluyor?” diye içimden geçirdim, sonra kendi kendime o rüyâ hâlinde cevap verdim. “Olsun, **Efendi Hazretleri** ve biz hepimiz berâberce **Alî Hayder Efendi Babam**'ın evlatlarıyız.” dedim.

(Sonra) rüyamdan uyandım. Sonra **Efendi Hazretlerimiz**'e gittim ve bu rüyâmı sordum. **Efendi Hazretlerimiz**: “Sen vâkıyı gördün, olanı gördün.” dedi.

Alî Hayder Efendi Babam vefâtından yaklaşık iki sene kadar önce beni çağırdı: “Ben yaşlandım. İhvâna hizmet etmekte zorlanıyorum. Artık bundan sonra ihvâna tarîkat tâliminde bulunacaksın. İster sana râbîta yapsınlar, ister bana yapsınlar fark etmez.” (dedi.)

Yâni buradan şunu anlıyoruz; **Efendi Hazretleri**'ne râbîta yapılma izni, **Alî Hayder Efendi Babamız**'ın hâl-i hayâtında verildi. Benim şâhitliğim bu. Buradan anladığımız şu; **Efendi Hazretleri**'ne râbîta yapılmasına izin verilmesi **Alî Hayder Efendi Baba**'dan sâbit.

Ona râbîta yapılmasına izin vermiş. Duyuyoruz işte (bâzıları) “**Efendi Hazretlerimiz**'e râbîta yapılmıyordu, sonradan kalpler ona meyletti.” (diyorlar.)

Bu doğru olmaz. Yâni **Efendi Hazretlerimiz'e** râbîta yapılmıyordu da daha sonra kalpler ona kaydı. Bu yanlış bir şey! Eğer bir şeyh, birisine râbîta izni vermezse, gönlümüz ona kayarsa bu, olur demek değildir!

**Efendi Hazretleri Bana “Halîfem Yok,
Vekiller Var.” Buyurdu**

Bunların yanı sıra “Sizin halîfeniz var mı?” diye sordum. **Efendi Hazretleri:** “Yok, vekiller var.” buyurdu. Yâni halîfenin olmadığını buyurdu.

Efendi Hazretlerimiz'in (âhirete) irtihallerinden sonra yerinde bulunan **Hasan Efendi** râbîta mevzûunda kendisine sorulan sorulara “Hayır.” deyip **Efendi Hazretleri'ne** bu işin devâm edeceğini söyledikten sonra hiç kimseye bir şey düşmez.

Böyle bir şey yapmaya kalkarsam bunu terbiyesizlik sayarım. Bu husûsu kurcalayanlar, fitne çıkarmak isteyenler, ihvân arasında ihtilâfın zuhûr etmesini bekleyenler ve **Hasan Efendi'den** sonra belli maksatları olan kimseler olmalı. Ben bunun başka îzâhını bilemiyorum.

Kim kendisini nereye koyacak ve hangi salâhiyetle hangi tasarrufta bulunacak?! Çok acı şeyler bunlar.

Bunlar cemâatin dışındaki insanların bile üzülmesine sebep olan şeyler, sonra birileri bir şey söyleyecek, cemâatimizi bir yerlere sürükleyecek. Bu bana göre hâinliktir.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



9) İsmâîlağa Eski Bölge Başkanı Alî Haydar Çetintürk Hoca Efendi, Efendi Hazretleri'nin Kendi Yerine Şeyh Bırakmadığına Dâir Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:

(Âdem Şener Hoca'nın ev sâhipliğini yaptığı Kuzuluk Kaplıcaları'nda diğer bölge başkanlarıyla toplantı yapıldığı günlerde) o akşam hastânedен telefon geldi ve bizi hastâneye çağırıldılar.

Âdem Hoca Efendi'nin tuttuğu küçük bir otobüs ile yola çıktık. Yolu yarılamişken hastânedен telefon geldi.

(15 Ekim 2007) hastâne kurşunlandı. “Gelmeyin, geri dönün!” dediler, arkadaşlar ile berâber Kuzuluk'a geri döndük.

Daha sonra (bu târihten birkaç gün sonra) hastânedе **Efendi Hazretlerimiz**'in etrâfında toplandık. (Ekim 2007)

Mustafa Sultanoğlu: “Hadi konuşun.” dedi. Sözcü olarak **Ali Polat Hoca** aynen şöyle dedi: “**Efendi Hazretlerimiz**, siz yerinize **Hasan Efendi**'yi bıraktınız mı?”

Efendi Hazretlerimiz sert bir ifâdeyle elini kaldırarak “Hayır.” dedi.

Ali Polat Hoca tekrar sordu: “Peki başka birisini bıraktınız mı?”

Efendi Hazretlerimiz yine aynı tavırla elini kaldırdı. Bir müddet oturduktan sonra oradan ayrılıp, dağıldık.

Heyet 2 veyâ 3 gün sonra bunu açıklamak için, bölge başkanlarını İsmâîlağa'ya âcilen çağırıp, bizi topladı. (Ekim 2007)

Heyet, **Hasan Efendi Hocamız**'ın huzûrunda(ydı), bir hoca efendi: “Arkadaşlar, hastânedе **Efendi Hazretlerimiz** yerine kimseyi bırakmadığını söyledi.” diyerek hakka şâhitliğini dile getirdi.

O zaman **Mahmut Eren Hoca** dedi ki: “Bunu bir de **Hasan Efendi**’ye sormamız gerekmez mi?!”

Muhammed İslamoğlu Hoca Efendi sert bir şekilde elini kaldırıp “Ne diyorsun sen?!” diyerek tepki gösterince sustu. İsmi verdiğim şahıslar sağdır. Sorulup sağlaması yapılabilir.

Hasan Efendi Hocamız’ı hepimiz seviyoruz ama bu sevgi bizi hakka şâhitlik yapmaktan alıkoymamalıdır. Bütün bölge başkanları da buna şâhittir.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



10) Ali Kara Hoca Efendi’nin “Efendi Hazretleri’nin Hazret-i Mehdî’ye Bırakacağı” Hakkındaki Sohbeti:

Yol kıyâmete kadar açıktır. Bunun başında **Peygamberimiz** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) ile ashâb-ı kirâm, sonunda da **Mehdî** (*Aleyhisselâm*) ile **Îsâ** (*Aleyhisselâm*) var. Arada dostları var. Zincirleme devâm ediyor. O yüzden **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**’in büyüklüğünü anlayın, bu işi **Mehdî** (*Aleyhisselâm*)a ulaştıracak, inşaallah ümîdimiz öyledir.

O zaman anlayın ki ne büyük bir insanmış. O zaman kafayı egeceksiniz, utanacaksınız. “Tüh! Biz bunu tanıyamadık.” diyeceksiniz.

Bu nasıl bir yoldur? Sünnet-i seniyyeyi kılı kırk yararcasına yaşayan insanlar, mârifetullâhı taşıyan insanlar, **Allâh**’ın gizli sırlarını muhâfaza eden kişiler, bunların değeri biçilmez, bunları anlayamayız. Biz bu akılla, mantıkla bunu anlayamayız.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Bir ihvân hanım son şeyh hakkında şüphelenince ona rüyâsında “İlk önüne çıkan videoya bak.” dediler, o da uyanır uyanmaz telefonuna bakınca önüne **Ali Kara Hoca Efendi**’nin bu sohbeti çıktı.

Siyerci bir hoca hanım vardı, bizim orada da sohbet veriyordu. “Sonra **Hasan Efendi**’ye râbıta yapılır.” diye işleri karıştırdı.

Ondan sonra (evvelce ona bağlı olan ve şu anda Hayder’de kadınlara hizmet eden hoca hanım) 2000 kişilik cemâatiyle (siyerciden) ayrıldı.

Sonra o ayrılan hoca hanım yazmış ki: “Biraz şüphelendim. **Cübbeli Hoca**’yı da seviyorum, dinliyorum ama başımızdaki siyerci hocamız da o tayfadan, o da **Ahmet Ustaosmanoğlu Hoca**’nın hanımına bağlı, görüşleri belli. Ortalık karışınca, ben de ne yapayım ne edeyim, **Cübbeli Hoca**’yı dinliyorum ama bir şüphe de geldi; ‘**Efendi Hazretleri**’nden sonra şeyh var mı yok mu? **Mehdî** işi felan.’ diye.

Sonra rüyâda dediler ki bana: ‘Sen uyandığın zaman son gelen mesajı aç ve dinle.’

Ben de uyanınca açtım. Biri **Ali Kara Hoca**’nın bu sohbetini atmış. Açıkça **Allâh** bana göstermiş.”

11) (Adapazarı İhvânından ve Efendi Hazretlerimiz'in Değerlilerinden Bahattin Arkan'ın Oğlu) Murat Arkan İsimli Bir Kardeşimiz, Efendi Hazretlerimiz'in Râbitanın Vefâtından Sonra da Kendisine Devâm Edeceğini Tasdik Ettiğine Dâir Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:

“Bir seferinde rahmetli babam **Bahattin Arkan** (*Rahimehullâh*), **Efendi Hazretlerimiz**'e şöyle bir kelime kullandı: ‘**Efendi Hazretlerimiz** şâyet siz bir gün benden önce rahmetli olursanız, ben râbıtayı yine size devâm edeceğim.’

Efendi Hazretlerimiz babama dönerek tebessüm etti ve ‘Hükûmet! Sen işini bilirsin.’ dedi. **Efendi Hazretlerimiz** bâzı insanlara ve babama ‘Hükûmet’ derdi. Bu yaşadığımız olaylara bir nebze katkıda olur mu diye üzüldüğüm için bu açıklamayı yapmak zorunda hissettim kendimi.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



12) Hüsâmettin Vanhoğlu Hoca Efendi, Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'in “Biz Şeyh Yetiştiremiyoruz.” Buyurduğuna Dâir Şâhitliğini Şöyle Anlatmaktadır:

“Şimdi **Efendi Hazretleri** haftada bir gün o câminin yanındaki medresede, ‘Taş medrese’ diyoruz oraya. Oradayken biz, haftada bir gün talebelere ‘**Mektûbât**’ (okumak) için gelirdi.

Ben okurdum bir mektup, **Efendi Hazretleri** anlatırdı. Öyle yine bir gün talebeler ile toplanmıştık, yazındı, böyle okuduk mektubu. Mektup bittikten sonra talebe arkadaşlar sınıflara çekildiler. Bire biriz yâni.

Efendi Hazretleri o zaman dedi ki: ‘Yâ **Hüsâmeddin Efendi, Allâh**’a şükürler olsun, elhamdülillâh hoca yetişti, ufak ufak hoca yetiştirmeye başladık ama şeyh yetiştiremiyoruz.’

‘Talebeye, tarîkatı anlat ama hiçbir talebeye ‘Tarîkata gir.’ deme. Bu gönül işidir.’ dedi.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**13) Şûrâ Heyeti Adına Onların Her Birinin Hazır
Bulunduğu Toplantıda Hüsâmeddin Hoca Efendi
“Efendi Hazretleri’nin Son Şeyh Olduğu ve
Râbitanın Hazret-i Mehdî’ye Kadar Ona
Devâm Edeceği” Konusunu Şöyle Açıklamıştır:**

Kıymetli kardeşlerim! Bundan yaklaşık 13 yıl önce **Efendi Hazretleri’nin** de huzûrunda **Cübbeli Hoca’nın** da **Efendi Hazretleri’ne** sorduğu üzere; **Efendi Hazretleri’ne** o târihte benim “Şûrâ” denen 10 kişiden oluşan heyete sözcü olmam söylenmişti, **Efendi Hazretlerimiz** de kabûl etmişti.

İhvân-ı Kirâma Mühim Bir Duyuru!

Kıymetli kardeşlerim! Mâlûmunuz olduğu üzere şeyhimiz **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**’in vefâtının hemen akabinde yerine kendisinden sonra kimi bıraktığı husûsunda o Yüce Ğavs’ın sarîh beyânına muhâlif farklı bir görüş ortaya atıldı.

Ancak “Mevrid-i nassta ictihâda mahal yoktur.” kâidesi fehvâsınca 2007 yılında merhûm **Resul Hocamız**’ın:

“Yerinize kimseyi bıraktınız mı?” sorusuna şeyhimiz **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'in görüntülü bir şekilde kendi sesli beyânıyla “Yok yok.” diye verdiği cevap bu hususta nas teşkîl etmekte olduğundan ve bu konu on küsûr şâhidin; kimisinin sesli, kimisinin de görüntülü beyânıyla tescîl edildiğinden artık bu noktadan sonra şeyhimiz **Mahmûd Efendi Hazretleri**'nin yerine şeyh veyâ halîfe bıraktığını söylemek şeyhimiz **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'e yapılacak en büyük iftirâdır.

2007 târihinden sonra ise şeyhimiz **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'in kendisinden sonra bir halîfe bıraktığına dâir hiçbir beyânı olmamıştır, aksine birkaç kişiye kendisinden sonra kimseyi bırakmadığı husûsunu özellikle tekrâr etmiştir ki bunlar da hâlâ hayatta olup ses kayıtları mevcuttur.

Hâl böyle olunca şeyhimiz **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'den sonra râbitanın kime devâm edeceği konusu zâten temelinden sâkıt olmuştur. Zîrâ şeyh ve halîfe bırakılmadıysa elbette râbita yapılacak kimse kalmamış demektir.

Yine bildiğiniz vechile; İsmâîlağa heyeti merhûm **Hasan Efendi Hocamız**'ın beyanlarına dayalı olarak onun hayâtı müddetince râbitanın **Efendi Hazretleri**'ne devâm edeceğini açıklamışlar ve bunun aksini söyleyenlerin kendilerine iftirâ ettiğini söyleyecek kadar da ileri gitmişlerdi.

Nitekim **Hasan Efendi**'nin defnedileceği sabah 11:30 sularında İsmâîlağa heyetinden **Ali Polat**'ın yaptığı açıklamada **Hasan Efendi** döneminde râbitanın bizzât **Hasan Efendi** tarafından yapılan beyanla **Mahmûd Efendi Hazretleri**'ne devâm edeceği, kendisinin de ona râbita yaptığını beyân ettiği ve bu konuda farklı bir şeyin yapılmasının söz konusu olmadığı ifâde edilmişti ki bu fakir de, **Muhammed Yelkenci**, **Fâtih Kalender** ve **Mustafa Ekin** hoca efendilerle birlikte bunu dinleyenler arasındaydı.

Peki hâl böyle iken **Hasan Efendi**'nin defnedileceği sabah ne değişti de **Efendi Hazretlerimiz**'e tam bir muhâlefet içine girilerek bir günde râbitanın yeni bir kimseye yönlendirilmesi tâlimâtı verildi. İşte bu husus birçok hoca efendinin İsmâîlağa Vakfı ve heyeti ile bağlarını koparmasına sebep olmuştur.

Şu da bilinmelidir ki; İsmâîlağa heyetinin **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'in sağlığında ona muhâlif bâzı kararlar aldıkları, vekillik vermediği kimselere vekillik verdikleri, vekîl ettiği bâzı kimseleri azlettikleri ve sarık konusundaki emirlere muhâlefet ettikleri bilinen hâdiselerdir.

Bu ve benzeri hâdiseler üzerine en az 13 sene kadar önce **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'e gidilerek bu heyete karşı 10 kişilik bir heyet oluşturulup yeni heyetin her meseleyi kendisine sormaları ve aldıkları cevâbı ihvâna duyurmaları husûsunda izin istenildiğinde kendisinin bunu tensîb ettiği ve hattâ ismini “Şûrâ” olarak kendi lafzı ile beyân ettiği ve bu fakîri de o Şûrâ'nın sözcüsü olarak tensîb buyurduğu özelde bilinmekte idi.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Ancak râbîta gibi önemli bir husus; şeyhimiz **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'e devâm ettiği sürece fitne çıkmasın diye bu konular devamlı tehrîr edilmişti.

Geldiğimiz noktada **Efendi Hazretlerimiz**'in vasiyetlerinin ve râbitasının bozulduğu ortaya çıkınca artık durmanın mânâsı kalmadı.

Yine **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'in defâatle tekrâr ettiği beyânı vechile; merhûm **Hasan Efendi** ve **Mustafa Efendi** hocalarımızdan sonra başvekîli cemâatin seçeceği bildirilmiş ve bu husus kamuoyunda defâatle paylaşılmıştı. O zaman heyet başta olmak üzere buna hiç kimse îtirâz etmemişti.

Gelgelelim **Mustafa Efendi Hocamız**'ın önce vefât etmesi, **Hasan Efendi Hocamız**'ın da merâmını anlatacak tâkatte olmaması istismâr edilip başvekîli cemâatin seçmesi vasiyetine de muhâlefet edilerek tarîkat-ı aliyye ile uzaktan yakından ilgisi olmayan bâzı kişiler tarafından **Hasan Efendi**'nin bir şey söylediği iddiâsıyla ortaya başvekil tâyini şöyle dursun, râbitalı şeyh olarak birinin çıkarılması bardağı taşıran son damla oldu.

Bu îtibarla; binlerce âlim, fakîh, vekîl ve temsilci yetiştirmiş olmaları hasebiyle ihvân-ı kirâmın ekseriyetinin kendilerine hürmet edip sözlerini hüsn-ü kabûl ile telakkî ettiği Şûrâ'mızın hocaları yüz binlerce ihvân ve muhibbân adına **Efendi Hazretlerimiz**'in: "Başvekîli cemâat seçer." emrine imtisâlen, **Alî Hayder Efendi Babamız** ve şeyhimiz **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhümâ*) **Hazretlerimiz** tarafından merzî ve makbul olduğu açıklanmış olan **Denizlili İbrâhîm Efendi**'yi cemâatin başına başvekil olarak intihâb ettiler.

Kendisi de aslâ şeyh veyâ halîfe olmadığını, râbitanın **Hazret-i Mehdî**'ye kadar **Mahmûd Efendi Hazretleri**'ne devâm edeceğini sarîh beyân ile ifâde etmiştir ki isteyen bunun kaydına ulaşabilir.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



İşte şu anda **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'in tensîbi vec-hile; sayıları 10'a bâliğ olan hoca efendilere niyâbeten yaptığım bu konuşma vesîlesi ile tekrâren ve açıkça ifâde ediyoruz ki; şeyhimiz **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'in: “**Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) tarafından benim bu silsilede son mürşid olduğum bildirildi.” kavl-i şerîfi, yine böylece: “Bu yol benden sonra **Hazret-i Mehdî**'ye görünüyor.” kavl-i hakîmi, ayrıca benim de kendisinden duyduğum vechile: “Biz çok hoca yetiştirdik ama bir şeyh yetiştiremedik.” beyân-ı şerîfi mûcebince îtikâdımız şudur ki; şeyhimiz **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz** Nakşibendî-Müceddidî ve Hâlidî tarîkatının **İsmet Ğarîbullâh Büyük Şeyh Efendi**'den gelen silsile-i aliyyesinde son şeyhtir ve kendisinin de beyânı vechile; râbıtası vâsıtasıyla bu yol **Hazret-i Mehdî**'ye kadar ulaşacaktır.

Şûrâ kurulmadan önce de, **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'in vefâtından sonra da ifâde ettiğimiz husus aynen budur.

Bu îtikâd bizler nezdinde hiçbir değişikliğe uğramamıştır. Şûrâ kurulduktan sonra da topluca aldığımız karar budur. Şûrâ hocaları bu konuşmayı yaptığım mecliste hâzır bulunmaktadır. Bu konuda farklı hiçbir açıklamamız söz konusu olmamıştır ve olmayacaktır.

Cümle müminlere ve muhibbâna ve hâssaten ihvân-ı kirâma îlânen duyurulur!

Allâh-u Te'âlâ cümlemizi 15. asrın müceddidi **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'in **Allâh** ve Rasûlünün rızâsı üzere tecdîd buyurduğu bu nurlu yolun **Hazret-i Mehdî**'ye kadar ulaşması husûsunda hâdim eylesin, hizmetlerimizi makbûl, meşrû, marzî ve müessir eylesin. Bu yoldan inhirâf eden kardeşlerimize de âcilen hakka rucû müyesser eylesin. Âmîn!

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Bu bildiriye imzâ atan Şurâ-i Müceddidiyye heyeti şu hoca efendilerden oluşmaktadır:

Ahmed İslamoğlu Hoca Efendi

Âdem Ulaş Hoca Efendi

Fâtih Kalender Hoca Efendi

Hüseyin Avni Kansızoğlu Hoca Efendi

Hüsâmeddin Vanlıoğlu Hoca Efendi

İsmâîl Hünherlice Hoca Efendi

Muhammed İslâmoğlu Hoca Efendi

Muhammed Yelkenci Hoca Efendi

Mustafa Ekin Hoca Efendi

Ömer Mahmûdoğlu Hoca Efendi

- DÖRDÜNCÜ FASIL -

- RÂBİTANIN MAHMÛD EFENDÎ (*KUDDİSE
SİRRUHÛ*) HAZRETLERİ'NE DEVÂM ETMESİ
HAKKINDA HOCA EFENDİLERİN ŞÂHİTLİKLERİ -

Bu konu hakkında **Cübbeli Ahmet Hoca Efendi**'nin şâhitliği:

“**Muhammed Keskin Hoca** diyor ki: ‘-Ben o tarafı unutmuştum- sen oturdun oturdun, -bâzı bir saat iki saat oturuyordum, râbîta yapıyordum, devamlı **Efendi Hazretleri**’nin yatağına sıfır huzûrunda dururdum-, ondan sonra müsâade aldın çıktın, merdivenden inerken ‘Dur ben bir şey soracağım.’ dedin.

Seninle kol kolaydık, birden fırladın, geri döndün, şimdi biz de kapıyı kapatmıştık, ben de: ‘Yâ mübârek! Bir saat iki saattir oturuyorsun, sorsaydın yâni şimdi çıktın bir daha döndün geri.’ diye içimden de böyle geçirdim.’ diyor.

Şimdi o deyince hatırladım, ben o ayrıntıyı unutmuştum. Sonra diyor: ‘Ben oradaydım, ben duydum.’ diyor. Sonra ben bir daha oturdum **Efendi Hazretleri**’nin yanına sordum.

Ben dedim: ‘Sizin gibi nefsi tezkiye etmiş insan pek göremiyorum, bu kadar vekilleriniz var ama ‘Bir an nefsiyle baş başa kalsa hatar var, ona râbîta yapana tehlike gelir.’ diyor kitapta.’

Bunları hep söyledim ben **Efendi Hazretleri**’ne, yâni o yazdırdı bana ‘*Râbîta*’ kitabını.

‘Burada bir tehlike var **Efendi Hazretlerimiz**.’ dedim. ‘Bu size devâm etse.’ dedim.

‘Devâm etse’ ne demek?! Yâ bu zâten ‘**Mehdî**’ye kadar.’ demek, burada ‘**Mehdî**’ye kadar.’ demenin bir lüzûmu yok ki.

Allâh-u Te‘âlâ buyuruyor ki: ‘Namaz kılın.’

Ne zamâna kadar? Ne demek yâni? Hangi emir, süre konulursa sürelidir, süre konmayan hükümler umûmîdir, bu bir kâidedir yâni o zaman her şeyde ‘Ne zamâna kadar, kaç tâne?’ Böyle mi soracağız yâni böyle bir şey sorulmaz ki.

Ancak **Hazret-i Mehdî**’nin kesin büyüklüğü sâbit, hadîs-i şerîfler ile hatâsızlığı sâbit, ancak **Hazret-i Mehdî**’ye ulaşır, oradan sonra diyemem, çünkü orada hadîs-i şerîfler var.

Hazret-i Mehdî ile **İmâm-ı Âzam**’ın mezhebi kalmıyor, müctehitlerin mezhebi kalmıyor, bütün tarikatlar bitiyor ve hepsi **Hazret-i Mehdî**’de toplanıyor, o durumda onu konuşmaya gerek var mı artık?!

Şimdi ben ‘Size devâm etsin.’ deyince durdu durdu, bu sefer ben biraz mahçup da oldum yâni şimdi **Efendi**’den sonrasını sormuş olduk gibi düşündüğümünden, üstümde de cübbe kalındı, terlemeye başladım.

Orada iki saat oturduk terlemedim yâni bu konu hassas bir şey, ne buyuracak, böyle bir şey oldu, sıkıntı bastı beni, kalktım geri geri gidiyorum, hani **Efendi Hazretleri**’ne yüzüm dönük hâlde.

Tam o anda böyle kaldırdı parmağını. ‘Sen onu iyi düşündün.’ dedi. ‘**Allâh** ilhâm etti sana.’ dedi.

Ben de: ‘**Efendi Hazretleri**! Ben sizden sonra sağ kalırsam bunu ihvâna duyuracağım.’ dedim. Buyurdu ki: ‘Doğru yaparsın, güzel yaparsın.’”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Bu Konu Hakkında Muhammed Keskin Hoca Efendi'nin Şâhitliği

Cübbeli Ahmet Hoca: “Râbıta-1 şerîfin bundan sonra **Efendi Hazretlerimiz**'e yapılması husûsunu açıklar mısınız değerli **Muhammed Keskin Hocam**.”

Muhammed Keskin Hoca: “Evet mühim bir soru sordunuz, onu da cevaplayayım; tarîkat kolumuzdaki râbıtanın artık bundan böyle **Efendi Hazretlerimiz**'e yapılmaya devâm edeceği husûsu bendeniz **Muhammed Keskin**'in de şâhitlik edeceği üzere **Cübbeli Ahmet Hoca Efendi**'nin dediği gibidir, hoca efendinin sözünü etmiş bulunduğu **Efendi Hazretlerimiz** ile aralarında geçen konuya ilişkin diyaloglar benim de şâhitliğimde gerçekleşmiştir.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



- İKİNCİ BÂB -

- MAHMÛD EFENDİ HAZRETLERİ'NİN SON ŞEYH
OLDUĞUNA İTİRÂZ EDENLERİN DELİL DİYE
UYDURDUKLARI SAFSATALARA CEVAPLAR -

- BİRİNCİ FASIL -

- EFENDİ HAZRETLERİMİZ'İN: “BENDEN
SONRA HALÎFE BIRAKMADIM.” VE “RÂBİTA
BANA DEVÂM EDECEK.” SÖZLERİNİ “*RİSÂLE-İ
KUDSİYYE*” İLE ÇATIŞTIRANLARA REDDİYE -

Cübbeli Ahmet Hoca Bu Hususta Şunları Konuşmuştur:

Bir Allâh dostunun gözünden düşmekten Allâh cümlemizi muhâfaza eylesin. Çünkü Mevlâ Te‘âlâ dostlarıyla iş yapıyor. Allâh-u Te‘âlâ: “Bana sizi ulaştıracak vesîle arayın.” buyuruyor.

Rabbin şeyhini sana vesîle yapmış. Sen dînini, îmânını, her şeyini ondan öğrenmişsin. Şimdi sen ona akıl öğretemezsin.

Yok “Nâkıs kalırmış,” yok “*Risâle-i Kudsiyye*” okuyorsun. Ey Muhyiddîn! Kime “*Risâle-i Kudsiyye*” okuyorsun?! Adam, Efendi Hazretleri'ne “*Risâle-i Kudsiyye*” okuyor. Efendi Hazretleri bir şey buyuruyor, (adam kalkıp) diyor ki: “(Bu) ‘*Mektûbât*’a aykırı.”

“*Mektûbât*”ı sana kim öğretti?! Mahmûd Efendi Hazretleri. Yâ sen ne konuşuyorsun?! Bu kafa, Sa‘lebe kafası.

Rasûlüllâh (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) bir hadiste bir şey söylese, adam kalksa Rasûlüllâh (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem)e “Kur’ân’da böyle yazmıyor.” dese. (İşte bu da) aynı mantık.

Kur’an’ı sana kim öğretti?! Peki, âyetlerde öyle âyetler var ki, hadîs onu neshetti mi? Evet, etti. Daha ne konuşuyorsun?!

Dörde kadar evlenmek serbest ya, şimdi bir kadınla evlendin, ikinci de teyzesiyle evlenmek istiyorsun, âyete sorsan haramlar kapsamında geçmiyor.

(Nisâ Sûresi'nin 23. âyetinde evlenilmesi haram olanları) sayıyor, sayıyor. (24. âyette ise) **“Bunun dışındakiler hepsi size helâl (kılındı).”** diyor ama Allâh sana ne diyor? “Sâde Kur'ân'la hüküm verme.”

﴿وَمَا آتَيْكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾

“Rasûlüm ne verdiyse onu alın.” (*el-Hasr Sûresi:7*) (buyuruyor).

Ben sana bu kadar âyet gönderiyorum ama bir de onun iki misli hikmet gönderiyorum (buyuruyor). Kur'ân'la yetinmiyor.

(Cumâ Sûresi'nin 2. âyet-i kerîmesinde:)

﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾

“Peygamber onlara kitap öğretecek” diyor, orada durmuyor **“Sünnet öğretecek.”** diyor, Rasûlüne yönlendiriyor.

Rasûlüllâh (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) buyuruyor:

«لَا يَجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَّتِهَا وَلَا بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَخَالَتِهَا.»

“Bir kadınla evlendinse onun halasını da, teyzesini de ikinci eş olarak alamazsın.” (Mâlik, *el-Muvatta'*, rakam:1108, 2/532; el-Buhârî, *es-Sahîh*, rakam:4820, 5/1965; Müslim, *es-Sahîh*, rakam:1408, 2/1028; en-Nesâî, *es-Sünen*, rakam:3288, 6/96; eş-Şâfi'î, *el-Müsned*, 1/273)

Âyete baksan helâl kapsamında ama hadîs onu îzâh ediyor, îcâbında neshediyor, tahsîs ediyor. Neshediyor, niye? Hadîs Allâh'tan başkasından gelmiyor ki. Hadîsi de kim getiriyor? **Cebrâîl** (*Aleyhisselâm*) getiriyor. Hadîs de vahiy.

Ama sen **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)i **Allâh**'tan ayırır-san, sen hadîsi Kur'ân'dan ayırır-san, sen: “Kur'ân'a baktım böyle bir şey görmedim, **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)in bu yetkisi yok.” dersen, aynı kafa şu anda da **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'e (karşı uygulanıyor).

“**Mektûbât**'ta böyle diyor.” (diyerek Efendi Hazretleri'ne îtirâz ediyor.) Hâlbuki “**Mektûbât**”ı anlamıyor, **Efendi Hazretleri** “**Mektûbât**”a muhâlif bir şey konuşmuyor.

“Kâbiliyet yok evlâdım. Mürşid-i kâmil yetişmedi. Biz şeyh yetiştiremedik. Onun için halîfelik kimseye vermedim.” diyor.

Ne diyecek?! Olmayanı mı uyduracak **Mahmûd Efendi Hazretleri**?! Yâni “**Mektûbât**”ta bundan başka ne diyor? “**Risâle-i Kudsiyye**” ne diyor? “Noksan adama bağlanırsan , öldürücü zehirdir, avuyu yersin.” diyor.

(Bu hususta **Efendi Hazretlerimiz** “**Risâle-i Kudsiyye Tercümesi**”nde şöyle buyuruyor:

“**İmâm-ı Rabbânî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** bir mektûbunda şöyle buyuruyor: ‘Kâmil ve mükemmil bir zâta kavuştuktan sonra mürîde bütün murâdını ona bırakmaktan başka bir şey düşmez. Zîrâ kendi durumu artık yıkayıcı elindeki meyyit(in yâni ölünün kendisini yıkayana teslim olması) gibidir.

Tâlibin (ve mürîdin) isteğini gevşeten, ateşini söndüren en kötü şey, nâkıs olan, yolu bitirmemiş olan kimseye teslim olmaktır. Nâkıs demek; sülûk ve cezbe ile yolu tamamlamayıp kendisine şeyh, mürşid ismini veren kimse demektir.

Nâkıs şeyhlerin sohbeti ‘Semm-i kâtil (öldürücü zehir)’dir. Böyle birine teslim olan felâkete gider. Anlatıldığı gibi böyle biri ile sohbet yüksek kâbiliyet sâhipleri için bir düşüş getirir. Onu zirveden çukura indirir.

Meselâ bir hasta, mütehassis olmayan, icâzeti bulunmayan bir tabîbin ilacını içerse, iyi olmak şöyle dursun, hastalığı artar.

İyi olmak kâbiliyeti de bozulur. Bu alınan ilaç her ne kadar ilk anda ağrıyı dindirip sancıyı hafifletir ise de hakîkatta mazarratın (ve zararın) ta kendisidir. Bir hasta hakîkî bir tabîbe giderse, bu tabib önce o ilacın zararlarını gidermeye çalışır, ondan sonra da hastalığı tedâviye başlar.” (el-İmâmü’r-Rabbânî, *el-Mektûbât, mektûb rakamı:61, 1/73; Mahmûd Ustaosmanoğlu, Risâle-i Kudsiyye Tercümesi, 2/514*))

(İsmet Ğarîbullâh (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri “Risâle-i Kudsiyye”de bu hususta şöyle buyuruyor:**

خُصُوصًا مُرْشِدِي عُقْبَادَةَ أُولُسَ كَمَالِ أَهْلِ أَكْزِ بَرِ شَيْخِ بُولُسَ
أَكَا جَائِزِ أُولُورِ تَسْلِيمِ أُولُسَ مُرِيدِ أُولُسُونِ هَمَانِ قَبُولِ أُولُسَ

“Husûsâ mürşidi ukbâda olsa,
Kemâl ehli eğer bir şeyh bulunsa.

Ona câiz olur teslim olunsa,
Mürîd olsun hemen kabûl olunsa.”

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz** bu beyitleri şöyle şerh etmiştir: “Bâhusus (bir kimsenin şeyhi) âhirette olsa (vefât etmiş olsa), eğer mânevî olgunluğa ermiş başka bir şeyh bulunsa o şeyhe intisâb etse câiz olur. O bulunan şeyh efendi kabûl ederse, hemen ona mürîd olsun.

Bir kimse, şeyhi vefât ettikten sonra başka bir kâmil şeyh bulsa, ona bağlanabilir. Bağlanmayıp âhiretteki şeyhine râbita etmeye devâm da edebilir.

Allâh’ın dostları bizi nasıl düşünüyor, bize nasıl akıl veriyorlar, vakitler zâyî olmasın, ömür boşa gitmesin diye nasıl büyük tenbihler veriyorlar.” (Mahmûd Ustaosmanoğlu, *Risâle-i Kudsiyye Tercümesi, beyt rakamı:362, 2/455*))

Görüldüğü üzere **Mustafa İsmet Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**, şeyhi vefât edenin yeni bir şeyhe intisâbını o şeyhin kemâl ehli olması şartına bağlıyor. Kemâl ehli demek “Mâneviyatta zirveye ulaşmış kâmil ve mükemmil şeyh” demektir.

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin, kendisi hakkında “**Hasan Efendi** gevşek adam, bir şey beceremez. Oğlu çarşafın aleyhine konuşarak dîni yıkmış, kendisi Of'a gitmiş. Yanında şerîat yıkılsa hiç emr-i bi'l-ma'rûf yapmaz.” buyurduğu merhum **Hasan Efendi** hocamız velî kullardan olsa bile mürşid-i kâmil olma sıfatına sâhip olabilir mi?! Hidâyetine vesîle olduğu bir kişi gösterilebilir mi?!

Hele bir de kendisine iftirâ edilerek yerine bıraktığı iddiâ edilen **Fikri Doğan** gibi, **Efendi Hazretlerimiz**'in, kendisi hakkında: “Ben **Fikri**'yi böyle bilmezdim, sözümü dinlemiyor. Bu zamâna kadar (o imamken) mihrap boştu.” buyurduğu ve bu sebeple mürşidine kin tutarak on üç sene ziyâretine bir kere dahî gitmemiş, ayrıca Berâat Gecesi bile afv edilmeyen kebâir günahlardan biri olan “Müslümanlara kin tutma ve küs durma” vasfına sâhip olması hasebiye bâzı Müslümanlara yıllarca selâm vermeyip selâmlarını almayan bir mahrumun mürşid-i kâmil olduğunu düşünmek muhal olarak dahî farz edilemeyecek bir uydurmadır.

Şimdi “**Risâle-i Kudsiyye**”de geçen bu beyitte zikredilen “Kemâl ehli” sıfatı İsmâîlağa'nın şeyh diye ortaya attığı bu kişilerde aslâ mevcut olmadığı kesinleştiğine göre “Vefât etmiş şeyhine râbıta yapan nâkıs kalır.” beytinin **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz** hakkında geçerli olmadığı anlaşılmıştır.

(Ne yapsın yâni?!) **Efendi Hazretleri** milleti helâk mı etsin?! Yâni “Yok evlâdım, ne yapayım?! Ben işi kendime ayırmak istediğimden değil, kâbiliyet kalmadı.” diyor, görüyoruz ortada işte.

(Efendi Hazretlerimiz'in boğazlar komutanı diye övdüğü Avni âbimiz de bu sözü bizzât Efendi Hazretlerimiz'den işitenlerdendir.)

Eee şimdi dikkat! Büyüklere îtirâz orada kalmaz. Bu kafa **“Risâle-i Kudsiyye”** ile **Efendi Hazretleri**'ni çatıştıran, **Efendi Hazretleri** ile **“Mektûbât”**ı çatıştıran kafa, işte aynı kafa mezheplerle Kur'ân'ı, sünneti çatıştıran, hadîsle Kur'ân'ı çatıştıran ve nihâyetinde meâlcî olup çıkan ve ondan sonra da **“Ben Rasûlüllâh** (hakkın)da da şüphe ediyorum. Kendini **Allâh**'ın yerine koydu.” diyen biri önümüzde!

“Mektûbât”ı tercüme edecek kadar âlim, İsmâîlağa'da ders okutmuş bir **Talha Alp** önümüzde örnek olarak şu anda duruyor.

Şu anda, birkaç sene içinde yaşadık, bütün medresedeki hocaları okutmuş, **“Mektûbât”**ı tercüme etmiş. Ama şu anda ne diyor? **“Allâh**'ta lafım yok ama peygamberde şüpheleniyorum. Bu peygamber de kendini **Allâh**'ın yerine koydu.” diyor. **Allâh** onu ıslâh etsin.

Şimdi bunları hiç mi örnek almayacağız?! Hiç mi ibret almayacağız?! Aşağıdan aşağıdan îtirâza başlayanların sonunda îtirazları **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)e kadar geldi.

“Yapmayın, etmeyin! Çoluğunuzu çocuğunuzu bunların medreselerine vermeyin.” diyorsak, sizin îmânınızı ve neslin îmânını kurtarmak için diyoruz. Kimse köşe kapmak için bir şey yapmıyor, yapanlar ortada, iddiâcılar ortada.

Biz burada müritliğe devâm etmeye çalışıyoruz. Niye? (Çünkü) bize dediler ki: “Haddinizi bilin. Siz mürîdsiniz. Size biz en fazla vekillik vermişiz. Bizim yolumuzu muhâfaza ederseniz vekilliğiniz mübârek olur, hizmetiniz çok olur, müşteriniz bol olur, cemâatiniz artar, **Hazret-i Mehdî**'ye kadar bu yol yürür.” dediler. Bize böyle dedi **Efendi Hazretleri**.

Ama “Ben sana vekillik versem de doğru yoldan şaşarsanız vasiyetlerimi tutmazsanız nisbetim (feyiz verme irtibâtım sizden) çekilir, bereketiniz kalkar.” buyurdu.

Bu (husus), **Efendi Hazretleri**’nin umûmî vasiyetidir. Şimdi aynen görüyor muyuz? **Efendi Hazretleri**’nin sözünü tutanların bereketi ortada, sözünü bozanların bereketsizliği ortada.

Aynı bu mesele. Onun için buradan büyük bir ders çıkarın. **Allâh** dostuna îtirâz etmemek (lâzım). **Mahmûd Efendi Hazretleri** gibi tescilli bir velî, bütün dünyâ-âlem şâhitlik etmiş. **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) buyuruyor ki:

«إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ.»

“Şüphesiz Allâh benim ümmetimi dalâlette birleştirmez.”
(et-Tirmizî, *es-Sünen, el-Fiten*:7, *rakam*:2167, 4/39-40; Ahmed ibnü Hanbel, *el-Müsned, rakam*:27224, 45/200)

Dünyânın bütün âlimleri, Müceddid olarak (onda) ittifak etmiş. Böyle bir insanın konuşmalarını tartışmaya açıp da “Kandırılıyor, hastaydı, alzheimerdı.” gibi (laflar söyleyerek) böyle bir velîye (bu lafları) diyenler işte aynı kafa, işte o kafa. O kafa (var ya), korkmaz o kafa, o kafa **İmâm-ı Gazâlî**’ye de konuşuyor, **İmâm-ı Rabbânî**’ye “Ne biçim konuştu?!” diyor.

O kafa “**Abdülkâdir Geylânî** hadiste zayıf.” diyor. “Uydurma hadisler var kitabında.” diyor ve bunlar büyük bir tehlike arz ediyor. Müslümanlar bunların sohbetlerini dinlemesin, evliyâullâhın bereketlerinden mahrum olmasınlar.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



-İKİNCİ FASIL -

- “EFENDİ HAZRETLERİ’NDEN SONRA SİLSİLEYE ŞEYHLER YAZMAZSAK TARİKAT KAPANIR.” DİYENLERİN YALANLARINA CEVAPLAR -

Birilerinin: “**Efendi Hazretleri**’nden sonra silsileye şeyhler yazmazsak tarikat kapanır.” sözüne karşı en doğru cevap aslında **Efendi Hazretlerimiz**’in: “Ben yerime şeyh bırakmadım, vekillerimle bu yol **Hazret-i Mehdî**’ye ulaşacak, râbita bana devâm edecek.” buyurmuş olması ve bunu diyenlere: “Esâsen vasiyeti bozulursa tarikat kapanır.” denmesidir.

Efendi Hazretleri buyurdu ki: “Benim vekillerim benim yolumu muhâfaza ettikleri sürece mürşid-i kâmil mesâbesindedir, bir ilde bulundukları yerde güneş gibidir.”

Bunlardan yola çıkarak “Bu kapının bâzı vekilleri diğer birçok kapının şeyhlerinden daha istikâmetli, takvâ sâhibi ve tasarrufludur.” denilebilir.

Dolayısıyla nasıl ki; silsilemizin büyükleri **Sa‘deddîn Kâşgarî, Molla Câmi, Seyyid Şerîf Cürçânî** gibi nice vekiller yetiştirdi ama tabî silsile işi farklı bir iştir. Ama **Efendi Hazretleri** gibi tasarruf sâhibi zatlar çok kâbiliyetli vekiller yetiştirmiştir. Buna güvendiği için “Vekillerim yoluyla **Hazret-i Mehdî**’ye ulaşacaktır.” buyurmuştur.

Ayrıca “Bu kapı kapanmayacak elhamdülillâh.” diye sevindiğine dâir duâları da mevcuttur. Ka‘be’nin kapısında yaptığı duânın kabûl olduğuna dâir müjde aldığı bilinmektedir. Ancak şu anda “Sizden sonra halîfe bıraktınız mı?” sorusuna “Yok yok.” diye cevap vermesi kapının kapandığı anlamına da gelmez. Silsilenin kesildiği anlamını da taşımaz.

Çünkü “Vekillerimle bu yol devâm edecek. **Hazret-i Mehdî**’ye ulaşacak.” beyânı var. Bu beyân göz önünde bulundurulduğu zaman silsilede de bir inkitâ‘ ve kesiklik olmadığı anlaşılır. Çünkü **Efendi Hazretleri**’ne bu yolun kendisinden **Hazret-i Mehdî**’ye geçeceği bildirilmeseydi böyle bir beyanda bulunmazdı.

Dolayısıyla **Mahmûd Efendi Hazretleri** gibi bir müceddid hem ilmî hem tasavvufî çalışmaları birlikte yürüttüğünden ve medrese faaliyetleri olduğundan, diğer tarîkatlarda meselâ Süleymanlılarda şu anda tasavvuf ve tarîkat hizmetlerinin bozulması gibi kötü misaller buraya örnek teşkil etmez.

Zîrâ o zatlar **Mahmûd Efendi Hazretleri** gibi müceddid değildiler. Dolayısıyla medreseyle tekkeyi, şerîat ile tarîkatı cemen **Mahmûd Efendi Hazretleri** gibi zatların nüfûzunun ve etkisinin diğerlerine benzemeyeceği âşikârdır. Ama burada unutulmaması gereken “Vekillerim benim yolumu muhâfaza ettikleri sürece” diye şart ve kayıt vardır.

Dolayısıyla vekiller içerisinde kim **Efendi Hazretleri**’nin yolunu muhâfaza eder ve şartlara riâyet ederse zâten ihvânın kalbi onlarda cem olacak ve onların da tâyin ettikleri vekillerle **Efendi Hazretlerimiz**’in yolu yürüyecektir. Ama bir insan şartı bozduysa burada **Efendi Hazretleri** sözü bozmuş anlamına gelmez veyâ onun sözünün çıkmadığı anlamını taşımaz.

Nitekim eski istihâreci de “Ölünceye kadar benim istihârecim budur.” diye **Efendi Hazretleri**’nin el yazısıyla bir kâğıt almıştı ki **Cübbeli Hoca** da bu kâğıdı görmüştür.

Sonra **Efendi Hazretleri** onu azlettiği zaman sözü bozan **Efendi Hazretleri** olmamıştır. Çünkü karşı taraf şeyhlik iddiâsı yapınca ve “Senden sonra ben şeyh olacağım.” deyince **Efendi Hazretleri** tarîkat bozulmasın diye onu azletmek zorunda kalmıştır.

Burada **Efendi Hazretleri**'nin ne kabahati vardır, ne yanlış vardır?! Diğer olaylar da buna kıyâs edilmelidir. **Efendi Hazretlerimiz** bâzılarına bir kısım beyanlarda bulunmuş ama sonra bâzı meselelerde o sözlerini neshetmiştir ve neshederken de “Ben kimseye söz vermedim.” buyurmuştur.

“Ben kimseye söz vermedim.” sözünde bir tenâkuz ve çelişki var zannedilebilir. Hâlbuki **Efendi Hazretleri** verdiği sözleri şartlı vermiştir ve “Benim yolumu muhâfaza ettikleri.” sürece buyurmuştur. Bu meselede ise birileri bu şartları ihlâl ettiğinden **Efendi Hazretleri** evvelce îlân ettiği başvekillik kararını neshetmiştir.

Mahmûd Efendi Hazretleri Tarîkatı Bitirmedi!

“Mülkiyet Hakkı Bende Kalacak.” Buyurdu!

Şimdi birileri çıkmış: “‘**Efendi Hazretleri** son şeyhtir.’ diyenler tarîkatı kapatmış oluyor.” diyorlar.

Hâlbuki **Efendi Hazretleri**'nin vasiyetini bozarak ondan sonra şeyh ittihaz edenler tarîkatı bitirmiş oluyor. Tabî birileri bunu bir karanlık oyunu devreye sokmak için yapıyor, kimisi menfaati kesilmesin diye buna sessiz kalıyor, kimi câhiller de ne olduğunun farkında bile olmuyor. Şimdi sizlere **Cübbeli Hoca**'nın bir konuşmasını arz ediyoruz:

Haa (birileri Cübbeli) “Silsileyi koparttı.” diyor. Şimdi silsilede **Efendi Hazretleri** şeyh mi bıraktı da ben koparttım?! Peki **Efendi Hazretleri** dükkânı kapatmadı ama **Efendi Hazretleri** dedi ki: “Mülkiyet bende kaldı, vekillerle dükkân çalışacak.”

Hacı Bekir Lokumcusu, bilmem neyin Kuru Kahvecisi, kaç senelik yazıyor? (Meselâ) bin sekiz yüz küsur. Dükkânlar devâm ediyor mu?! Eğer o dükkânda çalışanlar, o Osmanlı döneminden kalan kahve çekme sistemi veyâ şeker ve lokum yapma sistemini hiç bozmadan aynı şeyle devâm ettiriyorlarsa tabî ben kefil ola-

mam hiçbirine, çünkü ilk zamandaki lokumu yemediğim için, yüz sene evvelki lokumu yemeyince hep bu lokumu yersen “Lokum güzel gidiyor.” dersin yâni ama beş sene, on sene evvelkini bozuyorsa onu anlıyorum.

Çünkü ben 20 sene evvel de Mevlid’de lokum yaptırdım onlara. Diyorum “Bu eski lokum çok güzeldi, bu naylon gibi olmuş, kayış gibi çekiliyor.” diyorum.

Eee şimdi dolayısıyla ben 15-20 seneki lokumu kıyâs edebiliyorum. Ama eğer o dükkânı kuranın, o müessesenin sâhibinin usûlüne göre riâyet edip aynı sistemde yapıyorlarsa dükkânlar açık mı? Açık. Mülkiyet kimde? Kurucusunda.

Son kurucusu, bu işin sâhibi bu tarîkatın müceddidi **Mahmûd Efendi Hazretleri**’dir. Bunda şüphe var mı?! İhtilâf var mı?!

Bütün dünyâ gelip de ihvân olmadığı hâlde bütün ulemâ “Bu zât, asrın müceddidi, sâdece Nakşî tarîkatının değil, sâdece Hâlidîyye kolunun değil, bütün dünyânın müceddidi.” dediler mi? Dediler.

Peki ondan sonra bunların (Hasan Efendi ve Fikri Doğan gibi şeyh olarak) uydurdukları kişiler, bu tarîkatta hiçbir etkileri, sohbetleri, tesirleri, bir insanı yönlendirdikleri, bir insanı namaza başlattıkları, çarşaf giydirdikleri, bir kızı okuldan çıkarttıkları, yüz binlerce, milyonlarca **Efendi Hazretleri**’nin yaptığı tecdîd hizmetlerinin üzerine gölge düşürecek, baskın gelecek ve “Ben daha fazla hizmet yaptım.” diye gösterebileceğimiz (bir şey yapan) biri var mı?! Yok. Varsa söyleyin ya!

Peki o zaman dükkân kimin?! Sâhibi kim?! **Alî Hayder Efendi Baba**, en son sâhibi olarak kime vermiş mülkiyeti? (Ve ne buyurmuş:) “Sana râbîta yapılabilir, sen öyle bir mürşid-i kâmilisin ki, ben sağken bile sana (râbîta) yapılabilir.”

(Yâni) “O kadar büyük adamsın.” demiş ona. Mülkiyet devri yapılmış mı? Yapılmış. Peki mülkiyet **Efendi Hazretleri**’nde-ken, biz ne diyoruz? “**Efendi Hazretleri**’nin mülkiyeti.” diyoruz. Niçin? Çünkü mülkiyet sâhibi **Alî Hayder Ahîshavî Hazretleri**.

Alî Hayder Ahîshavî Hazretleri (*Kuddise Sirruhû*), **Mahmûd Efendi Hazretleri**’ne: “Bende ne varsa sana verdim.” demiş mi?! “Sana râbıta yapılabilir.” demiş mi?!

“Sen şeyhsin, mürşid-i kâmilisin” demiş mi? Zâten “Râbıta yapılabilir.” ne demek? “Dünyânın en büyük mürşidisin.” demek tasavvufta. Peki **Mahmûd Efendi Hazretleri**’ne bu sorulmuş mu? Sorulmuş. “Yerinize birini bıraktınız mı?” Bu sorulmuş. Ne buyurmuş? “Yok, yok.”

Sonra diğer hoca efendiler sormuş. Ben sordum, öbürü soruyor. “Vekîllerimle bu yol yürüyecek.” (buyuruyor.)

Yâni dükkân kapatılmadı, dükkân açık duruyor ama hangi vekiller onun gösterdiği yol üzere programı uygularsa **Hazret-i Mehdi**’ye kadar onlardan herkes fayda görür. Onlar da âhirette **Efendi Hazretleri**’nin şefâatine erer.

Ama dedi mi ki: “Bana râbıta devâm edecek, başkasına râbıta yapılmayacak?!” dedi. Bunu ben kulağımla duydum mu? Duydum. Vallâhi billâhi duydum.

Kim duydu ki “**Hasan Efendi**’ye râbıta yapılabilir”, “**Fikri**’ye râbıta yapılabilir?!” Kim duydu?! Bir kişi çıksın da “Ben duydum.” (desin).

Eee ben: “Duydum.” diyorum. Zâten “Şeyh yok, yerime kimseyi bırakmadım.” diyor. “Yerime kimseyi bırakmadım.” dedikten sonra dükkân kapanmış olmuyor. “Vekillerimle bu yol **Hazret-i Mehdi**’ye ulaşacak.” buyurduğuna göre dükkân devâm ediyor. **İbrâhîm Efendi** râbıtasına, murâkabesine devâm ediyor.

Ben râbıtama devâm ediyorum. Yüzlerce, binlerce âlim, vekîl, temsilci devâm ediyor. On binlerce, yüz binlerce ihvân, **Efendi Hazretleri**'ne râbıtaya devâm ediyor.

Sayıya vursak, hak yine bu tarafta. Delîle vursak, bütün deliller bu tarafta. (Onlara yarayacak ortada) hiçbir delîl yok. Haa, eğer **Efendi Hazretleri**: “Ben şunu yerime şeyh bıraktım.” deseydi, biz de ona tâbi olmasaydık, o zaman tilkilik yapmış olurduk. Çakallık yapmış olurduk.

Bak, onu kabûl ederim. Burada bu kadar delîl var ki **Efendi Hazretleri**'nin “Bırakmadım.” dediğine. Kendi sesi var zâten, **Efendi Hazretleri**'nin beyânı.

Eee peki, sen **Efendi Hazretleri**'nin “Bırakmadım.” dediği yere şeyh uydurunca tilki olmuyorsun da ben **Efendi Hazretleri**'nin beyânını (naklederek) “**Hazret-i Mehdî**'ye kadar bunu muhafaza edeceğiz.” dediğim zaman niye tilki oluyorum?!

Şeyh vardı da, **Efendi Hazretleri** bıraktı da ben mi duymadım?! O zaman **İbrâhîm Efendi** niye uymadı?! Koca evliyâullâh, kırklardan. O zaman bu Şûrâ'nın hocalarının âlimleri, **Efendi Hazretleri**'nin en bağlıları, bunlar niye uymadı?! Sizin elinizde kim kaldı?! Kâğıthane'li **Muhittin**, Şişane'li bilmem Muînuddîn.

Sizin elinizde iki tâne, üç tâne bir şey kaldı. Kim kaldı? İbda-c **Sâdettin Ustaosmanoğlu**, (Fikri'ye) intisâb etti. Veyâhut da “Ben sana râbıta yapıyorum” dedi. Tamam. Zaten Sâdettinlerin râbıta yaptığı yere râbıta yapmak câiz değil yâhu.

Dolayısıyla burada silsile kopmadı. Dükkân kapanmadı. Aynı dersleri târif ediyor mu hocalarımız?! Ediyor. Bütün hanım kardeşler, derslerine devâm ediyor mu, râbıtalara, murâkabelelerine?! Bütün kız medreseleri, on binlerce talebe teheccüde kalkıyor mu?! **Efendi Hazretleri**'ne râbıta yapıyor mu?!

Onlarda bir tâne cinlenen yok. Bu tarafta, bağırان bağırانا. Ne haberler geliyor bize? İsimler, şahıs isimleri olduğu için teşhir etmiyoruz.

Dolayısıyla, bütün dünyânın aslanlarının bağlandığı (bu) silsile (var ya), gelip birisi bunu koparamaz. “Koparamaz” ne demek? Sen neye göre dayanıyorsun?!

Burada şeyh îlân diyorsun. Eee “Çünkü ben para toplayamam.” (diyorsun.) Bunu orayı yöneten adam söyledi bana, **Seyfettin** söyledi bana. “Para toplamam için şeyh bulmam lâzım.” diyor. “‘Gel sana şeyhten duâ alayım.’ diyeceğim.” diyor adama. Adam da: “Tamam, şeyhten duâ alınca işim düzelecek.” diye gelecek.

Şeyh olmazsa gelmiyormuş. Şeyhten aşağı kurtarmıyormuş. Eee sen git, Edirnekapı Şehitliği'ne **Alî Hayder Efendi Baba** orada, **İsmet Baba**'ya git, **İsmet Baba** orada, **Mahmûd Efendi Hazretleri** orada, git.

Bunlar ölmediler. Hep devamlı zuhûratlarda gözüküyorlar. “Biz işimizin başındayız.” diyorlar. Herkes görüyor. Ee siz de bir tane zuhûrât bile uyduramadınız. Kaç yıl geçti, bir tâne uyduramadınız.

Hasan Efendi'yi de istismar ettiniz. O da size prim vermeyince, ondan sonra “Dur bakalım **Hasan Efendi** de bir an evvel ölse de **Hasan Efendi**'yi gömmeden evvel bu işi bozsak.” dediniz ve **Hasan Efendi**'nin defninden önce, râbitayı **Hasan Efendi**'ye de karşı gelerek bozdunuz ve böylece ne yapmış oldunuz? Siz tarîkatı gömdünüz.

Ama bizim tarîkatımız devâm ediyor. **Efendi Hazretleri**'nin tarîkatı devâm ediyor. Çünkü ne var orada? İki tâne kablo var. (Ama) bir kablo ana kofraya bağlı değil. Sen oradan kablo uydurdun. Ucu açık. Her dakîka çarpılmaya müsâit.

Benim burada (ise) kablo devâm ediyor, ana kofraya bağlı. Oradan daha ilerisine bağlı, elektrik idâresine, bilmem ne idâresine.

Bizim burada kofralar çalışıyor, taktığımız fişler çalışıyor. Patlayan yok, çatlayan yok. Huzur üzere, feyiz üzere bütün ümmet devâm ediyoruz, **Efendi Hazretlerimiz**'in berekâtıyla. **Efendi Hazretleri**'nin gösterdiği yoldur. Ama orada “Kablo var.” diye aldanan (biri çıkıyor), bir (fişe) takıyor, bom (diye patlıyor)!

Bizim burada kablo devâm ediyor. Sâkin sâkin Nakşîler yürütürler işlerini. Gizli gizli ulaştırırlar Harem’e kâfileyi. **Efendi Hazretleri**'ne râbîta yapıp da **Allâh**'a ulaşamayan olur mu?! Vallâhi olmaz, billâhi olmaz, tallâhi olmaz.

Haramlardan sakınmak şartıyla (Mahmûd) **Efendi Hazretleri**'ne râbîta yapıp seyr-i sülûkte o râbîtayla **Allâh**'a vâsıl olmayan yemîn ettim olmaz.

Çünkü o, **Alî Hayder Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**(ne bağlanır), o (da), **Alî Rızâ Bezzâz** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**(ne bağlanır), orada kopukluk yok. Burada kopukluk var.

Ne anlatıyor **Ahmet Yeter Hoca**? Bunların eski bölge başkanı, şimdi Şûrâ'nın baş vekillerinden Karabük(te). Ses kaydı var. Hoca efendi ne anlatıyor?

“Gidiyorduk, **Hasan Efendi**'ye, soruyorlardı ‘**Efendi Hazretleri**'ne devâm edecek, bana râbîta olmaz.’ (diyordu.) Kaç kere **Hasan Efendi**: ‘Şeyh yok, şeyhlik yok.’ dedi.”

Bunların hepsini beyân etti yâ.

“Ama kapıdan çıkarken **Seyfettin**: ‘Arkadaşlar bu burada kalacak.’ (diyordu.)”

Eee mâdem **Hasan Efendi**'ye “Şeyhim.” diyorsun. **Hasan Efendi**: “Ben senin şeyhinim.” demedi.

Ama sen ona “Şeyhim.” diyorsun mâdem, peki o: “Ben değilim.” diyor sana da, sen niye kapıda tâlimât veriyorsun “Bu burada kalacak.” (diyorsun?!)

Mâdem senin şeyhindir, dediğini millete îlân etmen lâzım. Ben **Efendi Hazretleri**’nden duyduğumu dünyâyâ îlân ediyorum. Sen niye **Hasan Efendi**’ye “Şeyh” deyip de **Hasan Efendi**’ye hâinlik ediyorsun?!

En büyük zararı, istismârı ve hâinliği **Hasan Efendi Hocamız**’a yaptılar ve **Hasan Efendi Hocamız**’ın yüzüne de âhirette bakamazlar.

(Hasan Efendi) 20 ay uğraştı bu râbita için, sabahına (onu) defnetmeden “**Efendi**’ye (râbita) yasak.” dediler. Sen nasıl “**Efendi**’ye daha yapmayacaksın.” diyorsun?!

Yâni **Efendi Hazretleri**’nin bu kadar düşmanları vardı tabî. Bidat ehli, dinsiz, donsuz, dolu düşmanı vardı **Efendi Hazretlerimiz**’in. Hangisi bu kadar zarar verebildi?! Hiçbiri zarar veremedi. Kendi yetiştirdiği adamlar, emek ettiği adamlar, analarından, babalarından onlara çok acıdı, onları gözett.

Beni de öyle. Ama ben kapının kıtmîri olarak ona vefâ borcumu ölene kadar ödemeye devâm edeceğim inşâallâh. **Allâh** beni muvaffak etsin. Muhâfaza etsin.

Onun için siz korkmayın. Kapı kapalı değil. Yeter ki vekillerden hangisi onun yolunu koruyor, râbitasını koruyorsa, işte odur. Ama şimdi bak!

Sen ne yaptın? “Dükkân açık, merkez burası.” dedin. Ama şeker yaparken akîde şekerî veyâ gül lokumu, Şekerci Bekir Efendi’nin formülünü (bozdun), yâni o, içine meselâ biraz tarçın koyuyordu, bilmem ne kadar şeker koyuyordu, bilmem şöyle yapıyordu, böyle yapıyordu (ama sen onları değiştirdin).

Şimdi İsmâîlağa'da tabela duruyor. Her şey duruyor. İçeride kim var? İçeride **Hüseyin Avni Hoca** yok. Ömrünü orada geçirmiş **Cübbeli** yok. **Hüsâmeddin Hoca** yok. **Kalender Hoca** yok. **Selim Köroğlu Hoca** yok. **Ahmet İslamoğlu Hoca** yok. **Muhammed İslamoğlu Hoca** yok. **Mustafa Ekin Hoca** yok, yok, yok.

Yokları saysam sabaha kadar bitiremem. İçeride bir şey yok. Ama tabela duruyor. Adam da gidiyor, **Mahmûd Efendi**'nin yolu diye, yâni Şekerci bilmem kim efendinin marka değeri var ya, marka değerinden dolayı gidiyor. Ama bir bakıyor, geçen sene aldığımız şeker nerede?! Bu sene yediğimiz nâne nerede?! He tabelaya aldanan giriyor. Ama kim o tabelanın sâhibinin formüllerini bozmadan aynı ürünü üretiyorsa onun tabelası olmasa da tat onda, lezzet onda, bereket onda, tesir onda, bu işte de feyiz onda (diyebiliriz).

Anladın mı?! Şimdi onun için, dükkânın duruyor olması, tabelanın durması yetmez. Bu iş geçtikçe, o sâhibinin kâideleri devâm ediyor mu?! Etmiyor. Şûrâ'da o kâideler devâm ediyor mu, etmiyor mu?! Aynen **Efendi Hazretleri** sağ gibi. Hiçbir şey bozulmuyor. Peki, öbür tarafta kâideler devâm ediyor mu, etmiyor mu?!

Kafadan ilk kâide. “Râbıta bana devâm edecek.” Vâsiyet mi bu? Vâsiyet. Sâhibi mi bunu söylüyor? Sâhibi söylüyor. Yetkili mi bunu söylemeye **Mahmûd Efendi Hazretleri**? Yetkili.

Buradaki ne diyor? Torunu (Abdülhâlik): “Dedem bunu dese de dinlenmez.” diyor. “Yetkili değil.” (diyor)!

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Eee bu (adam) İsmâîlağa kuruluşunun başında işte. Yavuz Selim Gençliği. Siz bunu kulağınızla duymuyor musunuz?!

Oradakilerin zihniyetinin bu olduğunu ondan anlamıyor musunuz?! Eğer (onlara göre) o yanlış konuşsa, ne derler ona? “Sen İsmâîlağa kuruluşu olmaktan çıktın, tabelayı çıkartın oradan, (senin bu tabelayı kullanmanı) yasak ediyoruz.” (derler.)

Hâlâ Yavuz Selim Gençliği'nde ne yazıyor? “İsmâîlağa kuruluşu” yazıyor. Peki başkanı ne diyor? “Benim dedem **Mahmûd Efendi** dese de geçerli değil.” diyor.

Şimdi o zaman biz şunu anlayalım. **Mahmûd Efendi**, şeyh miydi, değil miydi? Siz ona bağlı mıydınız, değil miydiniz? Eee “Şeyhe, ölü yıkayıcısının elindeki gibi teslim olmalı.” (el-İmâmü'r-Rabbânî, *el-Mektûbâtü'r-Rabbâniyye*, cild:1, mektûb rakamı:61) diye “**Mektûbât**”ta, her yerde okuyor muydunuz, okumuyor muydunuz?!

Şeyhine “Niçin böyle yapıyorsun.” diye îtirâz eden iflâh olmaz, dünyâ- âhiret felâh bulmaz. Bunu bütün tasavvuf kitapları, başta **Şa‘rânî Hazretleri** olmak üzere yazıyorlar.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



ÜÇÜNCÜ BÂB

MAHMÛD EFENDİ HAZRETLERİ'NİN TASARRUFUNUN DEVÂMI HAKKINDAKİ DELİLLER

- BİRİNCİ FASIL -

- ÖLMEKLE VELÎLERİN TASARRUFU AZALMAZ BİLAKİS ÇOĞALIR -

**Bu Kısım Cübbeli Ahmet Hoca'nın “Tarîkat-ı Aliyye'de
Râbita-i Celiyye” İsimli Eserinden Alınmıştır**

1) Büyük imam **Fahruddîn er-Râzî** (*Rahimehullâh*) “*el-Metâlibu'l-âliye*” adlı meşhur kitabında ölüleri ve kabirleri ziyâret ederek onların rûhâniyetlerinden istifâdenin (mâneviyatlarından faydalanmanın) şeklini açıklarken özetle şöyle buyurmuştur:

“Bedenlerden ayrılan ruhlar bâzı yönlerden, bedenlerle alâkalı ruhlardan daha kuvvetlidir.”

Kendisi orada bunu (yâni “Bedeninden ayrı olan bir rûha yöneliş” anlamına gelen râbıtayı) açıklamıştır. (*Fahruddîn er-Râzî, el-Metâlibu'l-âliye, 7/276-277, 443*)

2) Büyük müfessir **Beyzâvî** (*Rahimehullâh*) **Ebû Hureyre** (*Radıyallâhu Anh*)dan rivayet edilen:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
«صَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ.»

“**Bana** (sâdece kabrimin yanında değil her yerde) **salât**(-ü selâm) **okuyun, zîrâ şüphesiz sizin salâtlarınız nerede bulunsanız da bana ulaşır.**” (*Ebû Dâvûd, es-Sünen, el-Menâsik:99, rakam:2044, 2/169*) hadîs-i şerîfinin şerhinde şöyle demiştir:

قَالَ الْبَيْضَاوِيُّ: «وَذَلِكَ لِأَنَّ النُّفُوسَ الْقُدْسِيَّةَ إِذَا تَجَرَّدَتْ عَنِ الْعَلَائِقِ
الْبَدَنِيَّةِ؛ عَزَجَتْ وَاتَّصَلَتْ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى، وَلَمْ يَبْقَ لَهَا حِجَابٌ، فَتَرَى الْكُلَّ
كَالْمُشَاهِدِ بِنَفْسِهَا أَوْ بِإِخْبَارِ الْمَلِكِ، وَفِيهِ سِرٌّ؛ يَطَّلِعُ عَلَيْهِ مَنْ تَيَسَّرَ لَهُ.»

“Şu bir gerçek ki mukkades ruhlar (vefât ederek) bedenle ilgili ilişkilerinden tecerrüd ettiği (tamâmen soyutlandığı) zaman semâya yükselerek Mele-i A‘lâ (en yüksek melek cemâati) ile birleşirler.

Artık onlar için (dünyâda olup bitenleri görmelerine mâni olacak) hiçbir hicab (perde ve engel) kalmaz.

Böylece o ruh her şeyi bizzât kendi müşâhedesi ile veyâ bir meleğin bildirmesiyle görür. Bunda öyle bir sır vardır ki kendisine (nasîb ve) müyyesser olanlar ona vâkıf olabilir.” (‘Abdullâh el-Beyzâvî, *Tuhfetü'l-ebrâr*, 1/307)

3) Sa‘düddîn-i Teftâzânî (*Rahimehullâh*) “*Şerhu'l-Mekâsîd*” adlı eserinde şu beyanda bulunmuştur:

“İslâm’ın inanç esaslarından anlaşılan odur ki; bedenden ayrıldıktan sonra da ruh için bâzı cüzî idrâkler ve dirilerin, özellikle ölü ile arasında dünyâda tanışma bulunan kimselerin bâzı cüzî hâllerine ittîlâ (vâkıf olması) sâbittir.

Bu yüzden kabirleri ziyâret ve hayırları celbedip şerleri defetme husûsunda sâlihlerin ruhlarından isti‘âne (yardım isteme) câiz olup faydası görülmüştür. Çünkü bedenden ayrılan rûhun, hem bedeniyle hem de defnedildiği toprakla bir nevi ilgisi devâm etmektedir.

Bu yüzden o toprağı ziyâret edip, ölünün rûhu tarafına yönelen (râbîta yapan) dirinin rûhuyla ölünün rûhu arasında bir nevi mülâkât (karşılaşma) ve ifâzât (feyiz alışverişi) meydana gelir.” (Sa‘düddîn Mes‘ûd et-Teftâzânî, *Şerhu'l-Mekâsîd*, 2/32)

4) Sultan Selim Hân'ın şeyhulislâmı olan **İbnü Kemâl Paşa** (*Rahimehumellâh*) buyurdu ki: “Dünyâda bulunan ruh, kının (muhâfazasın)daki kılıç gibidir. Ölümünden sonra ise cismânî alâkalardan (bedenin işlerinden) soyulduğu için kınından çıkmış kılıç gibi (daha faal)dir.” (**İbnü Kemâl**, *er-Risâle fî şerhi 'l-ehâdîsi 'l-erba'în*, sh:41)

5) Alâüddîn Attâr (*Kuddise Sirruhû*)nun halîfelerinden olan **Seyyid Şerîf Cürcânî Hazretleri** (*Rahimehullâh*) “**el-Mevâkîf Şerhi**”nin sonlarında, “**el-Metâlî**” şerhine yaptığı hâşiyelerin başlarında: “Evliyâullâhın sûret (mübârek şekil)lerinin, mürîdlerine zâhir olabileceğini (görünebileceğini), ölümlerinden sonra bile mürîdlerin kendilerinden feyiz alabileceklerini” açıklamıştır. (**İbrâhîm Fasîh**, *el-Mecdü't-tâlid fî menâkıbi Mevlânâ Hâlid*, sh:20)

6) “el-Eşbâh” şârihi **Allâme Ahmed el-Hamevî** (*Kuddise Sirruhû*) “**Nefehâtu'l-kurbi ve'l-ittisâl**” isimli eserinde şöyle buyurmuştur:

“Şüphesiz velîlerin rûhâniyetleri, cismâniyetlerine gâlip oldukları için değişik şekillerde gözüdürler. Dolayısıyla hayatlarında da ölümlerinden sonra da, velîlerden tasarruf (rûhâniyetleriyle alâkalı tesirler ve iş görmeler) vukû bulur (meydana gelir).” (**Şihâbüddîn el-Hamevî**, *Nefehâtu'l-kurbi ve'l-ittisâl*, sh:81-83; **Mevlânâ Hâlid Zıyâüddîn**, *Risâle fî hakkı'r-râbita*, *Reşahât hâmişi*, sh:224)

7) İmâm-ı Ma'sûm (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin halîfesi **Muhammed Murâd el-Kâbilî el-Hanefî el-Münzevî** (*Kuddise Sirruhû*) “**er-Risâletü'n-Nakşibendiyye**”sinde buyurmuştur ki:

“Bu sohbet (mânevî berâberlikten ibâret olan râbita) uzak-tan da yapılabilir. İstifâza (feyiz almak) da yaşlılar ve çocuklar müsâvîdir (eşittir. Hepsi de kendi kâbiliyetleri nisbetinde feyiz alır). İfâza da (feyiz akıtmakta) da dirilerle ölümler eşit olarak iş görürler.

Sohbetin (velîlerle berâber olmanın) iki temel aslı vardır ki o ikisi kime verildiyse (bu mânevî yolda) ona her şey verilmiş olur, o iki şey de **Nebî** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)e tam mânâsıyla ittibâ ve kâmil bir şeyhe olan muhabbet (ve sevgi)dir, lâkin bu sevgi tekellûf (ve zorlama) ile (yapmacık yollarla) bulunacak bir şey değildir, aksine bu konuda yapılacak zorlamalar zındıklıktır. Zîrâ bir şeyhe olan sevgi, **Allâh-u Te‘âlâ**’nın dilediği kullara vereceği nîmetleri kabîlindendir.”

(**Muhammed Murâd el-Buhârî el-Münzevî**, *es-Silsiletü'n-Nakşibendiyye, Süleymâniye Ktp., Uşşâkî Tekkesi, rakam:16-9, verak:2b; Muhammed el-Hânî, el-Behcetü's-seniyye fî âdâbi't-tarîkati'l-Hâlidîyyeti'n-Nakşibendiyye, sh:16-17; Mahmûd el-Âlûsî, el-Feyzu'l-vârid Şerhu mersiyyeti Mevlânâ Hâlid en-Nakşibendî, sh:255*)

İşte bu noktada **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** gibi nûrunu görenin gayr-i ihtiyârî olarak kendisini düşünmekten geri kalamayacağı bir zâta râbîta yapanların sıddıklardan olacağı ama **Fikri Doğan** gibi meymenetsizlere zorla râbîta yaptırılan zavallıların zındıklığa sürükleneceği açıkça ortaya çıkmıştır. Zîrâ râbîtada zorlama olmaz, sahte şeyhlerin suratlarını görüp de gayr-i ihtiyârî râbîta yapacak ahmak da dünyâda bulunmaz!

Üstâdımız **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** bir sohbetlerinde şöyle buyurmuştur: “Tarîkat herkesin ağzının kaşığı değildir. Kimi şeyh değilken araya sokuluyor. **Efendimiz** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)in son zamanlarında yalancı peygamber çıktı. **Efendimiz** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)e mektup yazdı: ‘Bu dünyânın yarısı benim yarısı senin.’ (**İbnü Hişâm**, *es-Sîra*, 2/600) diye.

Yalancı peygamber çıkar da yalancı şeyh çıkmaz mı?! Hakîkî şeyh olanlar birbirlerine fazla iddiâ etmezler, **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) ne yapıyorsa onlar da onu yaparlar. Âyet, hadîs, fıkıhla amel ederler.” (**Mahmud Ustaosmanoğlu**, *Sohbetler, Cild:3, 16 Temmuz Perşembe 1992 târîhli sohbet*)

8) İsmâ'îl Hakkî el-Bursevî (*Rahimehullâh*) birçok kitaplarında ve “*Tuhfe-i vesmiyye*” isimli eserinde bu konuyu şöyle açıklamıştır: “Sohbet (Allâh-u Te‘âlâ’nın dostlarıyla berâber olmak) iki kısımdır, sohbet-i cismâniyye, sohbet-i rûhâniyye; rûhânî sohbet, kâmil bir velînin rûhânî (mânevî) meclisine girip dilden dile (gönülden gönüle) onunla söyleşmektir.

Nitekim (aşk şehîdi) **Hallâc-ı Mansûr** (*Kuddise Sirruhû*)nun rûhu yüz elli sene sonra **Şeyh** (Ferîdüddîn-i) **Attâr** (*Kuddise Sirruhû*)nun rûhâniyetine tecellî etmiş (âşikâre görünmüş) ve **Attâr** (*Kuddise Sirruhû*) onun rûhâniyetinden nur almıştır.

Bu böyledir, zîrâ insanın sâhip olduğu her kemâl aslında rûha âit olduğundan sâhibi diri olsun, ölü olsun feyiz alan kişi her hâl-ü kârda rûhâniyetten müstefid olur.” (**İsmâ'îl Hakkî el-Bursevî**, *Tuhfe-i vesmiyye*, sh:40)

9) Yûsuf Şevkî et-Trabzônî “*Hediyyetü’z-zâkirîn ve Huccetü’s-sâlikîn*” isimli **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**’in çok îtibâr ettiği eserinde şöyle buyurmuştur:

“Bu râbıta (mânevî berâberlik) uzaktan da yapılabilir. İstifâza (feyiz almak) da yaşlılar ve çocuklar müsâvîdir (eşittir. Hepsisi de kendi kâbiliyetleri nisbetinde feyiz alır). İfâzada (feyiz akıtmakta) dirilerle ölüler arasında hiçbir fark yoktur.” (**Yûsuf Şevkî et-Trabzônî**, *Hediyyetü’z-zâkirîn ve Huccetü’s-sâlikîn*, sh:15)

10) Tarîkat-ı aliyyemizin son ismi olan Hâlidîyye’nin müessisi Hâlid-i Bağdâdî (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** bu hususta şöyle demiştir:

“Rûhun işi bedenın işine benzemez. Refîk-i A‘lâ’da (en yüce dost olan Mevlâ Te‘âlâ’nın huzûrunda) iken bedeniyle muttasıl olur (bitişip irtibat kurar). Hattâ kendi bulunduğu makâmından, kabrine selâm verenlerin selâmına cevap verir.” (**Mevlânâ Hâlid**, *Risâle fî hakkı’r-râbıta*, *Reşahât hâmişi*, sh:229)

11) Mahmûd Efendi Hazretleri'nin Vefât Etmiş Meşâyihın Tasarrufunun Devâmı Hakkındaki Beyânı

“Hiçbir Müslüman mürîd gider de **Allâh**’tan başkasını **Allâh**’a ortak eder mi?! Etmez. Meselâ bir mürîdin şeyhi ister sağ olsun, ister kabirde olsun ‘Şeyhim himmet et.’ derse, o himmeti şeyhden mi istiyor? Yok.

O mürîd biliyor ki; **Allâh**’tan başka hiçbir kimse iğne tepesi kadar nur veremez. Mürîd, himmet istemekle demiş oluyor ki: ‘Yâ Rabbi! Bu Senin dostundur, onun vâsıtasıyla bana himmet et.’

Şeyh efendi de der ki: ‘Yâ Rabbi! Bu mânevî evlâdımın işini gör.’

Mevlâ bunu dedirtmek istiyor. Hep yardımlar **Mevlâ**’dandır. Müridler, mürşidleri **Allâh**’ı bulmak için vâsita ediyorlar. Kabirdeki meşâyih da aynıdır. Kabirdekilerle görüşenler var.” (Mahmûd Efendi Hazretleri, *Sohbetler*, 7/41)

12) Mahmûd Efendi Hazretleri'nin “Ben Vefâtımdan Sonra Daha Çok İş Göreceğim.” Şeklindeki Beyânı

a) Mahmûd Efendi Hazretlerimiz (*Kuddise Sirruhû*) bir sohbetinde şöyle buyurmuştur: “Bırakmam sizin yakanızı belki mezarımda da **Allâh**’ın izniyle uğraşırım sizinle!” (Mahmûd Efendi Hazretleri’nden Duyulan Hikmetli Sözler, sh:50)

b) Muhammed Yelkenci Hoca Efendi Bu Husustaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:

“Şurada câminin ortasında ‘**Mir’âtü’l-usûl**’ okunuyor, bir defâsında **Şâban Efendi Hocamız** (*Sellemehullâh*) takrir ediyor, **Efendi Hazretlerimiz** buyurdu ki: ‘Şu (usûl-ü fıkha dâir yazılmış) ‘**Mir’âtü’l-usûl**’ü bu şekilde okumaya okutmaya devâm ederseniz sizi destekleyeceğim, ömrüm vefâ etmez de Edirnekapı’ya nakledilirse Edirnekapı’dan destek vereceğim.’

Böyle yumruğunu kaldırarak: ‘Oradan destek vereceğim.’ buyurmuştur. Bunlar **Efendi Hazretlerimiz**’in kelâmlarıdır.

İyi anlamak lâzım! Rabbim (*Celle Celalühû*) hepimizin anlayışını tam eylesin.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**C) Efendi Hazretleri’ne Senelerce Yakın Hizmet
Eden Ahmet Gülsev İsimli Bir Kardeşimiz
Bu Husustaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:**

“Câmiden geldik. **Efendi Hazretlerimiz** oturdu. Dedi ki: ‘**Ahmed!** Sana bir şey soracağım.’ Ben: ‘Buyur **Efendi Hazretlerimiz.**’ dedim.

Dedi ki: ‘Kılıcı kınından çıkartmadan iş görür mü?’

Ben: ‘Kılıç bu, **Efendi Hazretlerimiz.** Kınından çıkartmadan nasıl iş göreceği?! Çıkarttığın zaman iş görür.’ dedim.

Efendi Hazretleri: ‘Bizim de rûhumuz bedende bu kılıcın kınında olduğu gibidir. Ne zaman ki kılıç kınından çıkarsa, o zaman iş göreceğiz.’ dedi.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**13) Alî Hayder Efendi Hazretleri'nin “Ben Öldükten
Sonra Kabrimin Başını Bırakmayın, Sizi Oradan da
Okutacağım.” Sözüne Binâen Mahmûd Efendi
Hazretlerimiz'in İki Sene Kar Kış Demeden Her
Gün Yürüyerek Edirnekapı Şehitliğine Gitmesi**

a) Mahmûd Efendi Hazretleri'nin Bu Husustaki Beyânı

“‘**Allâh**’ın kadrini hakkıyla takdir edemediler.’ Bu âyet Kur’ân’ın üç yerinde vardır. Bu âyetleri biz bulamazdık, hep **Efendi Babam** bulurdu. Sağlığında iken derdi ki: ‘Oğlum **Mahmûd**! Benden sonra etrâfımdan ayrılmayın. Ben sizi okutacağım.’

‘*Nefahâtü’l-üns*’de yazıyor: ‘Meşâyih’tan birisi vefât etti, vefât ettikten sonra müridlerini okutuyordu.’ Siz âhireti ne zannediyorsunuz?! Her gün âhirettekiler ile görüşülüyor, konuşuluyor.’” (Mahmûd Efendi Hazretleri, *Sohbetler*, 5/4)

b) Kadir Temir Hoca Efendi Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:

“**Efendi Baba**’nın vefâtından sonra **Efendi Hazretleri** beni de alır kabristana giderdik. Elinde tesbih olurdu, bize de: ‘Sağ-sola bakmayın.’ derdi. Gidene kadar bize Arapça kelimeler sorardı. O zaman araba olmadığı için yaya giderdik.

Efendi Baba’nın kabrine giderken İsmâîlağa’dan çıkar, cad-deden sokağa girerdik. **Efendi Hazretleri** Nûreddîn (Cerrâhî) Tekkesi’nin orada Fâtîha okurdu, **Efendi Hazretleri** öğle namazından sonra orada Yâsîn okurdu.

Bir gün ona: ‘**Efendi Hazretleri** Yâsîn Sûresi’ni gelmeden okusak ulaşmıyor mu?! Neden her gün gidip geliyoruz?!’ diye sordum. Bana: ‘**Molla Kadir**! **Efendi Babam** bana söz verdi. ‘Benim etrâfımdan ayrılmayın. Ben sizi vefâtımdan sonra da okutacağım.’ buyurdu. **Efendi Babam** beni okutuyor.’ dedi.

Efendi Hazretleri iki sene her gün **Efendi Baba**'nın kabrine gittikten sonra haftada bir gitmeye başladı.” (*Hâtıralarla Mahmûd Efendi Hazretleri'nin Hayâtı*, 1/59)

C) Ahmet Yeter Hoca Bu Husustaki Şâhitliğini Şöyle Anlatmaktadır:

“Biz **Efendi Hazretleri**'nin yolunu devâm ettiriyoruz ya. Mürşid-i kâmil o. Kendileri de anlatıyordu bunu ne çabuk unuttular. Bir şeyh öldükten sonra kılıç kınından çıktıktan sonra nasıl daha çok iş görüyorsa bir şeyh efendi öldükten sonra öyle daha çok iş görür. **Efendi Hazretleri**'nin '*Risâle-i Kudsiyye*'sinden. Onlar da bize anlatıyorlardı bunu. Ne oldu birden?! '**Efendi Hazretleri**'ne bağlı olan, râbîta yapan, nâkıs kalır, eksik kalır, bir şey olmaz, kesilir.' (diyorlar.) Bunlar **Efendi Hazretleri**'ne yapılacak hakaretler mi arkadaşlar?!”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



14) Âhirette Olan Velîlerin Tasarrufu Dirilerden Daha Çoktur

Bu hususta son söz olarak Osmanlı meşâyihinin çokça naklettiği şu beyti okuyalım.

“İki âlemde tasarruf ehlidir rûh-i velî,
Dîme kim ‘Bu mürededir bundan nice dermân ola.’

Rûh şemşîr-i Hüdâ’dır, ten ğılâf olmuş âna,
Dahî âlâ kâr eder bir tîğ kim üryân ola.”

“Velîlerin ruhları dünyâda da âhirette de iş
görmeye devâm ederler,
Sakın sen: ‘Bu ölmüştür, bundan nasıl kimseye
fayda olacak?!’ demeyesin.

Ruh **Allâh-u Te‘âlâ**’nın kılıcıdır ki bedenin
derisi ona kılıf olmuş durumdadır,
Bir kılıç kınından çıkarılmış vaziyette
elbetteki daha çok iş görür.”

(Muhammed Murâd en-Nakşibendî, *Mâ hazar fî Şerhi Pendnâme*, sh:159;
Bursalı Mehmet Tâhir, *Osmanlı Müellifleri*, 1/12; Ziyâ Paşa, *Harâbât*, 2/55;
Eyyüb Sabri Paşa, *Mir’âtü’l-Haremeyn*, -*Mir’ât-ı Medîne bahsi-*, 1/113)

- İKİNCİ FASIL -

- MAHMÛD EFENDİ HAZRETLERİ'NİN
VEFÂTINDAN SONRA ŞEYHLİĞİNİN DEVÂM
ETTİĞİNE DÂİR DELLİLLER -

Bu Kısım Cübbeli Ahmet Hoca'nın
“*Mahmûd Efendi Hazretleri'nden Mesmû‘ Edebî ve
İrfânî Şiirler*” İsimli Eserinden Alınmıştır

**Birinci Delîl: Mahmûd Efendi (Kuddise Sirruhû)
Hazretleri Bu Asrın Müceddididir**

Şu bilinsin ki; hicrî takvîme göre her yüzyılın başında **Allâh-u Te‘âlâ** bu ümmete, sünnetleri ihyâ edip bidatleri öldürerek Dîn-i Mübîn-i İslâm'ı asr-ı saâdetteki mükemmel hâline döndürecek bir müceddid göndermektedir. Nitekim **Ebû Hureyre** (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) **Efendimiz**:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا.»

“Şüphesiz **Allâh** (hicrî takvime göre) her yüz senenin başında bu ümmet için dînini yeniley(ip, onu asr-ı saâdetteki aslî hâline döndür)ecek birini (müceddid olarak) **gönderecektir.**” buyurmuştur. (Ebû Dâvûd, *es-Sünen*, rakam:4293, 4/178; el-Hâkim, *el-Müstedrek*, rakam:8592, 4/567; el-Beyhakî, *Ma‘rifetü’s-sünen*, rakam:422, 1/208; et-Taberânî, *el-Mu‘cemü’l-Evsad*, rakam:6527, 3/323; Şîreveyh ed-Deylemî, *el-Firdevs bi-me’sûri’l-hutâb*, rakam:532, 1/148)

Günümüzde her tarîkat mensûbu doğal olarak kendi şeyhini “Kutub” veyâ “Ğavs” gibi tâbirlerle methetmekte ise de **Mahmûd Efendi** (Kuddise Sirruhû) **Hazretlerimiz**'in dışında hiçbir velî hakkında “Müceddid” tâbiri kullanıldığını işitmedik.

Ayrıca müceddidlik makâmında şart olan “Şeriat ilimlerini ihyâ, sünnet-i seniyyeyi diriltmek ve dîne sonradan katılan bidatleri yok etmek.” gibi sıfatlar ancak **Şeyhimiz Hazretleri**’nde zuhûr etmiştir.

Zâten müridlerinin bir şeyh efendi hakkında verdikleri hükmü onları bağlar. **Üstâdımız Hazretleri**’nin müceddid olduğunu ise kendisinin müridi olmadıkları hâlde 42 ülkeden gelen ve tamâmı Ehl-i Sünnet olan 350 âlim adına Lübnân Akkâr müftüsü **Üsâme Rifâî Hazretleri** altı bin kişinin iştirâkiyle yapılan “Tekrîm haflesi (ödül merâsimi)”nde dünyâyâ îlân etmiş ve bütün ulemâ bunu kabûl etmiştir. (Ahmet Mahmut Ünlü, *Mahmûd Efendi Hazretleri’nden Mesmû‘ Edebî ve İrfânî Şiirler*, 1/576-577)

İkinci Delîl: Mahmûd Efendi (Kuddise Sirruhû) Hazretleri Müceddidlerden Olduğu İçin Bu Yüzyılda Bütün Velîlere Feyizler Ondan Gelmektedir

İmâm-ı Rabbânî (Kuddise Sirruhû) Hazretleri’nin beyânı vecile; bu yüzyılda tüm feyizler herkese bu asrın müceddidinden gelmektedir ki onun bu husustaki beyânı şu şekildedir:

“Yüz yılın müceddidleri bin yılın müceddidi gibi olamaz. Yüz ile bin arasında ne kadar fark varsa yüz yılın müceddidi ile bin yılın müceddidi arasında da (umûmî mânâda fazîletler bakımından) o kadar fark hattâ daha ziyâde fark mevcuttur.

Müceddid o kişidir ki; onun yüz senelik müddeti zarfında **Allâh-u Te‘âlâ**’dan bütün ümmete ulaşan tüm feyizler kendisi vâsıtasıyla ulaşır. O zaman zarfında bulunan velîler (makam itibârı ile) kutublar, evtâd (her biri dünyanın dört farklı cihetinde tasarruf sâhibi olan dört velî), büdelâ (kırklar diye bilinen ebdâl) ve nücebâ (üçler, yediler, üç yüzler, beş yüzler ve yedi yüzler gibi isimlerle anılan seçkin velîler) dahî olsalar hepsi sâdece ondan feyiz alırlar.” (el-İmâmü’r-Rabbânî, *el-Mektûbâtü’r-Rabbâniyye*, cild:2, mektûb rakamı:4)

İşte **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz** asrımızın müceddidi olduğu için **İmâm-ı Rabbânî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin beyânı vechile; bu asırda (yüz yılda) bütün velî zatlara feyizler ondan gelmektedir.

Dolayısıyla 1445 (bin dört yüz kırk beş) yılında bulunduğumuza göre, henüz 1500 (bin beş yüz) yılına ulaşmaya 55 sene varken feyizlerin menba'ı olan bu zâtın râbıtasından dönenler mânevî yolda büyük bir dalâlet içindedirler.

Artık **Üstâdımız Hazretleri**'nin vefâtını bahâne ederek râbıtayı başkalarına döndürmek isteyenler ya onun müceddidliğini inkâr etmektedirler ya da **İmâm-ı Rabbânî** (*Kuddise Sirruhû*)nun kelâmını reddetmektedirler ki bu ikisinden birinin dahî bir mürîd için mânevî yolda ne büyük tehlike olduğu îzâha muhtaç değildir! Rabbim onları da ıslâh eylesin. (**Ahmet Mahmut Ünlü**, *Mahmûd Efendi Hazretleri'nden Mesmû' Edebî ve İrfânî Şiirler*, 1/577-578)

Üçüncü Delîl: Râbıtanın Kendisine Devâm Edeceği Hakkında Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) Hazretlerimiz'in Açık Beyânı Vardır

Şu bilinsin ki; bu konuda **Şeyhimiz** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin bize söylediği açık bir nas mevcuttur ki onun hiçbir vekîli bunu bozmaya muktedir olamaz ve kendisine râbıta yaptıramaz. Bu hususta beyânı olsa bile bizi bağlamaz.

Zîrâ bizim için esas olan kendisine intisâb ettiğimiz yegâne şeyhimiz **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin beyânıdır.

Nitekim bu fakir kardeşiniz **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'e: “**Efendi Hazretleri!** Bu zamanda sizin gibi nefsinin tamâmen tezkiye etmiş (kötü huylarından arınmış) birini görmüyorum, kitaplarda ise: ‘Bir an bile nefsiyle meşgul olan kişiye râbıta yapan kimse helâk olur.’ buyruluyor.

Onun için sizden sonra râbîta size devâm etse nasıl olur?” dediğimde huzûr üzere bir zaman durduktan sonra:

“Sen bu işi güzel düşündün!” diye cevap buyurmuş, sonra: “Sizden sonra bunu ihvâna duyuracağım.” dediğimde ise: “Doğru yaparsın!” buyurarak bu husûsu beyân etmiştir.

Fenâfillâh makâmında olmayan bir kimseye râbîta yapan kişinin tehlikesi hakkında **Hâlid-i Bağdâdî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** şöyle buyurmuştur:

«وَصَرَّحَ مُحَقِّقُو طَرِيقَتِنَا بِأَنَّ رَابِطَةَ مَنْ لَمْ يَفْنَ عَنْ وُجُودِهِ
لَا يُورِثُ الْفَنَاءَ لِلْسَّالِكِ، بَلْ قَدْ تُورِطُهُ الْمَهَالِكُ.»

“Bizim tarikatımızın muhakkikleri (meseleleri delilleriyle inceleyen büyükleri) şu husûsu sarâhaten ifâde etmişlerdir ki; varlığından tamâmen fânî olmamış bir kimseye râbîta yapmak sâlike (ve mürîde) fenâ(fillâh makâmını) kazandırmaz, bilakis gerçekten onu helâk çukurlarına düşürür.”

(**Muhammed Es‘ad Sâhibzâde**, *Buğyetü'l-vâcid fî Mektûbâtı Hazreti Mevlânâ Hâlid*, sh:175; **Muhammed el-Hânî**, *el-Behcetü's-seniyye*, sh:68)

Bu fakirin “Râbîta işi tehlikeli bir meseledir, hak etmeyen bir kişiye yapılırsa insan cinlenir, büyülenir.” şeklindeki beyanları işte bu delîle dayanmaktadır. (**Ahmet Mahmut Ünlü**, *Mahmûd Efendi Hazretleri'nden Mesmû' Edebî ve İrfânî Şiirler*, 1/578-579)

Efendi Hazretlerimiz bir sohbetinde “Râbîta bozulmadıkça sizi bozamazlar.” ve “Râbîta yapınca cinler yok olur.” buyurarak şu anda onun vasiyetini bozanların, ihvânı bozacağına ve cinlen-direceğine şöyle temâs etmiştir:

“Râbîtanızı bozmadıkça sizi yenemezler. Râbîtanızı bozunca sizi bozarlar. Râbîta kaledir. Râbîta namazda yok ama kendiliğinden gelirse reddedilmez.

(Bir gün) Mekke'deyiz, bizim (Hacı) **Bilal** de orada(ydı). (O:) 'Bana şöyle bir zuhûrât oldu.' dedi (ve) 'Bir adam(ın) elinde çuval, (içinde) bir sürü cin var. 'Bunları ne yapacaksın?' dedim. 'İnsanlara musallat edeceğim.' dedi.

'Bir şey yapamazsın.' dedim. Birden benim içim karıncalanmaya başladı, cin içime girdi. (Hemen) bir râbîta ettim, hepsi yok oldu.' (diye anlattı.)

Râbîta edince cinler yok olur. Onun için insanın kuvvetli çalışması lâzım." (Mahmud Ustaosmanoğlu, *Sohbetler, Cild:3, 14 Mayıs Pazartesi 1992 târîhli sohbet*)

Dördüncü Delîl: Mahmûd Efendi Hazretleri'ne Râbîta İznini Alî Hayder Efendi Baba Kendi Sağlığında Vermişti

Şu bilinsin ki; bâzılarının dediği gibi: "Alî Hayder Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** döneminde Mahmûd Efendi **Hazretleri**'ne râbîta yapılmıyordu.

Alî Hayder Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin vefâtından sonra bir iki sene daha râbîta **Alî Hayder Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'ne devâm etti, sonra ihvânın kalpleri kendiliğinden **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'ne yöneldi." şeklindeki beyanlar gerçeği yansıtmamaktadır.

Zîrâ sika bir râvî kabûl ettiğimiz ve rivâyetlerine güvendiğimiz **Hüseyin Avni Hoca Efendi, Mahmûd Efendi Hazretleri**'nin kendisine şöyle anlattığını bizzât bana nakletmiştir:

"Bir kere **Efendi Babam Alî Hayder Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) beni çağırdı ve: '**Mahmûd** evlâdım! Ben artık çok yaşlandım, yeni ders alanlarla ilgilenemiyorum, sen onlara tarîkat derslerini tâlim et (öğretip anlat), ister bana râbîta yapsınlar, ister sana râbîta yapsınlar farketmez.' buyurdu."

İşte bu delilden yola çıkarak şunu kesinlikle diyebiliriz ki; **Alî Hayder Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin sağlığında da **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'ne râbıta yapılma izni verilmişti ki bu da kâmil mürşidi tarafından **Mahmûd Efendi Hazretleri**'nin (seyr-i sülûkte ve mânevî yolda) kemâle erdiğine ve “Fenâ-i etemm” ile “Begâ-i ekmel” makamlarına ulaştığına dâir şâhitlik mânâsı taşımaktadır.

Ayrıca **Kutbu'l-aktâb ve Ğavsü'l-evtâd Alî Hayder Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin: “**Mahmûdum**'un elinden tutan benim elimden tutmuştur.” şeklindeki beyânı, yine böylece: “Bende ne varsa **Mahmûdum**'a verdim.” sözü **Alî Hayder Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** nezdinde **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'in ne kadar değerli olduğunu ifâde husûsunda kâfî bir delîl teşkîl etmektedir. (Ahmet Mahmut Ünlü, *Mahmûd Efendi Hazretleri'nden Mesmû' Edebî ve İrfânî Şiirler*, 1/580-581)

Beşinci Delîl: Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*)
Hazretlerimiz'e Yapılan Râbitanın Hazret-i
Mehdî (*Aleyhirrıdvân*)**a Kadar Devâm Edeceği**

Bu fakir kardeşinizin: “**Hazret-i Mehdî** (*Aleyhirrıdvân*)**a kadar tarikat-i aliyenin bizim silsilemizde olan râbıta Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'ne devâm edecektir.” şeklindeki beyânımı anlayamayanlar olmuştur. Hâlbuki bunda anlaşılmayacak bir şey yoktur. Zîrâ **Şeyh Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) bu husûsu da evvelce beyân etmiştir.

Nitekim kendisi **Hasan Çelik** ağabeyimiz ve merhûm **Zeke-riya Özen** gibi birçok ihvâna: “Benim nisbetim **Hazret-i Mehdî** (*Aleyhirrıdvân*) **Efendimiz**'e ulaşacak.” şeklinde beyanda bulunmuştur ki böylece ona râbıta yapanların **Hazret-i Mehdî**'ye kadar kesilmeyeceği ve onun nisbetinin râbıta vâsıtasıyla **Hazret-i Mehdî Muhammed ibnü Abdillâh** (*Aleyhi Selâmulâh*) **Efendimiz**'e kadar ulaşacağı anlaşılmış olmaktadır.

Şehîd Hızır Efendi Hocamız (*Rahimehullâh*) **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'in nisbetinin **Hazret-i Mehdî**'ye ulaşacağını defâatle beyân etmiş, birçok insan bu sözü ondan nakletmiş, hattâ kendisi hakkında yazılan bâzı kitaplarda dahî bu ifâdesi zikredilmiştir.

Ayrıca **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** birçok ihvânın bulunduğu meclislerde “Ben Edirnekapı’da yatarken de sizi râbıtamla yöneteceğim.” buyurmuştur ki bu sözü de bu îzâhımızın doğruluğunun açık delillerindendir.

Yine böylece **Hüsâmeddin Vanhoğlu Hoca Efendi**’nin nakli vechile; kendisinin “Bu ‘**Usûl**’ (Mollâ Husrev (*Rahimehullâh*)a âit ‘*Mir’âtü’l-usûl*’ kitabı) burada (İsmâîlağa Câmii’nde) okunduğu müddetçe arkanızdayım, Edirnekapı’dan bile olsa.” şeklindeki sözü birçok hoca efendi tarafından işitilmiş ve nakledilmiştir ki bu da **Efendi Hazretlerimiz**’in tasarrufunun vefâtından sonra devâm edeceğinin kendisi tarafından îlân edildiğinin senedi mesâbesindedir. (Ahmet Mahmut Ünlü, *Mahmûd Efendi Hazretleri’nden Mesmû’ Edebî ve İrfânî Şiirler*, 1/582-583)

**Altıncı Delîl: “Vefât Etmiş Bir Şeyhe Râbıta Yapan Kimse
Nâkıs Kalır.” Hükümü Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*)
Hazretleri Gibi Müceddidler Hakkında Geçerli Değildir

Bâzı tasavvuf kitaplarında özellikle “**Risâle-i Kudsiyye**”de “Vefât eden birine râbıta yapmak câizdir ama ona râbıta yapan nâkıs kalır.” (Mustafâ ‘İsmet Ğarîbullâh, *Risâle-i Kudsiyye*, beyt rakamı:402, sh:92) şeklinde geçen ifâdeler müceddid olmayan zatlar hakkındadır.

Mustafâ İsmet Ğarîbullâh Büyük Şeyh Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** bu beyanda bulunduğu hâlde kendisinin de vefât eden şeyhi **Abdullâh el-Mekkî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’ne râbıtaya devâm ettiğini:

“Çün **Abdullâh** benim şeyhim nişânı,
Cihanda ğavs-ı âzam oldu şânı.

*Ben ondan gayrı bilmem bu cihânı,
Fedâ ettim bu vârı cism-ü cânı...*”

“Anâdır rabt-ı kalbim vird-i hâlî,
Beni benden alıp buldum meâlî.”

(Mustafâ 'İsmet Ğarîbullâh, *Risâle-i Kudsiyye*, beyt rakamı:408-409, sh:93)
şeklinde inşâd ettiği beyitlerinden anlıyoruz ki bu risâleyi yazdığı
Abdullâh el-Mekkî (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin çoktan
vefât etmiş olduğu bilinmektedir.

Demek ki; **İmâm-ı Rabbânî, Hâlid-i Bağdâdî ve Mahmûd Efendi Hazretlerimiz** (*Kaddesellâhü Esrârahüm*) gibi müceddid olanlar hakkında bu kâide geçerli değildir.

Zâten **İmâm-ı Rabbânî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin geride zikredilen beyânından bu husus açıkça anlaşılmaktadır.
(Ahmet Mahmut Ünlü, *Mahmûd Efendi Hazretleri'nden Mesmû' Edebî ve İrfânî Şiirler*, 1/583-584)

Nitekim geride **İmâm-ı Rabbânî Hazretlerimiz**'in “Müceddid olan zât öyle makamdadır ki onun tecdîd döneminde kutup makâmında olan velîlere bile feyiz ondan gelmektedir.” şeklindeki beyânı bunu ispât etmektedir. (*Sözün tafsîlatı ve kaynağı için bakınız sh:78*)

Yedinci Delîl: Nakşibendî Tarîkatı Üveysîdir, Onun İçin Vefât Etmiş Meşâyihtan da Diriler Gibi Feyiz Gelir

Hâlid-i Bağdâdî (*Kuddise Sirruhû*)nun en büyük hulefâsından **Muhammed el-Hânî** (*Kuddise Sirruhû*)nun beyânı vechile; bâzıları: “Bir şeyh efendi âhirete irtihâl ettikten sonra onun dünyâyâ yönelişi kalmaz, onun için diri olan kimselere râbîta yapmak lâzım.” diyorlar ki bunların hatâsı kendilerini kâmil zanneden nâkîslerin hatâsından daha şiddetlidir.

Zîrâ bu sözü söyleyenler evliyâullâhın vefatlarından sonra tasarrufta bulunabileceklerini inkâr etme vartasına düşmüş olurlar ki bu hâle düşmekten **Allâh-u Te‘âlâ**’ya sığınırız. Hâlbuki ehl-i tarîk arasında ittifakla sâbit olan kâideye göre; evliyâullâhın tasarrufu ölümlerinden sonra devâm etmektedir.

Nitekim **Bahâüddîn Şâh-ı Nakşibend** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**, Hâcegân tarîkatının müessisi olan **Şeyh Abdülhâlik el-Ğucdüvânî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nin rûhâniyetinden terbiye görmüştür ki silsilede ikisinin arasında beş vâsıta vardır. (Bundan dolayı Bahâüddîn Şâh-ı Nakşibend (*Kuddise Sirruhû*) Hazretleri’ne “Üveysî” denilmiştir.)

Yine böylece **Ebu’l-Hasen el-Harkânî** (*Kuddise Sirruhû*), **Ebû Yezîd el-Bistâmî** (*Kuddise Sirruhû*)ya yetişmemiş, hattâ vefâtından sonra doğmuş iken onun rûhâniyetinden yetişmiştir. (**Muhammed el-Hânî**, *el-Behcetü’s-seniyye*, sh:68-69)

Büyük Şeyh Efendi Mustafâ ‘İsmet Ğarîbullâh (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** de ilhâm-ı **Hak** olan eseri “**Risâle-i Kudsiyye**”de bu hakîkate işâret etmek üzere şöyle buyurmuştur:

“Üveysîdir tarîk-i Nakşibendî,
Beyân etmiş idim bir bir efendi.

*Gelir feyz, zinde ve mürdeden anla pendî,
Kamûdan ahz olur, yok sedd-ü bendî.*

*Hemân tâlib olup **Hakk**’a gidelim,
Cemâl-i bâ kemâle seyredelim.”*

(**Mustafâ ‘İsmet Ğarîbullâh**, *Risâle-i Kudsiyye*, beyt rakamı:392, sh:89-90)

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** bu beyitleri: “Nakşibendî tarîkatı, **Üveys el-Karanî** (Veysel Karanî) (*Radiyal-lâhu Anh*) **Hazretleri**’nin hâline benzer.

Nasıl ki o, **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) **Efendimiz'i** görmeden, rûhâniyetinden terbiye edildi (yetiştirildi) ise, bu yolda da şeyhler, müridlerini uzaktan rûhâniyetleriyle terbiye ederler (mânen yetiştirirler).

Ben bunları bir bir açıklamıştım. Bu yolda feyiz, ölüden de diriden de gelir. Nasîhat anla! Rûhânî feyizlere sed ve bend (engel) yoktur, hepsinden feyiz alınır.

Hemen **Allâh-u Te'âlâ'nın** feyzini arayarak hakîkî **Mevlâmız**'ın rızâsına kavuşalım ve kemâl sâhibi olan **Mevlâ Te'âlâ'nın** cemâlini görelim.” şeklinde tefsîr etmiştir.

Dolayısıyla: “**Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'ne râbîta yapan nâkıs kalır.” şeklindeki beyanlar ihvânı yanıltmak üzere uydurulmuş hezeyanlardan ibârettir ki **Allâh-u Te'âlâ** kasıtlı bir şekilde bu görüşü yayanların şerrinden ihvân-ı kirâmı muhâfaza eylesin. Âmin! (**Ahmet Mahmut Ünlü**, *Mahmûd Efendi Hazretleri'nden Mesmû' Edebî ve İrfânî Şiirler*, 1/584-585)

**İsmailağacıların “Risâle-i Kudsiyye”den Delil
Getirdikleri “Ölmüş Şeyhe Râbıta Yapan
Nâkıs Kalır.” İddiâsına İlmî Reddiye**

Bu konuda **Cübbeli Hocamız**'ın konuşmasına kulak verelim:

Efendi Hazretlerimiz'in yolu yürüyor sünneti yürüyor, usûlü devâm ediyor ancak şimdi burada herkesin kafasına bir karpuz kabuğu soktular. Adam şimdi diyor ki, efendim buraya dikkat! Bu zamâna kadar bu lafı pek vakit bulup konuşamadım. “Peki **İsmet Garîbullâh Hazretleri “Risâle-i Kudsiyye”**de diyor ki, başka (bir) yerinde ‘Mürşidin vefât etse, sen ona râbıtaya devâm edebilirsin.’ diyor.”

Buraya dikkat! Bir kelime ile çözeceğiz **Allâh**'ın izniyle, **Efendi Hazretleri**'nin himmeti ile. Diyorlar ki: “Sen şimdi burada ‘Üveysîdir tarîk-i Nakşibendî.’ (demiştin.)”

Bu (iş) şu anda iş üveysîliğe döndü. Yâni ders alan kişi **Efendi Hazretleri**'ni hiç görmese de rûhâniyetinden, râbıtasıyla feyiz alıyor mu? Alıyor. Eğer nâkıs kalacak olsaydın, tarîkatta, seyr-i sülûkte eksik kalacak olsaydın şu kulaklarımla vallâhi billâhi duydum. Buradan sağ çıkmayayım (eğer duymadıysam)! Efendi Hazretleri bize dedi ki: “Râbıta bana devâm edecek.”

Şimdi râbıta bana devâm edeceğini ben kulağımla duydum mu?! Son beyânı bu mu?! Bu. Ondan evvel 2007 yâ. 2007'den sesi var. Görüntüsü var, daha ne diyecek yâ?! Zâten “Yerime adam bırakmadım.” diyene “Râbıta yapılır.” der mi?!

Vekillerin başı **Hasan Efendi Hocamız**'dı. Yaşasaydı ondan sonra **Mustafa Efendi Hocamız** olacaktı. Çünkü öyle vasiyet etti (Efendi Hazretlerimiz). Ondan sonra sorduk “Cemâat seçer.” dedi. Cemâat de **İbrâhîm Efendi Hocamız**'ı vekillerin emîri olarak seçti kardeşim. Bütün cemâat burada. Dünyâyı geziyorum, her yer doluyor taşıyor. “Cemâat seçer.” (buyurdular.)

“Cemâat seçer.” derken sokakta seçim sandığı kurup da pazarcılara, peynircilere, çorbacılar soracak hâlimiz yok “**İbrâhîm Efendi Hocamız**’ı mı seçelim?” diye. Bütün ulemâ, evliyâ ittifâk etti. **İbrâhîm Efendi Hocamız** vekillerin emîridir, bitti! Çünkü neden? Kıdem var, ilim var, fazîlet var, takvâ var. **Mahmud Efendi Hazretlerimiz**’in methiyeleri var, zuhûratlar var. Yâ onlara gelene kadar bin tâne hakikat var yâ. Mevzû bu. Şimdi ne dediler millete? “Ama **‘Risâle-i Kudsiyye**’de diyor ki: ‘Mürşidin vefât etse ona râbıtaya devâm edebilirsin, velâkin nâkıs kalırsın.’”

Buradan tuturmaya çalışıyor. Buradan size ekmek çıkmaz. Şimdi adam da diyor ki: “Ben **Mahmûd Efendi Hazretleri**’ne râbıta yaparsam eksik kalırım. Onun için ben felancaya, fişman-caya râbıta yaparak kâmil olacağım(!)”

Peki **Hasan Efendi** gibi mübârek bir insan, **Alî Hayder Efendi Babamız**’dan kalma bir insan, **Efendi Hazretlerimiz**’in ben-den sonra vekillerin başıdır buyurduğu insan, kendisine râbıtayı kabûl etti mi?! Yirmi ay direndi, elini salladı, kolunu salladı. “Yok, yok, yok!” (dedi.) Gittiler yanına. “Senden sonra şu mu olacak, bu mu olacak?” (dediler.) “Yâhu şeyhlikten konuşma-yın. Şeyh yok, şeyhlik yok.” dedi. Hanım hocalar da şâhit. Erkek hocalar da şâhit. Çünkü neden? O mübârek, sâdık idi, vefâlı idi, mürîd idi. Mürîd!

Şimdi **İbrâhîm Efendi Hocamız**’ın vekillerin emîri olma-sı gibi çok büyük sıfatları var. Hâfızlığı, âlimliği, sıfatları çok. **Allâh** feyzine bereketine bizi nâil eylesin. Ama **İbrâhîm Efendi Hocamız**’ın en büyük sıfatı ne biliyor musun? Benim nazarımda onun en büyük sıfatı ne biliyor musun? **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**’in sâdık vefâlı bir mürîdi olmasıdır. Mesele sadâkattir. **Hasbi Efendi Hocamız** (*Rahmetullâhi Aleyh*) öyle derdi. “Ben iki tâne şeyh, bir tâne mürîd gördüm.”

Biz de anlamazdık. “İki şeyh; biri **Alî Hayder Efendi Hazretleri**, biri de **Mahmûd Efendi Hazretleri**.” de(r)di. “Bir tâne mürîd gördüm, o da **Mahmûd Efendi Hazretleri**’nin **Alî Hayder Efendi Hazretleri**’ne bağlılığını gördüm.” derdi.

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**’e en üstün sıfatını sorsalar ne derdi? “**Alî Hayder Efendi Hazretlerimiz**’e mürîd olmam.” derdi.

Bir insan mürîd olmayı beceremeden şeyh mi olacak? Hâşâ yâ. Onun için diyorlar ki “Nâkıs kalırsın.”

İşte o **İsmet Garîbullâh** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nin sözü müdür? “**Risâle-i Kudsiyye**”de sözüdür.

Tarîkatta, tasavvufta böyle bir kâide var mı? Var. Diri mürşid bulup, onu bıraktıysa bıraktığına tâbi olmak eftaldır. Var mı böyle bir kâide? Var. Ama bu ne zaman geçerli? Eğer silsiledeki mürşid-i kâmil, kendi yerine şeyh olarak bir mürşid bıraktıysa, sen de ona uymayıp eski şeyhine devâm edersen câizdir, yanlış bir şey yok ama nâkıs kalırsın.

Peki bizim konumuzda böyle bir durum var mı?! Mahmûd Efendi Hazretleri mürşid-i kâmil miydi?! Kabûl ediyor musunuz?! Şeyh miydi?! Kabûl ediyor musunuz?! Silsile-i Nakşibendiyye’nin 36. halkası mıydı?! Peki.

Yetki kimdeydi? Mürşidde değil mi?! Cenâze yıkayıcısına teslim olduğu gibi teslim olunacaktı. Ne dedi şimdi İsmet Baba? “Bende ol **Hakk**’a gidelim.” dedi. Bende yâni. “Kul köle ol, teslim ol.” dedi. “**Hâlid-i Bağdâdî Hazretleri**’ne teslim ol.” dedi. Bize ne demiş oluyor? “Şeyhinize teslim olun.” (demiş oluyor.)

Ee biz de **Mahmûd Efendi Hazretleri**’ne teslim olduk mu? Olduk. Peki “Siz yerinize birini bıraktınız mı?” diye sorduk mu? Sorduk. **Rasûl Hocamız** (*Rahmetullâhi Aleyh*) sordu.

Sekiz tâne şâhit var. Sekizi de şu anda hayatta. Sekizinin de sesli beyânı var bende. Hepinize dinlettim. Sekiz tâne şâhit var. Peki bu adamı kimin seçtiğine kaç şâhit var?! Pantolonlu, ceketli, sarıksız, tarîkatsız, dersi bile olmayan adamlar “Şâhit olduk buna.” diyor.

Hasan Efendi böyle bir şey demedi. Hiçbir beyânı yok, hiçbir şâhit yok. **Hasan Efendi**'nin ölüm haberi için arayana **Seyfettin** ne dedi? “Ona bir **Fikri Hoca**'nın adını söyletmedik.” dedi.

Oradaki şûrâdan kimseyi almadılar. Oradaki heyetten de kimseyi almadılar. Böyle bir gizli kapalı (iş ile) siz ne yapıyorsunuz yâ?! Bu işler gizli kapalı olur mu yâ?!

(Biz) **Efendi Hazretleri**'ne açıkça sorduk “Yerinize birini bıraktınız mı?” (diye), “Yok, yok.” buyurdu. Sesi, beyânı var. Bunun detayı çok. Önce de konuştu, sonra da konuştu. O zaman kayıtlar böyle düzgün değildi. O kadar alındı. Yoksa ondan evvel de konuştuk orada. Rahat rahat söyledi, hepsini beyân etti.

Şimdi **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**: “Benden sonra bizim tarîkatta silsilede şeyh ve halife yok.” deyince “Ne olacak **Efendi Hazretleri**?” diye de sorduk. “Vekillerimle bu yol yürüyecek.” buyurdu.

O zaman “**Hasan Efendi** ve **Mustafa Efendi**'den sonra ne yapacağız?” (diye) sorduk. “Cemâat olarak seçeceksiniz.” dedi.

Şu anda biz buna aynen uyduk mu, uymadık mı? Uyduk. Var mı bir yamukluk?! **Mahmûd Efendi Hazretleri**'nin vasiyetini iptal var mı burada? Yok.

Kendileri de **Hasan Efendi**'nin beyânını üç kere siteye koydular mı? Koydular. “Hiçbir değişen şey yok. **Efendi Hazretleri**'ne devâm edecek. Aynen eskisi gibi.” sözlerini yazdılar mı oraya? Yazdılar.

Bunu siz o sitelerde okudunuz mu? Okudunuz. Peki sonra vahiy mi geldi?! **Hasan Efendi**'nin ölmesini beklediniz. Defnetmeden evvel vahiy mi geldi?! Nereden döndü bu iş?!

İşte top direktten döndü. Bu arada projeler devreye girdi ve **Efendi Hazretleri**'nin yetiştirdiği şu anda dünyâdaki en büyük vekîli **İbrâhîm Efendi Hocamız** gibi **Alî Hayder Efendi Baba**'dan kalma, en büyük vekîline bir şey bile sormadan (böyle işler yapılır mı?!) Yâ bu râbîta **Efendi Hazretleri**'nden alınır mı?! Bir şey sormadan!

“Aman (hâ) sormayalım.” dediler. “Aslâ (sormayalım).” (dediler.) Hemen işi bitirdiler. Ee bitirdiniz (de ne oldu?!) Kendinizi bitirdiniz. İşi bitirmediniz. Tarîkatı da bitirmediniz. Tarîkat devâm ediyor. Kendinizi bitirdiniz.

Şimdi kardeş buradaki meselemiz nedir? Eğer **Mahmûd Efendi Hazretleri** yerine mürşid-i kâmil olarak halîfe şeyh bıraksaydı râbîtayı ona yapmak îcâb ederdi. Farz değildi, vâcip değildi. Tarîkatın kâidelerindendir.

Ben yine **Mahmûd Efendi Hazretleri**'ne devâm eder miydim? Ben ederdim. Hangi hakkımı kullanırdım? İstersen vefât etmiş şeyhine devâm edebilirsin. Hakkım vardı. O hakkımı kullanırdım. Ben aslâ başkasına râbîta yapmazdım. Ama yapana da ne diyemezdim? “Buna râbîta olmaz.” diyemezdim. Çünkü neden? **Efendi Hazretleri**: “Ben bunu bıraktım.” deseydi.

Şimdi “Nâkıs kalırsın.” kâidesi ne zaman geçerli? Şeyh Efendi kendi yerine silsileye yazılmak üzere “Mürşid-i kâmil ve halîfe bıraktım.” dediyse bu kâide o zaman (geçerliydi).

Mustafâ İsmet (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'ni yanlış anlarsan, doğru anlamazsan, millete yanlış anlatırsan bunda benim ne kabahatim var? Tarîkatı bozan ben değilim, sizsiniz. Çünkü neden? Soruyoruz “Yerime bırakmadım.” diyor.

Yerine bırakmayınca “Nâkıs kalırsın.” diye bir şey kalıyor mu artık?! Yerine bıraksaydı ona râbîta yapmak efdal olurdu ama şimdi ne oldu?

Yerine bırakmadığı için, bizim tarîkattan bahsediyorum, öbür silsilelerden bahsetmiyorum, bizim tarîkatta şu anda **Mahmûd Efendi Hazretleri**’nden başkasına râbîta yapmak nedir biliyor musun? **Efendi Hazretleri**’nin “*Sohbetler*” kitabındaki kendi beyânından söylüyorum. “Semm-i kâtildir, öldürücü zehirdir.” diyor. “Noksan bir şeyhe, şeyh bile olsa, eğer şeyh kâmil ve mükemmil ve mükemmel değilse.” diyor.

Bak bak kâmil yetmez, mükemmil yetmez, mükemmel olacak. “Bu üç sıfatı hâiz olmayana râbîta yaparsan öldürücü zehirdir, helâk olursunuz.” diyor. (*Risâle-i Kudsiyye*, 2/514)

Efendi Hazretleri’nin kendi kitabı bu. “Ben mürşid bırakmadım, yerime şeyh halîfe bırakmadım.” buyuran bir zâtın peşinden sen bir şey uydurursan, o uydurduğuna da “Râbîta yapacaksın.” dersin, ben de ne demek zorunda kalırım?

“Öldürücü zehir, avu yutturuyorsunuz millete, yanlış yapıyorsunuz. **Allâh** sizi ıslâh eylesin, **Allâh** sizi hidâyet eylesin, **Allâh** yola dönmenizi nasîb eylesin.” derim.

Benim burada yanlış bir şey söylediğim yok. Ve “Üveysîdir” beytinin burada çıkması, yâni ne demek? **Efendi**’yi görmeyenler var şimdi. Yeni ders alanlar var.

Efendi Hazretleri’ni hiç görmeseniz de tarîkatınız tamam oluyor mu? Oluyor. Dersinizi güzel yaparsanız, haramlardan sakınırsanız, takvâya riâyet ederseniz, yolu muhâfaza ederseniz Allâh’a ulaşır mısınız? Ulaşırsınız.

Ha **Efendi Hazretleri**’ni gördünüz, ha görmediniz. Bir şey fark etmez. Çünkü “Bu işler rûhânîdir, tarîkat üveysîdir.” diyor.

Sana daha ne diyecek? **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)'i görmedik. Şimdi biz cennete gidemeyecek miyiz? Ee gideceğiz işte, inşâallâh gideceğiz. Dolayısıyla göreni gördük. Tâ **Alî Hayder Efendi Babamız**'ı göreni gördük.

Hadîs-i şerîfte “Beni görene müjdeler olsun, göreni görene müjdeler olsun, göreni görene görene müjdeler olsun.” buyruluyor. (*el-Hâkim, el-Müstedrek, rakam:7170, 7/686*)

Ha **Alî Hayder Efendi Babamız**'ı gördük, **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'i gördük. Görenleri gördük. Sevenleri seviyoruz. Yol devâm ediyor. Velâkin kendi kafana asla ve kat'â râbıtalı bir şeyh uyduramazsın. Bu adam “**Allâh** dostudur.” diyebilirsin. “Ben velî olduğuna inanıyorum.” diyebilirsin. Hürmet edebilirsin. Duâsını talep edebilirsin. Ama râbıta yapılmak meselesi (başka bir meseledir)! “Bir an nefsiyle kalsa ona râbıta yapan helâk olur.” diyor. (*‘Abdülhamîd el-Fuhûlî, Âdâbü’z-zâkirîn ve Necâtü’s-sâlikîn, sh:8*)

Kendisi **Abdullâh-ı Mekkî Hazretleri**'nin hulefâsından olup **Hâlid-i Bağdâdî Hazretleri**'nin Üsküdar'da medfûn bulunan halîfesi **Abdülfettâh el-Akrî Hazretleri**'nin teşvîkiyle eserini kaleme aldığını söyleyen **Abdülhamîd el-Fuhûlî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** şu beyanda bulunmuştur: “Meşâyih-tan olsa bile fenâfillâh makâmına vâsıl olmayan bir zâta râbıta etmekte hatar-ı azîm (büyük tehlike) mevcut olup mezâlik-i ekdâmı müciptir (mürîdin ayağının kaymasını gerektirir). **Hazret-i Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî Hazretleri** bu husûsu men‘-i belîğ ile engelleme yapmıştır.” (*‘Abdülhamîd el-Fuhûlî, Âdâbü’z-zâkirîn ve Necâtü’s-sâlikîn, sh:8*)

Şimdi biz **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'e onu dedik yâni. “**Efendi Hazretlerimiz** biz sizin kadar nefsinden soyutlanmış bir şeyh görmedik.” (dedik.) Tabî çok ulemâ gördük, evliyâ gördük, **Efendi Hazretleri**'nin vekillerini gördük ama şimdi, **Efendi** gibisini görmedim yâni ben şimdi. Yalan mı konuşayım şimdi?! **Efendi** gibisini görmedik. Hiç nefis yok. Devamlı zikir.

Uykuda (bile) murâkabe. Alnı böyle (nur gibi parıldıyor). Ya şöyle bir uyumadı yâ. Kaşlarını bir rahat etmedi yâ. Hiç insan uykuda böyle olur mu yâ? Yâ ömrüm yanında geçti be kardeşim. Bir kere şöyle (uykuda dalıp da horlamadı yâ). Yok yâ. Var mı öyle bir şey yâ?! Gavs yâhu. Haa onun için râbıta ona devâm ediyor. Anladın mı sen? **Alî Hayder Efendi Baba** gibi bir kuvvetli bir zattan. Ne demiş **Alî Hayder Efendi Baba Hazretleri** iki sene evvel vefâtından? “**Mahmûd** evlâdım, ihvânın işiyle artık yeteri kadar ilgilenemiyorum, çok yaşlandım.” 120 yaşına yaklaşmıştı. “Artık dersleri sen tâlim edersin. Râbıtaya gelince; ister sana yapsınlar ister bana yapsınlar fark etmez.” buyurmuş.

Seni yerine bıraksa bile râbıtaya özel izin lâzım. Öyle önüne gelen halîfede de râbıta izni yok. Râbıta ancak böyle bir güçlü yolla alınabiliyor. Öbür türlü dört kişi toplandı. İkisi oğul, birisi dâmât, birisi de imam. Ondan sonra “Biz seni şeyh seçtik. Râbıtayı da sana döndürdük. **Mahmûd Efendi Hazretleri**’ne de bundan sonra râbıtayı yasak ettik.” dersin bu tarîkat olur mu?! Ooo! **Hasan Efendi** gibi edepli hayâlî bir insan ne güzel muhâfaza etti. Hemen edepsizler iş başına geçti. Ah gidi kardeşler!

*“Ehl-i ilmin meclisinde aradım kıldım taleb,
İlim en sonra imiş illâ edeb illâ edeb.”*

Tarîkat edepten ibârettir. Âlemler edeple yaşıyor. Bütün nizam, intizam, güneş, ay, gezegenler bütün sistem **Allâh**’ın buyurduğu kurallarla yaşıyor. Edebi bozduğun zaman düzeni bozarsın. Düzeni bozduğun zaman freni patlamış araba gibi uçurumun dibini boylarsın. Nerede duracağın belli olmaz!

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



DÖRDÜNCÜ BÂB

İSMÂÎLAĞA HEYETİNİN EFENDİ HAZRETLERİ'NDEN SONRA ŞEYH OLARAK ÎLÂN ETTİKLERİ HASAN EFENDİ VE FİKRİ DOĞAN'IN ŞEYH OLMADIĞINA DÂİR DELİLLER

- BİRİNCİ FASIL -

- HASAN EFENDİ'NİN ŞEYH OLMADIĞI VE KENDİSİNİN DE BUNU İTİRÂF ETTİĞİ VE BUNUN İÇİN KENDİSİNE RÂBİTA YAPTIRMADIĞI -

BİRİNCİ KISIM

BU KONUDAKİ İLMÎ AÇIKLAMALAR

Bir Halîfeye veyâ Vekîle Râbîta Yapılabilmesi İçin Kâmil Olan Mürşidinin Ona Bunu Emretmiş Olması Gerekir

Şu bilinsin ki; kâmil bir mürşidin yerine bıraktığı herhangi bir halîfe veyâ vekîl direk olarak kendisine râbîta yaptırma hakkına sâhip değildir. Bu hakka sâhip olması için kâmil olan mürşidinin ona kendisine râbîta yaptırmasına izin vermesinden öte, ona bunu emretmiş olması gerekmektedir.

Nitekim **Hâlid-i Bağdâdî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin, büyük İslâm mücâhidi **Abdülkâdir el-Cezâirî** (*Rahimehullâh*) gibi bâzı kâbiliyetli müridlerinin terbiyesini ve irşâdını kendisine havâle ettiği büyük halîfesi **Muhammed el-Hânî** (*Kuddise Sirruhû*) bu hususta şöyle demiştir:

“Şeyh **Hâlid** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** ancak mürşid-i kâmil olan şeyhi **Abdullâh ed-Dehlevî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin, onun (seyr-i sülûkte ve mânevî yolda) kemâle erdiğine ve ‘Fenâ-i

etemm' ile 'Begâ-i ekmel' makamlarına ulaştığına dâir şâhitlik yaparak kendisine râbîta yaptırmasını ona emretmesinden sonra kendi mübârek sûretine râbîta yapmalarını müridlerine emretmiştir. Zâten bu makamlara erenin kendisine râbîta yaptırması câiz olur.” (Muhammed el-Hânî, *el-Behcetü's-seniyye fî âdâbi't-tarîkati'l-'aliyyeti'l-Hâlidîyyeti'n-Nakşibendiyye*, sh:68-69; 'Abdûlmecîd ibnü Muhammed ed-Dimeşkî el-Hânî, *el-Hadâiku'l-verdiyye*, sh:733)

Bizim konumuzda ise **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz** yerine bıraktığı vekillerine kendilerine râbîta yaptırmalarını emretmek şöyle dursun tam aksine râbîtanın kendisine devâm edeceğini beyân etmek sûretiyle onlara râbîta yapılmasına izin vermemiştir! (Ahmet Mahmut Ünlü, *Mahmûd Efendi Hazretleri'nden Mesmû' Edebî ve İrfânî Şiirler*, 1/579-580)

Mustafâ İsmet Ğarîbullâh (*Kuddise Sirruhû*)

Hazretleri'nin Beyânına Göre Kendisine Râbîta Yapılabilecek Şeyhte Aranan Kemâl Sıfatının İzâhı

Mustafâ İsmet Ğarîbullâh (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** ihvânından **Alî Sırrî Efendi**'ye Arapça ibâre ile “*Nâme-i Merğûbe*” isimli bir risâle yazmıştır ki **Alî Hayder Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**, şeyhleri olan **Hacı Ahmed Hilmî Efendi** ile **Hacı Alî Rızâ Bezzâz Efendi** (*Kuddise Sirruhümâ*) hazarâtının emirleriyle bu risâleden üç tâne yazıp şeyh efendilere tevdî etmiş, h. 1332 senesinde bir tâne de teberruken yâdigâr olsun diye kendisi için yazmıştır.

Bu fakir kardeşiniz **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** ile birlikte “*Risâle-i Kudsiyye Şerhi*” isimli iki ciltlik eseri tamamladıktan sonra ikinci cildin âhirine bu risâlenin önce metn-i şerîfini (sh:629-641) yazdık, daha sonra kelime mânâsını (sh:642-667) kaydettik, akabinde hulâsa-i meâlini (sh:669-682) zikrettik.

İşte **Büyük Şeyh Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** bütün ihvânına ithâf ettiği bu risâlesinde râbitanın kime yapılacağı konusunda şöyle buyurmuştur:

«وَالْمُرْشِدُ النَّاقِصُ مِثْلُ الْكَامِلِ مَا دَامَ يَدُهُ يَدَ الْكَامِلِ بِاللَّهِ إِلَّا أَنْ الرِّابِطَةَ الشَّرِيفَةَ لَا تَكُونُ إِلَّا لِشَيْخِهِ الْكَامِلِ بِاللَّهِ ... وَعَظَمَتُهُ يَقُومُ الْأَمَلَاكُ وَالْأَفْلَاكُ بِحُزْمَتِهِ عِنْدَ اللَّهِ. النَّاقِصُ طَالِبٌ وَالْكَامِلُ وَلِيٌّ وَالْأَكْمَلُ أَعْظَمُ أَهْلِ اللَّهِ ... وَجُودُهُ رَحْمَةٌ فِي الْكَوْنَيْنِ وَلَا يَغْلَمُ عَظَمَتُهُ أَحَدٌ إِلَّا اللَّهُ وَالْفَرْقُ بَيْنَ كَمَالَاتِهِمْ مِثْلُ الْقَطْرَةِ بِالتَّسْبَةِ إِلَى الْبَحْرِ الْمُحِيطِ عِنْدَ كُلِّ عَالِمٍ بِاللَّهِ ... وَيَعْرِفُ الْإِنْسَانُ الْأَكْمَلُ ... وَهُوَ الْمُرْشِدُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ... لَا يُدْرِكُ كَمَالَهُ إِلَّا بِنُورِ اللَّهِ ... وَعَلَامَتُهُ يَظْهَرُ الْمَحَبَّةُ فِي الْعَالَمِينَ إِنْ لَمْ يَكُونُوا مِنَ الْغَافِلِينَ فِي اللَّهِ.»

“Nâkıs bir mürşidin eli kâmil billâh olan bir zâtın eli(nden alma) olduğu sürece yâni ondan halîfelik almış ise o da onun gibi (irşâd edici)dir. Ancak râbıtâ-i şerîfe sâdece kâmil billâh olan şeyhine yapılır ki âlemler ve felekler o zâtın **Allâh**(-u Te‘âlâ) nezdindeki hürmetiyle ayakta durmaktadır.

Nâkıs olan (şeyh) henüz tâliptir, kâmil olan (şeyhi) velîdir ama ekmel (ziyâde kâmil) olan zât ehlullâhın en büyüğüdür. Onun varlığı iki cihanda büyük bir rahmettir ki onun azametini **Allâh-u Te‘âlâ**’dan başka kimse bilemez.

Bu velîlerin (içerisinde nâkıs ve kâmil ile ekmel olanın) kemâlâtı arasındaki fark **Allâh**’ı bilen her zât nezdinde bahr-i muhîta (okyanusa) nisbetle bir damla gibidir.

Allâh nezdinden mürşid gönderilen insân-ı ekmel tanınabilir, ancak onun kemâlâtı sâdece **Allâh**’ın nûruyla idrâk edilebilir. Onun alâmeti ise onun sevgisi bütün âlemlerde zuhûr eder.

Eğer onlar **Allâh-u Te‘âlâ** hakkında gâfil kimselerden değil-seler (bunu farkedерler)!” (Mustafâ ‘İsmet Ğarîbullâh, *Nâme-i merğûbe*, -Mahmûd Ustaosmanoğlu, *Risâle-i Kudsiyye şerhi zeylinde-*, 2/636-637)

Allâh aşkına size soruyorum; bu dönemde bütün âlemlerde sevgisi ve saygısı zâhir olan, dünyânın her tarafından binlerce ulemâ ve evliyâ tarafından tâzim edilen ve asrın müceddidini îlân edilen **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** kadar sevgisi cihânı kaplamış bir zât ortalıkta görüyor muyuz ki; **İmâm-ı Rabbânî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nin beyânı vechile; önümüzdeki 56 sene boyunca bütün velîlerin feyizlerinin kaynağı olan bir zâtın râbıtasını bırakıp da eğyâra yönelelim.

Allâh-u Te‘âlâ cümlemizi bu yüce velînin muhabbetiyle ve râbıtasıyla yaşayıp ölmeye muvaffak eylesin, dünyâda himmetlerinden, âhirette şefâatlerinden mahrûm eylemesin ve cümlemizi âhirette **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**’e ve diğer silsile ricâlimize (*Kaddesallâhu Esrârahüm*) ilhâk eylesin. Âmîn!

(Ahmet Mahmut Ünlü, *Mahmûd Efendi Hazretleri’nden Mesmû‘ Edebî ve İrfânî Şiirler*, 1/586-587)

İKİNCİ KISIM

HASAN EFENDİ'NİN ŞEYHLİĞİ VE RÂBİTAYI KABÛL ETMEDİĞİNE DÂİR ŞÂHİTLERİN BEYANLARI

1) Muhammed İslamoğlu Hoca Efendi, Hasan Efendi'nin Şeyh Olmadığı Konusundaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:

“2008’de ne hikmetse **Hasan Efendi**, tekrar **Recep Hoca**’yı çağırılmış. **Recep Hoca**, **Ali Polat**, **Selahattin Hoca**... demiş ki: ‘**Efendi Hazretleri**’ne tekrar bir gidin. Bakalım bir şeyh var mı kendisinden sonra?’

Aslında 2007’de bitti her şey. İşte tekrar olacak ya. Giderler. Sözcü **Ali Polat** sorar: ‘Efendim böyle böyle.’

Efendi Hazretleri buyurdu ki: ‘Ben kimseyi bırakmadım.’

Gelirler **Hasan Efendi**’ye anlatırlar. O da: ‘Oh! Ben de rahatladım.’ der.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



2) Selahattin Atamtürk Hoca Efendi, Hasan Efendi'nin Şeyh Olmadığı Konusundaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:

“**Efendi Hazretlerimiz**, Çavuşbaşı’ndayken, çok gittiler geldiler ya hani, hastâneye de gittiler ‘Resmî yazı alalım.’ diye.

O çok gündemde olduğu zamanda **Efendi Hazretlerimiz**: ‘Ben kimseye söz vermedim, ben kimseyi bırakmadım, bunu da gidin söyleyin.’ dedi.

Biz de geldik, İsmâîlağa'da ben vardım. **Hasan Efendi** kendi vardı. **Ali Polat** da vardı. Sözcümüz de **Ali Polat**'tı.

Söz aldı ve: '**Efendi Hazretlerimiz** böyle böyle dedi, bize de iletmemizi istedi, biz de geldik size söylüyoruz. Bu hususta artık ağzımıza fermuarı çektik. Bu iş bitmiştir.' dedi.

Hasan Efendi de: 'Ben zâten bir şey iddiâ etmiyordum ki. Zâten benim harcım değil, haddim değil. Ben zâten yapamam ki.' dedi. Böyleydi hâdise."

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



3) Hasan Efendi Râbıta Sorusuna Bakın Nasıl Cevap Verdi:

Hasan Efendi (*Rahimehullâh*) bir cumâ çıkışı İsmâîlağa Câmii'nin bahçesinden geçerken birisinin: "Bütün hocalar size râbıta yapılmasını söylüyor bu doğru mu?" diye sorması üzerine konuşmadığı için elini kaldırarak buna îtirâz ettiği ve kendisine râbıta yapılmasını kabûl etmediği sâbit olmuştur.

Dileyen aşağıda bildirilecek adresten bunun videosunu izleyebilir.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**4) Kamil Şenocak Hoca Efendi, Cübbeli Hoca
Efendi ile Yaptığı Bir Telefon Konuşmasında Hasan
Efendi (Rahimehullâh)ın Kendisine Râbıta Yapılmasını
Reddettiğine Dâir Şâhitliğini Şöyle Açıklıyor**

Cübbeli Ahmet Hoca: “Selâmun aleyküm.”

Kâmil Şenocak Hoca: “Aleyküm selâm.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Ellerinden öperim. Ben **Cübbeli**, hocam.”

Kâmil Şenocak Hoca: “He hoca efendi, ben de senin gözle-
rinden, ellerinden öperim.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Estağfirullâh. Ben ellerinden öperim. Seni çok yormayayım. **Lütfi Hoca** aradı beni, dedi ki: ‘**Hasan Efendi**’ye gittik babamla berâber ve râbıta işini sorduk. Bana ‘Olmaz.’ dedi. Böyle bir şey. Sen hatırlıyor musun hocam?”

Kâmil Şenocak Hoca: “Ya şimdi beni doktora götürdü de ‘**Hasan Efendi**’yi bir ziyâret edelim.’ dedim. İsmâîlağa’nın kar-
şısındaydı evi dâ.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Evet.”

Kâmil Şenocak Hoca: “Çıktık oraya, yatak değildi de böyle bir şey vardı, uzun bir şey, ona böyle yatıyordu mübârek, konuşmıyor. Elini öptük oturduk yanına, biraz İsmâîlağa’dan da vardı ya birkaç kişi. Tanımıyordum onları bilmem. Onlar dedi ona ki: ‘Râbıta sana yapılacak. Öyle diyorlar. Yapalım mı?’

İki elini de kaldırdı yukarı böyle. Kulakları duyuyordu. İki elini de kaldırdı yukarı. Yâni ‘Kabûl etmiyorum.’ demek. Öyle gördük orada işte, onu gördük.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Elhamdülillâh. Yâni o mâşâllâh muhâfaza etti hoca efendi. Sen bir şey buyuruyor musun bize?”

Kâmil Şenocak Hoca: “Hoca efendi, benim velînîmetim, şeyhim **Efendi Hazretleri**’dir ve ona devâm ediyorum (râbita yapmaya).”

Cübbeli Ahmet Hoca: “İhvân da râbitayı ona devâm etmeli, değil mi?!”

Kâmil Şenocak Hoca: “Evet tabî. Ben ondan ayrılamam. Her şeyim **Efendi Hazretleri**’dir.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Tabî. Ona ne şüphe?! İsmâîlağa râbitayı bozdurdu. Zâten **İbrâhîm Efendi:** ‘Râbita **Efendi Hazretleri**’ne devâm edecek.’ diyor. Biz onun için ona tâbi olduk.”

Kâmil Şenocak Hoca: “Evet, olur işte. Benim şeyhim **Efendi Hazretleri**. Zâten benim de ömrüm tamam, hastayım. Konuşamıyorum.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Biz seni yormuyoruz, ellerinden öpüyoruz. Sağ ol, vâ ol olsun.”

Kâmil Şenocak Hoca: “**Efendi Hazretleri** (*Rahmetullâhi Aleyh*) büyük bir velînîmet bir şeyh efendi. Ondan sonra müceddid oldu. Bak dünyâ toplandı. Müceddid seçemediler.

Neyi seçtiler? **Efendi Hazretleri**’ni seçtiler. Bak. **İmâm-ı Rabbânî**’den sonra gelen müceddid **Efendi Hazretleri** oldu. Olmadı mı?!”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Elhamdülillâh. Evet, evet, evet. İmâm oldu, evet. Müceddid oldu.”

Kâmil Şenocak Hoca: “(Efendi Hazretleri:) ‘Şeyhliğim, **Hazret-i Mehdi** gelene kadar devâm edecek.’ demedi mi?!”

Cübbeli Ahmet Hoca: “**Allâh** râzı olsun. Ellerinden öpüyoruz hocam. Sağ ol, vâ ol hocam. Selâmun Aleyküm”

Kâmil Şenocak Hoca: “Aleyküm selâm ve rahmetullâhi ve berekâtuhû.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



5) Mehmet Talu Bu Husustaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:

Mehmet Talu (25 Nisân 2024): “Râbîta husûsu, mâlum **Hasan Efendi**’nin isteği üzerine ona râbîta yapılmıyordu. Onun takdîrinde: ‘Bana yapılmasın.’ (buyurmuştu.)

Ben bile ‘Biraz da yeni ihvân şey yapsın.’ diye sorduğumda ‘Yok, **Efendi Hazretleri**’ne yapılacak.’ buyurmuştular.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



6) Muhammed Fâtih Ustaosmanoğlu Hasan Efendi’ye Râbîta Yapılmadığını Şöyle Açıklıyor

“Râbîtalarımızı bize ne şekilde emredildiyse o şekilde yapıyoruz. **Efendi Hazretlerimiz**’e yapıyoruz. Onun aksini iddiâ eden yarın âhirette iki elimiz onun yakasında olacak, iki elimiz! Aksini iddiâ ediyorsa biri.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



7) Seyfettin İnanç Hasan Efendi'nin Kendisine Râbıta Yapılmasını Kabûl Etmediğini Şöyle Açıklıyor

“Mâlum **Efendi Hazretlerimiz** (*Kuddise Sirruhû*) vefâtı ile heyetimiz **Hasan Efendi Hazretlerimiz**'in huzûruna gitti. Dediler: ‘Efendim! İhvân ‘Râbıta kime yapılacak?’ diye soruyor.’

Hasan Efendi Hazretleri buyurdular ki: ‘Eskisi gibi değişiklik yok, yeni bir şey yok.’

Yâni râbıta **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'e yapılacak. Ve o gün biliyorsunuz heyetimiz bir yazı yazdı ve resmî sayfamıza da koyduk dedik ki: ‘**Hasan Efendi Hazretlerimiz**'in emri üzere râbıta **Efendi Hazretlerimiz**'e devâm edecek.’

Bunda kesinlikle hiçbir değişiklik bugüne kadar yapılmış değildir. İkinci bir açıklama söz konusu değildir. Türkiye genelinde ders değiştiren hiçbir vekîlimiz ders değiştirken ‘**Hasan Efendi**’ye râbıta yapılacak.’ dememiştir, demez de, diyemez. Çünkü (hüküm) budur.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



8) Râbıta Konusunda İsmâîlağa Heyetinin Hasan Efendi'yi Dinlemediği Hakkında Eski Bölge Başkanı Ahmet Yeter Hoca Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:

“Besmele hamdele salvele. Kıymetli kardeşlerim, **Allâh-u Tebârake ve Te‘âlâ ve Tekaddes Hazretleri** bizleri hak ve hakîkat üzere olmaya muvaffak eylesin.

Bu açıklamaları burada yapmamıştık daha önce. Ama şu anda maalesef zarûret hâsıl oldu.

Türkiye'nin her tarafında bu doğrular anlatılmadığı zaman insanların hakkı ve hakîkati görmesi mümkün değil. Bakın biz şu anda **İbrâhîm Efendi** önderliğinde Şûrâ hocalarımızla berâber yeni bir yol îcâd etmiyoruz yâ, **Efendi Hazretlerimiz**'in yolunu, onun tarîkatını muhâfaza edip yolunu devâm ettiriyoruz.

Bunun karşılığında kıymetli kardeşlerim birtakımları çıktı. İsmi zikretmeye bile hakîkaten kendim utanıyorum yâni. Şimdi siz de anlayacaksınız. O kadar yanlış, o kadar hatâlar, kendi bulundukları bir yer neyse orası, baş olmak sevdâsı nasıl bir şey ki, o insana her şey yaptırıyor.

Şimdi arkadaşlar bu olaylar ne zaman çıktı oraya bakıyoruz. Bakın ben her şeyi sâdece ve sâdece İsmâîlağa'nın kendi yayınlarından size anlatacağım.

Bu işin ilk çıkmasının sebebi nasıl başladı? Arkadaşlar biliyorsunuz son zamanlarda İsmâîlağa râbitayı **Hasan Efendi**: 'Eskisi gibi **Efendi Hazretleri**'ne yapsın.' dediği hâlde vekillere el altından '**Hasan Efendi**'ye de yapılır.' diyorlardı. Ben bölge başkanıydım. El altından diyorlardı ki: '**Hasan Efendi**'ye de yapılabilir.' Oysa ki **Hasan Efendi** ne buyuruyordu?!

Arkadaşlar İsmâîlağa'daki bu heyettekiler kendi bulundukları yeri sözlerini doğrulamak için yalan söylemekten çekinmeyen insanlar en son bölge başkanı toplantısına katıldığım zaman da orada heyet var ve 17 tâne bölge başkanı. Başka hiç kimse yok.

Oradan **Efendi Hazretleri**'nin oğlu çıktı aynen bağırarak. Kimse inkâr edemez. Ben bunları rahatlıkla söylüyorum. Duyunlar bile. Babam dedi ki: 'Sizin sözünüz benim sözümdür. O yüzden **Hasan Efendi**'ye râbitayı sormaya gerek yok.'

Şeyh ise sorulur mu sorulmaz mı arkadaşlar? Oradan birisi îtirâz etti. Baştan sorduk yine sormamız gerekiyor.

Arkadaşlar çıktık ne diyorlar biliyor musunuz arkadaşlar bölge başkanlarına? ‘**Hasan Efendi**’nin râbıtayı **Efendi Hazretleri**’ne yapılacağı söylemesini, bizi reddettiğini sakın vekillere söylemeyin.’

Niye? Çünkü el altından ‘**Hasan Efendi**’ye yapılınsın.’ diyorlar. Arkadaşlar **Hasan Efendi**’yi şeyh kabûl etmiş olsalar **Hasan Efendi**’yi dinlemesi gerekir mi gerekmez mi onların?!

Adam diyor ki: ‘**Efendi Hazretleri** öldükten sonra biz gidip râbıtanın kime yapılacağını **Hasan Efendi**’ye sormakla yanlış yaptık.’ bak bak. (Kendilerinin iddâsındaki) şeyh efendiye danışılmayacakmış.

Kim karar verecekmiş? Şeyhten daha üstün bir heyet karar verecekmiş. Aynı şekilde arkadaşlar vekillerin tamâmı bölge toplantısında öyle dedi.

‘Hocam karârı şeyh mi veriyor, yâni büyüklerimize karşı edepsizlik olmasın da yoksa heyet mi karar veriyor?’

Vekiller aynen bunu söyledi Geyve’deki toplantıda. Aynen söylenen söz bu: ‘**Cübbeli**’ye inat, biz buradayız.’

Birine düşmanlık arkadaşlar, hakkı görmekten engelliyor. Ben **Cübbeli**’den bir delil getirdim mi hiç arkadaşlar?! Sâdece onların sitesinden ve kendi yaşadıklarım.

Bize, bölge başkanlarına ve vekillere ‘**Hasan Efendi**’ye râbıta yapılır.’ diyorlar. İşin içinde ben (varım), eğer bölge başkanı olmasaydım ben de gitmiştim gümbürtüye. Çünkü vekiller onların sözü **Efendi Hazretleri**’nin sözü gibi biliyorlar.

Düşünsenize toplantıdan çıkıyoruz ve ‘Sakın **Hasan Efendi**’nin tekrar kendisine râbıta yapılmasına izin vermemesini vekillere duyurmayın.’ diyorlar. Niye? Kendi yalanları ortaya çıkacak diye.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**9) Âsuman Hoca'nın, Hasan Efendi'nin
Kendisine Râbıtaya İzin Vermediğine Dâir
Hasan Efendi'nin Kızından Şâhitliği:**

“Herhâlde benim sesimi kaydediyorsunuz öyle geliyor bana, ben onu sordum **Efendi Hazretleri**'nin gelinine dedim ki: ‘Yâni buradan şu mu çıkıyor? Böyle düşünüyor insanlar. **Hasan Efendi**'ye râbıta yapılamaz mı yâni **Hasan Efendi** bu konuda hiçbir şey söylemedi mi?’

Bana dedi ki **Efendi Hazretleri**'nin gelini ‘Babama sordular.’ Babam dedi ki: ‘Her şey eskisi gibi devâm edecek.’ Yâni **Efendi Hazretleri**'ne râbıta devâm edecek.’ dedi.”

(Âsuman Hoca'nın ses kaydı mevcuttur, kadın olduğu için ses kaydı kullanılmamıştır.)

ÜÇÜNCÜ KISIM

MAHMUT EREN TAYFASI EFENDİ HAZRETLERİMİZ'İN VEFÂTINDAN ON BEŞ SENE KADAR ÖNCE RÂBİTAYI HASAN EFENDİ'YE ÇEVİRMEYE KALKMIŞLARDI

Bu Husustaki Şâhitlerin Beyanları

KUZULUK MESELESİ (EKİM 2007)

1) Âdem Şener Hoca Efendi Şöyle Anlatıyor:

“**Mahmut Eren** Çanakkale bölgesine birtakım vekiller tâyin ediyor. O vekillere diyormuş ki: ‘**Hasan Efendi**’ye râbîta yapılır.’

‘Niye bize verdiğiniz direktifleri buna veremiyorsunuz?’ diye bölge başkanları heyetleri yargılıyor. Heyet de: ‘Ya o dik kafalı, bize uymuyor, biz işte ona bir şey vermiyoruz.’ gibi sözlerle geçiştiriyor.

Onun için bölge başkanlarının **Mahmut Eren**’e karşı tavırları net. Herkes soğuk, buz gibi. Fakat ben dedim ki: ‘O da olsa herkesi Kuzuluk’a dâvet ediyorum.’

15 tâne devre mülk kirâladım ve toplantı başladı. Büyük hocalar, büyük bölge başkanları geldiler. O zaman şu anki İsmâîlağa Câmii’nin imam hatîbi **Sâlih Topçu** da var ve **Selâhattin Atamtürk Hoca** da var, **Mahmut Eren** de var, hep berâberiz.

Mahmut Eren o toplantı esnâsında dedi ki: ‘Arkadaşlar siz **Hasan Efendi**’yi nasıl görüyorsunuz? **Hasan Efendi** hakkındaki inançlarınız, görüşleriniz nelerdir?’

Orada ‘**Hasan Efendi**’ye de râbîta yapılır.’ deyiverdi bir anda. Arkadaşlar(la) böyle (bakakaldık), ortalık suspus oldu, buz gibi oldu.

Dedik ki: ‘Ne diyorsun sen?! **Efendi Hazretleri, Hasan Efendi**’ye ne görevi verdi, ne yetkisi verdi? Biz o görev ve yetkiden öteye geçemeyiz.’

Efendi Hazretleri ne buyurmuştu? Hocaların işlerini ayarlayın, maaşlarını, düzenlerini, medreselerini. Sırf bu görevi vermişti 2005’de. Dedik ki: ‘Bu kadar, öteye geçemeyiz.’

O ara **Selahattin Atamtürk Hoca, Mahmut Eren**’in o bölgelerde ‘**Hasan Efendi**’ye de râbıta yapılır.’ sözlerini duyduğu için çok kızdı, celâllendi ve orada bir patladı. Sonra karşılıklı bir mücâdele (oldu).

Dedik ki: ‘Olmaz.’ 15 tâne vekîl (olarak), **Sâlih Topçu** da dâhil, hepsi diyordu ki: ‘**Hasan Efendi**’yi sâdece **Efendi Hazretleri**’nin bir büyük olarak hocaların başına koyduğu, (heyeti) idâre etmesi için onları yönlendirmesi için koyduğu bir örnektir, ne halîfedir ne şeyhtir, aslâ (böyle bir şey yok).’

Biz orada üç maddelik bir yazı hazırladık. Dedik ki: ‘15 bölge başkanı olarak; birincisi şu, **Efendi Hazretlerimiz, Hasan Efendi**’ye hangi yetkileri verdiyse yâni hangi görevi verdiyse bizim gözümüzde, nazarımızda **Hasan Efendi** odur. Aslâ şeyhlik diye bir şey yok. İkincisi heyetle bölge başkanları arasında üç kişilik bir ekip seçilmişti, bunlar sürekli görüşecek. Üçüncü olarak da heyet ve hâne diye ayrıcalık olmayacak ve **Efendi Hazretlerimiz**’i ziyârete gideceğiz.’

O gece hastâneyi kurşunladılar. Biz sürekli **Efendi Hazretlerimiz**’in hizmetkarlarıyla telefonlaşıyoruz. Dediler ki: ‘Gelmeyin.’

Dedim ki: ‘Ben bu kadar insanı, hanımları, çocukları, bölge başkanı iki otobüs tuttuk İstanbul’a gideceğiz. O zaman **Efendi Hazretlerimiz**’le telefonda görüşelim.’

Efendi Hazretlerimiz'le telefonla görüştük, duâlar etti, sevin-
dik, biz ayrıldık. Sonra şöyle bir dedikodu yayıldı: 'Kuzuluk'ta
bölge başkanları toplandılar, orada şeyh tâyin ediyorlar.'

Vallâhi billâhi tallâhi büyük bir iftirâdır. Aslâ kimse (bunu
söyleyemez). Biz **Mahmut Eren**'e müdâhale ettik o zaman.
'Aslâ!' dedik. Hiç kimsenin aklında, beyninde **Hasan Efendi**
(için) şeyhlik yok, halîfelik yok, aslâ öyle bir şey yok, öyle bir
dâvâ yok, öyle oluşan herhangi bir toplantı yok.

Ve tabî ki bir de duyduk ki evet bunlar **Efendi Hazretleri-
miz**'e hastâneye gelmişler. '**Efendi Hazretleri** sana bir şey olur-
sa işte şu kâğıda bir imzâ at, ondan sonra **Hasan Efendi** ondan
sonra işte felanca.' (diye de yazmışlar kâğıda.)

Efendi Hazretleri de bizzât sıcağı sıcağına, hiçbir ilâvem,
hiçbir katkım yok, şu mübârek günde bunu söylüyorum. **Efen-
di Hazretleri** buyurdu ki: 'Ben görevimin başındayım, benden
sonrakini **Allâh** bilir, **Hasan Efendi** de diğerleri gibi vekildir,
herkes işine baksın.'

O zaman merhum **Resul Hoca** (*Rahmetullâhi Aleyh*), ne büyük
bir zât, **Allâh** ganî ganî rahmet eylesin. Büyük bir tapu. O tabî
soruyor bunları. Tabî **Cübbeli Hoca Efendi** çocukluğundan beri
sultânımın yanından ayrılmayan, yöresinden ayrılmayan (biri).
O çocukluğunu sokakta yaşamadı. O keyfine, zevkine göre şura-
da burada hayâtını sürdürmedi.

Yâni kendisini 18 yaşından (beri) tanırım, o da aynı yaşta.
Sürekli **Efendi Hazretleri**'nin yanında, onun dizinin dibinde.
Yâni **Efendi Hazretleri**'ne bu kadar bağlılık, bu kadar âşıklık
hâliyle genç bir delikanlıda!

Yâni ben kendisini o zaman **Hazret-i Ali Efendimiz**'e ben-
zetirdim. Ya **Hazret-i Ali Efendimiz** de çocuk yaşında **Allâh**
Rasûlü'ne îmân etti.

O İsmâîlağa Câmîi'nde '*Nesefî Tefsîri*' okurdu bağıra bağıra. Sakalları yoktu öyle. Biz de **Şâban Efendi** hocamızla okuyoruz. Netîcede **Cübbeli Hocamız** her fırsatta **Efendi Hazretleri**'ne yaklaşan, soru soran birisi. O günlerde de geliyorlar, diyorlar ki: '**Cübbeli** sen sor.'

Meselâ bir mesele olduğu zaman bütün büyük hocalar a'sından z'sine kadar **Cübbeli Hocamız**'a 'Sen bizim temsilcimiz olarak, sen sor.' diyorlar.

Bu adam çocukluğundan o yaşa kadar sultânın yanından ayrılmamış, sözlerinden ayrılmamış her şeyiyle berâber o biliyor. Bütün hocalar diyordu ki 'Sen sor.'

Hiç kimse yaklaşılmıyordu, çekiniyordu ve o zaman o da sor-du hâliyle ve **Efendi Hazretleri** gerekli cevâbı verdi. Ondan sonra tabî ki ortalık karıştı.

Bizler bir toplantı esnâsında 2011 yılıydı. Toplantı yapıyoruz, bölge başkanları ve heyetlerle berâber ve şu an heyetteki olan hocalar (vardı). Şurayı (da zikredeyim) lütfen atladım; 2008 yılından sonra **Ali Polat** diye birisi ve bu **Sâlih Topçu Hoca** diye (biri var) neyse, o da heyete bir şekilde alındı, aldılar.

Hem de **Efendi Hazretlerimiz**'in tâynini ile değil, birileri istedi ve aldılar. Hattâ **Seyfettin İnanç** diye birisi var. O orada olduğu müddetçe bu cemâatin yüzü gülmez. Gülmez, güldürmez. **Allâh** onun hakkından gelsin, sorsun. Herkesi kötüleyen, karalayan öyle bir yapıya sâhip bir arkadaş.

Neyse onunla ben bu meselede cebelleştim. Dedim ki: 'Siz millete maaş vermekle milleti esir aldığınızı düşünüyorsunuz. Sizin ne maaşınız ne paranız istemiyorum.'

Biri kalktı; **Recep Eryiğit** diye biri var heyette (ya, işte o): 'Sen, bizim düşmanlarımızla birlik oluyorsun.' dedi.

‘Senin düşmanın kim?’ dedim. ‘**Muhammed Keskin** ile **Şefik Kocaman**.’ (demesin mi?!)

‘Yazıklar olsun.’ dedim be. ‘Bunlar sultânımıza hizmet ediyorlar. Nasıl bunu diyorsun sen?!’ dedim. ‘Yakışıyor mu?’ (dedim.)

Neyse birbirimize girdik. En sonunda dediler ki: ‘Susun.’

Tabî içlerinde diğerleri var. ‘Benim sizden bir isteğim olacak.’ dedim. Herkes biliyor, sorabilir herkes. (Sene) 2011.

‘Bakın bu iş öyle gitmez. Kalkın hâneye gidelim. Hânedekileri de çağıralım, karşılıklı konuşalım, sulh bulalım, sulh, sulh. Neye çalışıyoruz biz?! Bu cemâati biz bölüyoruz. Cemâatin avâmı değil, bu cemâati bölen biziz, biz. Başkası bölmüyor.’ (dedim.)

Neyse kızdılar, bağıldılar, sonunda ‘Tamam.’ dediler. **Mustafa Bilici Hoca, Hasan Efendi** yok. Mübârek **Hasan Efendi** hiçbir zaman, hiçbir fikir bildirmedi. Hiçbir görüş bildirmedi.

Heyet konuşuyor, karar veriyor. ‘Efendim biz böyle yaptık, tamam mı?’ Kafa sallıyor. Mübârek adam ‘Doğru’ ya da ‘Yanlış’ (diye bir şey söylese)! ‘Niye bunu yaptınız?’ Söyle! Kaç kere (oldu ama) hiç(bir şey demedi)!

Artık ondan sonra, tabî zaman zaman heyet beni çağırıyor. ‘**Âdem**, neredesin sen?’ Toplantılarına gitmiyorum, seminerlerine gitmiyorum diye. O zaman gördüm ki benim mürşidime bu hâinliği yapacaklar, yapıyorlar. En sonunda 2014’te bunlarla biz ayrıldık. Niye? Hiçbir zaman bunları ben tasvîb etmedim, kabûl etmedim ve bunlar tabî **Efendi Hazretleri**’ne bir türbe gözüyle bakıp gelip ziyâret edip gidiyorlardı.

Efendi Hazretleri’nin sarık konusunda, diğer konularda hiçbir zaman hakkını savunmadılar. Ama **Cübbeli Hocamız** her zaman **Efendi Hazretlerimiz**’in haklarını savundu.

Her zaman yanında oldu. Onun öyle bir a planı, b planı olmadı. Şeffaf, her şey ortada, görüyorsunuz. Yeri de belli. Açıktır. İçi ne ise dışı da aynıdır. Biz onu yeni tanımıyoruz.

Yâni **Efendi Hazretleri**'nin her zaman hakkını savunmuştur. Şu Türkiye'ye, dünyâya, bu tarîkatı ve **Efendi Hazretleri**'ni tanıtan, anlatan, insanlığa bildiren (odur). Şimdi 'Niye **Cübbeli** bunu yapıyor?' (diyorlar.)

Niye yapmasın?! Sizin oyunlarınız, geçmişten beri getirdiğiniz oyunlarınız artık daha ileriye gitmesin ve bugün geldiğimiz noktada işte her şey ortada.

Bugün **Allâh** rızâsı için sultânımın hakkı üzerinde olan talebesinden hocasına, kadınından erkeğine hep berâber lütfen burada savunulan bir râbıta olayı var. Burada savunulan bir **Efendi Hazretlerimiz**'in nisbeti var. Burada bir olmalıyız, birlik olmalıyız.

Yâni sâdece bu görevi **Cübbeli Hoca Efendi**'ye bırakmamalıyız. Bu taşın altına sâdece onu bırakmamalıyız. Bakın, **Allâh** kendisini korusun. Biz gece gündüz duâ ediyoruz. Muhâfaza eylesin ki çok güzel bir çıkışla, doğru bir çıkış(la anlattı bunları).

Onun söylediklerinde (şüphe yoktur), hiçbir zaman **Cübbeli Hoca Efendi Hazretleri**'nin (bu sözleri) hakkında (şüphe edilmez), hiç yalan söylemez, aslâ. Çünkü ne duyduysa (aktarır). Bir de zekîdir. Onun kadar zekî, onun kadar harfî harfine muhâfaza eden başka bir hoca yok!

Ben ondan da okumadım ama ben ona, (onda) okuyanlardan daha saygılıyım. Onun için bugün bizler böyle bütün arkadaşlar olarak râbıtayı savunan, bu yolu savunan arkadaşlarla bir olmalıyız, birlik olmalıyız. Bu yolu hiçbir şekilde bozdurmamalıyız. Birtakım projelere bu işi bırakmamalıyız."

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



2) Ali Haydar Çetintürk Hoca Efendi, Mahmut Eren'in Hasan Efendi Üzerinden Yürüttüğü Planı Şöyle Anlatıyor:

“Kıymetli kardeşlerim, söyleyeceğim şeylerin doğruluğu husûsunda, vallâhi, billâhi, tallâhi diyerek **Allâh-u Te‘âlâ**’nın adına yemîn ile sözlerime başlıyorum. Anlatacağım şeylerin doğru olup olmadığının sağlamasını, vereceğim isimlerden (hayatta olanlardan) sorup yapabilirsiniz.

Ahmet İslamoğlu, Mustafa Ekin, Âdem Şener, rahmetli Veysel Çeltikçi, Muhammed İslamoğlu Hoca, Selahattin Atamtürk, rahmetli Mahmut Okanoğlu ve bendeniz Ali Haydar Çetintürk.

Kıymetli **Hasan Efendi Hocamız** ile alâkalı Dârüşşafaka Maltepe (Zümrüt Evler Fizik Rehabilitasyon) Hastânesi’nde vukû bulan hâdisenin bizzât içerisindeydim. Yâni 2007 yılının sonbaharında başlayıp, 2008 yılında cereyân eden birtakım olaylara şâhit oldum.

Şöyle ki **Âdem Hoca**’nın ev sâhipliğini yaptığı Kuzuluk Kaplıcaları’nda diğer bölge başkanlarıyla bir araya geldik. 3 gün süren istişâre ve müzâkerelerimiz oldu.

2. gün büyük bir salonda toplanmıştık. **Mahmut Eren Hoca** müsâade isteyip konuşmaya başladı.

Tahtaya **Efendi Hazretlerimiz**’in ismini yazdı, altına da **Hasan Efendi** ve **Mustafa Efendi** hocalarımızın isimlerini yazdı ve dedi ki: ‘Arkadaşlar, evvelâ bir tespit yapmamız lâzım.

Hasan Efendi, şeyh midir? Halîfe midir? Vekîl midir? Nedir? Şâyet halîfe ise; kendisine râbıta yapılır mı? Yapılmaz mı? Bunların da konuşulması lâzım.' der demez, sesler yükseldi ve **Efendi Hazretlerimiz** sağ iken bu ve benzer şeylerin konuşulmaması gerektiğini kendisine ifâde ettik.

En sert tepki gösterenlerin başında da **Selahattin Atamtürk Hoca Efendi** geliyordu.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



3) Şehîd Bayram Ali Öztürk Hoca Efendi, Mahmut Eren'in Şeyhlik Planını Şöyle Deşifre Etmişti:

“50 yıllık bir mürîd, bir kere kalbinden ‘Şeyhimin yerine ben geçeceğim.’ düşüncesi geçirse bundan bir şey olmaz, bunun işi biter.

Ortalık şeyhten geçilmiyor. Daha **Efendi** hayattayken diri diri mezara toprağa gömenler hiç de az değil.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Mahmut Eren Hakkında Mârifet
Dergisi'nde Yayınlanan Yazı**

Efendi Hazretleri'nin hayâtında ve hattâ bâzen huzûrunda bâzı aksakallılara şeyh muâmelesi yapılmasını kimler, niçin teşvik ettiler?

Mürşitten başkasına râbıta yapılmasına kimler müsâade etti? Kendisi hakkında “Ona râbıta yapılabilir.” diyen kişiye “Bu yaptığın doğru değil, yanlış yapıyorsun.” diyerek reddetmek yerine “Öyle söyleme. Yanlış anlaşıyor.” demek sûretiyle zımnen îtirafta bulunan aksakallı kimdi?

Hangi aksakallı kendine tekke kurdu da sultan tarafından azarlanınca orayı kapatmak zorunda kaldı?

(Marifet Dergisi, Aralık 2014, sayı:27)

- İKİNCİ FASIL -

- FİKRİ DOĞAN'IN ŞEYH
OLMADIĞININ DELİLLERİ -

BİRİNCİ KISIM

FİKRİ DOĞAN ŞEYH SEÇİLİRKEN
YAPILAN HIYÂNETLER

Cübbeli Hoca Fikri Doğan Şeyh Seçilirken
Yapılan Hıyânetleri Şöyle Anlatıyor:

“Besmele hamdele salvele. Kıymetli kardeşlerimiz, tabî daha **Hasan Efendi Hocamız**’ın cenâzesi yeni defnedildi ise de biz şerîatı ve tarîkatı muhâfaza husûsunda hassas olduğumuz için bu açıklamayı yapmak zorunda kaldık. Şöyle ki, evvelâ şunu söyleyelim. **İmâm-ı Rabbânî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nin buyruğuna bakalım:

«إِنَّ إِحْدَاثَ شَيْءٍ فِي الطَّرِيقَةِ لَيْسَ هُوَ عِنْدَ الْفَقِيرِ
بَأَقْلَ مِنْ إِحْدَاثِ بَدْعَةٍ فِي الدِّينِ.»

‘Bu fakir nezdinde tarîkatta yeni bir şey çıkarmak dinde bidat çıkartmaktan daha az bir şey değildir.’ (el-İmâmü’r-Rabbânî, *el-Mektûbât*, cild:1, mektûb rakamı:267)

İşte kâide budur, ben zâten ihvân olmayan, tarîkat dersi olmayan, kime râbîta yapacağını sormayan kimselerle ilgili konuşmuyorum Burada birçok kişinin tarîkat dersi almasına vesîle olmam sebebiyle mesûliyetlerim var. Bir de **Efendi Hazretlerimiz**’in: ‘**Ahmed** doğruyu söyle, korkma ve bu yolu koru, ben sana yolunu koru diyorum.’ şeklinde beyanları var. Onun için bu vazîfe maalesef üzerimizde taayyün etti. Yâni cenâze ortada kalınca (onu kaldırmak) farzı ayn oluyor ya, öyle bir şey oldu yâni.

Diğer hoca efendilerin konuşmaması yüzünden, şimdi bütün bunları neye göre konuşuyorum? Bak başını anlamazsan, sonunu anlamazsın.

‘Bu fakir nezdinde tarîkatta yeni bir şey çıkarmak dinde bi-dat çıkartmaktan daha az bir şey değildir.’ (el-İmâmü’r-Rabbânî, *el-Mektûbât*, cild:1, mektûb rakamı:267) (şeklindeki İmâm-ı Rabbânî Hazretleri’nin beyânına göre) ne demek?

Ha şerîatta bir bidat çıkartmışsın, ehl-i bidat olmuşsun, Ehl-i Sünnet’ten ayrılmışsın, tarîkat bâzında da tasavvuf dâhilinde de bir yenilik, bir reform çıkarttığın zaman bu şerîattakinden aşağı değil.

Kime nispetle? Şerîat ehli, tarîkat ehli olmayana nispetle değil, tarîkat ehli olana nispetle bu da ha namazı, akşamın 3 rekâtını 4’e çıkartmışsın veyâ 2’ye indirmişsin.

Tarîkatta da râbita izni olmayana râbita vermişsin veyâ şeyh olmayana şeyh demişsin, halîfe olmayanı halîfe bilmişsin. Bu da aynıdır diyor nisbî olarak.

Orada o kendi içinde, burada da bu kendi içinde. Bunları da birbirine karıştırmayalım.

İmâm-ı Rabbanî Hazretleri gibi bu işin pîri, kâideyi böyle koydu. Bu kâide üzerinden yürürsek geldiğimiz toplantıda ne yaptılar?

Şimdi şunu diyelim; İsmâîlağa orada toplandı fakat evvelce ne söylemişlerdi? Bizle de alınan kararlar ve kendi sitelerine de koyulanlar var, kaç defâ beyân ettiler ki ‘Hayâtî meselelerde bir şûrâ kurulacak, bu şûrâ 40 yaşından yüksek olan kişilerle kurulacak ve en az 40 kişi olacak veyâ fazlası olacak.’

Bunlar bu kararları kendileri açıkladılar kendi sitelerinde.

**Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'in Kendi
Silsilesinde Son Şeyh Olduğuna Dâir Kesin Deliller**



İsmailağa Camii
2d • 🌐

...

Mahmud Efendi Hazretlerimizin (Kuddise Sirruhû) mahdûmu Ahmet Ustaosmanoğlu Hoca Efendi'nin Cübbeli Ahmet Hoca'yı ziyaret sebebi:



CUBBELIAHMETHOCA.COM.TR

**Mahmud Efendi Kuddise Sirruhu Hazretleri'mizin
mahdûmu Ahmet USTAOSMANOĞLU Hocaefendi'nin C...**

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Benimle burada (bizim evde) karar aldılar, açıkladılar. Ondan sonra iki üç şûrâ topladılar mı? Topladılar. Ama şu geldiğimiz noktada bir şeyh (Fikri Doğan) tâyin ettiler bugün.

Cenâzede de **Sâlih Topçu** îlân etti. Fakat ne şûrâ var, ne istişâre var, ne sormak var, ne etmek var! İşte **Sâlih Topçu**'nun ses kaydında zikredildiği üzere ne diyor? '**Hasan Efendi** tarafın-
dan tensîb ve teklif edildi.' diyorlar.

‘**Hasan Efendi**’nin teklifi’ diyor. **Hasan Efendi** kime teklif edecek? Şeyh makâmıysa, karar makâmıysa, karar makâmı kimseye bir şey teklif etmemesi lâzım.

Orada da bir antikalık var. Onun teklifiyle ‘Halîfe tâyin edilmiştir.’ diyor. Yâni şimdi bu konuşmaya göre **Hasan Efendi** teklifçi durumuna düşüyor. ‘Halîfeyi de **Hasan Efendi** tâyin etti.’ demiyor ‘Halîfe tâyin edilmiştir.’ diyor.

Sâlih Topçu: ‘**Hasan Efendi Hazretlerimiz**’in tensîbiyle, teklifiyle câmiamızın başında cenâze namazını kıldıran ve **Efendi Hazretlerimiz**’in yaş haddinden emekli oluşunun peşinden İsmâîlağa Câmî-i Şerîfi’nde imam olarak görev yapan kıymetli **Fikri Doğan Hocamız, Hasan Efendi Hazretlerimiz**’in yerine halîfesi olarak tâyin edilmiştir.’ diyor.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Bu ses kaydında dinlediğiniz üzere **Hasan Efendi** teklifçi durumunda, Peki, **Hasan Efendi** ‘Velev ki tâyin ettim.’ dese, ‘Velev ki nasbettim.’ dese, şûrâ nerede?!

Bir defâ **Hasan Efendi**’nin tâyin etme yetkisi var mıydı?! Geçen gündeki 5-6 saatlik konuşmamızda gördüğünüz (ve birinci bapta deliller içerisinde okuduğunuz ve izlediğiniz) üzere **Efendi Hazretleri**’nin onu şeyh tâyin etmediği, halîfe de tâyin etmediği vs. bütün delilleriyle beyân edildi.

Bunu inkâra mecâl yok. Peki biz **Efendi Hazretlerimiz**’e bunu sorduk. Kaç kere? Hem ben bunu eski Teke Teklerde bile hatırlıyorum yâni 6 seneye 10 seneye belki yakındır.

Kaç kere sorduğumuzda ‘**Hasan Efendi, Mustafa Efendi**’den sonra (baş vekîl hakkında) ne olur?’ (diye) Ne buyurdu bize? ‘Cemâat seçer.’ Ben bunu yeni konuşmuyorum.

Bunu ben **Ahmet Hoca**’ya anlattığımda ‘Çok iyi, bize bunları anlat sen, sen babamla benden çok yaşadın, kaldın. Onun için senin bildiklerini biz bilemeyiz, iyi ki bize bunu söyledin.’ demişti. Eee ‘Cemâat seçer.’

Efendi Hazretleri bunu birkaç defâ tekrâr etti. Ben bunu eski videolarımda da konuşmamda da beyân ettim. Yeni bir şey konuşmuyorum. Eee zâten buradan ne anlaşıldı? **Hasan Efendi** kendi yerine birini tâyin edemez. Çünkü (Efendi Hazretleri) ‘Cemâat seçer.’ dedi.

Eee cemâat ne demektir? Bir şûrâ demektir. Millete belediye seçimi sandığı koyacak hâlimiz yok. Bir cemâatin ehlü’l-hal ve’l-akd (işleri çözüme ve karâra bağlama ehli) denen ulemâsı, işte bütün insanların tanıdıkları, güvendikleri hoca efendilerin reyile, şûrâsıyla (seçilir).

Eee bunlar da bunu baştan kabûl ettiler, sitelerine koydular. Şimdi ne yaptılar? Milleti çağırdılar. Hiçbir hoca efendiye hiçbir söz hakkı vermeden kalktılar. ‘**Hasan Efendi, Fikri Hoca**’yı tâyin etti.’ dediler.

Burada birinci şey, tarîkata muhâlefetleri konuşacağız şimdi. Tarîkata muhâlefet olmasa biz şunu konuşmazdık. Eğer İsmâîlağa dernek başkanı seçseydi başına, bize ne?! Vakıf başkanı değıştirseydi, bize ne?!

Veyâ ‘Vekillerin başına bir emîr mâhiyetinde birini seçiyoruz.’ (dese), bu(ndan) da bize ne?! Çünkü bu, tarîkatta bir mesûliyet vermiyor. Yâni vekillerin başı. O kendi amelinden kendi mesûl olur, kimi seçseler (de). O ayrı bir konu.

Ee şimdi geldiğimiz noktada, işte cemâat seçer, videosunu da arkadaşlar oradan size dinletsin.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Onu zâten dedim yâni, şimdi konuşmuyorum, onu demek istiyorum. Yeni bir şey hiç konuşmuyorum.

Yâni bu söylediklerimde reddiye lâzım olmazdı. Bu konuşma da lâzım olmazdı. Biz de kaç gündür yorgunuz, rahat uyurduk yâni. Şimdi 11'de hocaları topladılar. Ne dediler? Şimdi bak bir îtirâf geldi. **Ali Polat** yine sözcüleri oldu, kalktı. Hiçbir ilmi olmadığı hâlde, hiçbir vasfı olmadığı hâlde genel bir vekilliği var diye ona sözcülük verdiler.

Ali Polat konuştu: '**Alî Hayder Efendi Hazretleri** zamânında râbîta ona yapılıyordu. **Mahmûd Efendi Hazretleri** zamânında **Mahmûd Efendi**'ye yapılıyordu.'

Üç. Bomba bilgi. '**Hasan Efendi** zamânında, **Hasan Efendi** dedi ki: 'Ben **Mahmûd Efendi**'ye râbîta yapıyorum, siz de ona râbîta yapacaksınız.'

Bunu bugün söyledi. Bugün 11'de söyledi. Neredeydiniz âbi? Biz 20 aydan beri canımız çıktı. Haa niye bugün söyledi? Nasılsa **Hasan Efendi** vefât etti, şimdi doğru söylenebilir. Böyle bir dolambaçlı bir heyet veyâhut da toplantı olur mu ya? Bunu söyledi.

Gelelim **Fikri Hoca**'ya. Dedi ki: '**Fikri Hoca** şeyhtir.' **Allâh Allâh!** Yâni **Mahmûd Efendi Hazretleri**: 'Ben halîfe bırakmadım, vekîllerimle yürüyecek.' (buyurdu.)

İşte kendi sesinden dinlediniz. “Kimseye söz vermedim, kimseyi bırakmadım.” dedi.

Oradan sonra **Hasan Efendi**'ye şeyhlik isnâd edip iftirâ attılar, hocamıza zulmettiler. Ondan sonra o râbıtayı kendine yaptırmadı, izin vermedi. 20 aydır direndi.

Günde kaç kere sordular, başının etini yediler o mübâreğin o yaşta. Eliyle, kollarıyla, her hareketiyle ‘Olmaz, olmaz.’ dedi.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.

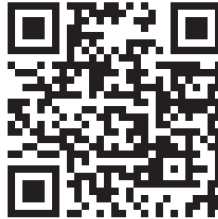


İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Kendi îtirafları da var zâten. **Talu**'nun (Hasan Efendi'ye sorduğunda cevâben): ‘(Bana râbıta) olmaz.’ dediğinin beyânı var.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Hasan Efendi'nin Fikri'yi Tâyin Ettiğine Delîliniz Nerede?

“Bu kadar şeyden sonra şimdi **Fikri Hoca**'yı yok **Hasan Efendi** teklif etti, sonra yok halîfe tâyin edildi felan.

Eee? Peki **Hasan Efendi**'nin **Fikri Hoca**'yı kendisinden sonra diyelim ki vekîl dedi şâhidiniz nerede **Hasan Efendi**'nin bunu dediğine dâir?!

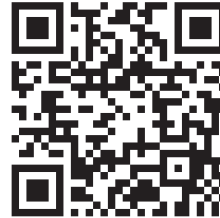
Bir görüntü gösteremediler. Bir ses, soru cevap ses dinletemediler. Bir kâğıt veyâ bir imzâ meselâ diyelim, onu da çıkaramadılar. Ee kim yaptı bunu, kim duydu bunu? Biz zâten bunu hep diyorduk, bir gece operasyonu çekilecek. Kim duydu bunu? Efendim, oğlu **Abdullâh Kılıç**. Ondan sonra? **Ahmet Ustaosmanoğlu, Sâlih Topçu.**”

Mehmet Talu Kendi Koyduğu Şartları Nasıl Bozdu?

“**Talu** da gitti hemen, koca cüssesiyle bîat etti. Peki sen demedin mi ki ‘Beş şâhit istiyorum.’ Konuşmalarında?!

‘Beş şâhit şartı koyuyorum, bu işler başka işe benzemez, en az beş şâhit.’ demedin mi?! Kaç kişi duymuş **Hasan Efendi**'den bunu?! Sen kendin diyordun ki ‘Ben duymam lâzım, bizi de çağırmaları lâzım.’ Bize hep böyle diyordun toplantıda.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Ayrancının şâhidi şıracı, öbürünün ki bozacı. Hiçbir kayıt kuyut yok. **Hasan Efendi** böyle dedi. Dedi mi, demedi mi? Dese zâten ‘Cemâat seçer.’ kâidesi bozulmuş oluyor. O ayrı bir dâvâ da. Ama dedi mi demedi mi zâten şâibedir.

Onun için bâzı hoca efendiler toplantıya gitmeme karârı aldı. Bâzı hoca efendiler: ‘İstihâremiz çıkmadı.’ dediler. Onlar niye gitmeme karârı aldı? Birkaç hoca efendi, bâzı hoca efendiler git-tiler, bîat etmediler. Onlar da orada oturdular, kalktılar.”

Fikri’ye İlk Bîat Eden Niçin Mahmut Eren Oldu?

“İlk bîat eden kim oldu? Beklediğimiz üzere **Mahmut Eren** oldu. İlk o ayağa kalktı. Çünkü neden? Burada bana yüklenenler: ‘Hani sen ‘**Mahmut Eren, Mahmut Eren**’ diyordun. Bak **Mahmut Eren** (şeyh) olmadı. Yaşlı başlı bir adam oldu.’ dediler.

Şu anda deme hakkına sâhip oldular. Ama çok yanılıyorlar. Çünkü neden? **Mahmut Eren** ne diyordu? ‘Biz inanırsak bir adama ona tâbi oluruz.’ diyordu. Yâni **Mahmut Eren, Fikri Hoca**’ya inanmış. Ee çünkü **Fikri Hoca** sessiz kalır, bir şey konuşmaz, etmez. Taşıyıcı annelik yapar, proje yürür.”

Hasan Efendi Zamânında Fiilî Şeyh Ahmet Ustaosmanoğlu İdi

“Fiilî şeyh kim? **Hasan Efendi** zamânında fiilen, şeyhlik yâni bütün îlanları yapan, heyete kararlar aldırان, kâğıtları getiren, si-teye koyduran, muhâlefetlere rağmen bütün olayları kim kotarı-yordu? **Ahmet Ustaosmanoğlu**.

Dolayısıyla **Hasan Efendi** zamânında fiilî şeyhliği kim yapı-yordu? **Ahmet Ustaosmanoğlu**. Şu anda fiilî şeyhliği kim yapac-ak? Heyet. Heyetin başı kim? **Ahmet Ustaosmanoğlu**.

Kâğıtları kim getirip, kim koydurabiliyorsa fiilî şeyh odur. Ne diyordu kendisi? ‘Ben dedim ki: ‘**Cübbeli** ile ilişkiyi keselim.’ Arkadaşlarla ittifak ettik.’

Ee beni kendilerine göre attıklarına memnun oldum, zâten sen nedin ki? Nereden beni atıyorsun? Ben böyle bir dolabın içinde olmaktan zâten rahatsızlık duyarım şu anda.

Hasan Efendi başımızdayken tamam ama hele ki şimdi **Hasan Efendi**'den sonra 'İyi ki atılmışım.' diyorum yâni çünkü neden? Sen efendim şâhitsiz, şuhûdsuz, şûrâsız hiçbir hoca efendiye bir şey danışmadan, reye sunmadan **Efendi Hazretlerimiz**'in 'Cemâat seçer.' buyruğunu da hiçe sayarak ki bunun dolu şâhitleri var. Benim eski konuşmalarımda bu (var), bunu kendileri kabûl etmişti o zaman.

Efendi Hazretleri'nin sözü nedir? 'Râbîta bana devâm edecek.'

Hasan Efendi Hocamız'dan sonra ne olacak? 'Cemâat seçecek.'

Birileri ne yapamaz? Bir sene iki ay evvelkisine bak, sonrasına bak, sonrasına bak. Ondan altı sene evvel bile var. Hepsinde aynı söz. 'Heyet' demedi. 'Şûrâ' demedi. Felan kişi demedi. 'Cemâat seçecek.' (buyurdu).

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Ee şimdi tarîkatta neler bozuldu? Ohoo! **Mahmûd Efendi Hazretleri**'nin 'Cemâat seçer.' vâsiyeti bozuldu. 'Şeyh yok.' buyurdu. **Fikri**'yi şeyh îlân ettiler. İkinci o bozuldu.

'Râbîta bana devâm edecek.' buyurdu. **Hasan Efendi** bozdurmadı mübârek. Canı pahasına direndi. 20 aydır direndi. Ne sıkıntılar çektirdiler hoca efendiye. Böyle olduğu hâlde geldiler şimdi cuk diye (Fikri'ye) râbîta da verdiler.

Ee kardeşim sen dernek başkanı seçmiyorsun ki ben de konuşmayayım. Sen silsileli, râbitalı şeyh seçiyorsun. Peki **Fikri Hoca** kendi ne diyordu millete? Kaç kişi bunun şâhidi var?

Bunu ben **Hüsâmettin Hoca**'dan da duydum. **Efendi Hazretleri** ona da ayrıyeten demiş. 'Biz çok âlim, hoca yetiştirdik ama şeyh yetiştiremedik.' demiş.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Ee bunu **Fikri Hoca** kendi naklediyordu. Nasıl şimdi şeyhliği kabûl etti?! Bir insan demez mi ki ya: 'Bana 'Şeyh meyh' demeyin kardeşim, ben **Efendi Hazretleri**'nden duydum şeyh yetiştiremediğini.

Ben tarlada mı yetiştim, armut muyum ben?! **Efendi**'nin adamıyım, **Efendi**: 'Yetiştiremedik.' dedi. **Efendi Hazretleri**: 'Bu zamanda kâbiliyet kalmadı.' buyurdu. Ben de **Efendi**'nin mürîdiyim, ben başka yerden gittim ve orada mı yetiştim?'

Bunu demesi lâzım değil mi dürüst bir insanın?! Ee şimdi nereden çıkıyor bu şeyhlik böyle pıtrak gibi her tarafta şeyh, şeyh, şeyh?!

İki senede bir, bir senede bir don lastiği gibi râbıta oraya, râbıta buraya, bilmem nedir bu kardeş?! Ne yapmak istiyorsunuz yâhu?! Açık konuşun siz. Ne yapmak istiyorsunuz?!

Mahmut Eren projesi yürüsün diye ehliyet ve liyâkatı esas almadılar. Şimdi sonunda onunla bağlayacağız. Bir **Fikri Hoca** bu şeye ne kadar lâyıık?! Başvekîl olabilir mi?!

Yâni şeyhlik, halîfelik zâten yok. **Efendi Hazretleri**'ni inkâr olur bu. O zâten yok. **Hasan Efendi**'de olmayan bir şey, buna nasıl veriyorsun sen ya?!

İki, **Fikri Hoca** vekillerin başına seçilmeye rey verilecek adam mı?! Şimdi 40 kişilik şûrâ olsaydı, 60 kişilik şûrâ olsaydı, benim bir reyim olsaydı, vallâhi billâhi **Fikri Hoca**'ya, ya şeyhlik halîfeliği konuşmuyorum hâşâ, başvekillik için rey verir miydin? Vallâhi billâhi vermezdim.

Niye? **Efendi Hazretlerimiz**'den çok bildiklerim var. 4-5 tânesini şu anda sizinle paylaşacağım. Ee bu böyle şey olur mu yâ? Burada ehliyet, liyâkat (esas alınmalı değil mi?!)

Ee sen burada bir **Alî Hayder Efendi Hazretleri**'nden kalma (İbrâhîm Efendi gibi) alnı, **Alî Hayder Efendi Hazretleri**'nin alnına değmiş, teveccüh almış yâ. Hâfız, âlim, fakîh.

Şimdi böyle bir adam **Efendi Hazretleri**'ne tam bağlı. **Efendi Hazretleri**'nin bütün mektuplarının çoğu kime yazılmış? **İbrâhîm Efendi**'ye. **İbrâhîm Efendi**'den daha fazîletli şu anda biri var mı?! Yok. Kıdeminden, **Efendi Baba**'dan, (işte böyle bir zât:) 'Ben şeyh değilim.' diyor. 'Son şeyh **Efendi Hazretleri**'dir.' diyor. Yâni 'Sondur' kelimesi var orada.

'**Hazret-i Mehdî**'ye kadar râbîta **Efendi Hazretleri**'ne devâm edecek.' diyor. Daha şu anda benden başka kimse dememiş. (Bir tek o) '**Mehdî**'ye kadar **Efendi**'ye devâm edecek.' diyor. 'Ben bunun istihâresini, hepsini yaptım.' diyor. **Allâh** dostu, veliyyullâh, kerâmet sâhibi. Dünyâ kadar insan onun kerâmetlerini anlatıyor. **İbrâhîm Efendi** kerâmetler sâhibi bir veliyyullâhtır yâni. Adam '**Râbîta Hazret-i Mehdî**'ye kadar **Efendi Hazretleri**'ne devâm edecek.' diyor."

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



“Ehliyet ve liyâkatın tamâmı onda toplanmış. Bu adamı başvekîl olarak seçmiyorsun. **Efendi Hazretleri**’ne iftirâ ederek şeyh seçiyorsun, bir de ‘Râbîta da yapılır.’ diyorsun.

Adam da orada (bizzât) **Efendi Hazretleri**’nden ‘Biz şeyh yetiştiremedik.’ lafını duyan kendisi (olduğu hâlde) şeyhliği kabûl ediyor ve kendine râbîta yapılmasını kabûl ediyor.

Gök yere iner yâ! Sen nasıl kendine râbîta yapılmasını kabûl ediyorsun! Ne büyük tehlikeye soktunuz ihvânı şimdi yâ!”

İKİNCİ KISIM

FİKRİ DOĞAN HAKKINDA EFENDİ HAZRETLERİ'NİN BUNCA KÖTÜLEYİCİ BEYANLARI VARKEN ŞEYHLİĞİ BIRAK VEKİL BİLE OLAMAZ

“Ben bir kere konuşacağım. **Fikri Hoca** kimdir? Size tanı-
tacağım. **Efendi Hazretleri**’nden beyanlarını, şâhitliklerimi arz
edeceğim. **Fikri Hoca** başvekîl olarak seçilemez. Bir reyim olsa
aslâ vermem. Birçok hoca efendiyle de konuştuğumuzda her biri
‘Biz rey vermeyiz.’ dediler.

‘Kabûl etmiyoruz.’ dediler ve zâten bunların hepsi yakında or-
taya çıkacak. Bu hoca efendiler ortaya çıkacak, heyet kurulacak,
o heyet ortaya çıkacak. Bunların hepsi çıkacak. Yakın. Yâni kısa
zamanda görürsünüz her şeyi (nitekim Şûrâ kurulduktan sonra
bütün hoca efendilerin açık beyanları paylaşıldı).

İbrâhîm Efendi Hocamız zâten İstanbul’a inşâallâh intikâl
edecek felan. Bu iş bitmiştir. Efendim **Allâh** dostları **İbrâhîm**
Efendi hocamızla ittifak etmiştir. Ha o tarafta da ‘Biz birini seç-
tik.’ diyorlar.

İbrâhîm Efendi hakkında **Efendi**’nin, **Efendi Baba**’nın be-
yanları nedir?

Fikri Hoca hakkında **Efendi Hazretleri**’nin beyanları nedir?
Bunları kıyâs ederiz. Bir de en son bir bakarız, suratlara bakarız.
Bir **Fikri Hoca**’nın suratını koyarız şeye.

Bir de **Efendi Hazretlerimiz**’in cemâlini koyarız. Bakarsı-
nız kendinizi kime lâyük görüyorsanız, hangi cemâl, hangi surat,
hangi sîmâ içinizi açıyorsa size **Allâh**’ı hatırlatıyorsa ona devâm
eden kazanır, öbürleri büyük bir hatâ ve tehlikeye kapılır.

Sen bundan sonra seyret, cinlenmiş büyülenmiş (kimsele-ri, artık ona râbîta yapanların) ne belâlar başlarına gelir. Çünkü **Efendi Hazretleri**'nin kendisi hakkında ne kötü beyanları olan bir adamı şeyh seçtiler.”

**Efendi Hazretleri'nin
“Ben Fikri'yi Böyle Bilmezdim” Sözü**

“Şimdi **Kaptan Âbi**, **Allâh** rahmet eylesin, **Abdullâh Kaptan Efendi** benim çok yakınımıydı, işte bütün tefsîri ilk daktilo zamânından başlayarak onunla yazıyorduk. **Efendi Hazretlerimiz**'in emîni (para işlerinde güvendiği kimse) idi. Yardım şeylerini onda toplardı güvendiği için. Sonra ona derdi ki: ‘Şuna şu kadar ver, buna bu kadar ver.’

O da emirleri yerine getirirdi. Çok ihlâslı, mübârek bir zât idi. Onun vefâtından sonra kasa **Fikri Hoca**'ya devredildi. O arada birisi geldi, herhâlde Rusya'dan, yâni Rusya'daki Müslümanlar-dan ihvân olmuş felan, kızdak talebe getirmiş, medrese, vize me-seleleri vardı, masrafları vardı fakirlerdi, vize, işte vesâire, bilet felan.

Efendi Hazretleri buyurdu ki: ‘Git, **Fikri**'ye söyle iki bin do-lar versin.’ Adam gitti, çıktı felan. Ben de **Efendi Hazretleri**'nin yanındayım, odadayım. Fâtih'teyim, İsmâîlağa'dayız o zaman. Baktım orada konuşuyorlar felan. ‘Ne oldu?’ dedim. ‘Vermedi.’ dedi. ‘Nasıl vermedi?!’ dedim.

Efendi Hazretleri yan odada yâni **Efendi** ile **Fikri** arasında orada birkaç metre var, gittim. ‘Sen niye vermedin?’ dedim. ‘Ya bunlar **Efendi Hazretleri**'ni kandırıyorlar, bilmem ne. İki yüz dolara vize alınıyor. ‘İki bin dolar’ demiş.’ dedi.

Gittim **Efendi Hazretleri**'ne ‘**Efendi Hazretleri** (Fikri) böy-le böyle diyor.’ dedim.

(Buyurdu ki) ‘Yâhu, o ne karışıyor?! (Orada, sâdece vizesi mi var bunun?! Adam bilet alacak, bilmem ne. Çoluğu var, çocuğu var, masrafı var).’ dedi.

‘Söyleyin, versin.’ dedi. Yine vermedi. Çok da inatçıdır, huyunu en iyi bilenlerdenim. Öyle inat ki, vermedi. Yok ‘**Efendi** kandırılıyor, öyle önüne gelene veriyor.’ dedi.

Yâhu **Efendi Hazretleri** istediğine veriyor. Fakire veriyor, verdiriyor. Geldim, **Efendi Hazretleri** oturuyor sedirde. Beni de yanına oturttu, ‘Yukarıya otur.’ dedi. Ondan sonra ‘**Ahmed**, ben bu **Fikri**’yi böyle bilmezdim. nasıl çıktı böyle?!’ dedi.

Yâ **Efendi Hazretleri** hayatta ve mürşitlik yapıyor. **Efendi Hazretleri** şurada oturuyor ya. Şuradaki odadan adam **Efendi Hazretleri**’ni dinlemedi yâ. Böyle inatçı ve **Efendi Hazretleri**’ne muhâlif bir hâline rastladım. Yâni onu zemmetti **Efendi Hazretleri**.”

Fikri Doğan’ın Efendi Hazretleri’nin Selahattin Hoca’yı İmam Tâyin Etmesine İtirâzı ve Efendi Hazretleri ile Alay Etmesi

“İkincisi, şimdi **Selahattin Atamtürk Hoca** kardeşimiz, Kütahya vekîli **Efendi Hazretleri**’nin, **Efendi Hazretleri** onu İsmâîlağa’ya imam olarak tâyin etti, **Fikri Hoca**’dan sonra ve **Fikri Hoca**’ya emekli olmasını haber gönderdi. Dediler ki, aynı böyle. **Efendi Hazretleri** diyor ki: ‘**Fikri Efendi** emekliliğini istesin, ben buraya câmiye imam tâyin ettim.’

Şimdi baktı böyle ve ‘Müftü de tâyin etmiş mi bâri?!’ dedi. Bu öyle bir istihzâ ve hakârettir ki, bunun misli görülmemiştir! Yâ bir mürşide karşı yapıldığı zaman özellikle yâni. Bu (zât) sen, ben değilim, senin asker arkadaşın, medrese arkadaşın değil. **Efendi Hazretleri** sana haber gönderiyor. ‘Müftü de tâyin etmiş mi bâri?!’ dedi.

Bunun üzerine **Efendi Hazretlerimiz** bundan çok üzüldü ve şu beyanda bulundu. Ben bunu **Efendi Hazretleri**'nden duymadığım için iki şâhîde başvurdum. Bunlardan birisi **Efendi Hazretleri**'nin ekserî hizmetinde o aralar çok bulunuyordu, **Muhammed Şişman Efendi**, iş adamlarından.

O ikincisi de **Muhammed İslamoğlu Hoca Efendi**. Kıymetli hocalarımızdan biliyorsunuz. Câmîâmızın en meşhur hocalarından. Çok talebeleri var. **Efendi Hazretleri**'ne en bağlı hocalardan. Bugün onunla da konuştum. Hani iki şâhid dinleyeyim diye.

‘**Efendi Hazretleri** ne buyurdu?’ (dedim.) ‘Bu zamâna kadar mihrap boştu, câmî boştu.’ (buyurdu.)

Yâni ‘**Selahattin Hoca** gelmekle mihrap doldu, câmî doldu.’ (demektir bu.) Şimdi, **Efendi Hazretleri**'nin (kendi) mihrabına (imam olarak) râzı olmadığı, kendi yerine şeyhlik değil, halîfelik değil, başvekillik değil yâhu. Yâni câmî imamlığı normal imamlık yâni. “Mihrap boştu, câmî boştu.” Ne demek bu? Yâni ‘Vazîfe yapmıyordu, ehil değildi. **Selahattin Hoca** bu işin ehli olduğu için **Selahattin Hoca** gelmekle câmî imam gördü.’ (demektir.)

Şimdi **Efendi Hazretleri** bu kadar insanlara hürmet eder, tâzim eder, normal hâfıza, normal hocaya çok hürmet eder. Bu ifâdeyi niye kullandı? Ee sen **Efendi Hazretleri**'ne muhâlefet edersen, ‘Yap.’ dediğini yapmazsan, alay edersen, **Efendi Hazretleri**'ne mâlum olmaz mı kardeşim?! Dedi ki: ‘Câmî boştu, mihrap boştu.’ Şimdi onun kayıtlarını dinleyelim.”

Muhammed İslamoğlu Hoca Efendi Şöyle Anlatıyor:

“**Efendi Hazretleri** (*Kuddise Sirruhû*) **Selahattin Hoca**'yı Kütahya'dan emir verdi ve çağırdı, o da geldi, yatsıdan sonra saat 11-12 gibi berâber namazı kıldık Çavuşbaşı'nda, sabah namazını kılmak üzere geçildi İsmâîlağa'ya.

Orada (Fikri Doğan tarafından Efendi Hazretleri'nin emrine rağmen Selahattin Hoca'nın namaz kıldırmasına) müsâade edilmedi, sonra bir hafta geçti, iki hafta geçti, üç hafta geçti, yine mihraba izin verilmiyor.

Selahattin Hoca ikâmete niyet etti, yâni artık mukîm İstanbul'da, biz üzülmüyoruz mihrap verilmiyor diye, çünkü **Şeyh Efendi** (*Kuddise Sirruhû*)nun emri olmasına rağmen, bir ay sonra **Allâhu a'lem** şimdi çok zaman geçti.

Bir sabah işraktan sonra **Hasan Efendi, Mustafa Efendi** -Rabbim hepsine rahmet eylesin,- **Recep Hoca**, bir de ben, bu fakir çıktık imamın (Fikri Doğan'ın) huzûruna, şu anda (gözümün önünde yâni).

Bunun masası var, önünde oturuyor, **Hasan Efendi** sağında, **Mustafa Efendi** solunda, biz de **Recep Hoca** ile berâber aşağıda oturuyoruz. Bu durum kendisine anlatıldı, bu (yaptığının) doğru olmadığı, çünkü **Efendi Hazretlerimiz** (*Kuddise Sirruhû*) üzülmüyor, haberleri ona gidiyor, izin verilmiyor diye.

Sonra şöyle dedi elini masaya vurarak: 'İşte benim emekliliğime şu kadar zaman var, ben emekli olmadan bu mihrabı kimseye vermiyorum.' dedi.

Biz de ayrıldık, sonra işte gün geldi emekliye ayrıldı, hemen akabinde **Selahattin Hoca** namazını kıldırды orada, biz sevinç ile berâber yine **Selahattin Hoca, Recep Hoca, Ömer Hoca** ve bu fakir gittik Çavuşbaşı'na.

Efendi Hazretlerimiz (*Kuddise Sirruhû*) yatağında yatıyor, şu an gözümün önünde, **Selahattin Hoca** yaklaştı ve: '**Efendi Hazretlerimiz** elhamdülillâh mihrabınızda ilk namazı kıldırmış oldum, kıldırarak ile şereflendim.' dedi.

Sonra şöyle buyurdu **Efendi Hazretlerimiz** (*Kuddise Sirruhû*): ‘Şu âna kadar mihrap boştu.’

Evet şimdi ben şuna üzülüyorum **Seyfettin** bunu dalavere ile berâber farklı yerlere çekiyor, hâlbuki kendisi az çok Arapça bilir, siyâk sibâk (sözün gerisi ilerisi) nedir diye, bu işin bir sibâkı var (yâni) evveli (var, Fikri'nin:) ‘Ben bu mihrabı emekli olunca-ya kadar kimseye vermiyorum’ sözünün akabinde **Şeyh Efendi** (*Kuddise Sirruhû*): ‘Orası boştu.’ buyurdu.

Aslında o imam (Fikri Doğan) o gün: ‘Ben bu mihrabı kimseye vermiyorum.’ dedikten sonra eğer heyet, (Efendi Hazretlerimiz’e bağlı bir) heyet olmuş olsaydı onunla ilişkiyi kesmesi gerekiyordu, benim müritlik anlayışım bu(dur).”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Şimdi Yıllarca Efendi Hazretlerimiz'in Yanında Hizmet Etmış Olan Muhammed Şişman'ı Dinleyelim:

Cübbeli Ahmet Hoca: “(Efendi Hazretleri:) ‘Câmiye imam tâyin etti.’ deyince ne cevap verdi?

Muhammed Şişman: “**Efendi Hazretlerimiz** şöyle buyurdu: ‘Bu zamâna kadar câmide imam yok idi.’

‘**Selahattin Hoca** (geldi).’ denilince **Efendi Hazretlerimiz’e**, tam kapının önündeydik, dışarıdaydık bahçede.

Öyle denilince **Efendi Hazretlerimiz** öyle buyurdu. ‘Bu zamâna kadar (Fikri imamlık yaparken İsmâîlağa) câmi(i)nin imamı yok idi.’ buyurdu.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Cübbeli Ahmet Hoca: “Evet, İslâm’a göre ne lâzım? İki tâne şâhit. İki tâne şâhidin sesi. Daha ne?! Şimdi **Efendi Hazretleri**’nin ‘İmam değil, mihrap boştu, bu imamlık yapamadı, dolduramadı.’ dediği (Fikri gibi) bir adamı, başvekilliğe bile rey verilemeyecek bir adamı, sen halîfe hattâ şeyh yaptın, ondan sonra 38 diye silsileye koydun, ondan sonra da râbîta ona yapılacak diye îlân ettin. Ondandır ‘Hazretleri ve Kuddise Sirruhû’ (gibi vasıf ilâveleri) zâten yanında bonus olarak da ilâveli. Mübârek olsun!

(Zâten Efendi Hazretleri (*Kuddise Sirruhû*) sarık meselesine îtirâz eden İsmâîlağa heyetine, onlarla ilişkisini kestiğini beyân etmek üzere) ‘Ne yaparsanız da yapın!’ buyurdu. **Efendi Hazretleri** bunlara: ‘Siz ne yaparsanız da yapın!’ (buyurduysa bunun: ‘Artık sizi kendi başınıza bıraktım, ben sizinle ilgilenmiyorum.’ mânâsına geldiği herkesin anlayacağı bir şeydir.)”

**Yöneticiye Sormadan “‘Rûhu’l-Furkân’ın
Aydın timerlerini Veremem.” Diye Efendi
Hazretleri’ne İtirâz Eden Adamı Şeyh Yaptılar**

“Yine bir şâhitliğimiz var. Sıraç Yayınevi’nin başındaydı yıllarca **Fikri Hoca**. Ondandır **Efendi Hazretleri**, Ahıska’ya ‘**Rûhu’l-Furkân**’ın geçmesini murâd etti. **Efendi Hazretleri**’nin odasında cumâ çıkışı diye hatırlıyorum. Yâni şimdi diyorlar ki: ‘**Efendi Hazretleri**’nin haberi yoktu, yok şu bu!’

Yâ sahtekâr mısınız, nesiniz ya?! Avukat orada, herkes şâhid. **Efendi Hazretleri** duruyordu. ‘Noter nerede yâ?! Niye geç kaldı?!’ diyordu.

Bu kadar net hatırlıyorum yâ. Ondan sonra **Efendi Hazretleri** imzâ attı, Ahıska'ya kitapların devri zâten şu anda da onlarda yâni. O zaman ilk başlangıcını söylüyorum yâni ben.

Hazır aydınegerler, Sıraç Yayınevi'nde diye **Efendi Hazretleri** istetiyor. Bu (Fikri Doğan) vermiyor. **Efendi Hazretleri** istiyor, vermiyor. Dedi 'Açın telefon.'

Telefon ettiğinde **Efendi Hazretleri**: '**Fikri**' dedi. **Efendi Hazretleri** öyle çok gâvurca kelimeler konuşmaz, bilmez. Hattâ dedi ki: 'Bunlar ne istiyorlar? Kitap basılacak, tefsîr. Şunları(n istedikleri dosyaları) versene.'

O da o zaman (yayınevinin) başında olan bir kimse var, dedi ki: 'Felan kimseye sormam lâzım, ona sormadan veremem.' dedi. Yâni **Efendi Hazretleri**'ne böyle hareketler yapmış bir adam yâ!"

**Fikri Doğan, Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'in:
"Resul Hoca'yı Kürsüye Çıkar." Sözüne Nasıl İtirâz Etti?**

"**Resul Bölükbaş** (*Rahmetullâhi Aleyh*) anlatıyor: 'Beni dinlemek de **Efendi**'nin sünnetidir, bunu biliyor musunuz? 28 Şubat'ın şiddetinde **Efendi Hazretleri** bir gün bana dedi ki: '**Resul Hoca** vaaz etmeyi artık unutacağız, vaaz etmeye etmeye.'

Daha sonra bir akşam ezile büzüle, çekine çekine âdetâ yalvarırcasına o zamânın İsmâîlağa Câmîi imamı olan **Fikri Hoca**'ya diyor ki: '**Fikri Hoca**, ne olur **Resul Hoca**'yı bu akşam kürsüye atalım, onu dinleyelim.'

Allâh Allâh! Şimdi şu ifâdeyi görüyor musun? Sanki **Efendi Hazretleri**: 'Haydi çık kürsüye.' dese, ona sormasa da olur. O nezâketi görüyor musunuz?! Onu oraya imam tâyin eden **Efendi Hazretleri** ama böyle bir ricâda bulunuyor.

O da: ‘Müftü efendi acabâ râzı olur mu?’ dedi, **Efendi Hazretleri**: ‘Müftü efendiyi bana bağlayın.’ dedi. Sözü bir yere getirmek istiyorum. Müftü efendiyi bağladılar. ‘Müftü efendi bir ricam var.’ diyor, ben de yanında oturuyorum ama müftü efendinin sözlerini de duyabiliyorum.

(Efendi Hazretleri dedi ki:) ‘Karadeniz’de bizim hocamız var, çok güvendiğimiz hoca, konuşmasını bilen, zarar getirmeyen bir insan. Bunu konuşturabilir miyiz bu akşam?’

Ne kötü günler vardı yâ! İsmâîlağa Câmîi’nde hayâtını geçiren **Mahmûd Efendi Hazretleri** müftüye ricâ ediyor ki ‘**Resul Hoca**’yı kürsüye atabilir miyiz?’ (diye.)

Ne günlere düşmüştük biz! Müftü efendi de **Efendi**’yi mahcûb edecek kadar gâyet kibar bir cevap verdi. ‘**Efendi Hazretleri** lütfen beni ezme! Ne demek bu ya?! Sen kimi istiyorsan, kimi tercih ediyorsan bir akşam değil, her akşam konuşur.’

Demek ki müftü efendi, **Efendi**’ye mürîd olmadığı hâlde, (Fikri gibi) müritlerden daha mürîd. İkinci akşam oldu, yine ezile büzüle, ben gerçeği söylüyorum, kim incinirse incinsin. Dedi ki: ‘**Fikri Efendi** bir daha konuşturalım.’

Evet. Neyse o akşam da yine **Efendi**’nin nezâretinde konuştuk. Üçüncü akşam **Efendi** bana bir söz söyledi ama bir kitap yazılır bir kitap. **Allâh**’ıma şükrediyorum elhamdülillâh.

‘**Hâce Rasûl**! (Fikri’ye rağmen) iki defâ sana vaaz ettirebilirim.’ (buyurdu.) İsterseniz bir kitap yaz bundan. Ne demek istediği ne mânâ taşır bu?’

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



İşte bu (anlatılanlar) **Fikri'nin, Efendi Hazretlerimiz'in** sözlerine muhâlefet ettiğini, emir tutmadığını ve **Efendi Hazretleri**'ni sağı solu aramaya muhtaç bıraktığını gösterme bakımından anlayanlar için yeterli bir delil teşkil etmektedir.

Bu îtibarla biz de diyoruz ki: 'Râbıtamız **Efendi Hazretlerimiz**'e devâm ediyor.'

İbrâhîm Efendi Hocamız da bunu açıkladı bugün. Ey ihvân kardeşlerimiz! Artık helâk olan bile bile helâk olacak. Ben bu kadar gayret ettim, bütün delilleri size beyân ettim, burada tabî çok da hedef oldum, çok da bedel ödedik, ödüyoruz.

Efendi Hazretleri muhâfaza eder **Allâh**'ın izniyle. Rabbim korur, muhâfaza eder. Biz ondan korkmuyoruz. Yeter ki sizi bilgilendirelim, aydınlatalım feyizle, zâten (İbrâhîm Efendi'nin beyanlarını) videoda izlediniz. Biz çok etkilendik yâni ağladı bâzı kardeşler ağladılar yâni. Onun için 'Bu kapı mutlakâ devâm edecek.' diyor, işte 'Kervan yürüyecek.' diyor böyle şey.

Bundan dolayıdır ki **Fikri Hoca**'ya aslâ râbıta yapılamaz. Bu **Efendi Hazretleri**'ne iftirâdır. Bu tarîkatı bozmaktır. Aslâ şeyh îlân edilemez, aslâ silsileye geçirilemez.

Şuraya bak ki; kaderin cilvesine bak ki, **Efendi Hazretleri**'nden kendisi nakletti hocalar toplantısında **Hasan Efendi**'yi silsileye koyma lafı açılınca dedi ki: '90'lı yıllarda **Efendi Hazretleri**, 90'a kadar 32-33 sene bilfiil şeyhlik yapmışken buyurdu ki: 'Mânen bize izin verildi ve 'Silsileye senin adın da koyulabilir.' buyruldu.' dedi.

Fikri Hoca hattat yâni (yazı çeşitlerinden) nesih yazısı bilir. Onun için ona 'O silsilenin sonuna da beni ekleyebilirsin.' dedi. Bunu nakleden hocalar toplantısında herkes şâhit **Fikri Hoca**(nın bu dediklerine).

Yâni şimdi yakında hemen silsile çıkarırlar. Şimdi 38'i de koyacaklar görürsünüz. Yâ bir insan utanmaz mı yâ?! Sen **Efendi**'den naklettin, **Hasan Efendi** konusu konuşulurken sen naklettin ki 30 küsur sene şeyhlik yaptıktan sonra izin çıktı mânen.

Hattâ izini de bırak 'Emir çıkmadan yine **Efendi** (Hazretlerimiz) yazdırmaz. 'Mânen emredildi.' diye utana utana 30 küsur sene hizmetini icrâ ettikten sonra izin verdi.' diyen adam, şimdi (onu) silsileye de koyarlar (o da hiç îtirâz etmez). 'Suyundan da koy.' der, ona da ses çıkartmaz.

'Biz şeyh yetiştiremedik.' (sözünü) '**Efendi** (Hazretlerimiz) buyurdu.' diyen adam şimdi de 'Sana 'Şeyh' dediler.' (denilince) 'Tamam, olsun.' diyor.

'Râbîta da sana yapılacak.' deniyor. 'Olsun, yapılsın.' diyor. Yâhu bir insan **Hasan Efendi**'den utanmaz mı yâ?! **Hasan Efendi** kadar büyük bir insan. Yâni 20 ay mücâdele verdi 'Bana râbîta yapılmaz.' diye yâ. 'Ben **Efendi**'ye yapıyorum.' diye.

Yâni bunun hemen peşine (râbîta bozuluyor). Artık böyle pervâsızlık, böyle hicapsızlık, böyle hayâsızlık görülmemiş bir durum yâ. Ben böyle bir şey, böyle bir köşe kapmaca ve bir an evvel bir şeyleri oturtma gayreti görmedim.

Son söz **Seyfettin İnanç**'a âittir (ki o da) '(Biz:) 'Şeyh' demezsek para toplayamayız!'

Bu kadar basit. Buna zerre kadar insâfı, vicdânı olan aslâ râzı olmaz. Artık kendinize (hâinlik) yapacaksınız. Talebe veriyorsunuz, çocuk-çoluğunuza yapacaksınız.

Ne yaparsanız kendinize yapacaksınız. Ya kendinizi kurtaracaksınız, âhirette **Efendi Hazretleri**'nin şefâatine ereceksiniz, yüzüne bakacaksınız. Ya da tarîkatı bozanlar, bozduranlarla berâber helâk olacaksınız.

Efendi Hazretlerimiz'in de tardına, reddine çarpılacaksınız. **Allâh** hayırla, isâbetle, rızâyâ muvafık olarak şerîatın, tarîkatın kâidelerini bozduirmeden yaşayıp ölenlerden, **Efendi Hazretleri'nin** sancağı altına girenlerden, silsile-i meşâyihimizin rızâsı üzere yaşayıp ölenlerden eylesin. Âmîn!"

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**İsmâîlağa Eski Vakıf Başkanı Mustafa Sultanoğlu'nun
Fikri Doğan'ın Mahmûd Efendi Hazretleri'ne Açıkça
Muhâlefetlerde Bulunduğu Hakkındaki Şâhitliği**

Sultanoğlu: “Fakat siz de biliyorsunuz **Efendi** bâzı kararlardan râzı değildi.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Değildi tabî.”

Sultanoğlu: “Kesinlikle değildi yâni.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Tabî heyetin yaptıklarından.”

Sultanoğlu: “Tabî hepsinden râzı değildi.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “O **Fikri** hocanın yaptığı îtirazlar **Selahattin'in** imam olmasına.”

Sultanoğlu: “Yâni o açık, âşikâr. Yâni o gün için o îtirazlara şâhit olduk. **Efendi Hazretleri** kolay kolay kırmamaya çalışırdı biliyorsun. Son derece hassastı ama yâni şey değildi meselâ (Abdullâh) **Kaptan Efendi, Allâh** râzı olsun, Rabbim cennette berâber eylesin inşâallâh.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Âmîn!”

Sultanoğlu: “O başka bir şeydi, bu başka bir şeydi.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Tabî bu çok ters davrandı, **Efendi**’nin ‘Ver.’ dediğine vermiyordu, çok îtirazları vardı.”

Sultanoğlu: “Eee yâni ben bâzı şeylere şâhit oldum ama fitne çıkar, iyi fitne çıkar yâni birçok karâra îtirâz etti.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “**Fikri** hoca di mi?”

Sultanoğlu: “Tabî etti, gördük orada. ‘Görmedim.’ diyen yalan söyler. Yâni şimdi neresinden alırsanız alın. **Efendi Hazretlerimiz** bir şey söylüyor yâni kabûl etmiyorsun veya yapmıyorsun, bu fevrî bir îtirâz zâten.

Meselâ rahmetlik **Kaptan Efendi** berâber oldukları için söylüyorum ben yâni o bambaşkaydı yâni ne demişse **Efendi** onu yapardı, böylelikle **Fikri Efendi**’ye yaptıramaz, **Efendi Hazretlerimiz** söyledi mi bâzı şeylere muhâlefet gelirdi yâni.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Tabî tabî huyu öyleydi evet.”

Sultanoğlu: “Dert anlatma değil meselâ ‘Efendim bu böyledir, siz: ‘Yap.’ diyorsanız yapayım ama bu böyledir.’ değil yâni yapmama muhâlefeti (ile) gelirdi.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Tabî tabî **Allâh Allâh!**”

Sultanoğlu: “Yâni bunu yapardı.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Şimdi de adamı şeyh yaptılar **Efendi**’nin yerine yâni ilginç bir durum.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



“Fikri’de Teveccüh İzni Varmış.” Yalanına Cevap Hakkında Cübbeli Hoca Şöyle Anlatıyor:

“(Şimdi) ‘Fikri’de teveccüh izni varmış.’ (sözü tamâmen) yalan, uydurma. (Efendi Hazretleri’nin: ‘Öyle mahdûmum yok.’ buyurduğu) **Ahmet Hoca** onu söyledi, şâhidi yok. **Ahmet Hoca** nasıl yapıyordu biliyor musun? (Kendisi bana şöyle anlattı:) ‘Ge-li-yordum babamın başına, başkaları duymasın diye gönlümden geçiriyordum. ‘Râzıysan gözünü aç, râzı değilsen gözünü kapat.’ (diye düşünüyordum).’

Bütün tarikatı böyle yönetti ya. Böyle bir şey olur mu?! Ben **Efendi**’den (râbitanın kendisine devâm edeceğini) duyduğumu söylüyorum, adama benimki delîl olmuyor, bana şâhit soruyor.

Muhammed Keskin Hoca: ‘Ben de şâhidim.’ dedi. Biz iki-yi de bulduk yâni. **Muhammed Keskin Hoca** oradaydı, **Şefik Hoca**’lar diyor: ‘Aşağıya indiriz, bize söylediniz.’

Dolu şâhid var. **Ahmet Hoca**’nın içinden geçirdiğine şâhit yok, söz yok, içinden geçirdiği tarîkatta delil oluyor.

Ee sen ihvân mısın?! Kaç sene ihvân değildi. Şimdi ihvân olmuşsa bilmiyorum. **Fikri**’den bir de teveccüh alsın, mübârek çok güzel vallâhi yakışır! **Efendi Hazretleri**’nden teveccüh al-mayanlara **Fikri**’den teveccüh yakışır yâni.”

Fikri Doğan Efendi Hazretlerimiz’i Yıllarca Ziyârete Gitmedi

“**Fikri** kaç senedir **Efendi**’ye ziyârete gitmemiş biliyor mu-sunuz?! Hiç **Efendi** ile görüşmemiş, hiç. Kaç sene? 13 sene. Bu son iki seneyi söylemiyoruz **Efendi** vefât ettiğinde söylemiyo-ruz. Şimdi kabrine gitmiş. **Efendi**’nin kapısına ziyârete 13 sene gitmemiş bir adamdır. Nereden biliyoruz?

Selahattin Hoca'nın imam tâyin edilmesi 2009, **Efendi Hazretlerimiz**'in vefâtı 2022, hesâp et.

13 sene, çünkü dün **Mehmet İslamoğlu Hoca, Ömer Mahmutoğlu Hoca Efendi**'lerle oturuyoruz aynen şunu söylüyor yâ, **Efendi Hazretleri** buyurdu ki: 'Şu **Fikri**'ye gidin 'Ben **Selahattin**'i imam tâyin ettim, o da emekliye mürâcaat etsin, emekli olana kadar da mihraba onu geçirsin, kendi geçmesin.' deyin.'

'Gittik.' diyor işte 'Bir şey söyleyebilir miyiz?' derken 'Anladı.' diyor meseleyi. 'Sen konuşma.' Bilmem ne? 'Bir bağırdı.' diyor. (Fikri) çok sinirli, aşırı kindar bir kişidir, 3 sene selâm vermediği adamlar var, hâlâ İsmâîlağa'da o çevrede selâm vermediği selâm almadığı adamlar var.

Hadîs-i şerîfte (ifâde edildiği üzere) ekberu'l-kebâir; büyük günahların en büyüklerinden biri de nedir? Bir Müslüman'ın selâmını almamaktır, vermemektir. Üç günden fazla küs durmak yâni selâm alıp vermemek helâl olmaz. Bu ne demek? 'Haramdır.' Haram ne demek? 'Kebâir (yâni) büyük günahlardandır.'

Bu adamın selâm verip almadığı nice insanlar (var), ben(im) yakînen bildiklerim de var, şimdi adam buna râbîta yapacak, şimdi Beraat Gecesi afv olmayanların listesi var. Eee Kadir Gecesi afv olmayanların listesi var, sahîh hadîslerde ben her sene okuduğum hadîste ne buyuruyor?

'Kime berâat vermeyelim?' (diye) melekler soruyor, **Mevla Te'âlâ** buyuruyor: 'Hangi iki adamın arasında kin ve küslük varsa berâat vermeyiz.'

(Hadîs-i şerîfin lafzı şöyledir: **Ebû Mûsâ el-Eş'arî** (Radiyalâhu Te'âlâ Anh)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallellâhu Te'âlâ Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:)

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ لَيَطَّلِعُ فِي لَيْلَةِ النَّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ فَيَغْفِرُ
لِجَمِيعِ خَلْقِهِ إِلَّا لِمُشْرِكٍ أَوْ مُشَاحِنٍ.»

“Şüphesiz Allâh-u Te‘âlâ Şa‘bân’ın yarı gecesinde tüm yarattıklarına nazar eder de müşrik yâhut (kindar ve küs duran) müşâhin dışında tüm kullarını bağışlar.” (İbnü Mâce, *es-Sünen, İkâmetü’s-salevât*:191, rakam:1390, 2/400))

(Başka bir hadîs-i şerîfte) ne buyuruyor? ‘Pazartesi, perşembe ameller **Allâh**’a arz ediliyor, (melekler) diyorlar: ‘Yâ Rabbi! Bu adam da nâfile oruç tutmuş (şunu yapmış, bunu yapmış, tarîkat dersi yapmış) kabûl edelim mi?’ **Mevlâ** ne buyuruyor?

«أَنْظَرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَضْطَلِحَا.»

‘Bu ikisini de bekletin, amellerini, barışsınlar ondan sonra kabûl edelim.’ (buyuruyor). (Müslim, *es-Sahih, el-Birru ve’s-sıla*:11, rakam:2565; 4/1987)

(Demek ki) barışmadan ölürlerse bütün amelleri çöpe gitti, şu anda **Fikri**’nin kaç kişiyle selâm almadığı vermediğini ben biliyorum. Bir adam selâm alıp vermeyen, nefsi için kin tutan, 15 sene 17 sene (hâlâ kin) sürdüren bir insan yâni, (tabî ki) başvekîl de olamaz, normal vekîl de olamaz.

Adam böyle adam, sen buna milleti râbîta yaptırıyorsun. Tarîkat bozulmadı. İsmâîlağa bozuldu. Tarîkat-ı Nakşibendiyye-i Müceddidiyye-i Hâlidîyye duruyor. Son şeyh **Efendi Hazretleri** ile devâm ediyor, râbîta ona devâm ediyor.

Efendi Hazretlerimiz’in tasarrufu üzerimizde devâm ediyor. Bunun gibi neler yaşadık yâ. Yâ yapmayın, etmeyin, gitmeyin. Yâ sakın ‘Böyle bunlar hocadır, şeyh meyhtir.’ demeyin yâ.

Efendi Hazretleri'nin gazabına çarpılırsınız, **Efendi Hazretlerimiz**'in şefâatinden kim mahrum olacak, **Efendi Hazretlerimiz**'in râzı olmadığı adamları **Efendi Hazretleri**'nin yerine râbıtaya koyup '**Efendi**'yi bırakacaksın, buna yapacaksın.' diyenler şefâatten mahrum olur. Ben (böyle yanlış işler yaparak) niye şefâatten mahrum olayım?!"

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**İsmâîlağa'nın Şeyh Îlân Ettiği Fikri Doğan'ın
Cübbeli Hoca'ya İftirâsı ve Menzil'e Bağlı Diye
Rakip Dükkânın Sâhibi Erdem Efendi'nin
Selâmını Almadığı Husûsundaki Ses Kaydı:**

Bu konuda **Cübbeli Ahmet Hoca** ile Yasin Yayınevi'nin sâhibi **Erdem Efendi** arasında şöyle bir konuşma geçmiştir:

Cübbeli Ahmet Hoca: Selâmün aleyküm.

Erdem Âbi: Aleyküm selâm hocam.

Cübbeli Ahmet Hoca: Hacı âbim iyi misin, âfiyette misin?

Erdem Âbi: Elhamdülillâh hocam, siz de iyisiniz inşaallâh.

Cübbeli Ahmet Hoca: Elhamdülillâh çok arayamıyoruz, so-ramıyoruz, kusurumuza bakma.

Erdem Âbi: Estağfirullâh.

Cübbeli Ahmet Hoca: Benim kafamdaki belâlar bini aşmış, duânızı bekliyorum. Elhamdülillâh **Sâkî Efendi Hazretlerimiz**'den iyi bir duâ alıyorum, dostların, büyüklerin duâsıyla yaşıyorum elhamdülillâh.

Sen iyisin Hacı âbim? Sağlığın sıhhatin iyi mi?

Erdem Âbi: Elhamdülillâh hocam, bir niyetlendim “Gele-yim.” dedim, bir türlü şey olmadı

Cübbeli Ahmet Hoca: Birkaç kere bana da bir haber geldi, “Buyursun gelsin, başımın üstünde.” dedim.

Erdem Âbi: Allâh râzı olsun hocam.

Cübbeli Ahmet Hoca: Senin bizimle hukûkumuz var, berâber hizmetlerimiz oldu, **Allâh** râzı olsun, biz seni unutmuyoruz.

Bu **Fikri Hoca**’nın işlerinden sonra tabî olaylar ortada, ben de senin adını vermişim. Şimdi bana diyorlar ki işte “Sen yalan söylüyorsun, **Erdem Âbi** seni yalanlıyor. ‘**Fikri Hoca** bana hiçbir yanlış yapmadı, selâm alıyor-veriyor, hiç bizi üzmedi.’ (de-mişsin.)”

Senin ağzından şimdi bana böyle laflar getirdiler geçen gün.

Erdem Âbi: Hocam beni de şey yapıyorlar.

Cübbeli Ahmet Hoca: Yok seni zorluyorlar, baskı yapıyorlar ama şimdi bir gerçek var; 15 senedir bana selâm verip almıyor, sana; Yasin Yayınevi’ne “**Kur’ân-ı Mecîd**” bastırıldı diye.

“**Kur’ân-ı Mecîd**”ın bastırılmasında **Seyfettin, İsmail Fındıklı** herhâlde ve **İsâ Takış**’lar “**Efendi**”ye söyleyelim.” dedi(ler).

Efendi Hazretleri beni kabûl ettiği için beni de götürdüler. **Efendi Hazretleri** de kabûl buyurdu.

“Hoca maaşlarını verirsiniz Yasin Yayınevi’ne geçireceğiz.” dediler. Bu meseleleri (böyle konuştular).

Sen (işin) bu tarafının şâhidi olmayabilirsin ama ondan sonra **Fikri Hoca** bana bir iftirâ attı ve “Yasin Yayınevi ile çalıştığı için ‘**Kur’ân-ı Mecîd**’i benden habersiz Yasin’e bastırdı, oradan para aldı.” dedi.

Ben(im) “**Kur’ân-ı Mecîd**”(in baskısı) ile ilgili (bildiğim) İsmâîlağa seninle ne yaptı yaptı, hoca maaşına verdi, sen onlardan mâliyet aldın, az aldın, hayrına saydın vesâire (bâzı iyilikler) yaptın, ben genel mânâda bunu biliyorum. Ben “**Kur’ân-ı Mecîd**”in basılması ile ilgili sana en ufak bir şey istedim mi?

Ben arada(ydım sâdece), ne teklifte ben varım, ne ben senden ayriyetten bir para mı aldım?! “‘**Kur’ân-ı Mecîd**’i İsmâîlağa’dan sana verdireceğim, **Fikri**’den aldıracağım (gibi) böyle bir şey yaşandı mı Hacı âbi?”

Erdem Âbi: Yok hocam, yok! Yâni o zaman **Seyfettin Hoca** ile **Efendi Hazretleri**’nin oğlu (geldiler), burada bizim dükkân vardı, Arapça kitap sattığımız yer, orada üçümüz bir araya geldik. “Biz böyle bir şey düşünüyoruz, (bu eseri bastırmak için) sizi düşünüyoruz.” dediler, öyle gelişti olaylar.

Cübbeli Ahmet Hoca: Yâni ben hiç o devrede var mıyım Hacı âbi?

Erdem Âbi: Yok, yok hocam, siz yoksunuz.

Cübbeli Ahmet Hoca: İşte şimdi bana iftirâ etti yâni evvelce etti (tabî). “Yasin ile eskiden çalıştığı için ‘**Kur’ân-ı Mecîd**’i oraya yönlendirdi.” dedi.

Yâ ben ondan sonra dedim ki **Hasan Efendi**’ye “**Fikri Hoca**’ya bir söyleyelim Yasin ile basılacağını, haber verelim. Yâni mâdem **Efendi Hazretleri**’ne sorduk, (ona da söyleyelim).”

Efendi’ye sorma işinde tabî benimle iş yapıyorlardı. **Efendi Hazretleri** onları adam yerine koymuyordu ki! Ondan sonra ben dedim: “Yâ **Hasan Efendi**’ye soralım.”

İsâ Takış geldi ve “**Hasan Efendi:** ‘Biz **Fikri**’ye söyleriz, o **Fikri**’ye söylemesin.’ diyor.” dedi.

Ben de onun için söylemedim. **Hasan Efendi** büyüğümüz diye (sözünü) dinledim. Ondan sonra **Fikri** hacca gitti, işte o **Abdullâh** yanındaki sarı **Abdullâh** tam uçaktan iner inmez o da “*Kur’ân-ı Mecîd*” basıldı diye sevinmiş (tabî ama) bir de baktı Yasin Yayinevi’ni(n adını kitabın üzerinde) görünce 15-20 sene ne selâm aldı (ne görüştü benimle).

Yâni **Seyfettin**, **Ahmet Kozlu** ve **Yusuf Çelener**’in de 2 sene selâmını almadı, vermedi. (Ama) onlar sonra düzeldi (de) ben(im)le (düzelmedi).

Ben ona hâinlik yapmışım(!) Ne hâinlik yaptım?! Ben **Hasan Efendi**’yi dinledim diye (hâin mi oldum?!)

Sonra mahkeme yaptırdım **Hasan Efendi**’yi, **Mustafa Efendi**’yi ve **Fikri**’yi. Hepsi toplandı. “Hocam sizden bana bir haber geldi **Îsâ Takış** üzerinden, (şöyle ki) ben **Fikri Hoca**’ya bunu söyleyecektim (ama) siz ‘Söylemesin, biz söyleriz.’ demişsiniz, sonra da **Fikri Hoca** şimdi selâmımı almıyor, kelâmımı almıyor.” dedim.

O da orada oturuyor(du). Ben dürüst adamım, ben şeffaf adamım. **Hasan Efendi**’ye diyorum “Siz bana böyle bir haber gönderdiniz mi?” (Hasan Efendi’den) çıt yok. “Göndermedim.” demiyor. “Gönderdiniz mi?” (diyorum) “Gönderdim.” demiyor.

“Ya buyurun söyleyin **Fikri Hoca**’ya ki ‘Biz bunu sana söyleyecektik, unuttuk.’ deyin meselâ.” (dedim.)

Ben niye söylememişim, ben plan yapmışım! Yâ ben söyleyecekken (onlar bana söyletmediler), tefsir odasında herkes birbirini duyuyor(du zâten).

Bu sefer **Îsâ Takış**’e duyurmuşlar “**Hasan Efendi** böyle buyurdu.” (diye.)

Ben de **Hasan Efendi**'ye o sıra gitmedim, yâni "Böyle dediniz mi, demediniz mi?" (diye sormaya gerek duymadım) güvendim **Îsâ**'ya.

Ben ne bileyim (böyle olacağını), sonra **Hasan Efendi** ile mahkeme olduk Hacı âbi (ama maalesef) şâhitliğini gizledi yâni "Hatırlamıyorum" de, onu da demiyor. "Söyledim." de, onu da demiyor. "**Fikri**"ye söylemeyi unuttum." de, onu da demiyor.

Bunun suskunluğu bu mübârek hocamızın bu işleri bu radde-
lere getirdi zâten. **Allâh** rahmet eylesin, kabri nur olsun. Kıymet-
li bir büyüğümüz ancak bu **Fikri** bana bu iftirâyı yaptı.

Yâni onu soruyorum, ben seninle ne bu konuyu görüştüm. Ne "**Kur'ân-ı Mecîd**"den bir kuruş **Allâh** boğazıma geçirmedi, ben böyle bir şey olur mu yâ?! Değil mi Hacı âbi yâni şimdi?!

Erdem Âbi: Doğru doğru hocam, doğru.

Cübbeli Ahmet Hoca: Bunu bir sorayım dedim. İkincisi; bu seninle o zaman selâmı-keâmı kesti, onu ben bilmiyorum; selâm veriyordu vermiyordu (meselesini). Bilmiyorum ama (şunu biliyorum ki) "Bu Menzil'in adamı geldi, burayı karıştırdı. Bu piyasa-
sada ne işi var bunun burada?" (gibi) lafları bize diyordu yâni.

Erdem Âbi: Hocam biz soğuktuk zâten, biz(im) aramız hiç yoktu, muhabbet de yoktu. Ha selâm almadığı da olmuştur yâni ben verdim selâm almamış da olmuştur. Onu bana soruyorlar, şimdi câmiden bile adam gönderdiler. Böyle bir şey oldu mu? Siz bir şey yapmışsınız yâni bir bölüm.

Cübbeli Ahmet Hoca: Yâ bir konuşmada geçmiş yâni, ben de seni zora sokmamak için kusura bakma olmazsa onu sildiririm.

Erdem Âbi: Estağfirullâh hocam.

Cübbeli Ahmet Hoca: Yok senin ismini de hemen oradan youtu-
tube'lardan, hani sohbetin içinden çektirim.

Ben sana onun için telefon ettim, ben sana aslâ zarar vermek, üzmemek istemediğimden.

Erdem Âbi: Yok hocam ben zâten o tarafta değilim.

Cübbeli Ahmet Hoca: Yok o tarafta olmadığını biliyorum da şimdi olan bir şeyi ben söyledim, çünkü bize diyordu ki “Bu Menzil’in adamı, ne işi var burada dükkân açmış.”

Ne alâkası var?! Menzil’in adamı ise bidat ehlini mi satıyor kardeşim?! Menzil’in adamıysa Ehl-i Sünnet’e göre kitap satıyor(sa) ne yapacak (yâni)?! Piyasa (burası), herkes ticâret yapıyor yâ.

Erdem Âbi: Hocam biz hizmet için varız yâni buraya hizmet için geldik.

Cübbeli Ahmet Hoca: Zâten orası vakıf, sen en ucuz kârla sattın, bu zamâna kadar en ucuz kitapları sen sattın, hep hizmet yaptın talebeye. Yâ bunu bilmiyor muyuz yâ?! Ama bu adamın senin selâmını almadığı oldu, ben bunu biliyorum yâni.

Erdem Âbi: Evet doğru hocam, doğru.

Cübbeli Ahmet Hoca: Yâni ben bunu biliyorum şimdi.

Erdem Âbi: Zâten soğuktu, aramız yoktu. 10-15 sene önce zâten bââyâ sıkıntılar oldu felan diyorum.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Bu ses kaydında da duyulduğu üzere şeyh geçinen bu adam, insanlara selâm verip almayan ve kin tutan bir kişidir.

Dolayısıyla bu sıfatlara sâhip olan biri değil şeyh, kâmil bir mümin dahî olamaz.

Nitekim **Abdullâh ibnü Mes'ûd** (*Radıyallâhu Anh*) şöyle anlatmıştır:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «بَيْنَمَا نَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ فِي نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، إِذْ قَالَ: «لِيَقُمْ مَعِيَ رَجُلٌ مِنْكُمْ، وَلَا يَقُومَنَّ مَعِيَ رَجُلٌ فِي قَلْبِهِ مِنَ الْغِشِّ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ.»

“Bir kere **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) Mekke’de bir yere gideceği zaman sahâbeden bir cemâatin arasında bulunuyorken: **‘İçinizden bir adam kalkıp benimle berâber gelsin. Ama kalbinde kinden zerre miskal bir şey bulunan aslâ benimle kalkıp gelmesin.’** buyurmuştur.” (Ahmed ibnü Hanbel, *el-Müsned*, rakam: 9966, 10/65)

Zâten **Efendi Hazretlerimiz**’in “O imamken câmi boştu.” sözünün delilleri geride zikredilmiştir.

Hâl böyleyken sahte şeyhlere tâbi olmaktan **Allâh**’a sığınırız ve insanları mutlakâ bu hususta uyarmalıyız.

- ÜÇÜNCÜ FASIL -

- İRŞÂD VAZÎFESİNİ ÜSTLENEN ŞEYH
EFENDÎDE BULUNMASI GEREKEN ŞU
SIFATLARIN HASAN EFENDÎ'DE VE
FİKRÎ DOĞAN'DA ESÂMESİ YOKTUR -

İmâm-ı Şa‘rânî (*Kuddise Sirruhû*) “*Mevâzinü’l-Kâsırîn*”
İsimli Eserinde Bu Konu Hakkında Şunları Zikretmiştir:

“Bu zamandaki bâzı dervişlere acıdığım için bu risâleyi yazmak zorunda kaldım, onlar kendilerine ‘Sûfiyye (tasavvuf ehli)’ ismini vermişler, (nefsin bütün kötü huylarının zevâlinden ibâret olan fenâfillâh makâmını kazandıktan sonra ancak ulaşılması mümkün olan) velâyet-i kübrâ (en büyük velîlik makâmını) iddiâ etmişlerdir.

Hâlbuki bu risâleye bakan herkese zâhir olacağı üzere; onlar davarlardan daha ziyade dalâlettedirler. Şimdi bu zamanda kendi şeyhinden ‘Cemâatle zikir yaptırabilirsin veyâ insanlara zikir; tarikat dersinin keyfiyetini öğretebilirsin.’ diye izin almış ama şeyhlik yapma ve irşadda bulunma izni alamamış herkes hemen kendisini veliyyullâh zannederek başına da sanat ehli (tâcirden) ve diğer halktan avâm bir cemâati toplayarak bir belde de oturup bâzen de şehirleri dolaşıp şeriatın yaşanmadığı bu bulanık günlerde insanları kendine tâbi olmakla mükellef tutmaktadır.

İşte bu kimseler şeyhlik iddiâ ederek halk içerisinde **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)’in makâmında kâim olduklarını iddiâ etmiş olmaktadır ki kâfirlik, câhillik ve sû-i edep (edepsizlik) olarak bu kendilerine yeter.

Rasûlüllâh (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)’in makâmıyla bunların makâmı bir olabilir mi?! Melekler nerede, şeytanlar nerede?!

İşte bunlar halka: ‘**Allâh-u Te‘âlâ**’ya giden yola (tarîkata) ulaşmak isteyen herkese bir üstad (canlı bir mürşid) lâzım.’ diyerek bu pis hîle ile insanların etlerini ve ekmeklerini yemeğe başlarlar, **Allâh-u Te‘âlâ**’yı bilmedikleri hâlde kendilerini ârif-i billâh bir üstâd yerine koyarlar.

Kendisi **Allâh-u Te‘âlâ**’yı tanımayan biri insanları, tanımadığı bir şeye nasıl dâvet edebilir?!

Allâh-u Te‘âlâ’ya yemîn olsun ki (tarımla uğraşan) fellahlar ve sanatla uğraşan kimseler **Allâh-u Te‘âlâ**’ya bu iddiâcı şeyhlerden daha yakındırlar.

Zîrâ onlar ömür boyu insanlara fayda vermek için zor işlerde çalışırlar, bu iddiâcı şeyh taslakları ise hayatları boyunca halka zarar vermek için gayret ederler.

Nitekim onlar yaptıkları bütün halvet ve zikirlerle insanlara bâtilı süslü göstermeyi ve dâvet ettikleri yolun hak olduğunu anlatmayı maksad edinmişlerdir ki bütün bunlar karanlıklar içerisinde yolunu şaşırmaktan ibârettir.

Hâlbuki insanlara lâzım olan şey **Allâh-u Te‘âlâ**’ya karşı yapacakları ibâdetlerde onlara lâzım olan edepi, hem de O’nun kullarına karşı vazîfelerini öğretmektir.

Kasem olsun ki; biz onlardan birinin yıldızlardan îtibâren Arş’ın nihâyetine kadar her şeyi gördüğünü ve bildiğini farz-ı muhal düşünssek bile bunların hiçbirini kişiyi **Allâh-u Te‘âlâ**’ya yaklaştırmaz ve cennetten hiçbir mükâfat kazandırmaz.

İşte sen bunları iyi düşün de, zamânını tanı ve işine bak. Bu zamanda şeyhlik taslıyanın hâli güneş batmasına yakın medrese-yi açıp okutmak için çocukları bekleyen hâline benzer, hâlbuki talebeler ikindiden sonra dağılıp gitmiştirler.” (**‘Abdülvehhâb eş-Şa‘rânî**, *Mevâzinü’l-kâsırîn min şüyühin ve mürîdin*, sh:21-25)

İrşâd Vazîfesini Üstlenen Şeyhte Bulunması Gereken Sıfatlar

İmâm-ı Şa‘rânî (*Kuddise Sirruhû*) şöyle buyurdu: “İrşâd vazîfesine tâlib olan şeyhte bâzı sıfatlar aranır, yemîn olsun ki şeyh olmanın şartlarından biri, **Allâh-u Te‘âlâ**’nın ona öyle bir kuvvet vermesidir ki onun tasarrufu ile müridlerinden her ârızayı (ve sorunu) giderebilmelidir. Eğer bir şeyh kendi üzerine yağmur gibi yağan belâları kendinden def edemiyorsa o kişi mürîdinden belâları def etmeye nasıl güç bulabilir?!

Eğer o şeyhlik taslayan kişi: ‘Ben âcizim, kendimi zâten avamdan görüyorum.’ derse biz de ona ‘Senin icrâatın dâvânı tekzîb ediyor, hiç sen avamdan birinin velîlik ve şeyhlik iddiâ ettiğini ve şehirleri dolaşarak ‘Bana tâbi olun.’ dediğini gördün mü?!’ deriz.

Şimdi bunu iyi düşünürseniz sahte şeyhlerin bütün hareketlerinde fiillerini iddiâlarını tekzîb ettiğini görürsünüz. Nitekim biz bu sahtekârların hâllerini ve bâtıl dâvâlarını ‘**Risâletü’l-envârî’l-kudsiyye fî ma‘rifeti kavâidi’s-sûfiyye**’ isimli eserimizde îzâh ettik, dilersen oraya mürâcat edebilirsiniz.” (‘Abdülvehhâb eş-Şa‘rânî, *Mevâzinü’l-kâsırîn min şüyûhin ve mürîdân, sh:25*)

Sahte Şeyhlere Tâbi Olanların Günahı Müteşeyyihlerin Boynundadır

İmâm-ı Şa‘rânî (*Kuddise Sirruhû*) şöyle buyurdu: “Bu zamanda îmânsız ölmek çoğalmıştır, bu senede (h. 933) bu asrın velîlerinden, keşif ehlinde olan bir zât bu sene ölen yüz elli bin kişiden on kişinin İslâm üzere vefât ettiğini, diğerlerinin ise kâfir olarak öldüğünü keşfetti, artık biz **Allâh-u Te‘âlâ**’dan hüsn-ü âkıbet (sonunuzun güzel olmasını) niyâz ederiz.

Îmân ve İslâm rütbesi çok zor bulunur iken ya velîlik rütbesi nasıl elde edilebilir?!

Artık her kim kendi haddini ve değerini anlayıp insanları ve kendisinden sonra gelecek talebelerini kendisine tâbi olmaya dâvetten rahat bırakırsa **Allâh-u Te‘âlâ** ona rahmetiyle muâmele etsin.

Zîrâ yılan ancak yılan doğurur (bâtıl yere şeyhlik iddiâ edenin müritleri de şeyhlik taslar) ama kıyâmet gününe kadar onlara tâbi olanların günahı o iddiâyı ilk yapanın boynunda kalır.”
(‘Abdülvehhâb eş-Şa‘rânî, *Mevâzinü'l-kâsırîn min şüyûhin ve mürîdîn*, sh:25-26)

Tevbe Etmeleri İçin Sahte Şeyhlere Nasîhat

İmâm-ı Şa‘rânî (*Kuddise Sirruhû*) şöyle buyurdu: “İşte şimdi ben nâkıs (eksik) ve kâsır (yetersiz) şeyhleri halk nezdinde rezil edecek konuları açıklayan bir risâle tertipliyorum ki zâten onlar **Allâh-u Te‘âlâ** indinde rûsvaydırlar.

Kerem sâhibi **Allâh-u Te‘âlâ**’dan niyâzım odur ki; bu zamânın meşâyih geçinen kimseleri bu risâleye edeple bakarlarsa velî olmak bir yana velîliğin kokusunu bile hissetmediklerini yakînen anlasınlar da kendilerini evliyânın sıfatlarından ârî (çıplak) bularak yalan yere kalkıştıkları iddiâlarından vazgeçerek kurtulsunlar. Ama **Allâh-u Te‘âlâ** kimin hidâyetini murâd etmediyse artık onlar **Allâh-u Te‘âlâ**’nın meşîeti altındadırlar ki **Allâh-u Te‘âlâ**’nın:

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ وَلَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّخْتِ

‘İşte onlar, ancak o kimselerdir ki; **Allâh** (batılı seçtiklerini bildiği için) onların kalplerini (inkârdan) temizlemeyi murâd etmemiştir. Üstelik onlar için dünyâda büyük bir rûsvaylık vardır.

Bu kişiler için âhirette de çok büyük bir azap vardır. (Bu hâinler) **alabildiğine yalan dinleyenlerdir,** (rüşvet gibi) **haram(lar)ı bolca yiyenlerdir.'** (*el-Mâide Süresi:41-42*) kavı-i şerîfi onların hâlini açıklamaktadır." ('Abdülvehhâb eş-Şa'rânî, *Mevâzinü'l-kâsırîn min şuyûhin ve mürîdîn*, sh:26)

Şeyhlik Postuna Oturanlarda Bulunması Gereken Şartlar

İmâm-ı Şa'rânî (*Kuddise Sirruhû*) şöyle buyurdu: "Meşihat (şeyhlik) makâmına oturmaya kalkan kişide bulunması gereken bâzı şartlar vardır ki bunlardan ikisine sâhip olmayan kişi ra'sen (kafadan) şeyh olamaz."

BİRİNCİ ŞART

"Şeyhlik iddiâ eden ve müritleri terbiye makâmına oturan kişi "Kâlu belâ günü"nden îtibâren bütün müritlerini tanımalı ve onun elinde kime mânevî yolun açılacağını, kimlere ise bir fütûhât (mânevî açılımlar) hâsıl olmayacağını bilmelidir.

Nitekim mânevî yolda kıdem sâhibi olan **Abdülkâdir-i Geylânî** (*Kuddise Sirruhû*) ve **Ahmed er-Rifâ'î** (*Kuddise Sirruhû*) gibi velîler varken, artık hiçbir mürîdini tanımayan kişiler bu velîlere nisbetle nerede kalmıştır?!" ('Abdülvehhâb eş-Şa'rânî, *Mevâzinü'l-kâsırîn min şuyûhin ve mürîdîn*, sh:26-27)

Şimdi düşünelim; İsmâîlağa heyetinin "Şeyh" diye îlân ettiği **Fikri Doğan** ve ondan sonra gelecek sahte şeyhlerde bu şart mevcut mudur?!

İKİNCİ ŞART

"Müritlere zikir telkin edip seyr-i sülûk yaptıracak olan şeyhte aranan en büyük sıfat velî olmasıdır. Bu durumda biz ona 'Sen velî misin?' diye sorarız, eğer 'Hayır' diye cevap verirse biz ona 'Senin şeyhlik yapmaya kalkışman câiz değildir.' deriz.

Yok eğer: ‘Ben velîyim.’ derse o zaman biz kendisine şöyle deriz: ‘Biz sana hiçbir kitapta yazılmamış olduğu için kulağına o ilimlerden herhangi biri ulaşmamış olan velîlerin kendi aralarında döndürdükleri ilimlerden soracağız ki bunlar çoktur.’

Nitekim biz bunları ‘*Tenbîhü’l-eğbiyâ ‘alâ kadratin min bahri ‘ulûmi’l-evliyâ*’ isimli eserimizde on bin ilim kadar (olduğunu) açıkladık ki bunlardan her bir ilmin nihâyeti idrâk edilemez.

Şimdi bu zamânın şeyh geçinenlerinden birine bunlardan bir ilmin mâhiyetini soracak olsan onun derinlemesine îzâhı bir yana, ismini bile bilemez, hâlbuki velîlik makâmını hak eden bir kimsenin bu ledünnî ilimleri nakil yoluyla değil de keşif ve zevken mutlakâ bilmesi gerekmektedir.” (‘Abdülvehhâb eş-Şa‘rânî, *Mevâzinü’l-kâsırîn min şüyûhin ve mürîdîn*, sh:27-32)

İmâm-ı Şa‘rânî (*Kuddise Sirruhû*) bu noktadan sonra bu ilimlerin, başlıklarının altında îzâh bulunmayan kuru isimlerden ibâret hayâlî bir şey olmadığını anlatmak için bunları esmâ-i İlâhiyye ilmi, esmâ-i mürekkebe ilmi, mülk ve melekût ilmi, mevâsîk ve uhûd ilmi, mekr-i hafî ilmi, setr ve tecellî ilmi gibi otuz bir madde de örnek olarak özetlemiştir.” (‘Abdülvehhâb eş-Şa‘rânî, *Mevâzinü’l-kâsırîn min şüyûhin ve mürîdîn*, sh:32-33)

Şimdi düşünelim; İsmâîlağa heyetinin şeyh diye îlân ettiği **Fikri Doğan** ve ondan sonra gelecek sahte şeyhlerde bu şart mevcut mudur?!

ÜÇÜNCÜ ŞART

“Halktan birine zikir telkîn eden kişinin mutlakâ onların harekât ve sekenâtının kaynaklarını, bakışlarının ve nefeslerinin meâlini bilerek onlara uygun olan ve olmayan zikirleri seçmesi, hattâ ezeli kismete muvâfık olarak o mürîd için takdîr edilen amelleri dahî bilmesi lâzım ki ona göre tâlim yapabilsin.

Zîrâ bunu bilmeyen kişi insanlara güçlerinin yetmeyeceği şeyler emredip onları zora sokabilir.

Bu yüzden şeyhlik yapacak kişinin **Allâh-u Te‘âlâ**'nın kalemlerinin kullardaki tasrîf (ve yönetim)lerini müşâhede etmesi gerekir, tâ ki onlara her vakit diliminde murâd etmiş olduğu şeyleri yapmalarını emredebilsin.

İşte bu şart bütün velîlerin, üzerinde ittifak ettiği bir husustur. Artık her kim bu makâma ulaşamadıysa işte o avâm insanların arasına karışsın, velîlerin sıfatlarından hiçbir şeyle ortaya çıkmaya kalkışmasın, aksi taktirde kendisini de, ona tâbi olanları da helâk edecektir.

Bu pis zamanda (günümüzden beş yüz küsur sene önce) kendileriyle münâkaşa eden (ve onları teşhîr edecek) kimseler azaldığı için şeyhlik taslıyanlar çoğalmıştır, zîrâ gerçek velîler belânın büyüklüğünü gördükleri için gizlenmiştir.” (‘**Abdülvehhâb eş-Şa‘rânî**, *Mevâzinü 'l-kâsırîn min şüyûhin ve mürîdîn*, sh:34)

Şimdi düşünelim; İsmâîlağa heyetinin şeyh diye îlân ettiği **Fikri Doğan** ve ondan sonra gelecek sahte şeyhlerde bu şart mevcut mudur?!

DÖRDÜNCÜ ŞART

“Ehlullâh nezdinde müttefak (ittifaklı) olan bir şart da şudur ki (kendi döneminde mânevî makam sâhibi olan) dâire ashâbı (olan kutup, gavs, üçler ve yediler) bir kişiyle yakazaten (uyanık hâlde) bir araya gelip onun şeyhliğini tasdikleyerek onunla ahitleşmedikleri sürece hiçbir velînin hiçbir vakitte şeyhliğe soyunması veyâ ‘Velîyim’ diye ortaya çıkması câiz olamaz.

Nitekim **Abdülkâdir Geylânî** (*Kuddise Sirruhû*) gibi velîler kendilerine bu hususta zorlayıcı emirler gelmeden irşâda kalkışmadılar.

Şimdi evliyâdan kimsenin tanımadığı, kendilerinden saymadığı, kendisine bîat etmediği, uyanık bir hâlde iken bir velînin dahî ona ‘Şeyhlik yap.’ demediği bir kimse gördüğü bir rüyâya dayanarak veyâ bu zamânın tarîkatta kademi (yeri ve nasîbi) olmayan fıkıhçılarından bir fakîhin kendisine izin vermesine güvenerek ‘Şeyhim’ diye ortaya çıkan biri hakkında ne düşünebilirsin?!” (‘**Abdülvehhâb eş-Şa’rânî**, *Mevâzinü’l-kâsırîn min şüyûhin ve mürîdîn*, sh:34-37)

Şimdi düşünelim; İsmâîlağa heyetinin şeyh diye îlân ettiği **Fikri Doğan** ve ondan sonra gelecek sahte şeyhlerde bu şart mevcut mudur?!

Nitekim **Alî Hayder Ahîshavî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nin bütün velîlerle ictimâ ederek kendisine kutbiyyet hırkası giydirdikleri mânevî merâsimi anlattığını merhum **Muhsin Kaptan Âbimiz**, **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’ne **Alî Hayder Ahîshavî** (*Kuddise Sirruhû*)nun kabr-i şerîfinde anlatmış ve **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** de bunu şeyhinden duyduğunu tasdîk etmişti ama **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** bu gibi sırları ifşâda ketûm bir zât olduğu için kürsülerden bunları anlatmazdı.

“Oysa bende ne varsa **Mahmûd**’uma verdim.” sözü düşünüldüğünde **Alî Hayder Ahîshavî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nde bulunan bütün kemâlâtın **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nde mevcut olduğu kolayca anlaşılabilir.

Üstelik cümle ulemâ ve meşâyihın dünyânın her tarafından toplanıp gelerek **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’ni şeyhlikten öte asrın müceddidi olarak îlân etmiş olmaları da diğer birçok meşâyihâ karşı **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nin ziyade fazîletler sâhibi olduğunu açıklamıştır.

Şimdi işte tam bu noktada **Fikri Doğan**'ın “Arkadaşlar bana şeyhlik teklif ettiler, ben baştan istemedim ama ‘Biz sana yardım ederiz.’ deyince kabûl ettim elhamdülillâh.” sözünü düşündüğümüzde “Estağfirullâh” denilecek yerde “Elhamdülillâh” diyecek kadar câhil olan birinin şeyh olamayacağı îzâha muhtaç mıdır?!

İmâm-ı Şa‘rânî (*Kuddise Sirruhû*) bütün evliyânın ittifakla o kişiyi tanıyıp onunla buluşması ve ona tâbi olması şartını şeyhlik için öne sürmüşken **Abdullâh Kılıç**, **Abdurrahmân Kılıç** ve **Ahmed Ustaosmanoğlu** gibi pantol-çeket giyen, cumâda bile sarık sarmayan ve zâten tarîkattan hiçbir nasîbi olmayan kimselerin tâyiniyle ve **Sâlih Topçu** gibi **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin normal vekillik bile vermediği bir imamın îlânıyla şeyh tâyin edilen **Fikri Doğan**'a tâbi olan ve râbıta yapanların hâline düşmekten **Allâh-u Te‘âlâ**'ya sığınırız.

- DÖRDÜNCÜ FASIL -

- HAKSIZ YERE ŞEYHLİK VE VELÎLİK İDDİÂ
EDENLER İMÂNSIZ ÖLÜRLER -

Şeyhlik ve Velîlik İddiâ Etmek İmânsız
Ölme Sebeplerindendir

İmâm-ı Ğazâlî Hazretleri'nin en büyük kaynağı olan **“Kûtü'l-kulûb”** sâhibi **Ebû Tâlib el-Mekkî** (*Kuddise Sirruhû*) şöyle demiştir: “Günahlar içerisinde öyleleri vardır ki onların ukûbeti (ve cezâsı) sû-i hâtimeye (kötü ölüme) tehir edilir. İşte bu:

﴿وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ﴾

‘İşte onlar için bun(ca şirk ve inkâr)dan başka birçok (çirkin) ameller de vardır ki; kendileri özellikle onları (aralıksız olarak) dâimâ işleyici kimselerdir.’ (*el-Mü'minûn Sûresi:63*) âyet-i kerîmesinde işâret edildiği üzere “Amel edenlerin korktuğu şeylerin en korkunç olanlarındandır.” (*Ebû Tâlib el-Mekkî, Kûtü'l-kulûb, 2/228*)

Ulemâ buyurmuştur ki: “Günahlar içerisinde öyle günahlar vardır ki onların ukûbeti (ve cezâsı) ancak son nefeste tevhidin selbidir (îmânın sökülüp alınmasıdır). İşte bu da **Allâh-u Te‘âlâ**’ya iftirâ ederek velîlik ve kerâmetler iddiâ etmenin âkıbeti ve ukûbeti olacaktır.” (*Ebû Tâlib el-Mekkî, Kûtü'l-kulûb, 2/228*)

İmâm-ı Sûsî, İmâm-ı İyâşî ve İbnü'l-Meşrî (*Rahimehümül-lâh*) gibi ulemânın beyânı vechile; bâzı meşâyih şu vasiyetlerde bulunmuşlardır: “İnsanlara eziyet etmekten, onlara zarar vermekten, ayıplarını ve avretlerini araştırmaktan uzak durun, gerçekten kim bunlarla uğraşırsa ne dünyâda ne de âhirette felâh bulmaz. Özellikle şu sayacağımız işlerden uzak durmaya devâm edin, zîrâ her kim bunlardan birine dahî düşerse hiç şüphesiz **Allâh-u Te‘âlâ** onu kâfir olarak öldürecektir.

Bunlardan birincisi Müslümanlara çokça eziyet etmektir.

İkincisi çok zinâ yapıp tevbesiz ölmektir.

Üçüncüsü yalan yere velî olduğunu iddiâ etmektir.

Dördüncüsü izinsiz ve icâzetsiz şeyhlik makâmına geçmektir.

Beşincisi ise gıybet ve dedikoduya daldırıp tevbesiz ölmektir.

İşte bu sayılanlardan birine bile devâm eden kişi ne kadar sâlih amel yapsa da kâfir öleceği kesindir.

Ancak her kim bu yaptıklarından tevbe eder de ölünceye kadar tevbesinde sebât edebilirse ve bu günahlara ısrâr etmeksizin ölebilirse o kişi îmânını kurtarabilir.”

(**Muhammed ibnü'l-Meşri'** es-Sâihî, *el-Câmi'u li-dürari'l-'ulûmi'l-fâiza min bihâri'l-kutbi'l-mektûm*, sh:322; **Muhammed Fethâ es-Sûsî**, *ed-Dürratü'l-harîde*, 1/245-246; **Ahmed el-'İyâşî**, *es-Sirrü'l-bâhir*, sh:75-76)

İmâm-ı Fâsî (*Rahimehullâh*)ın nakli vechile; keşif ehli meşâyihın beyânına göre:

“Her kim şu işlerden birini yapar da tevbe etmeden eceli gelirse sû-i hâtime üzere ölür; bunlar da yalan yere velîlik iddiâ etmek ile icâzetsiz şeyhlik îlân edip izinsiz vird (tarîkat dersi) vermeye kalkışmaktır.” (**Alî Harâzim el-Fâsî**, *Cevâhiru'l-me'ânî ve bülûğu'l-emânî*, sh:675; **Muhammed Fethâ es-Sûsî**, *ed-Dürratü'l-harîde*, 1/246)

“**Yâkûtetü'l-ferîde**” isimli eserde zikredildiğine göre:

وَمَنْ يَدَّعِي كَشْفًا وَسِرًّا وَلَايَةً وَمَشِيخَةً يُمُتُّ عَلَى سُوءِ خَتْمَةٍ

وَمَنْ يَدَّعِي تَمَشِيخًا فَهُوَ مُفْتَرٍ وَمُسْتَجَلِبٌ بِذَاكَ كُلِّ بَلِيَّةٍ

“Her kim keşf ve velîlik sırrı iddiâ ederse,
Bir de şeyhlik (taslarsa) sû-i hâtime üzere ölecektir.

*Her kim şeyhlik iddiâ ederse o kişi müfterîdir,
Bir de o sebeple her belâyı kendisine celb edicidir.”*

(Muhammed Fethâ es-Sûsî, *ed-Dürratü'l-harîde Şerhu'l-Yâkûteti'l-ferîde*, 1/244, 2/117)

Meşâyih hazarâtı şöyle buyurmuştur: “İşte burada zikredilen belâ tâbiri, sahte şeyhlerin başına hem din, hem dünyâ, hem âhîret, hem de berzah âlemlerinde birçok belâ geleceğine işâret etmektedir.

Zîrâ her kim yalan söyleyerek meşâyihîtan olduğunu iddiâ ederse ve müridleri terbiye etme mertebesini üstlenip evrâd telkin etmeye başlarsa o kişi **Allâh-u Te‘âlâ**’dan özel izinli olduğunu iddiâ etmiş olması hasebiyle **Allâh-u Te‘âlâ**’ya iftirâ atmış olacağından dolayı mutlakâ kâfir olarak ölür ancak nasûh tevbesi ile **Allâh**’a tevbe etmesi müstesnâ.

Aksi takdirde **Allâh-u Te‘âlâ**’ya iftirâ etmiş olacağından, ayrıca **Ebû Zerr** (*Radiyallâhu Anh*)dan rivâyet edilen:

عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ
ادَّعَى مَا لَيْسَ لَهُ فَلَيْسَ مِنَّا وَلَيَبْتَوَّأَ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ.»

‘Her kim kendisi için hak olmayan bir şeyi iddiâ ederse o aslâ bizden değildir ve o (cehennem) ateş(in)den oturacağı yeri hazırlasın.’ (İbnü Mâce, *es-Sünen*, rakam:2319 2/777; Ahmed ibnü Hanbel, *el-Müsned*, rakam:21465, 35/369; es-Süyûtî, *Câmi’u'l-ehâdis*, rakam:45647, 41/428) hadîs-i şerîfindeki tehdide dâhil olacağı için îmânsız ölecektir.” (Muhammed Fethâ es-Sûsî, *ed-Dürratü'l-harîde*, 1/245-246)

Meşâyih’in şeyhi **İmâm-ı Şa‘rânî** (*Rahimehullâh*) şöyle demiştir:

“İşte bu zamanda bu asrın ehlinin (500 sene öncesinin halkının) ekserîsi tarafından bu şekilde hıyânetler çoğalmıştır.

Hattâ meşâyih-tan geçinen bâzısı mürîdine: ‘Sana şeytan geldiği zaman benim ismimi çağırarak bana râbîta yap ki onu senden def edeyim.’ diyebilmektedir.

Hâlbuki şeyhin kendisi o hâldedir ki gece gündüz İblîs onun üzerine binmiş olup üstünden hiç inmemektedir.

Zünnûn-u Mısırî (*Kuddise Sirruhû*)ya: ‘Mânevî yolda sadâkat (ve dürüstlük) nedir?’ diye sorulduğunda:

قَدْ بَقِيْنَا مُذَبِّدَيْنَ حَيَارَى نَطْلُبُ الصِّدْقَ مَا إِلَيْهِ سَبِيلٌ

‘Gerçekten biz hayretler içerisinde
şaşkın kimseler olarak kaldık,

Doğruluk (ve dürüstlük) arıyoruz ama
ona doğru hiçbir yol yoktur.’

diye beyt inşâd etmiştir.” (el-Ğazâlî, *İhyâü ‘ulûmi’-d-dîn*, 4/387; ‘Abdülvehhâb eş-Şa‘rânî, *Levâkıhu’l-envari’l-kudsiyye fî beyâni’l-‘uhûdi’l-Muhammediyye*, ahid rakamı:150, 2/516)

“Şimdi insanların içinde kendini medheden (ve kendisine “Şeyh” denilmesine râzı gelen) kişilerin hâli ile, **Zünnûn-u Mısırî** (*Kuddise Sirruhû*)nun bu sözü hiç kıyâs edilebilir mi?!

Yine böylece tâbi‘înin efendisi **Hasen-i Basrî** (*Radıyallâhu Anh*)a bir kişi: ‘Dün gece seni cennette gördüm.’ dediğinde o: ‘İblîs benden ve senden başka dalga geçecek adam bulamadı mı?’ diye cevap vermiştir.” (‘Abdülvehhâb eş-Şa‘rânî, *Levâkıhu’l-envari’l-kudsiyye fî beyâni’l-‘uhûdi’l-Muhammediyye*, ahid rakamı:150, 2/516)

Mâlik ibnü Dînâr (*Radıyallâhu Anh*) gibi yüce bir velîye yağmur duâsına çıkması teklif edildiğinde:

“Ben sizin aranızda bulunduğum için korkarım üzerinize taş yağar.” demiştir. (‘Abdülvehhâb eş-Şa‘rânî, *Levâkıhu’l-envari’l-kudsiyye fî beyâni’l-‘uhûdi’l-Muhammediyye*, ahid rakamı:150, 2/517)

Yine o, hadîs yazdırırken bir bulut geçerse sohbeti keser ve: “Şu bulut geçene kadar duralım, korkarım içinde taşlar olur da üzerimize yağar.” derdi. (‘**Abdülvehhâb eş-Şa‘rânî**, *Levâkıhu 'l-envari 'l-kudsiyye fî beyâni 'l-'uhûdi 'l-Muhammediyye*, ahid rakamı:150, 2/517)

Abdülazîz ed-Dîrînî (*Kuddise Sirruhû*)dan kerâmet istediklerinde: “Evlâdım! Yerin beni batırmayıp üstünde tutmasından daha büyük bir kerâmet yoktur. Vallâhi **Allâh**’ın afvı olmasa batırılmayı hak ettik.” demiştir. (‘**Abdülvehhâb eş-Şa‘rânî**, *Levâkıhu 'l-envari 'l-kudsiyye fî beyâni 'l-'uhûdi 'l-Muhammediyye*, ahid rakamı:150, 2/517)

“Selef-i sâlihînin **Allâh-u Te‘âlâ**’dan ne kadar korktukları hakkında daha birçok meşhur rivâyet mevcuttur ki onlar bu zamandaki şeyhler gibi nefislerine hüsn-ü zan etmezlerdi.

Şimdi bu büyüklerin sözleri ile, bir de şeyhlik, kutupluk ve gavslık iddiâ edenlerin arasında hiçbir münâsebet var mıdır?! Oysa bir kişi ârif-i billâh olsaydı lehine olan (medhiye ve zuhûrat)lara değil de, aleyhine olanlara îtibâr ederdi. İşte bu zamanda (500 sene önce) bulunan iddiâcıların ekserîsi mutlakâ rezil olacaklardır. Zîrâ her müddâî mümtehandır (mutlakâ imtihâna tâbi tutulacaktır).

Bu zamandaki tasavvuf ehlinde biri: ‘**Allâh-u Te‘âlâ** Levh-i Mahfuz’da bulunan her şeye beni muttalî kıldı.’ dediğinde orada bulunan zekî adamlardan biri: ‘**Efendi Hazretleri** kaşınızda kaç kıl var?’ deyince ne diyeceğini bilemeyip rezil olmuştur.” (‘**Abdülvehhâb eş-Şa‘rânî**, *Levâkıhu 'l-envari 'l-kudsiyye fî beyâni 'l-'uhûdi 'l-Muhammediyye*, ahid rakamı:150, 2/517-518)

“Onun için herkes haddini bilip Sırât’ı geçinceye kadar yalancısı iddiâlardan uzak durmalıdır.” (‘**Abdülvehhâb eş-Şa‘rânî**, *Levâkıhu 'l-envari 'l-kudsiyye fî beyâni 'l-'uhûdi 'l-Muhammediyye*, ahid rakamı:150, 2/516-518; **Muhammed Fethâ es-Sûsî**, *ed-Dürratü 'l-harîde*, 1/245-246)

Büyük müfessir **İsmâ‘îl Hakkî** (*Rahimehullâh*)ın beyânı vecihle; büyükler şöyle buyurmuştur:

«مَنْ تَحَلَّى بِغَيْرِ مَا فِيهِ فَضَحَ الْإِمْتِحَانُ مَا يَدَّعِيهِ.»

“İçinde bulunmayan bir şeyle, (dıştan) ziynetlenmeye (süslenmeye) kalkan bir kişinin, iddiâ ettiği şeyi(n boş olduğunu) imtihan meydana çıkarır. Zîrâ kendini medheden (öven), zem olunur (kötülenir). Kendini zemmeden ise medholunur.” (İsmâ‘îl Hakkî el-Bursevî, *Rûhu'l-beyân*, 1/52)

- BEŞİNCİ FASIL -

- ŞEYHLİK VE HALÎFELİK SIFATLARINA SÂHİP
OLMAYAN HASAN EFENDİ VE FİKRİ DOĞAN'A
ŞEYH DİYE BAĞLANANLARIN KÖTÜ HÂLLERİ -

Bu Hususta Meşâyiḥ-ı Kirâmın Beyanları

Mustafa İsmet Ğarîbullâh Büyük Şeyh Efendi (*Kuddise Sirruhû*)
Hazretleri Fikri Gibi “Sahîh Yed” Olmayan Kimselere Râbıta
Yapanlardan Feyizlerin Kesileceğini Şöyle Beyân Ediyor:

Büyük Şeyh Efendimiz **Mustafâ İsmet Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) tarikat-ı aliyyemizin kâidelerini açıklayan ve her bir cümlesi ilhâm-ı **Hakk** olan “*Risâle-i Kudsiyye*” isimli eserinde kâmil bir mürşidden şeyhlik icâzeti almamış olan kimselere bağlananların feyizlerinin kesileceği hakikatini şöyle açıklamıştır:

“*Dahî var bir bölük, yoktur sahîh yed,*
İder dâvayı şeyhliğe ayak med.

Bu nisbet in ‘ikâsîdir azîz ced,
Sahîh yed yok ise nisbet olur sed.

*Sahîh yedle azîz **Hakk**’a gidelim,*
Cemâl-i bâ kemâle seyredelim.”

(*Risâle-i Kudsiyye*, III. beyt)

Yâni buyurmuş oluyor ki: “Kâmil bir mürşidden şeyhlik icâzeti olmayıp da şeyhlik dâvâsına ayak uzatanlar vardır ki onlara bağlananların silsiledeki diğer büyüklere olan intisaplarına sed (ve engel) çekilir. Zîrâ bu tarîkattaki intisâb her mürşide kendi mürşidinden yansıma yoluyla ulaşmaktadır, arada bir tânesi mürşidinin elinden tarikat kâidelerine uygun bir şekilde sıhhatli bir hilâfete nâil olamadıysa artık ona bağlananların geriyle irtibâtı kesilir ve artık silsile ricâlinden feyiz alamaz hâle gelir.”

İşte bu beytin îzâhında son şeyhimiz **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz** şöyle demiştir:

“**Mevlâ Te‘âlâ**’dan **Peygamber** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) **Efendimiz**’e, **Peygamber Efendimiz** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)den de, sohbetlerinde bulunan, ona gönül veren sahâbe-i kirâma feyz, aks (yansıma) yolu ile ulaştı.

İşte o aks yolu ile **Mevlâ**’dan gelen feyiz onların kalplerini tertemiz etti. Bir anda ektâb (kutuplar, Allâh’ın büyük velî kulları) oldular.

Birbirlerine ekli olmasalardı, feyz-i İlâhî birbirlerine cârî (sirâyet edici) olur muydu?! İşte sahîh yed (sağlam el) olmadan olmaz.

Bu fakir, **Efendi Babam**’ın elini tutmuştur. **Efendi Babam**: ‘**Mahmûd**’un elinden tutan benim elimden tutmuş olur.’ derdi. Yalan yok, yalan demek haramdır.

Demek ki bu fakirin elinden tutan (bîat eden) **Alî Hayder Ahiskavî** (*Kuddise Sirruhû*)nun elinden tutmuş oluyor.

Onun elinden tutan **Alî Rızâ Bezzâz** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nin elinden tutmuş oluyor. Böylece gide gide **Peygamber** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) **Efendimiz**’e dek dayanıyor. İşte bu sahîh yedir. Bir yere bağlı olunacak ki feyiz cârî olsun.

‘Sahîh yed yok ise feyz-i ilâhî kapanır, kesilir.’

Efendi Babam derdi ki: ‘Dağda bulunan bir su menbainın köye gelebilmesi için, köye kadar uzanan birbirlerine ekli su künkleri gerekir. Bu künklerden biri eksik olduğunda köye su ulaşamayacağı gibi birbirine ekli olan meşâyih silsilesinin biri eksik olursa feyz-i İlâhî de kişinin kalbine ulaşamaz.’” (**Mahmûd Ustaosmanoğlu**, *Risâle-i Kudsiyye tercümesi*, 1/537)

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) Hazretlerimiz “*Risâle-i Kudsiyye Şerhi*”nde Bu Hususta Şöyle Buyuruyor:

“**İmâm-ı Rabbânî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** bir mektûbunda şöyle buyuruyor:

‘Kâmil ve mükemmil bir zâta kavuştuktan sonra mürîde, bütün murâdını ona bırakmaktan başka bir şey düşmez. Zîrâ kendi durumu artık yıkayıcı elindeki meyyit gibidir.

Tâlibin isteğini gevşeten ve ateşini söndüren en kötü şey, nâkıs olan, yolu bitirmemiş kimseye teslim olmaktır. Nâkıs demek; sülûk ve cezbe ile yolu tamamlamayıp kendisine ‘Şeyh, mürşid’ ismini veren kimse demektir. Nâkıs şeyhlerin sohbeti semm-i kâtil (öldürücü zehir)dir.

Böyle birine teslim olan felâkete gider. Anlatıldığı gibi böyle biri ile sohbet yüksek kâbiliyet sâhipleri için bir düşüş getirir. Onu zirveden çukura indirir. Meselâ bir hasta, mütehassıs (uzman) olmayan ve icâzeti (hastaya bakma izni) bulunmayan bir tabîbin ilacını içerse, iyi olmak şöyle dursun, hastalığı artar, iyi olma kâbiliyeti de bozulur.

Bu alınan ilaç her ne kadar ilk anda ağrıyı dindirip sancıyı hafifletir ise de hakîkatta mazarratın (ve zararların) ta kendisidir. Bir hasta hakîkî bir tabîbe giderse, bu tabîb önce o ilacın zararlarını gidermeye çalışır, ondan sonra da hastalığı tedâviye başlar.”

(el-İmâmü’r-Rabbânî, *el-Mektûbâtu’r-Rabbâniyye*, 1/73, mektûb rakamı:61; Mahmûd Ustaosmanoğlu, *Risâle-i Kudsiyye tercümesi*, 2/514)

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) Hazretlerimiz “*Rûhu’l-Furkân Tefsîri*”nde Bu Konuda Şöyle Buyuruyor:

“Mânevî vazîfesinde öncü olan bir zât câiz olmayan bir işi yaptığı zaman kendisinden tâbilerine ve müridlerine sirâyât eden bütün bereketler kesilir ve onlar hiçbir günah bilmezken onların da fitneden nasîbi olur.

İşte buna göre bir zellenin fitnesi onu irtikâb edene de, nehy-i ani'l-münker yapmayı terk edene de isâbet eder. Nitekim mârûfu terk edenin cürmü sebebiyle emr-i bi'l-ma'rûfu terk eden de mesûl tutulur.” (Mahmûd Ustaosmanoğlu, *Rûhu'l-Furkân Tefsîri*, 15/595)

İşte bu îzâhattan anlaşıldığı üzere yanlışa “Yanlış” demeyen kimseler iki cihanda mesûl olacaktır.

İlgili konumuza gelince **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz** gibi bir mürşid-i kâmilin kendi yerine herhangi şeyh veyâ halîfe bırakmadığı kendi sesinden görüntülü bir şekilde elimizde mevcut iken, dolayısıyla merhum **Hasan Efendi** hocamız dahî halîfe olamamışken ondan sonra **Efendi Hazretlerimiz** (*Kuddise Sirruhû*) “Vekillerin emîrini cemâat seçer.” ve “Râbita bana devâm edecek.” şeklinde vasiyetler yapmışken artık bu mühim vasiyetleri iptâl ederek **Fikri Doğan**'ı şeyh olarak insanların önüne çıkaranlara körü körüne uymak, elbette insanı intisâb etmiş bulunduğu tarîkat silsilesinde bulunan bütün velîlerin nisbetinden ve feyzinden mahrum bırakır.

FİKRİ DOĞAN'A VE “ŞEYH” DİYE ONA BAĞLANANLARA SON SÖZ

Bir insan şeyh midir değil midir bunu mürîd bilemez. Bir insanın şeyh mi değil mi olduğunu, içi **Allâh**'ın mârifet nûru ile dolu mudur, değil midir bunu ancak bir önceki şeyh bilebilir.

Eğer içi-dışı mârifet nûru ile dolu şeyhlik yapabilecek bir insan varsa bir önceki şeyh efendi onu yerine bırakır, yoksa mürîd şeyhin sahîhini sahtesinden ayıramaz.

Dolayısıyla **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** yerine kimseyi bırakmamış, ne yazılı ne de sözlü olarak: “Ben yerine bir halîfe bıraktım.” dememiştir.

Üstelik “Yerinize kimse bıraktınız mı?” sorusuna “Yok, yok.” diye kesin cevap vermiş ve bu cevâbı görüntülü bir şekilde ortada durmaktadır. İşte biz **Fikri Doğan**’ın sahte şeyh olduğunu buradan anlıyoruz, başka bir şeyden anlayamazdık.

Şimdi bir kişi çıkıp **Mahmûd Efendi Hazretleri**’nin: “Bu adam câmide imamlık yapamadı.” buyurduğu ayrıca insanlara kin tuttuğu ve Müslümanlarla küs durduğu için kebâir günahlarla muttasıf olan bu **Fikri** hakkında “Bu kişi mir’âtullâhtır. **Allâh**’ın aynasıdır yâni **Mahmûd Efendi Hazretleri** gibi **Allâh-u Te‘âlâ**’dan akseden feyizleri müritlere yansıtabilir.” diyebiliyorsa bu kişiye cevap olarak ancak “Çüş ve yuh!” denilebilir.

Bu saatten sonra **Fikri**’ye de denilecek olan tek söz: “Sen **Allâh**’ın aynası mısın kardeşim ki milleti etrâfına topluyorsun, gözünü kapatıyorsun, şeyh numaralarına yatıyorsun, seni istismar ederek para toplamak isteyen birileri: ‘**Fikri**’ye râbıta yapılsın.’ diyor, sen susuyorsun ve bunu kabûl ediyorsun?!”

Artık senin bu yüce silsile ricâlinin yüzüne bakacak ve öldüğünde rahat yatacak bir hâlin kaldı mı?!

Sen şeyhlik iddiâ edenlerin îmânsız öleceğine dâir rivâyetleri duymadın mı?! Sen hiç **Allâh-u Te‘âlâ**’dan korkmaz, kuldan utanmaz mısın?!” şeklinde uyarıda bulunmaktır.

BEŞİNCİ BÂB

İSMÂİLAĞA HEYETİ MAHMÛD EFENDİ HAZRETLERİ'NE MUHÂLEFET EDİNCE EFENDİ HAZRETLERİ ONLARIN YERİNE YENİ BİR “ŞÛRÂ”YA İZİN VERDİ

- BİRİNCİ FASIL -

- İSMÂİLAĞA HEYETİNİN EFENDİ
HAZRETLERİ'NE
MUHÂLEFETLERİNE ÖRNEKLER -

İsmâîlağa Heyetinin Efendi Hazretleri'nin Of'ta
Vekilliği Sâlih Topçu'ya Değil, Tahsin Hoca'ya
Vermesine Rağmen Of'a Gidip Sâlih'e Vekillik Vermeleri

**Bu Konu Hakkında Muhammed Keskin
Hoca Efendi'nin Şâhitliği:**

“Efendi Hazretlerimiz'in ilk Of vekillerinden **Osman Hoca Efendi** (*Rahmetullâhi Aleyh*) vardı. Onun vefâtından sonra **Efendi Hazretlerimiz'in** arzusu, isteği; onun yerine vekîl olarak Of'ta **Tahsin Ayaz Hoca Efendi'nin** vekîl olmasıydı, (bu kişi) **Efendi Hazretlerimiz'in** vekillerinden(di). Bu tabî heyete iletildi. O zaman **Efendi Hazretleri'nin** yanında bulunan hizmetkârlardan birisi heyete iletliğini söyledi ve heyet de Of'a îlân etmeye gittiler vekîli. (Ama) **Efendi Hazretlerimiz'in** bu isteğinin karşı mukâbilinde yâni onun istediğini yerine getirmeyip **Sâlih Topçu Hoca'yı** tâyin ettiler.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Hasan Efendi ve Mustafa Efendi'nin Efendi Hazretleri'nden İmzâ İstediklerinde Red Cevâbı Aldıkları Cübbeli Ahmet Hoca Efendi Şöyle Anlatıyor:

“2007’de **Efendi Hazretlerimiz** İsmâîlağa’da olan operasyonlardan sebep Fâtih’ten ayrılarak Beykoz’daki hânesine yerleşti. **Efendi Hazretlerimiz**’in hastalığı baya ağırlaştı, hattâ **Ecevit**’in doktorunu buldular, getirdiler ben de oradaydım. **Efendi Hazretlerimiz**’i muâyene etti. **Ecevit**’in doktoru: ‘Bu tedâviyi yapanlar (Îsâ Takış ekibi) hoca efendinin iyileşmesini istememişler.’ dedi. Sonra **Hacı Annemiz**’in gayretiyle ve oyunları anlamasıyla, oyunları bozmasıyla Beykoz’a geçildi.

Daha sonra 2007’in Ekim ayında Dârüşşafaka Hastânesi’nde fizik tedâvi süreci başladı. O sırada (Efendi Hazretleri hastânedeyken), bana geldiler. Tefsir odasındaydım.

Dediler ki: ‘**Efendi Hazretleri** (bizim kendisinden sonra baş vekîl olacağımıza dâir) bir vasiyet yapmıştı ya, bu vasiyetin şâhitleri ölmeye başladı veyâhut ölebilir. Yaşlı ya hepsi, biz bunlardan imzâ almak istiyoruz.’

Ben de: ‘Sakın! **Efendi Hazretleri**’ne sormadan bir şey yapmayın.’ dedim. ‘O zaman ne yapalım?’ dediler, ben de: ‘**Efendi Hazretlerimiz** hastânede, ziyâretine gidin sorun.’ dedim.

Bunun üzerine hastâneye gittiler. **Hasan Efendi** çekindiği için **Mustafa Efendi**’nin koluna vurmuş, **Mustafa Efendi** de: ‘**Efendi Hazretleri** yanlış anlama senin yerinde gözümüz yok ama bir vasiyet yapmıştınız. Buna bir imzâ atar mısınız?’ demiş.

Efendi Hazretleri: ‘Yok.’ buyurmuş. Daha sonra onlar hastânedен ayrılırken **Efendi Hazretleri**: ‘Şimdi niye fitne çıkıyorlar?’ demiş. Ondan sonra da şu beyti okumuş:

مَا كُلُّ مَا يَتَمَنَّى الْمَرْءُ يُدْرِكُهُ تَجْرِي الرِّيحُ بِمَا لَا تَشْتَهِي السُّفْنُ

*‘İnsan her istediğine, temennî ettiğine ulaşacak değildir,
Çünkü bâzı kere rüzgârlar, gemilerin istemediği taraftan eser.’*

Sonra **Hasan Efendi** ve **Mustafa Efendi** bana da geldiler. ‘Durum böyle böyle.’ dediler. 2007’de **Efendi Hazretleri**’nin hasta olduğunu, yaşlı olduğunu, zorlandığını söylüyorlar. Hâlbuki **Efendi Hazretleri** me‘ânîden, ilm-i beyandan beyt okuyor, hâfızaya bak!

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Bu Konu Hakkında 2014 Yılında Mârifet Dergisi’nde Yayınlanan Yazı

İsmâîlağa’nın ileri gelen aksakallıları hastânede bulunduğu esnâda **Efendi Hazretleri**’ne gelerek “Şeyhlik kâğıdı” istediler. **Efendi Hazretleri** (*Kuddise Sirruhû*) eli ile “Hayır” işâreti yaptılar.

Onlar çıkıp gittikten sonra da defâlarca şu şiiri tekrar ettiler:

مَا كُلُّ مَا يَتَمَنَّى الْمَرْءُ يُدْرِكُهُ تَجْرِي الرِّيحُ بِمَا لَا تَشْتَهِي السُّفُنُ

*“İnsan her istediğine, temennî ettiğine ulaşacak değildir,
Çünkü bâzı kere rüzgârlar, gemilerin istemediği taraftan eser.”*

Sultandan arzu ettiklerini alamayınca aralarında toplantı yapıp kâğıt imzalamaya ve kendilerince **Efendi Hazretleri**’nden sonrası için şeyh tâyin etmeye kalktılar. O gün ise sultânımız, Neml Sûresi 48. âyet-i kerîmeyi tekrarlıyorlardı:

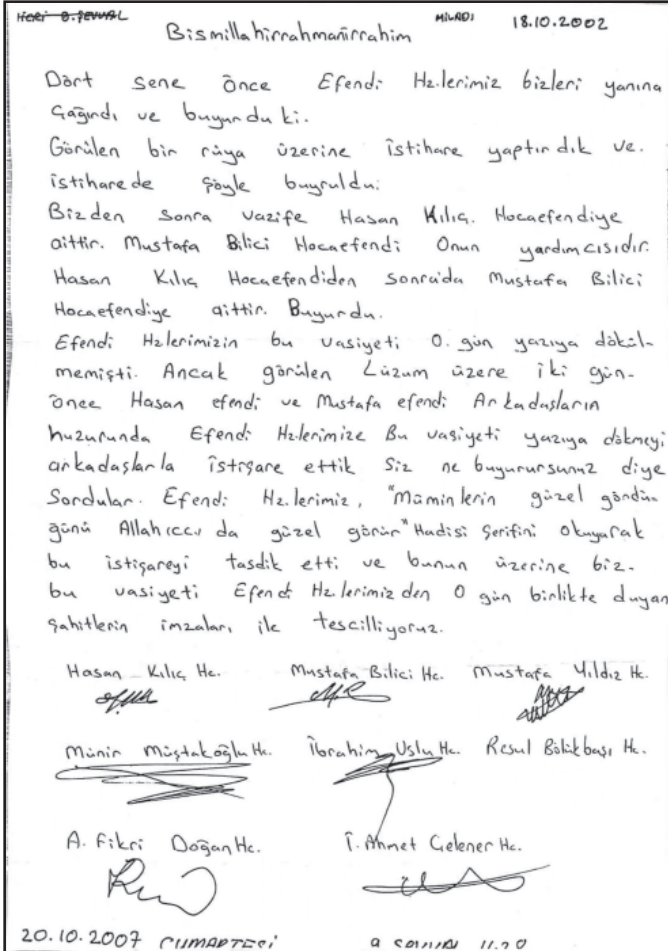
﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾

‘Ve şehirde dokuz kişi var idi ki, yerde fesada çalışıyorlardı, ıslahda bulunmuyorlardı.’”

(Mârifet Dergisi, Aralık 2014, sayı:27)

Efendi Hazretleri'nin İmzâlamadığı Kâğıdı “Toplantıyı İptâl Edin.” Buyurduğu Hâlde Başkalarına İmzâlattılar

Şu bilinsin ki; İsmâîlağa heyeti birçok konuda **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'ne muhâlefet etmişlerdir, bunların en büyük örneği, **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'in menetmesine rağmen oğlu **Ahmet Hoca**'nın başını çektiği heyet tarafından hazırlanan şu kâğıttır:



İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



(Dikkat! Bu kâğıdın başındaki târih ve asıl sonunda gerçek yazılış târihi olan hastâne videosundan bir gün sonraki târihtir. Neden iki târih var acaba? Biraz düşünseniz yazının imzâ târihinden yıllar önce yazıldığını anlarsınız.)

Cübbeli Hoca İmzâ Meselesinde Yaşananları Şöyle Anlatıyor:

“**Resul Hoca** (7 Ekim’de hastânedeki sorularının) en sonunda ‘Şimdi ben ne yapayım? Beni yarın imzâya çağırıyorlar.’ dedi. **Efendi Hazretleri**: ‘Git benim böyle dediğimi söyle.’ buyurdu.

O gün (hastâne videosunda) şeyhimiz izin vermediği hâlde imzâ şahitlerini İsmâîlağa Câmîi’nin küçük odasına çağırmışlar. **Resul Hoca**’yı da çağırdıkları için gitmek için şeyhimize sormuş. Denizli’den **İbrâhîm Efendi**, Ankara’dan **Münir Efendi**, hepsini çağırmışlar.

Bana da ‘**Ahmet Hoca** illâ ki sen de gel.’ dediler. **Resul Hoca** da geleceğini söyledi fakat gelmedi veyâ gelemedi. **Efendi Hazretleri**’nden beni aradılar. ‘Sen mutlakâ git. Bu odada yaşananları anlat.’ dediler.

Kâğıthâne’de trafik üç saat tılandı. Sonra onlar ‘Yok sen gelmeden biz hiçbir şey yapmayacağız.’ dediler. O kadar bana mecburdular. Sonra ben geldim. O arada **Efendi Hazretleri**, **Abdülmetin Hoca**’yı gönderdi.

Abdülmetin Hoca, **Hasan Efendi**’ye: ‘**Efendi Hazretleri**’nin selâmı var.

Efendi Hazretleri: ‘Bu işi yapmasınlar, imzâ almasınlar, bu işi karıştırmasınlar.’ buyuruyor.’ dedi.

Hasan Efendi: ‘Yapılmasın. Ne lâzım?!’ dedi. Üzüldü, mahcup oldu, ‘Yapmayalım.’ dedi.

Şeyhimizin oğlu **Ahmet Hoca** kalktı ve ‘Tamam, şimdi biz imzâları alalım. Ondan sonra kasaya koyarız. Babamın sağlığında da çıkartmayız. Ondan sonra çıkartırız.’ dedi.

Hâlbuki **Efendi Hazretlerimiz** ondan evvel (Recep Eryiğit gibi) başka hoca efendilere telefon ettirmiş, **Abdülmetin Hoca Efendi**’yi göndermiş. Bâzılarına da imzâ attırmış, **Zavendikli Mustafa Efendi**’den de önceden almışlar, kimisi de sonradan geldi, onları öyle topladılar.

Ondan evvel de zâten bir operasyon yapmışlar **Mustafa Bilici Hoca**’yı yazmamışlar, onun önünü açık bırakıyorlar.

İşte **İsâ Takış** da o zaman diyor ki: ‘İsterse **Hasan Efendi** kendisinden sonra **Mustafa Efendi**’ye bırakmaz istediğine bırakır.’ lafları da ayrıca var, karışmış kalmıştı.

Efendi Hazretlerimiz’e anlattım. **Efendi Hazretlerimiz** kızmıştı, hatm-i şerîfte açıklamıştı. Bunlar hastâne olayından önce (olmuştu).

Abdülmetin Hoca: ‘Beni **Efendi Hazretleri** gönderdi. (Kendisi:) ‘Bu toplantıyı lağvedin.’ buyuruyor.’ dedi.

Zavendikli Mustafa Efendi de: ‘Şimdi bize ‘**Efendi 2002**’de sizi toplayıp da (kendisinden sonra Hasan Efendi ve Mustafa Efendi’nin baş vekîl olacağına dâir) böyle bir şey dedi mi?’ diye sordular. Biz de şâhitliğimizi gizleyemeyiz. **Allâh** için beyân ettik ama şimdi **Efendi** yeni bir zuhûrât görmüş olabilir, bunu nesh etmiş olabilir. Bu **Efendi**’nin hakkıdır. Onun için biz yeni görüşe tâbi oluruz.’ dedi.

Fakat **Zavendikli**: ‘Ben bunu duymadan önce (evvelki vekillik şâhitliği için) imzâ atmış bulundum.’ dedi.”

“**Efendi Hazretlerimiz** başka hocaları da arayıp, bu işi iptâl etmelerini söylemişti. Buna rağmen kâğıt imzâlandı. Bana **Ahmet Hoca** (ve yanındakiler) ‘Sen de imzâ at.’ dediler (ama cevâben) ‘Ben hastânede bulundum. **Efendi**’nin dediğini gördüm, duydum. Şimdi nasıl imzâ atayım?!’ dedim. **Resul Hoca** da imzâ atmadı.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Efendi Hazretleri’nin İsmâîlağa Heyetinin Hazırladığı
Kâğıtın İptâli Konusunda Recep Hoca’ya İzhâr Ettiği
Kerâmeti ve Kalabalık Bir Heyetin Hastâneye Gitmesi**

Muhammed İslamoğlu Hoca Efendi Şöyle Anlatıyor:

“Sene 2007, Aralık ayının son haftalarıydı, **Recep Hoca, Ömer Hoca**, bu fakir. Çınaraltı lojmanlarının önündeyiz. İkinci ile akşam arası.

Şimdi gözümün önünde. Ayaktayız. **Efendi Hazretlerimiz**’den **Recep Hoca**’ya o anda telefon geldi.

Aynı anda heyet İsmâîlağa’da toplanmış. Aralarında istişâre ediyorlar. ‘**Efendi**’ye gidelim de **Hasan Efendi** hakkında imzâlı kâğıt isteyelim şeyhlik hakkında.’ (diyorlar.)

Efendi Hazretleri (*Kuddise Sirruhû*) hastânede, Çavuşbaşı’nda değil. Yâni kerâmet gösteriyor. Şeyhimiz konuşmalarını duyuyor da **Recep Hoca**’yı arıyor. Telefonla **Recep Hoca** ile **Efendi Hazretleri** konuşuyor.

Efendi Hazretleri (*Kuddise Sirruhû*) dedi ki: ‘**Recep Hoca!** Heyeti telefonla ara! Onlara söyle! Yanlış şeyler konuşuyorlar. Konuşmasınlar böyle şeyleri!’

Recep Hoca, Seyfettin’i hemen aradı. Dedi ‘Böyle, böyle, böyle, böyle.’ Tembih etti yâni iletti. Elçiliğini yapmış oldu.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Ahmet Ustaosmanoğlu Hakkında Efendi Hazretleri’nin Beyanları

Mâlum olduğu üzere şu anda İsmâîlağa heyetini yöneten kişi maalesef **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nin oğlu **Ahmet Ustaosmanoğlu**’dur.

Bu kişi ömrü boyumca babasının yanında hiç bulunmamış, dâimâ dayısı **Ahmet Vanlıoğlu Hoca**’nın para toplama gezilerinde yanında çantasını taşımıştır. Zâten **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** de onu kendi yanında hiçbir zaman bulundurmamıştır. Bu husûsu kendisi de sürekli dillendirmiştir.

İhsan Kaya’nın Bu Husustaki Şâhitliği

“Ben de ona (Efendi Hazretleri’nin oğlu Ahmet Hoca’ya) 2005’te dedim ki: ‘Hocam ben size: ‘İsmâîlağa büyük kursta ders vermeyin, babanızın yanında olun, şeyinizi (masrafınızı) ben karşılayayım.’ dedim, (o da cevâben): ‘Babam beni istemiyor.’ dedi.

Şimdi ben de kendisine dedim ki aradığı zaman: ‘Hocam ben size 2005’te böyle söyledim, siz bana ne dediniz?!’

Dedi ki aynen onun üzerine: ‘Babam istemedi beni!’

(Şimdi o zaman nereden geldin de bu tarîkatı bozdun?!)”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



İşte bu yaşadığımız olaylar üzerine **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nin oğlunu yanında istememesinin hikmeti daha iyi anlaşılmıştır:

Zâten eski istihârecinin azlinden sonra **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nin topladığı kalabalık vekiller cemâatinin önünde **Resul Bölükbaş** (*Rahimehullâh*) tarafından okunan isimler arasında onun isminin okunmadığına onlarca hoca efendi şâhitlik yapmaktadır.

**Ahmet Hoca, Kayınbirâderi Hüsnü Kılıç’ın
“Çarşaf Şart Değil.” Sözü’nü Destekleyince, Mahmûd
Efendi (*Kuddise Sirruhû*) Hazretleri “Benim Öyle
Mahdûmum (Oğlum) Yok.” Buyurdu**

**Yıllarca Efendi Hazretleri’nin Yakın Hizmetinde
Bulunmuş Kerim Çoğalmış Kardeşimiz Şöyle Anlatıyor:**

“Bismillâhi’r-Rahmâni’r-Rahîm. Ben(im) 2005 yılında Aktüel Dergisi’ne **Hasan Efendi**’nin oğlu **Hüsnü Kılıç**’ın verdiği bir röportajdan dolayı şâhitliğim var, onu beyân edeceğim.

2005 senesinde Aktüel Dergisi’ne **Hüsnü Kılıç** bir röportaj verdi. Ben de İsmâîlağa’nın dışındaydım.

Arkadaşlar dedi ki: ‘**Hasan Efendi**’nin oğlu Aktüel Dergisi’ne beyânât vermiş, acâyip şeyler söylüyor orada.’

Dedim ‘Ne söylüyor?!’ Dergiyi aldım elime bir baktım ki **Hüsnü Kılıç, Hasan Efendi**’nin oğlu olarak röportaj veriyor. Diyor ki: ‘Çarşaf şart değil.’ Ben şok oldum ‘Bu nasıl söylenir?!’ diye.

Ondan sonra bir 15 dakîka geçti, bir baktım. Karşıdan **Efendi Hazretlerimiz**’in oğlu **Ahmet Ustaosmanoğlu**, yanında da **Mahmut Şevket Ustaosmanoğlu** geliyor.

Dedim ki: ‘**Ahmet âbi**, ben **Hüsnü Kılıç**’ı tanımıyorum. **Hüsnü Kılıç** Aktüel Dergisi’ne bir röportaj vermiş. Röportajda diyor ki: ‘Çarşaf şart değil.’

Buna babanın nasıl kızacağını biliyorsun. Yâni ‘Bu cemâatte çarşaf şart değil.’ denilir mi?!

Ben bunu tanımıyorum. Giderim ona ben sorarım: ‘Sen ne hakla bunu söylüyorsun **Efendi Hazretleri**’nin cemâatinden birisiymiş gibi **Hasan Efendi**’nin oğlu olarak konuşuyorsun?! Ne hakla bunu söylüyorsun?!’ derim.

Ama aramızda bir tartışma çıkarsa sonra senin akrabaları oldu-
ğu için sen darlanırsın. Bunun yakışanı kulağını senin çekmen-
dir.’ deyince **Ahmet Ustaosmanoğlu**: ‘Sen her şeye ne karışı-
yorsun, sen her şeye ne maydanoz oluyorsun?! Her şeye burnunu
sokuyorsun, ne varmış onun konuştuğunda, her şeyi doğru ko-
nuşmuş.’ (dedi.)

Dedim âbi: ‘(Bu adam:) ‘Çarşaf şart değildir.’ diyor, neyi doğ-
ru konuşmuş?!’

‘Hiç konuştuğunda bir yanlışlık yoktur.’ dedi.

Ben bir daha şok oldum, bu sefer neyse aldım dergiyi, git-
tim câmiye. Arkadaşlara söyledim. **Cübbeli Hoca** orada. O da
tefsîrde. Gittim **Cübbeli Hoca**’nın yanına.

Dedim: ‘Hocam, bu **Hüsnü Kılıç** böyle röportaj yapmış. Az önce **Efendi Hazretleri**’nin oğlunu gördüm sokakta. Dedim ona ki: ‘Böyle böyle, yâni bu konuşmak değil, **Efendi Hazretleri**’nin tam zıddına olan şeyler. Bu işlere **Efendi Hazretleri** çok kızar. Bunun kulağını sen çek yâni, kayınbirâderisin. ‘Ne ola ki, niye konuştu?!’ (de ona.) Câmiyi temsîl edip **Hasan Efendi**’nin oğlu olarak konuşulur mu?!’

O da bana kızdı çok kötü. Ben de **Efendi Hazretleri**’nin oğlu olduğu için fazla üstüne gidemedim. Daha fazla îtirâz edemedim. Söyleyeceğimi söyledim ama ‘**Hüsnü** doğru konuşuyor.’ dedi.

Ondan sonra **Cübbeli Hoca** gitmiş **Efendi Hazretleri**’ne bunları anlatmış. **Hüsnü**’nün nasıl konuştuğunu, ‘Çarşaf şart değil.’ dediğini.

Ondan sonra hattâ demiş: ‘**Efendi Hazretleri, Kerim**, oğlunuza; **Ahmet Ustaosmanoğlu**’na ‘Hocam bu işi düzelt. Yâni bu **Hasan Efendi**’nin oğlu olarak konuşuyor, ‘Çarşaf şart değil.’ diyor. Bu olacak iş değil, bunu düzelt dediği zaman ‘Ne var konuştuğunda?! Dost doğru konuşmuş.’ demiş.’ (Böyle anlatmış.)

Efendi Hazretleri demiş: ‘Çağırın **Kerim**’i gelsin.’ Ben de gittim baktım **Efendi Hazretleri** odasında oturuyor. Kapıdan içeri girdim. Bana diyor ki **Efendi Hazretleri**: ‘Sana, **Hüsnü**’nün meselesinde kim müdâhale etti?’ Dedim: ‘Efendim, oğlunuz.’

(Efendi Hazretleri de:) ‘Benim öyle oğlum yok.’ dedi. **Hüsnü**’yü savundu diye (böyle dedi). Ben tabî bir daha şoka girdim, **Efendi Hazretleri**’nin rengi kıpkırmızı, bağıyor. ‘Şeytan o.’ diyor. ‘Anası onu, onun için mi doğurdu, çarşafın aleyhine niye konuşuyor?!’ (diyor.) Böyle bağıyor devamlı.

‘Şeytan o, şeytan o.’ diyor. Orada herhâlde birisi haber verdi **Ahmet Âbi**’ye. ‘**Efendi Hazretleri** çok sinirlendi, bağıyor.’ (diye.)

Efendi Hazretleri rahatsız zâten. Ama bağılıyor. **Cübbeli Hoca**'ya 'Sen niye konuşmuyorsun?! Hak bu, söylesene. Hakkı söyle, ne korkuyorsun bunlardan?!' diyor.

O da: 'Söyledim.' diyor, **Efendi Hazretleri**: 'Yine söyle.' diyor ona. 'Söyledim.' dediği hâlde 'Bir daha söyle.' diyor. Kızmış çok fenâ.

O arada **Ahmet Âbi** girdi odaya. Baktı **Efendi Hazretleri**'nin rengi felan değişmiş, dedi ki: 'Baba niye bu kadar bağılıyorsun?! Yâ ne var ortada, kim sana ne diyor?!' felan dedi.

Ondan sonra 'Ne anlattınız babama?!' dedi. Hani bize soruyor yâni, biz **Hüsnü**'ye bir iftirâ etmişiz de (sanki), **Efendi Hazretlerimiz** de onu (bizden) dinlemiş de (bundan dolayı) **Efendi Hazretleri** bağılıyor (demek istiyor), yâni biz **Efendi Hazretleri**'ne yanlış beyân vermişiz.

'**Efendi Hazretleri**'ne ne anlattınız?' diyor. **Ahmet Âbi**: '**Hüsnü** öyle bir şey konuşmaz.' dedi. Orada anlattılar tabî '**Hüsnü**'den sebep mesele çıktı.' (diye.) Zâten onu bilgilendirmişler gelmeden.

Ondan sonra (Efendi Hazretleri:) '**Hüsnü** (bunları) konuştu.' dedi. Dedi: 'Bunlar sana yâni **Cübbeli Ahmet Hoca** ile **Kerim** sana yalan söylüyor.'

'Yalan değil.' dediler orada da birkaç kişi. Ondan sonra o arada birisi 'Öyle konuşmamıştır.' dedi birisi oradan. Bu sefer orada bir âbi vardı, **Hüsnü**'nün dergide yazdığını okumaya başladı. Dedi ki: '**Efendi Hazretleri, Hüsnü Âbi** böyle böyle dedi dergide, 'Çarşaf şart değil.'

Sonra **Efendi Hazretleri**: 'Ne 'Âbi' diyorsun ona?' dedi. 'Şeytan o. 'Âbi' deme ona.' dedi. Böyle bağılıyor **Efendi Hazretleri**.

Ondan sonra, mevzûnun doğru olduğu anlaşıldı, bizim doğru söylediğimiz anlaşıldı. Kimse orada **Hüsnü**'yü savunamadı.

(Orada bulunanlardan bâzıları) dediler: '**Efendi Hazretleri** (Hüsnü) tekzip etsin bunu. Yâni yalanlasın bunu.'

(Efendi Hazretleri:) 'Dînî yıktıktan sonra mı tekzip edecek bunu?!' dedi. Dediler ki: '**Efendi Hazretleri, Hasan Efendi**'ye söyleyelim, **Hasan Efendi** bu işi düzeltsin.' Dedi ki bu sefer **Efendi Hazretleri: 'Hasan Efendi** gevşek adam, bir şey beceremez o.' dedi.

(Sonra Efendi Hazretleri:) 'Oğlu dîni yıkmış, çarşafın aleyhi-ne konuşarak oğlu dîni yıkmış, kendisi Of'a gitmiş.' (dedi.)

(O zaman) 'Çağırılım gelsin **Hasan Efendi**.' dediler. **Ahmet Âbi** diyor tabî. **Efendi Hazretleri:** 'Çağırmayın gelmesin.' dedi. 'Hani nerede o, bu kadar iş olurken nerede?!' dedi. 'Mâdem yok çağırmayın, gelmesin.' (dedi.)

Bu şekilde biraz daha da devâm etti yâni bu olay. Bir saat boyunca **Efendi Hazretleri** bağırdı. Kimse onu bağtırmaktan men edemedi. Yâni bir şeyle teskîn edemedik. Efendim söyleyeceğini söyledi.

'Efendim **Hüsnü** yanınıza gelsin.' dediler. 'Benimle işi onun yok. Şeytan o. Sakın benim yanıma getirmesinler onu.' dedi. 'Sakın buraya getirmesinler onu.' dedi.

Bu şekilde bir saat sürdükten sonra **Efendi Hazretlerimiz, Hüsnü Kılıç** hakkında bu şekilde beyânat verdi. Benim şahitliğim budur."

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'in Kendi
Silsilesinde Son Şeyh Olduğuna Dâir Kesin Deliller**

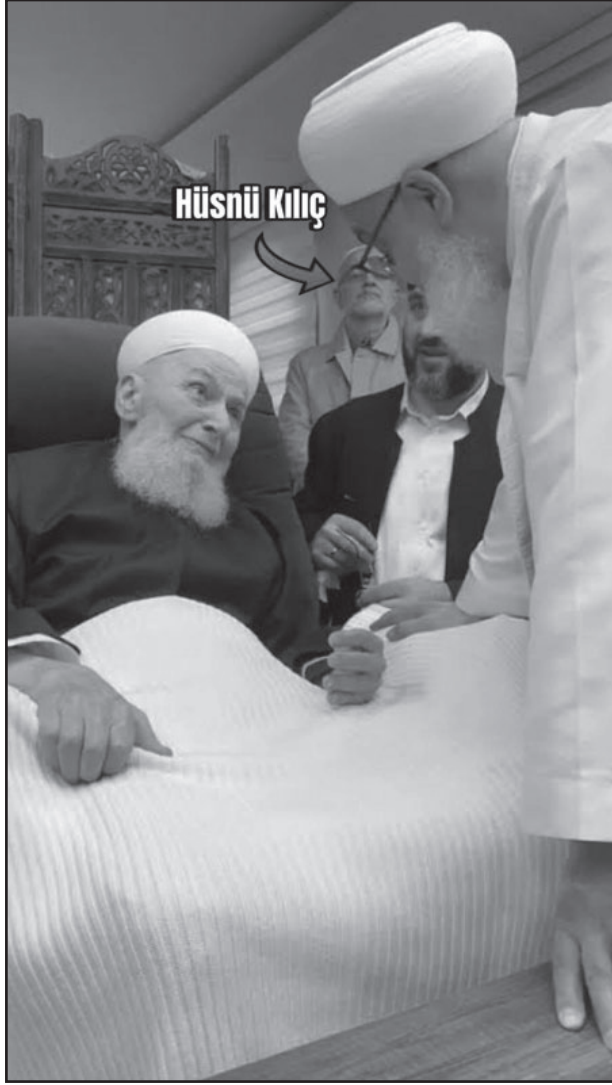
Bunca anlatılana rağmen **Ahmet Hoca** yine kayınbiraderi **Hüsnü Kılıç**'ı terk edemedi, devamlı onu İsmâîlağa'da yanında bulundurdu, özellikle **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin vefâtını beklediler, ondan sonra **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin “Şeytan” diye nitelediği bir kişiyi en mahrem odasına kadar soktular.

**Hüsnü Kılıç'ın İsmâîlağa'da Efendi Hazretlerimiz'in
Odasındaki Fotoğrafları**



İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.





İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Efendi Hazretleri Oğlu İçin
“Bunlar Beni Sevmez.” Buyurdu**

Ahmet Ustaosmanoğlu'nun hiçbir zaman babasının yanında bulunmadığı, dâimâ dayısı olan **Ahmet Vanlıoğlu**'nun yanında durduğu, onunla dolaştığı ve kayınbirâderi olan **Mahmûd Efendi Hazretleri** hakkında “Eniştem gerçekte şeyh değil ama bir şeyler tutturdu.” diyen, ayrıca Üsküdar müftüsünün katli hâdisesinde **Efendi Hazretleri** ile birlikte mahkemede ifâde verirken hâkimin **Efendi Hazretleri**'nin açtığı gayr-ı resmî kursları sorması üzerine “Bunlar menfaat için kuruldu, elimden gelse hepsini kapatırım.” diyerek **Efendi Hazretleri**'ni rejime şikâyet eden ve sonrasında **Efendi Hazretleri**'nin “Mahkemede olmasaydık ağzına bir yumruk vuracaktım.” diye gazabını açıkladığı bir kişinin ömür boyu çantacılığını yapan **Ahmet Ustaosmanoğlu**'nun aslında babasını sevmediği, bugün babasının râbıtasını **Fikri Doğan**'a çevirmesiyle ortaya çıkmış ve böylece **Mahmûd Efendi Hazretleri**'nin bir kerâmeti daha zuhûr etmiştir.

Efendi Hazretleri'nin merhum **Resul Hoca**'ya söylediği bu hikmetli sözü kendi torunu **Resul Bölükbaş**, dâmâdı **Yâkup Hoca**, **Cübbeli Ahmet Hoca** ve **Mehmet Kaya** gibi birçok şâhit **Resul Hoca**'nın ağzından birçok kere tekrâren dinlemiştir.

Merhum **Resul Hoca**'nın **Mahmûd Efendi Hazretleri** nezdindeki îtibârı, güvenirliliği ve samîmiyeti ise şâhide muhtaç değildir.

**Şimdi Bu Konuyu Şâhidi Olan
Mehmet Kaya'dan Dinleyelim:**

“es-Selâmu aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtühû.

Merhum **Resul Bölükbaş Hoca Efendi** ile uzun yıllar devâm eden bir âbi kardeş hukûkumuz olmuştu ve bu hukuk içerisinde kendisinden bâzı duyduğum, câmiamızla alâkalı bilgiler var.

Bunlardan bir tânesi de; bir seferinde Ramazan-ı Şerîf'te İstanbul'a gelmişti **Resul Bölükbaş Hoca Efendi**, kendisi böyle anlatıyordu: '**Efendi Hazretlerimiz**'i ziyârete gittim, **Efendi Hazretlerimiz** o zaman îtikafta bulunuyordu.'

Yâni demek ki buradan Ramazân-ı Şerif'in son 10 günü olduğunu anlıyorum.

'İşte biz **Efendi Hazretleri** ile otururken **Ahmet Ustaosmanoğlu Hoca Efendi** geldi, direkt **Efendi Hazretleri**'ne selâm verip **Efendi Hazretlerimiz** ile konuşmaya başladı.'

Tabî **Efendi Hazretlerimiz**, **Resul Bölükbaş Hoca Efendi** yanında olduğu için onu işâret ederek '**Resul Hoca**'ya 'Hoş geldin.' dedin mi?' dedi, ondan sonra o da tabî döndü. **Ahmet Hoca**, **Resul Hocamız**'a 'Hoş geldiniz.' dedi, **Efendi Hazretleri**: 'Yetmez, elini de öpeceksin.' dedi. Ondan sonra o da: 'Tamam.' dedi.

Resul Hoca'nın eline uzanınca elini çekti 'Estağfirullâh' dedi, **Efendi Hazretlerimiz** de: 'Yok, öpecek elini.' dedi Ondan sonra tabî (**Resul Hoca**:) '**Efendi Hazretleri** emredince elimi verdim.' dedi. O da öptü, sonra tabî konuşacaklarını konuşup gittikten sonra **Efendi Hazretleri**, **Resul Hocamız**'a dönerek aynen şöyle dedi: 'Aynı dayılarına çekti, dayılarına benzedi. Eğer bir tarafı tutması gerekirse dayılarını tutar, beni tutmaz!'

Benim aklımda kalan, hatırımda kalan şekli ile bu şekildeydi (orada yaşananlar). **Allâh** bütün geçmişlerimize başta **Efendi Hazretlerimiz**'e ve **Resul Bölükbaş Hocamız**'a rahmetler eylesin."

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Efendi Hazretlerimiz'in, Dâmâdının Hatırı İçin Tarîkatı Bozan Oğlu Hakkında Söylediği Ağır Sözler

Cübbeli Ahmet Hoca'nın Bu Konudaki Konuşması:

“Şu anda fiili şeyh **Ahmet Ustaosmanoğlu**'dur. **Ahmet Ustaosmanoğlu, Efendi Hazretleri**'nin oğluydu ama ondan râzî değildi. ‘Benim öyle mahdûmum yok.’ dedi. ‘O dayısının oğludur.’ dedi **Ahmet Vanlı**'yı kastederek ‘(Bu Ahmet Ustaosmanoğlu) benim oğlum değildir.’ dedi.

Bunun **Resul Hoca**'sı, küçük **Resul Hoca**'sı, **Yâkup Hoca**'sı, dünyâ kadar benim şâhidim var. Ben **Efendi**'den şu kulaklarımla duydum, duymadımsa kulaklarım sağır olsun.

Efendi Hazretleri kaç kere ‘Bu dayısını tutar, beni tutmaz.’ dedi. Bir kere ne dedi biliyor musun? ‘Dayısı ile ben boğulacak olsak ‘İmdât’ (diye) bağırsak dayısını kurtarır, beni kurtarmaz.’ dedi.

Bu kadar tâbirler, vallâhi billâhi (söyledi bunları). Vallâhi **Efendi Hazretlerimiz**'den çıkan kelimelerin aynısıdır.

Mürâdif mânâda eşdeğer konuşmadım, kelimeler aynıdır. Daha beterini de söyleyeyim; **Ahmet Ustaosmanoğlu** orada îtikâfa gelmişti, **Resul Hoca** da oradaydı, (Efendi Hazretleri) dedi ki: ‘Öptün mü elini **Resul Hoca**'nın?’ dedi, ‘Öpmedim.’ deyince ‘Öp.’ dedi.

Resul Hoca (elini) çekti felan, ‘Öpeceksin.’ dedi, **Ahmet Hoca** da: ‘Emir verdi babam, yâ bırak öpeceğim.’ dedi. Vesâire, vesâire.

Çıktı dedi ki îtikafta, yâni işte ‘Dayısını kurtarır, beni kurtarmaz.’ dedikten sonra **Resul Hoca** ile biraz nâne idiler, benim hocam diye 40 senedir nâne idiler zâten. **Ahmet Hoca** diyordu ki: ‘Ben bu senin hocanı da hiç sevmem.’

Adam öldü gitti hâlâ (böyledir). Çünkü neden? (Efendi Hazretleri'ne) 'Halîfen var mı?' sorusunu sormak kime nasîb oldu, **Resul Hoca**'ya! Bu 40 sene evvel (de böyle sevmezdi onu), adam genetiklerinde yâni 40 sene evvel demek ki 'Bu adamdan (Resul Hoca'dan) bir zarar göreceğim.' diye sevmemeye başlamış, 40 sene sonra zararı görmüş.

Zâten beni **Resul Hoca** yetiştirdi, en büyük zararı benden gördüler, adama şimdi rahmet okurlar mı?! En büyük zararı benden gördü, en sonunda **Efendi Hazretleri**'nin sözünü söylüyorum. (Efendi Hazretleri) **Resul Hoca**'yı severdi, hiç öyle bir sevgi daha yok!

(Efendi Hazretleri ona) '**Resul Hoca Efendi, Resul Efendi.**' derdi 'İlim dağı.' derdi. 'Bunlar beni sevmezler ki seni sevsinler.' (derdi.) Vallâhi billâhi tallâhi (böyle dedi). Şimdi bu adam fiilî şeyhtir, tarîkatı bu yönetiyor."

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Heyet Adına Ahmet Ustaosmanoğlu'nun Dışarıda Sarık Sarmakla İlgili Sorusu Üzerine Efendi Hazretlerimiz'in Onları Terk Ettiğini İfâde Eden Sözü

Ahmet Ustaosmanoğlu: "Şimdi baba sizi fazla yormayalım da. Dün ben size söylemiştim 'Bu sarık meselesiyle ilgili istişâre yapacağız heyette.' (diye. Nitekim) istişâre yaptık. Hükûmetin adamlarıyla da, bâzı kişilerle de istişâreler yaptık. Bu zamanda şimdi yeni bir fitne ortaya çıktı. Hükûmet bunu yakaladı **Allâh**'ın izniyle, **Mevlâ** yardım etti."

Efendi Hazretleri: “Kimdir o (hükûmetin yakaladıkları)?”

Ahmet Ustaosmanoğlu: “Bu Ergenekon denilen hâinler Müslümanları bitirmek için planlar hazırlamışlardı. Bunları yakaladılar. Şimdi bunlar bir boğuşma içindeler. Hükûmet(le) bir boğuşma içindeler. Şimdi bu cemâatleri, İslâmî cemâatleri ayaklandırmak istediler bu şeyleri. Gazetelerde bugün, radyo(da), haberlerde hepsinde var. Çıktı bugün yâni o şey.

Bize de sarık düştü. Yâni bize de sarık giydirerek sokağa hükûmete karşı çıkmış gibi yâni lâikliği ortadan kaldırmayı hedefleyen, şeriatı isteyen böyle bir havaya sokacaklar bizi. İstişâre ettik, hükûmetin adamları da: ‘Biraz daha müsâade edin, biz size **Allâh**’ın izniyle bu şeyin önünü açacağız.’ dediler. Böyle söz verdiler. Şimdi biz de karar aldık: ‘Bir müddet daha yine câmilerde takalım.’ (diye.) Ondan sonra yine inşâallâh onların şeyi de yardımı da yine şey yapalım diye düşündük. Siz ne buyurursunuz?”

Efendi Hazretleri: “Ben ihtiyarlamışım, siz ne yaparsanız da yapın.”

Ahmet Ustaosmanoğlu: “Yok, siz yine başımızdasınız! Siz başımızda olmadan hiçbir şey yapamayız.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Şimdi bu videoda izlediğiniz üzere **Ahmet Hoca, Efendi Hazretlerimiz**’e kendi görüşünü soracağı yerde: “Biz aramızda istişâre yaptık ve karar aldık.” diyerek aynı zamanda şeyhi olduğunu iddiâ ettiği babasına karşı ne büyük bir terbiyesizlik yapmış, orada hazır bulunan İsmâîlağa heyeti de bu edepsizliğe ortak olmuş ve nihâyetinde **Efendi Hazretlerimiz** onlara:

“Ben ihtiyarlamışım, siz ne yaparsanız da yapın.” buyurarak gereken cevâbı vermiştir ki bu sözden **Efendi Hazretlerimiz**'in onlardan râzı olmadığı, onları kendi hâline bıraktığı ve onlardan ilişkisini kestiği açıkça anlaşılmaktadır.

**Heyetin Sarık Konusunda ve “*Rûhu'l-Furkân Tefsîri*”ni İsmâîlağa'dan Çıkarma Husûsunda
Efendi Hazretleri'ne Muhâlefetleri Hakkında
Mârifet Dergisi'nde Yayınlanan Yazı**

Efendi Hazretleri (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** Şâm-ı Şerîf dönüşü canı gibi sevdiği sarığı (dışarda takmayı) ihvânına serbest ettiğinde İsmâîlağa heyeti karşı çıktı.

Efendi Hazretleri'ne gelip “Biz karar aldık...” diyerek onun verdiği hükmü iptâl etmeye çalıştıklarında bu harekete çok üzülen sultandan aldıkları cevap, “*Reşahât*” veyâ “*Nefahât*” gibi bir kitapta kıssa olarak okunmuş olsa “Bir mürşide bu yapılmaz.” dedirtecek cinstendi.

Bâzı hâinler tarafından saldırılara mâruz kaldığında **Cübbeli Ahmet Hoca**'yı ve “*Rûhu'l-Furkân Tefsîri*”ni İsmâîlağa'dan çıkardılar. (Efendi Hazretleri'nin onu ne kadar desteklediğini bildikleri hâlde bunu yaptılar.)

Bâzı haddini bilmez gazeteciler tarafından sultânın hânesi tâciz edildiğinde bâzı kimseler, **Efendi Hazretleri**'ni İsmâîlağa'ya dönmesi için zorlamaya kalktılar. **Efendi Hazretleri**'nin: “*Allâh* var, korku yok.” buyurmasıyla bu sıkıntı ortadan kalkmış oldu.

Efendi Hazretleri (*Kuddise Sirruhû*)nun şahsına âit kitaplarını alelâde kolileyip en olmayacak uygunsuz yere atma saygısızlığını gösterenler sultandan özür dilemek şöyle dursun, hiçbir üzüntü emâresi bile göstermediler.

(*Mârifet Dergisi*, Aralık 2014, sayı:27)

**İsmâîlağa Heyetinin Mâlî İşlerini Yöneten ve
Kardeşi Fetö Firârisi Olan Seyfettin İnanç'ın
Efendi Hazretlerimiz'e Muhâlefeti**

Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'in: “Râbîta bana devâm edecek.” sözünü **Cübbeli Hoca**’dan birçok kere dinlediğini îtirâf eden **Seyfettin İnanç** o zaman buna hiçbir îtirâz etmediği hâlde, merhum **Hasan Efendi Hocamız**’ı da kendisine râbîta yapılmasına iknâ edemedikleri için onun vefâtını beklemiş ve ölür ölmez definden önce hemen râbîtayı **Fikri**’ye çevirirken yaptığı konuşmada yeni ders alacakların **Efendi Hazretleri**’ne râbîta yapamayacaklarını açıklayarak, eskilerin de kalplerinin dönmesini temennî ederek **Efendi Hazretlerimiz**’in tarîkatına hiçbir kâfir ve münâfiğın yapamayacağı büyük bir hâinlik yapmıştır.

Allâh-u Te‘âlâ kendisine hak ettiği muâmeleyi revâ görsün. (Âmîn!)

Şimdi **Seyfettin**’in önceki ve sonraki konuşmalarını okuyalım ve dinleyelim.

**Seyfettin’in Cübbeli Hoca’dan Râbîta
Konusunu Duyduğunu İfâdesi**

Seyfettin İnanç’ın Bu Konu Hakkındaki Konuşması:

“**Ahmet Hocam** kendisine dedi ki: ‘Sen babamın ‘Râbîta bana yapılacak.’ dediğini iddiâ ediyorsun, bunu nereden çıkardın?’

Öyle deyince **Cübbeli Hocam** da bunu anlatmaya başladı, **Efendi Hazretleri** ile yaşadığı işte ‘**Efendi Hazretleri**’ne ben sordum.’ diye, bunu anlatmaya başladı, onu anlatınca ben dedim ki: ‘Hocam özür diliyorum, müsâade ederseniz (bir şey diyeyim), siz bu meseleyi tefsirde daha önce - (mâlumunuz) biz berâberdik hocamla çok seneler- tefsirdeyken bu olayı anlatmıştınız bana, iki-üç kere ben sizden dinledim.

Efendi Hazretlerimiz'e siz: '(Ben Efendi Hazretleri'ne) 'Sizden sonra râbitayı size yapsak, ne buyurursunuz?' diye sordum, **Efendi Hazretlerimiz** sükût etti, hiç ses çıkarmadı. Ben kalktım, tam kapıya doğru çıkarken döndü ve 'İyi düşündün o işi, iyi düşündün o işi.' dedi.' (demiştiniz.) Böyle de anlatmıştınız bize."

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Seyfettin'in Râbitanın Efendi Hazretleri'ne
Devâm Ettiği ve Bunu Kimsenin
Değiştiremeyeceğine Dâir Beyânı**

Seyfettin İnanç'ın Bu Konu Hakkındaki Konuşması:

"Mâlum **Efendi Hazretlerimiz** (*Kuddise Sirruhû*) vefâtıyla heyetimiz **Hasan Efendi Hazretlerimiz**'in huzûruna gitti. Dediler: 'Efendim ihvân 'Râbita kime yapılacak?' diye soruyor."

Hasan Efendi Hazretleri buyurdular ki: 'Eskisi gibi, değişiklik yok.' Yâni 'Râbita (husûsunda) yeni bir şey yok, yeni bir şey yok, râbita **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'e yapılacak."

Ve o gün biliyorsunuz heyetimiz bir yazı yazdı ve resmî sayfamıza da koyduk.

Dedik ki: '**Hasan Efendi Hazretlerimiz**'in emri üzere râbita **Efendi Hazretlerimiz**'e devâm edecek.' Bunda kesinlikle hiçbir değişiklik bugüne kadar yapılmış değildir. İkinci bir açıklama söz konusu değildir. Türkiye genelinde ders değiştiren hiçbir vekîlimiz ders değiştirirken '**Hasan Efendi**'ye râbita yapılacak.' dememiştir, demez de, diyemez (de). Çünkü (hüküm) budur."

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Seyfettin'in, Ahmet Hoca'nın Muvâfakatıyla
Râbıtayı Fikri'ye Çevirdiğinin Beyânı
Seyfettin İnanç Şöyle Konuşuyor:**

“**Ahmet Hocam:** ‘(Râbıta meselesi) biraz daha açık olsun.’ diyor.

(Onun için daha açık îzâh edelim) yeni ders alacak olan ihvanlarda râbıtanın **Fikri Efendi Hazretlerimiz’e** yapılacağı, eski ihvanlarda ise asıl yine budur.

Yâni hayatta olan şeyhe ama ‘Ben işte **Efendi Hazretlerimiz’e** gönlüm devâm ediyor.’ (diyen varsa) edebilir. Onu muhayyer bırakacaksınız. Yâni ama asıl olan budur. O zamanla döner inşâallâh.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Seyfettin İnanç Hakkında Mârifet
Dergisi'nde Yayınlanan Yazı**

Bizler İsmâîlağa Vakfı'nın başkanı ve ileri gelenlerine “**Efendi Hazretleri**’ni câmideki on metrekairelik odaya mı çağırıyor-sunuz?! ‘**Rûhu’l-Furkân**’ı ve **Cübbeli Ahmet Hoca’yı** çıkardığınızdan beri vakıf katında bir hizmet olmuyor.

Mâdem öyle burayı, **Efendi Hazretleri**'ne bırakın. **Efendi Hazretleri**'nin odasını büyütelim. En mükemmel havalandırma sistemlerinden kuralım. Sultânımızın misâfirleri için güzel odalar yapalım.

İhvânın, **Efendi Hazretleri**'ni rahatsız etmeden görebilmeleri için özel cam yaptıralım. Bizim yapmamızı istemiyorsanız siz yapın.” dediğimizde vakfın en faal âzâlarından **Seyfeddin İnanç Bey Efendi** tasavvuf târihine ibretlik için kayıt düşülecek olan şu sözü söylediler: “Kaç kere gelecek ki?!”

Sâdece rumuz ve işâret yoluyla zikretmeye çalıştığımız bunca yaşanan hâdiseden sonra en baştaki soruya dönelim: “**Efendi Hazretleri** İsmâîlağa'ya neden gelmiyor?”

Kırılmış olamaz mı? Hep biz mi suçluyuz? Mâdemki sağlam mürîd mürşidini ayağına getirir, bunca insan, her yere giden **Efendi Hazretleri**'ni niçin İsmâîlağa'ya getiremedi?! Burada herkesin başını önüne eğip düşünmesi ve “Acabâ ben nerede yanlış yaptım?” diye kendisini hesâba çekmesi gerekmez mi?! Hep suçu başkalarında mı arayacağız?!

(Mârifet Dergisi, Aralık 2014, sayı:27)

İsmâîlağa Heyetindeki Recep Eryiğit'in Efendi Hazretleri'ne Muhâlefeti

Şu günlerde İsmâîlağa'da bâtil ehli tarafından çok îtibâr gören ve **Fikri**'den sonra şeyh adaylarından olan **Recep Eryiğit** evvelce **Efendi Hazretlerimiz**'e çok bağlı gibi görünürken **Efendi Hazretlerimiz**'in vefâtından sonra onun ne mal olduğu ortaya çıkmış ve “**Efendi Hazretleri** nasıl böyle iş yaptı?!” diyerek şeyhine îtirâzı sâbit olmuştur. Bu nedenle kendisine talebe verilmemeli ve sohbetine gidilmemelidir.

Cübbeli Hoca Bu Konudaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor:

“(Tarîkat kâidelerine göre:)

«مَنْ قَالَ لِشَيْخِهِ «لَمْ؟»، لَا يُفْلِحُ أَبَدًا.»

‘Kim şeyhine îtirâz edip ‘Niye böyle yapıyor yâ?!’ dese, ebedî felâh bulmaz.’

İmâm-ı Şa‘rânî söylüyor (bunu). (eş-Şa‘rânî, *el-Envâru’l-kudsiyye fî beyâni kavâidi’s-sûfiyye*, 1/175; **ez-Zehbî**, *Siyeru a’lâmi’n-nübelâ*, 16/237; **İbnü ‘Âbidîn**, *Sellü’l-husâmi’l-Hindî li-nüsrati’ş-Şeyh Hâlid en-Nakşibendî*, sh:53-54)

Tasavvufun kâidesi bu. Peki sen **Mahmûd Efendi Hazretleri**’ni şeyh olarak kabûl ettin mi? Ettin. Tarîkat dersi aldın mı? Aldın. İstihârelerin çıktı mı? Çıktı. Mürşid olarak bîat ettin mi? Ettin! (Allâh-u Te‘âlâ ne buyuruyor:)

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ﴾

‘**Seninle bîatleşenler ancak Allâh ile bîatleşmiş oluyor.**’ (*el-Feth Sûresi:10*) âyeti sana ders verirken okundu mu?! Herkese okunuyor, tarîkat dersi alana, kimden alıyorsan ilk bu âyet okunuyor ilk derste, **Allâh** ile sözleşmedir bu.

‘Şu kadar zikir yapacağım.’ diye **Allâh**’a söz veriyorsun. Eee ‘Kimi vesîle edeceğim **Allâh**’a?’ (diye düşünüp) ‘Şu zâtı’ (diye karar veriyorsun). **Efendi**’ye bağlananların hepsi böyle bağlanmadı mı?! Peki, bağlandı.

Ondan sonra **Efendi Hazretleri**: ‘Benden sonra (şeyh olma-ya) kâbiliyetli adam kalmadı! **Hazret-i Mehdi**’ye benden ulaşacak! Vekillerle bu yol yürüyecek! Râbitamı terk etmeyin!’ deme hakkına sâhip midir, değil midir?! Şimdi bunlar ne diyor: ‘Sâhip değildir.’ diyor. (Efendi Hazretlerimiz’in bu hususta) sesi var mı? ‘Yok, yok.’ diye sesi var **Efendi Hazretleri**’nin: ‘Benden sonra yok.’ diyor, açık You Tube’da, her yerde bunu (bulabilirsiniz).

Efendi Hazretleri'nden duyduğu hâlde kim derse ki: 'Niye böyle yaptı?' (artık o kimse) felâh bulur mu? Ebedî felâh bulmaz.

Ey gidi **Recep Hoca! Allâh** ıslâh etsin, hidâyet etsin. Koca **Recep Hoca** yâ, ne dedi bana telefonda? 'Yâ **Efendi Hazretleri** hem **Hasan Efendi**'yi bıraktı, hem de râbıtaya izin vermedi. Nasıl iş yaptı bu **Efendi** yâ?!' (dedi.)

Bunu bana söyledi, kulağımla (işittim) şeyhine 'Lime (niçin)?!' diyen ebedî felâh bulmaz. **Mahmûd Efendi Hazretleri** yanlış yapmadı.

Onun için 'Kısa kafalı, aklı kıt biri, mürşid-i kâmilleri, Nakşibendî silsilesinde olan zatlardan birini tenkit ederse.' diyor **İmâm-ı Rabbânî Hazretleri**, (yâni) 'Yanlış yaptı, niye yaptı, şöyle yaptı, böyle yaptı.' (derse) 'Onların konuştuğu o çirkin sözlerden ben -bizzât Müceddid-i Elf-i Sâni Ahmed el-Fârûkî es-Serhendî Hazretleri- onların sahasını temizlerim.' diyor. 'Onları yaklaştırmam onların yanına.' diyor.

(**İmâm-ı Rabbânî Hazretleri** bunu şöyle ifâde ediyor:

إِنْ عَابَهُمْ قَاصِرٌ طَغَنَّا بِهِمْ سَفَهَا
بَرَأْتُ سَاحَتَهُمْ مِنْ أَفْحَشِ الْكَلِمِ

*"Kâsır biri onları tenkîde kalkarsa beyinsizliğinden,
Alanlarını temizlerim, en çirkin kelimelerinden."*

(el-İmâmü'r-Rabbânî, el-Mektûbât, cild:1, mektûb rakamı:278))

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



İSMÂÎLAĞA HEYETİNDE BULUNAN ABDULLÂH KILIÇ'IN MAHMÛD EFENDİ HAZRETLERİMİZ'E HAKÂRETLERİ VE HIYÂNETLERİ

Şu bilinsin ki **Abdullâh Kılıç** denen şahış **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'e yaptığı hakâretlerle meşhur olmuş ve babası **Hasan Efendi**'yi ona da iftirâ ederek **Efendi Hazretlerimiz**'in sağıında şeyh yapmak için büyük çaba göstermiş bir bedbahttır. **Hüseyin Avni Hoca Efendi** bir mecliste yaptığı bir konuşmadan dolayı onun üzerine yürüyerek ona reddiye yapmıştır.

Hüseyin Avni Hoca Efendi'nin Bu Husustaki Şâhitliği:

“Nitekim oğlu **Abdullâh Kılıç**; ondan çok daha **Efendi Hazretlerimiz**'in, (yâni) **Hasan Efendi**'den çok daha sıhhatli olduğu bir zamanda **Efendi Hazretlerimiz**'in hastalığı yüzünden şeyhlik yapamayacağını ve tarîkata dâir söylediği sözlerinin; (meselâ) ‘Bu hâldeyken (Efendi Hazretleri hastayken) bundan böyle (sözlerinin) geçerli olamayacağını Molla Murat Tekkesi'nde bize söylemiş(ti) ve bu yüzden onunla münâkaşa etmiştik.

Şimdi **Hasan Efendi**'nin bir şeyh olarak tâyin edildiğini iddiâ eden hocaya mürid olan birtakım hocalar da onun bu sözünün şâhidiydi, bu ona da yâni **Abdullâh Kılıç**'a da, bu söze şâhit olan oradaki (diğer) hocalara da sorulabilir. Bildiğim kadarıyla onlardan ölen yok Hepsini sağ, koca adamlar, her şeye rağmen bunu da yalanlamazlar herhâlde!”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Abdullâh Kılıç'ın Nüzûl-i Mesîh'i İnkâr Ederek
Küfrünü İzhâr Eden ve Efendi Hazretlerimiz'e "Sapık"
Diyen Mustafa Karataş'la Dostluğu ve Onu Efendi
Hazretleri'nin Odasına Soktuğu**

Şu bilinsin ki; **Mustafa Karataş, Îsâ** (*Aleyhisselâm*) şu anda hayatta olduğu, kıyâmete yakın **Deccal**'ı katletmek için gökten ineceği husûsundaki mütevâtir hadîs-i şerîfleri ve Ehl-i Sünnet'in îtikâd metinlerinde geçen bu akîdeyi inkâr ettiği için bi'l-icmâ kâfir olmuştur.

Nitekim **İmâm-ı Âlûsî** (*Rahimehullâh*)ın beyânına göre: "**Îsâ** (*Aleyhisselâm*)ın nüzûlünü (ineceğini) inkâr edenler, îmân edilmesi zarûrî olan bir konuyu reddettiklerinden dolayı kâfir sayılmışlardır. Zîrâ bu konudaki rivâyetler mânen mütevâtir derecesine ulaştığı için bu hüküm ulemânın icmâ'ı ile sâbittir."

(el-Âlûsî, *Rûhu'l-me'ânî*, 21/342; Ayrıca bkz.: **Mahmûd Ustaosmanoğlu**, *Kur'ân-ı Mecîd ve Tefsirli Me'âli Âlîsi*, sh:422)

**Mustafa Karataş'ın Kâfir Olmasına
Sebep Olan Konuşması**

"Müslümanlar da diyorlar ki bir kısmı '**Îsâ** (*Aleyhisselâm*) gelecek, haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracak, (yok) efendim Hristiyanları vesâireyi, dinde olmayanları dîne sokacak, (sonra) **Mehdî**'ye yardım edecek ve Allâh onun altın çağı ile Müslümanlara yardım edecek.' (diye inanıyorlar.)

Bu Kur'ân'a aykırı(dır bir kere). Zerdüş de müjdelemiştir 'Biri gelecektir neslinden, dünyâyı kurtaracaktır.' (diye.)

Pers kültüründe vardır bu ve Mehdîliğe geçmiştir Bu kültür (yâni) Mehdîlik, (işte) onun sonucu (olarak) bir beklenti hâline gelmiştir.

Îsâ beklentisi (de) Hristiyanlardan çıkmıştır (ve) Müslümanlar arasına da yayılmıştır. (Ama aslında) gelmeyecektir.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Mustafa Karataş Kâfirlerin Sevap Alacağını Söyleyerek Kâfir Olmuştur

Allâh-u Te‘âlâ, Kur’ân-ı Kerîm’de:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾

“(Ama) **Biz o** (kâfir ola)nların (misâfir ağırlamak ve sıla-i rahim gibi) **yapmış oldukları o** (iyi ve kendilerince) **büyük** (sarılan) **amel**(i iptâl etmey)e **yöneldik de, nihâyet onu** (etrâfa) **tamâmen saçılmış değersiz bir toz** (gibi kendisinden fayda görülemeyen değersiz bir şey) **hâline getirdik.**” (el-Furkân Sûresi:23) buyurmuşken **Mustafa Karataş**, Hristiyan olduğu hâlde oruç tuttuğunu söyleyen bir kadını İslâm’a dâvet edeceğine ona sevap vaad ederek Kur’ân-ı Kerîm’in sarîh beyânını tekzip ettiği için kâfir olmuştur.

Mustafa Karataş’ın Kâfir Olmasına Sebep Olan Bu Husustaki Konuşması

İzleyici: “İyi akşamlar hocam, benim bir sorum var size. Ben Hristiyanım ama oruç tutuyorum. Acabâ günah mı, yasak mı?”

Mustafa Karataş: “Ne zamandan beri oruç tutuyorsunuz?”

İzleyici: “İki yıldır tutuyorum.”

Mustafa Karataş: “İki yıl yâni çok büyük bir saygı, çok büyük bir sevgi bu. Bir defâ saygı açısından sevap elde ediyorsunuz yâni öyle anladım ben.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Mustafa Karataş'ın Mahmûd Efendi Hazretleri Hakkındaki Hakâretvârî Beyanları

Mustafa Karataş'ın Bu Konudaki Konuşması:

“Şimdi (bakıyorsunuz) ‘Genç kayınvâlîde (için) el öptürmeyin.’ diyor. Ya da ‘Genç kayınvâlîdenizin elini öpmeyin.’ diyor. Yâni daha doğrusu öyle diyor değil mi?! Bu çirkin sapıklıktır.

‘Kız babasının elini öpemez.’ diyor. Ceketini öptürüyor babaları, kızlarına. Ceketini öptürüyor.

Bunlar İslâm'ı yaşadıklarını zanneden sapıklardır. Bunlar tamâmen sapık düşüncelerdir.

İslâm'da aslâ böyle bir şey yok. Kur'ân'ın üstüne çıkamazsın, sen ne oluyorsun?! Kraldan fazla kral(cılık yapıyor).

Allâh müsâade etmiş, sen nasıl yasaklıyorsun **Cenâb-ı Hakk** müsâade etmişken?!

Sen yasaklarken **Allâh**'a ne diyeceksin?! ‘Daha takvâ olacağım.’ öyle mi (diyeceksin)?!

Sen de İslâm'dan çıkıyorsun, dinden çıkıyorsun, dîni ters yüz ediyorsun, cehâletine bağlıyoruz. Ya da taassup bunlarınki, cehâlet de değil, bile bile yapıyor.

Neden? Kendi cemâati öyle yapıyor diyor. Kendi hocası öyle diyor diye. Bunlar taassup.

Kur'ân'ın dediğine bakmıyor. Hocasının dediğine bakıyor. Onu dinleyenler de Kur'ân'ın dediğine bakmıyor.

Okuyor Kur'ân'ı ama 'Hocam böyle dedi.' diyor. Çünkü (hocası) diyor ki: 'Kur'ân'ı sen anlamazsın, bana sor.'

Önce oradan kestiriyor zâten. Bu sapıklıktır. **Rasûlüllâh Efendimiz** (*Aleyhi's-Salâtu ve's-Selâm*) kızını alnından öpmüştür, yatağına girmiştir.

Sen şimdi kızına elini öptürmüyorsun sapık herif. Kayınvâlideye el öptürmüyorsun. Kayınpederin yanına gelinleri sokmuyorlar. Evliliklerin hepsi(nde böyleler), evlilikler çatlıyor bu yüzden.

Neden? Diyor ki hanımına 'Kayınpederinin yanına çıkmayacaksın. Babamın yanına çıkmayacaksın.'

Dahasını da söyleyeyim. Bunlar içinde öylelerini gördüm ki ben -ben bunlar gitmeden ben oraları biliyorum- ben oralarda yaşadım. Biliyorum onların mantığını. Yâni onların hocasının hocasını da biliyorum. Kardeş, iki kardeş, düşünün iki kardeş evlenmişler, birbirinin hanımını 20 senedir görmemişler. Göstermiyorlar birbirine hanımını, günah diye.

Hadi göstermedin günah diye, bu bir sapıklık. Bunu da cemâate anlatıyorlar överek. Bu kadar güzel Müslüman bunlar birbirinin hanımını bilmiyor iki kardeş diye, bize anlatıyorlardı (bunları).

Bunların ne Kur'ân'da ne sünnette aslâ yeri yok, hani bu Amerika'da da birtakım sapık târîkatlar vesâire var ya, aynen onların yolunda giden, kendilerine göre ürettikleri bir dînin peşine giden tarîkatlarda var maalesef.

Bunların dîni îmânı çoğunun bu kafada olanların yâni böyle bunların (îtikatları maalesef şöyledir) ‘Sakalın varsa, şalvarın cübben varsa, çarşafın varsa sen **Allâh**’a en yakınsın.

Onun dışındakilerin zâten işi gücü bitmiştir onlar(ın). Kayınvâlideye görünme, kayınpedere de görünme.’

Dağa çık o zaman. Şimdi ben de bu çevrelerde bulundum. Benim çocuklarıma bile sirâyet etmişti. ‘Anne erkekler geliyor kaç kaç.’ (diyorlardı bir aralar.)

(Bana da) ‘Baba kadınlar geliyor kaç kaç.’ (diyorlardı.) Ne-reye kaçayım kızım?! Niye kaçayım?! Kaçmak yok. Dînimizde kaçmak yok.

Bu çevreleri biliyorum. Zannediyorlar ki bunlar (sâdece kendileri) hoca, (biz ise) bunları(n o hâllerini) bilmiyor(uz). Ben seni, daha oralara gelmeden, ben senin cemâatinin içini-dışını biliyorum kardeş.

Hocanın ne dediğini biliyorum. Ben hocanın sohbetlerine üç sene devâm ettim. Ondan sonra kızınca da diyorlar siz bize hakâret ediyorsunuz. Sen milleti sapıklığa dâvet ediyorsun (ama)!”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Cübbeli Ahmet Hoca'nın, Mustafa Karataş'ın Bu Konuşmasına Reddiyesi

“**Efendi Hazretleri** gibi bir adam nerede?! (Nerede onun gibi) haramdan sakınan, şüpheden sakınan yâni?! Kadınlar oturuyor sohbetten evvel bekliyorlar onu, ne giyiyordu orada? Terlik giyiyordu. Neden? Kadınların oturup kalktığı yerden bir sıcaklık kalmış oluyor tabî illâ ki, insan erkek de olsa sıcaklığı kalıyor zâten, kadınla alâkalı bir şey değil ama terlik giyerek temiz terlik tabî ki, içeri terliği giyiyor.

Ee şimdi **Mustafa** neydi o? (He) **Karataş**, ne diyor? ‘Bunlar sapık.’ diyor. **Efendi**’yi kastediyor.

Sonra da **Hasan Efendi**’yi ziyârete gelerek zevâhiri kurtarmaya uğraşiyor. Öyle yok! **Cübbeli** sağken, yemezler yedirmezler. Yutmazlar, yutturmazlar. Ben bu millete doğruları söylüyorum. **Efendi Baba**’ya ‘Sapık’ diyorsun, **Efendi**’ye ‘Sapık’ diyorsun, videolar ortada, **Zâhide**’nin programında bir açılmış mâşâallâh! Sonra İsmâîlağa’ya işi düzeltmeye geliyorsun. **Hasan Efendi** ne tanısin onu yâni. Tanımıyor ki **Hasan Efendi**, ne yapacak?! Bizim meşâyihimize ‘Sapık’ dedin sen!”

İşte **Abdullâh Kılıç** bunca âyet-i kerîme ve hadîs-i şerîfleri inkâr eden ve **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**’e ‘Sapık’ diyen bu adamı İsmâîlağa’da tefsir odasında misâfir etmiş, onun vefâtından sonra da özel odasına sokarak şeyh îlân ettiği babasının ziyâretine getirmiştir. Tabî ki **Hasan Efendi** olan biteni anlayacak sıhhate mâlik olmadığından, bu gibi nice felâketlere ister-istemez mâruz kalmıştır.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Mustafa Karataş'ın İsmâîlağa'da Ağırlandığı Fotoğraflar



İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



İsmâîlağa'daki Eski Tefsîr Odası



İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Abdullâh Kılıç Birçok Bidat Ehlinin Bulunduğu Umad Üyesidir

Şu bilinsin ki; marka isimlerin bulunduğu her yere girmeye çalışarak kendisini meşhur etmeye uğraşan **Abdullâh Kılıç**, aynı zamanda Umad üyesidir. Bu derneğin yüksek istişâre kurulunda(ki) fikir babaları; sahâbeyi sevmeyen ve kabir azâbını inkar eden **Hayrettin Karaman** ve hadîsleri inkâr ile tanınan mezhepsiz **Mehmet Görmez**'dir.

Bu derneğin yönetim kurulu başkan yardımcısı ise geride dinsizlikleri anlatılan **Mustafa Karataş**'tır. Daha buraya üye birçok îtikâdı bozuk insan mevcuttur ki Fetö'ye “Müctehid” diyen **Faruk Beşer**, mûcizeleri inkâr eden İrancı **Mehmet Emin Yıldırım**, **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'in “Şeytan” dediği **Hüs-nü Kılıç** gibi nice bidat ehli bunlardan bâzılarıdır.

İşte **Abdullâh Kılıç** bu dernekte söz sâhibi olarak muhâsiplik görevindedir. Şu anda râbıtayı bozan tarafta olan **Mehmet Talu** ve **Ali Ulvi Uzunlar**'ın da bu dernekte üye olmaları mânidardır. Zâten bidat ehli ile oturup kalkanlardan **Efendi Hazretleri**'nin yolunu korumaları beklenemezdi.”

Umad Toplantılarında Abdullâh Kılıç'ın Bidat Ehliyle Resimleri



İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Umud Toplantılarında Abdullâh Kılıç'ın Bidat Ehliyle Resimleri



İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Abdullâh Kılıç'ın Yavuz Selim Câmîi Kürsüsünden Babası Hasan Efendi'ye İftirâsı

Seyfettin İnanç ve **Sâlih Topçu** başta olmak üzere heyetten ve vekillerden birçoğunun şâhitliği üzere ayrıca İsmâîlağa'nın kendi resmî sitesindeki açıklamalarında okunduğu gibi **Hasan Efendi** kendisine râbitanın kime yapılacağını soran heyete “Değişen bir şey yok, eskisi gibi devâm edecek.” diye cevap verdiği hâlde babasının sağlığında bu kararı bozduramayan **Abdullâh**

Kılıç, babasının vefâtının hemen peşine imamı olduğu Yavuz Selim Câmîi kürsüsüne çıkararak hiç utanmadan babasının kendisine râbıta yaptırdığını iddiâ edecek kadar alçalmıştır.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Abdullâh Kılıç'ın Babasına İftirâ Ettiği Konuşması

“Netîce ‘**Hasan Efendi Hazretleri** kendine râbıta yaptırmadı.’ diyorlar. Külliye yalan, külliye yalan. İlk (olarak) heyetimiz İsmâîlağa, babama geldiler sordular, ilk **Efendi Hazretlerimiz** vefât etti, kabre kondu geldi.

Hocalarımız (vardı), ben oradaydım, ben sordum soruyu: ‘Râbıta ne şekilde devâm edecek?’

(Babam da:) ‘Eskisi gibi.’ dedi. Eskisi gibi, eskisi yâni **Efendi Baba**’dan **Efendi Hazretlerimiz**’e nasıl olduysa, bundan sonra da öyle olacak. ‘Eskisi gibi.’ demek budur. Başka nasıl anlaşılıyor ben bilmiyorum.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Mahmud Efendi Hazretlerimiz'in Emriyle Tertîb
Edilen Ödül Merâsimini İptal İçin Abdullâh Kılıç ve
Ahmet Ustaosmanoğlu'nun Yeni Şafak'a Başvurarak
Cübbeli Hoca'yı Provokasyoncu İlan Ettirip, Efendi
Hazretlerimiz'in Kandırılarak Otele Getirildiğini
Yazdırmaları ve Bunun Üzerine Mahmûd Efendi
Hazretlerimiz'in Cübbeli Hoca'ya Sâhip Çıkıp
Yeni Şafak'ın Yalancılığını Açıklaması**

2010 senesinde dünyâ İslâm âlimlerinin toplanıp İslâmiyet'e yaptığı üstün hizmetlerden dolayı **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'e** bir tekrîm (ödüllendirme) yapmak istediklerini **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'e** söylenince bunu kabûl etti ve **Cübbeli Hoca'yı** bu işi tertiplemesiyle ilgili görevlendirdi.

Bundan çok rahatsız olan Fetöcüler o zaman emniyette yoğunlukta oldukları için evvelce vâlîliğin izniyle tutulan Sinan Erdem salonunun hınca hınç dolacağını ve Türkiye'nin her yerinden otobüsler tutularak yüz binlerce insanın da etrafta toplanacağını istihbârât edince bunu iptal için kumpaslar kurdular.

O zaman emniyet müdür yardımcısı **Cübbeli Hoca'yı** arayarak tehdit etti. "Toplananları joplayacağız." dedi ve bunun iptâlini istedi.

Bunun üzerine **Efendi Hazretlerimiz'in** istişâresiyle halk ile polisi karşı karşıya getirmemek için bu salon iptal edilip, Wow otelin salonunda toplanılması ve umûmî cemâatin değil de sâdece hoca efendilerin çağrılmasına karar verildi.

Bunun üzerine Fetöcüler **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'in** oğlu **Ahmet Ustaosmanoğlu'nu** telefonla arayıp bu işi iptal etmesini istediler.

O da: “Hay hay” diyerek **Hasan Efendi**’nin oğlu **Abdullâh Kılıç**’ı da yanına alıp Yeni Şafak yöneticilerine gitti, onlar da üç gün manşetlerini bu konuya ayırarak ilk gün “Provokasyoncu **Cübbeli**” diye bütün suçu **Cübbeli Hoca**’nın üzerine attılar ve **Mahmûd Efendi Hazretleri**’nin kandırılarak otele getirildiğini yazarak **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**’in yüce şânına büyük bir hakârette bulundular.

İşte buna **Abdullâh Kılıç** ve **Ahmet Ustaosmanoğlu** sebep oldular. Sonra **Efendi Hazretlerimiz** bu haberleri duyunca bu işi bozanlara ve bu hafleye katılımı engellemek isteyenlere gazap ederek: “Ben bunları afvedemiyorum.” buyurdu.

Sonra **Cübbeli Hoca**’ya atılan bu iftirâlara cevap mâhiyetinde kendisinden râzı olduğu ve “Biiznillâh” kaydıyla bu toplantının kendi emriyle gerçekleştiğini ve Yeni Şafak gazetesinin fitne çıkarttığını beyân eden bir konuşma yaptı.

Ayrıca özellikle: “Beni kimse kandıramaz.” sözüyle öyle bir kerâmet gösterdi ki kıyâmete kadar ona -hâşâ- “Alzheimer oldu”, -hâşâ- “Kandırıldı”, -hâşâ- “Bir şeye cevap veremiyor.” diye atılacak bütün iftirâları yerle bir etti.

İşte bu iftirâ sâhiplerinin başında **Abdullâh Kılıç** gelmektedir ki **Efendi Hazretleri**’nin 15 sene evvelden beri Alzheimer olduğunu bürokraside yayarak babasının şeyh olması için çırpınan bu müfsit böylece **Efendi Hazretleri** tarafından kezzaplıkla teşhîr edilmiş oldu.

Burada ayrıca **Efendi Hazretlerimiz**’in 2007 yılında hastânede “Ben yerime kimseyi bırakmadım.” şeklindeki buyruğunu “Zoraki söyletildiği” veyâhut “Bir şeyi hatırlamadığı için yanlış konuştu.” şeklinde yorumlayan İsmâîlağa çevrelerinin ne büyük sahtekâr oldukları ortaya çıkmış oldu.

Zîrâ **Efendi Hazretlerimiz**'in 2007'de buyurduğu bu sözlerden 3 sene sonra 2010'un sonunda görüntülü bir şekilde açıkça konuşmuş ve: “Beni kimse kandıramaz. Bu işler benim bilgim dâhilinde oluyor. Kimse yapmıyor bu işi, ben yapıyorum. **Cübbeli**'den de râzıyım.” diye yaptığı sesli ve görüntülü beyânı bütün yalancı, sahtekârları teşhir etmiş ve ileride tarîkatı bozacak olup şimdi meydana çıkan bu kişilerin **Efendi Hazretleri**'ne ne kadar düşman oldukları ve onun şân-ı şerefinin yayılmasını engellemek için ne gayretler gösterdikleri fakat **Efendi Hazretlerimiz**'in bütün bunları iptal ettiği ve tasarrufunun devâm ettiği husûsunda yeterli bir delil teşkil etmiştir.

**Mahmûd Efendi (Kuddise Sirruhû) Hazretlerimiz'in
Bu Husustaki Konuşması:**

“Benim bu işlerden haberim var. Ben emrediyorum, kimse yapmıyor bu işi. Âlimlerin toplanmasını ben istedim, benim emrimle geldiler biiznillâh.

Cübbeli Ahmet ve Muhammed Hoca; bunlardan râzıyım ben. Her şeyden haberim var. Beni kimse kandıramaz. Yeni Şafak gazetesinin yaptığı iftirâdır. Fitnelerden sakınelim.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



İşte ölü diri demeden herkese iftirâ edebilen ve şâhitlerin beyânı vechile; ahlâk zâfiyeti içerisinde olan böyle bir kimsenin şu anda İsmâîlağa heyetine yetkili olarak alınması, onun tertibi ile **Fikri**'nin şeyh seçilmesi ve bundan sonra şeyh seçilecekler hakkında onun planlarının konuşulmaya başlanması İsmâîlağa Vakfı'nın ve tarikat heyetinin ne kadar büyük (bir) sapıklık içerisinde olduğunu göstermek açısından yeterlidir.

**Cübbeli Ahmet Hoca Efendi Hazretleri
Hayattayken Abdullâh Kılıç'ı Bidat Ehliyle
Berâber Olmaması İçin Uyarmıştı**

Cübbeli Hoca'nın Bu Husustaki Konuşması:

“Büyük oyunlar oynanıyor, ‘İlımlı İslâm’ derken ılımlı İsmâîlağa’ya dahî götürmek isteyenler vardır, bunda şüphemiz yoktur. Yâni Ehl-i Sünnet hocalarımızın oğulları, en kıymetli büyüklerimizin oğulları, yakınları bir de bakıyorsun **Mustafa Karataş**’la yan yana resmi var.

Mustafa Karataş kim? Nüzûl-i **Mesîh**’i yâni **Îsâ** (*Aleyhisselâm*)ın ineceği hadîslerin tümünü inkâr eden biri! **Âlûsî** (*Rahimehul-lâh*) diyor ki: Nüzûl-i **Mesîh**’in münkirinin tekfirine icmâ vardır.” (*el-Âlûsî, Rûhu’l-me’ânî, 21/342*)

Nüzûl-i **Mesîh**’i inkâr ediyor, bu adamla oturuyorlar, kalkıyorlar, ediyorlar. Bu da bir görüştür (diyorlar).

Yâ sen bizim adamımızsın, büyüklerimizin oğlusun. Yavrum senin ne işin var bunların yanında yâ?! Ne işin var?!

Ben **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'ni tanımışım, onun yanında yaşamışım, kardeşim bana yutturamazsın.

Nüzûl-i **Mesîh** gibi mütevâtir bir konuyu inkâr eden, ondan sonra: 'Fâtih'teki bu cemâat kızlarına bile el öptürmezler, sapık bunlar sapık, kendi kızlarımı bunlardan zor kurtardım.' diyen adam bu adamlarla, bizim hoca kardeşlerimizin yan yana oturmaları, bunları alıp getirmeleri götürmeleri, bunlarla birlikte aynı teşkilatlarda üye isimlerinin geçmeleri, normal karşılıyor musunuz bunları?!

Efendi Hazretleri'nin yoluna yakışıyor mu bunlar?! **Efendi** böyle bir şeyleri duysa ne yapar(dı)?!

Maalesef büyük oyunlar oynanıyor, ılımlı İslâm derken ılımlı İsmâîlağa'ya dahî götürmek isteyenler vardır, bunda şüphemiz yoktur ama biraz boş verirsen, biraz uyursan böyle hafif hafif baktın, merkeze girdiler yâni bu kadar büyük tehlikedeyiz.

Her an tetikte olmamız lazım, **Efendi Hazretleri** öyle buyurdu: 'Dîn yıkılıyor burada, yaylaya gidecek zaman değil, keyif yapacak zaman değil, soğuk yer arayacak zaman değil, İslâm yıkmaya uğraşılıyor, biz burada nöbetteyiz.'

Yâni bak 'Nöbetteyiz.' dedi, hâlâ nöbette koca sultan, 95 yaşında hâlâ nöbette, böyle tetikte duruyor.

Onun için bu büyüklerimiz çok emek edip bu dîni sapasağlam getirdiler, din işinde müsâmaha olmaz kardeşim."

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Şeyh Adaylarından Olan İsmâîlağa
İmamı Sâlih Topçu'nun Vekîl Bile Olmadığı ve
25 Senelik Hocası Resul Hoca'nın Niçin: "Sâlih,
Efendi'yi Sevmez." Dediği**

**Cübbeli Ahmet Hoca Efendi Bu Husustaki
Şahitliğini Şöyle Beyân Ediyor:**

“**Efendi Hazretleri**, Sâlih'e vekillik vermedi, **Osman** (Gündoğdu) **Hoca** vefât etti, Of vekîli, eski **Efendi**'nin vekîli, ondan sonra Sâlih vekillik istedi (ama) **Efendi Hazretleri** vermedi.

Vermeyince efendim **Tahsin** (Ayaz) **Hoca Efendi** vardı, o da rahmetli oldu. **Tahsin** (Ayaz) **Hoca Efendi**'ye vekillik verdi, bu da vekillik alamadı. Bunun üzerine bu heyet gitti **Efendi**'ye rağmen Sâlih'e vekillik verdiler.

Ondan sonra **Resul Hoca** derdi ki (*Rahmetullâhi Aleyh*): ‘Bu **Sâlih**, **Efendi**'yi sevmez!’

Allâh Allâh! Biz de diyorduk yâni hocasıdır konuşur, 25 sene okutmuş. Biz şimdi arkadaşımız(dı sonuçta). ‘Nasıl diyecek bunu, nasıl dedi yâ?!’ (diye düşünürdük).

(Resul Hoca:) ‘Çünkü **Efendi** ona vekillik vermedi, o içinde bir şey sakladı.’ dedi.

‘Hakîkaten 20 aydır yaptıklarına bakarsak bir kere **Efendi**'nin tasarrufu devâm ediyor.’ diyor.

Şimdi diyor ki, burada ses kaydı da var. ‘**Fikri Hoca**'ya râbîta yapan kâmil olur, **Efendi**'ye râbîta yapan nâkıs olur.’ Bunu dedi işte, şimdiye kadar ben bunu söylemedim ama **Resul Hoca** dedi ki: ‘Bu **Efendi**'yi sevmez, lafı ağır bir laf, ben bu lafı nasıl diyeyim cemâate yâ?! Ama **Resul Hoca** öldü, kabrinde, o hak âlemde, biz fânî âlemde duruyoruz ama **Resul Hoca** bu görüşünde de haklı çıktı.’

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Muhammed Keskin Hoca Efendi Bu Husustaki Şâhitliğini Şöyle Beyân Ediyor:

Cübbeli Ahmet Hoca: “es-Selâmu aleyküm değerli **Muhammed Keskin Hocam! Efendi Hazretlerimiz**’in hizmetindeyken (şu konuda bildiğiniz bir şey var mı ki? Zîrâ) ‘**Sâlih Topçu Hoca**’ya **Efendi Hazretlerimiz**’in kendisi bizzât ders değiştirme yetkisi vermemiş.’ (diye) duyuyoruz, bunun mâhiyeti nedir? Açıklar mısınız? Bunun şâhitlerinden (olan) birisi olarak, bu konuda elbette ki söyleyecekleriniz vardır. Buyrun **Muhammed Keskin Hocam.**”

Muhammed Keskin Hoca: “Ve aleykümü’s-selâm ve rahmetullâhi ve berekâtühû. Evet bu hususta şunları söylemek isterim; **Sâlih Topçu Hoca** İsmâîlağa Câmii’nin imamı, biz Fâtih’teyken **Efendi Hazretlerimiz** (*Kuddise Sirruhû*)(nun) daha Çavuşbaşı’na intikâli hâsıl olmamıştı, meydana gelmemişti.

(İşte) orada hizmetteyken kendisinden tarîkat dersi hattâ 1. dersin değiştirilmesi için tarîkat-ı aliyye-i Nakşibendiyye derslerinden 1. dersin değiştirilmesi için **Efendi Hazretlerimiz**’den yetki istedi. (Zîrâ) gittikleri yerlerde kendisine soruyorlarmış, buna binâen **Efendi Hazretlerimiz**’e söyledi.

Efendi Hazretlerimiz (*Kuddise Sirruhû*) da istihâre yaptırdı, o zamanki eski istihâreci azledilmemişti, o dönemdeydi (yâni bu olay). İstihâre hayırsız çıktı ve kendisine bu hususta tarîkat dersi değiştirme yetkisi vermedi.

Şunu da belirtmek isterim ki **Efendi Hazretlerimiz**'in ilk Of vekillerinden rahmetullâhi aleyh **Osmân Hoca Efendi** vardı, onun vefâtından sonra **Efendi Hazretlerimiz**'in arzusu, isteği onun yerine vekîl olarak Of'ta **Tahsin Ayaz Hoca Efendi**'nin vekîl olmasıydı.

Efendi Hazretlerimiz'in vekillerinden(di o), bu tabî heyete iletili, o zamanki **Efendi Hazretleri**'nin yanında bulunan hizmetkârlardan birisi heyete ilettiğini söyledi ve heyet de Of'a (bunu) îlân etmeye gittiler.

(Ama gelin görün ki) vekîli **Efendi Hazretlerimiz**'in bu isteğinin karşı mukâbilinde yâni onun istediğini yerine getirmeyip **Sâlih Topçu Hoca**'yı tâyin ettiler.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



SÂLİH TOPÇU EVVELÂ “RÂBİTA EFENDİ HAZRETLERİ'NE DEVÂM EDECEK.” DEDİ, SONRA NASIL ÇEVİRDİ?

Sâlih Topçu evvelâ **Hasan Efendi**'nin beyânıyla hareket ederek râbitanın; **Efendi Hazretleri**'ne devâm edeceğini söylemiş-ken **Hasan Efendi**'nin vefâtından sonra **Efendi Hazretleri**'nin vefât ettiğini gerekçe göstererek **Fikri**'ye yapılması gerektiğini açıkladı. Hâlbuki **Efendi Hazretleri** 20 ay önce vefât etmişti, o zaman ona göre **Efendi Hazretleri**'ne 20 ay nasıl râbita yapılabildi?!

Sâlih Topçu'nun Râbitanın Efendi Hazretleri'ne Devâm Edeceği ile İlgili Konuşması:

“**Efendi Hazretlerimiz**'in âhirete hicretinden sonra bu husus zâten bütün kamuoyuna duyuruldu cenâzede, **Efendi Hazretlerimiz**'in oğlu ne söylediyse onlar hepsi ispatlı mesnetli sözlerdir söylendi, yalnız ortaya bir şey çıktı, nedir o? Peki râbita ne olacak? Yâ insan kime râbita yapar, silsilede şeyh olarak birisi varsa ona râbita yapılır fakat yine '**Risâle-i Kudsiye**'ye bakın:

*'Hususâ mürşid-i ukbâda olsa,
Kemâl ehli eğer bir şeyh bulunsa.*

*Âna câiz olur teslim olunsa,
Mürîd olur hemen kabûl olunsa.'*

diye devâm ediyor. İzâhında **Efendi Hazretleri** buyuruyor ki: 'Bir kimse şeyhi vefât ettikten sonra başka bir kâmil şeyh bulsa bu bağlanabilir, bağlanmayıp âhiretteki şeyhine râbita etmeye devâm da edebilir.'

Buradan okuyorum onu size sayfa 2. cild '**Risâle-i Kudsiyye Tercüme**'si 455. sayfa, buradan okuduk.

Yâni biz **Efendi Hazretlerimiz**'e râbıtaya efendim öyle büyümişüz, öyle bilmişiz kendimizi, heyet olarak toplandık ve şöyle bir karâra vardık, dedik ki: 'Şimdi burada bu hususta söz **Hasan Efendi Hocamız**'a geçmiştir, biz böyle bir teklifimizi ancak **Hasan Efendi**'ye arz ederiz, o 'Tamam.' derse o zaman tamam, ne derse o.

Kalktık dün öğle namazından sonra heyet olarak huzûruna gittik ve ona bu mesele bu şekilde arz edildi yâni 'Râbıta size mi yapılsın, yoksa **Efendi Hazretlerimiz**'e devâm mı olsun?' tarzında soru.

Bu (Hasan Efendi) epey durdu, bir ara gözünü bayağı kapattı sonra gözünü açtı ve dedi ki: 'Eskisi gibi olacak, eskisi gibi olacak.'

Sonra oğlu **Abdullâh Hoca** dedi ki: 'Baba yâni **Efendi Hazretleri**'ne râbıtaya devâm edilecek değil mi?!

(O zaman da) kafasını salladı. Dolayısıyla bunu da bu sosyal medya diyorlar orada yayınlandı bu şimdi, yâni **Efendi Hazretlerimiz**'e râbıtaya devâm etme husûsunda bize bu '**Risâle-i Kudsiyye**'den bir yol var mı var?

Eee **Hasan Efendi**'ye gittik, o da ne dedi? 'Eskisi gibi olacak.' dedi.

Dolayısıyla işte ders yapanlar, **Efendi Hazretlerimiz**'e râbıtaya devâm edecektir. Bu bu şekilde, bu da netleşmiş oldu."

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Sâlih Topçu'nun "İki Ölü, Bir Diri" Diyerek
Rasûlüllâh (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz'e ve Şâh-ı
Nakşibend (Kuddise Sirruhû) Efendimiz'e Yaptığı Hakâret**

**Allâh-u Te'âlâ, Kur'ân-ı Kerîm'de Allâh yolunda ölenler
hakkında:**

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتٌ
بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ﴾

**"Ayrıca siz Allâh(ın dînini yüceltme) yolunda öldürülen
(şehîd) kimseler için: '(Bunlar) ölüler(dir).' demeyin. Doğrusu,
(onlar) dirilerdir velâkin (yaşantıları cismânî olmadığından) siz
(onların hayatlarını hissetmek bir yana, vahye dayanmayan ye-
tersiz akıllarınızla, onların ne mânâda diri olduklarını bile) an-
layamazsınız."** (el-Bakara Sûresi:154) buyururken, diğer bir âyet-i
kerîmesinde:

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾

**"(Ey Müslüman!) Sakın ha sen Allâh'ın yolunda (Bedir ve
Uhud gibi muhârebelere katılıp oralarda) öldürülmüş olan kim-
seleri ölüler sanmayasın.**

**Bilakis (onlar gerçek mânâda) dirilerdir, (hem de) Rableri
nezdinde rızıklandırılmaktadırlar."** (Âl-i İmrân Sûresi:174) buyur-
muşken, bütün meşâyih: "Ruh bedenden çıktıktan sonra kının-
dan çıkan kılıç gibidir." (İbnü Kemâl, er-Risâle fî şerhi'l-ehâdisi'l-erba'in,
sh:41) buyurdıkları hâlde **Sâlih Topçu'nun tasavvuf münkiri
Vehhâbîlerin ağzıyla konuşarak Efendi Hazretleri'nin tasarru-
funu inkâr etmesi onu şeyh olmak bir yana mürîd dahî olamaya-
cağını ortaya koymaktadır.**

Sâlih Topçu Bu Hususta Şöyle demiştir:

“Râbîta husûsunda asıl olan nedir? Üç râbîtanın ikisi vefât etmiş olana yapılıyor, birisi hayatta olana yapılıyor. Şimdi bugün hayatta olarak **Hasan Efendi Hazretleri**’nden sonra **Fikri Efendi Hazretlerimiz**, şeyhimiz olarak dolayısıyla râbîta nasıl olacak belli, böyle olmalıdır.

Şimdi arkadaşlar, biz orada yâni tamam sıkıntı olmasın, şey olmasın diye gittik, bu işi böyle yaptık. Ne anladık, ne fark ettik? Hiçbir şey fark etmedi. Ne oldu? Cemâatin geldiği noktaya bakın. Şimdi şu anda biz diyoruz ki ‘Aynı eski yâni normal teâmül nasılsa öyle gitsin.’”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Sâlih Topçu, Mahmûd Efendi Hazretleri’nin Mezarına Ayakkabıyla Basacak Kadar İleri Gitti

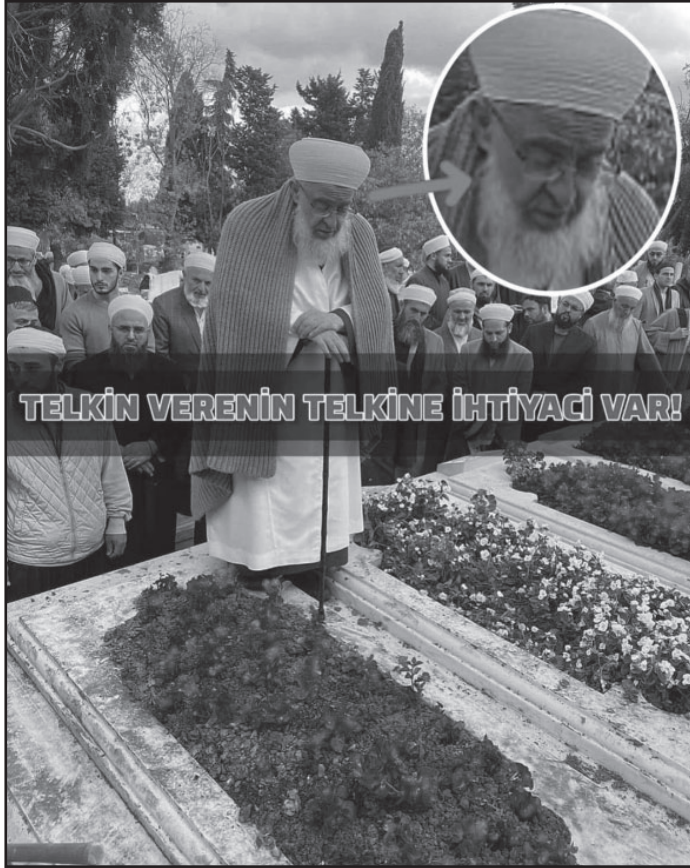
Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**’in mahdûmu **Abdullâh Ustaosmanoğlu Hoca Efendi** vefât ettiğinde **Efendi Hazretlerimiz**’in yanına defnedilme karârı alındı. O sırada cenâzenin kıldırılmasında ve tezkiye konuşmasında kendisine hiçbir görev verilmeyen **Sâlih Topçu**’ya da bir sus payı olarak mezarda telkîn verme vazîfesi verildi.

Hâlbuki telkîn yapacak insan ölüye daha yakın durması uygun düşeceği için **Efendi Hazretlerimiz**’in kabr-i şerîfinin altında durması uygun olacakken **Sâlih Topçu** kalkıp mezarın üstüne çıktı, haydi ona da ‘Olabilir’ desek de kabr-i şerîfın üstüne ayakkabıyla çıkması bütün ihvânın tepkisini çekti.

Zîrâ Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz Alî Hayder Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Babamız'**ın kabr-i şerîfine yaklaşırken bile:

﴿فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى﴾

“**Hemen iki na‘linini çıkar** (ki ayakların da bu mekânın bereketinden istifâde etsin). **Muhakkak ki sen, o mukaddes** (ve mübârek) **Tuvâ Vâdîsi'ndesin.**” (*Tâha Sûresi:12*) âyet-i kerîmesini okur ve “Evliyâullâhın kabr-i şerîfleri mukaddestir, ayakkabıyı çıkartmak lâzım.” buyururlardı.



Tasavvuftan ve edepden tamâmen mahrum olan **Sâlih Topçu** kalkıp her yerde gezdiği ayakkabıyla **Efendi Hazretlerimiz**'in kabr-i şerîfinin üstüne çıktı, bu da geldiğimiz noktayı anlamak bakımından çok önemli bir husustur. İşte bu adam **Abdullâh Kılıç**'ın şeyh yapmak istediği adaylardan biridir ve artık **Alî Hayder Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Babamız**'ın çokça tekrar ettiği:

*“Eyvâh ki garîb oldu şerîat-ı Muhammed,
Ki kaldı bu misilli ulemânın eline.”*

sözünün fehvâsınca “Âh vâh” çekmekten başka çâremiz kalmamıştır.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Mahmûd Efendi Hazretleri'mizin İsmâîlağa
Heyetinin Yanlışlarını Görerek Onların Yerine Kendi
Sözünü Dinleyen Bir Heyet Kurduğu ve Adını
“Şûrâ” Olarak Seçtiği Konuşması**

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz** evvelce tâyin ettiği İsmâîlağa heyetinin kendi sözünü dinlemediklerini, dışarda sarık sarma sözünü “Hükûmet ne der?!” diyerek reddettiklerini, kendisinin tâyin ettiği vekillerini azlettiklerini, **Sâlih Topçu** gibi vekillik vermediği kimselere vekillik verdiklerini görünce, daha bunun gibi birçok muhâlefetten dolayı on sene kadar İsmâîlağa'ya gitme tekliflerini reddetmiş ve bu heyeti feshetmek murâd etmiştir.

Bunun da en büyük delîli aşağıda okuyacağınız ve dilerseniz videosunu izleyerek **Efendi Hazretlerimiz**'in bizzât sesinden

duyacağınız üzere; görüşlerini ihvâna yorumsuz aktarmak üzere kurulmasına izin istenen heyetin tesisini tasdîk etmesi ve isminin “Şûrâ” olmasını bildirecek kadar net konuşmasıdır.

Eğer **Efendi Hazretlerimiz**'in İsmâîlağa heyetinden rızâsı söz konusu olsaydı ayrıyetten böyle bir heyetin kurulmasına müsâade eder miydi?!

İşte O Konuşmada Geçenler:

Cübbeli Ahmet Hoca: “Selâmün aleyküm efendim. **Cübbeli** (ben) efendim.”

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri:** “Ne haber?”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Elhamdülillâh efendim. Siz de iyisiniz efendim (inşâallâh). Hoca efendiler geldi. Biz size geçen gün sormuştuk. Bu ihtilaflar oluyor. Sizin buyurduklarınızı tam millete duyurmak için şâhitlik edecek bâzı hoca efendiler, size îtikâdı olan hoca efendiler şâhitlik edecek, îlân edecek sonra buyurduklarınızı.

Böyle bir hocalar heyeti kuralım müsâade ediyor musunuz? (Evvelce de) ‘Müsâade ediyorum.’ buyurmuştunuz. Biz de bu hoca efendilerden **Hüsâmettin Vanlıoğlu Hoca Efendi, Ahmet İslamoğlu Hoca Efendi, Âdem Hoca Efendi, Mustafa Ekinci Hoca Efendi, Alî Hayder Hoca Efendi, Ali Kara Hoca Efendi, Şefik Hoca Efendi, Muhammed Hoca Efendi**, bir de bu fakir böyle bir şey olduğu zaman siz önemli bir mesele buyurduğunuz zaman sizden duyduğumuzu değiştirmeden insanlara nakletmek üzere böyle bir Şûrâ Meclisi istişâre olarak kurduk. Şimdi sizi ziyârete geldik. Bu müsâadenizi onlar da bir duysunlar. Siz bize müsâade ettiniz.”

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** (başını sallayarak:) “Evet, evet.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Evet efendim. Bundan sonra önemli bir şey olursa, siz ne buyurursanız? İhtilâf çıkmasın diye biz sizden duyup îlân edeceğiz.”

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** (başını sallayarak:) “İnşâallâh inşâallâh.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Duâ buyurun da biz de hâtâ üzere olmayalım.”

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri:** “İnşâallâh inşâallâh.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Mevlâ bizi muhâfaza buyursun, size itikâta sâbit buyursun. Buna ilâve hocalardan katalım mı, yoksa şimdi bir de **Fâtih Kalender Hoca, Fâtih Kalender** fıkıhçı o da gelecek, 10 kişi oluyoruz, bu yeter mi efendim yoksa (başka ekleyelim mi)?”

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri:** “Olur, olur.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Tamam. Bir mühim mesele çıkarsa ‘Efendi böyle buyurdu, buyurmadı.’ (gibi) ihtilâf çıkmasın. Sizden duyalım, duyduğumuz neyse onu aktaralım inşâallâh himmet buyurun efendim.”

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri:** “İnşâallâh, inşâallâh.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Beni sözcü olarak seçtiler, yâni size soru sormam için. **Hüsâmettin Vanlı Hoca** da insanlara duyurmak üzere seçtik. Kabûl buyuruyor musunuz?”

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri:** “Evet.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Tamam. Sizi yormayalım efendim. Duâ buyurun, himmet buyurun. ‘Şûrâ Meclisi’ koyduk adını. Yoksa ‘İstişâre Meclisi’ mi koyalım? Ne buyurursunuz?”

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri:** “Şûrâ.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Peki efendim. Himmet buyurun, duâ buyurun. Çok selâmlar, duâlar isteyenler var. Bütün hoca efendiler, cemâatleri istemişler. Peki selâmun aleyküm.”

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri:** “Aleykümü’s-selâm.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Ahmet Yeter Hocanın, Heyetin Efendi Hazretlerimiz'in Yolunu Bozdukları Hakkındaki Konuşması:

“Biz **Efendi Hazretleri**’nin yolunu devâm ettiriyoruz yâ. Mürşid-i kâmil o. (Heyet) kendileri de anlatıyordu bunu, ne çabuk unuttular. ‘Kılıç kınından çıktıktan sonra nasıl daha çok iş görüyorsa bir şeyh efendi öldükten sonra öyle daha çok iş görür.’ (hükmü) **Efendi Hazretleri**’nin ‘*Risâle-i Kudsiyye*’sinden (alınmıştır).

Onlar da bize anlatıyorlardı bunu. Ne oldu birden? ‘**Efendi Hazretleri**’ne bağlı olan, râbıta yapan nâkıs kalır, eksik kalır, bir şey olmaz, kesilir.’ (demeye başladılar).

Bunlar **Efendi Hazretleri**’ne yapılacak hakâretler mi?!”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**İsmâîlağa Eski Vakıf Başkanı Mustafa Sultanoğlu'nun,
Mahmûd Efendi Hazretleri'nin Heyetin İşlerinden
Râzı Olmadığı Hakkındaki Şâhitliği**

Sultanoğlu: “Fakat siz de biliyorsunuz **Efendi** bâzı kararlardan râzı değildi.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Değildi tabî.”

Sultanoğlu: “Kesinlikle değildi yâni.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Tabî heyetin yaptıklarından.”

Sultanoğlu: “Tabî hepsinden râzı değildi.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Efendi Hazretlerimiz'e Yıllarca Hizmet Eden
Hasan Barçın Hoca Efendi'nin İsmâîlağa Heyetinin
ve Fikri Doğan'ın Efendi Hazretleri'ne
Yaptıkları Muhâlefetlere Dâir Şâhitliği**

“Kıymetli hocalarım! Bu olaylar yaşanırken bu fakir kardeşiniz de hânedeydi, maalesef bu olayların birçoğuna şâhitlik ediyordu en azından aşağıdaki o konuşmalara şâhitlikte bulunuyordu.

Baktılar **Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) vazgeçmiyor, illâ da **Selâhattin Efendi**'yi oraya imam tâyin etmek istiyor, heyet çâresiz olarak geldiler. **Efendi Hazretlerimiz**'e çıktılar, orada **Seyfettin** tam **Efendi Hazretlerimiz**'e 4 defâ -ben o zaman öyle saydım- 4 defâ sordu: ‘**Efendi Hazretleri** (imamların yer değişmesi sûretiyle) becâyış mi olsun, imtihana mı girsin?’ gibisinden ki onlar sınava girmesini istiyorlardı, imtihana girmesini.

Belki anladığım kadarıyla işte sınavı kazanamadı, müftülük vermedi (diye) mâni olma düşüncesindeydiler, çünkü imamlığa **Selâhattin Efendi**'nin gelmesini istemiyorlardı, sultânımız çok istiyordu diretiyordu.

(Seyfettin) 4 defâ sordu, her seferinde **Efendi Hazretlerimiz** de: 'Becâyîş' diyor, tekrar soruyorlar 'Becâyîş' diyor. **Efendi Hazretlerimiz**'den illâ 'Tamam sınava girsin.' sözünü almaya çalışıyorlardı, o zaman sinirlenmiştim, çok darlanmışım yâni sultânımızı niye böyle rahatsız ediyorlar (diye)!

Sonra **Efendi Hazretleri**'nin böyle dediğini **Fikri Doğan**'a ulaştırmışlar, o da: 'Ben becâyîş mecâyîş yapmam.' demiş. Sonra: 'Son iki ay namazları **Selâhattin Hoca** kıldırsın.' buyurmuş **Efendi Hazretleri**.

Bunun üzerine de o (Fikri): 'Son namazıma kadar ben kıldıracağım, mihrabı kimseye vermem.' demiş ve netîcede dediğini yaptı, öylece emekli oldu.

Selâhattin Hoca ise sınava girmek sûretiyle göreve başlayabildi yâni **Efendi Hazretlerimiz** (*Kuddise Sirruhû*)nun emri maalesef yerine getirilmedi.

Tabî bu onların ilk muhâlefeti değildi. Bu fakir kardeşiniz haftanın çoğu günleri orada bulunması sebebiyle birçok olaya da şahitlik etmiştir, özellikle heyet vekîl tâyinlerinde, vekîl azlinde, resim meselesinde, ondan sonra sarık meselesinde ve birçok meselelerde maalesef **Efendi Hazretlerimiz** (*Kuddise Sirruhû*)ya muhâlefet etmişlerdir, onun sözünü çiğnemişlerdir.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**İsmâîlağa Heyetini Yöneten Ahmet Ustaosmanoğlu ve
Seyfettin İnanç'ın Her Hafta Toplantı Yaptığı Akıl
Hocaları İsâ Takış'ın Efendi Hazretlerine Düşmanlığı**

Bu Konu Hakkında Cübbeli Ahmet Hoca'nın Şâhitliği:

“İsmâîlağa'da bir arkadaş var. Bu arkadaşın adı **İsâ Takış**. Eski Akfa'nın sâhiplerinden, **Mesut Yılmaz**'ın eski adamlarından.

Bu **Efendi Hazretleri**'nin hizmetinde bayâ bir zaman bulundu. Fakat mikser gibi karıştırır ortalığı, fîtn-e-fesat çıkarırdı. Ondan sonra ne olaylar, ne olaylar biz bunlardan gördük yaşadık. Bâzı şeylere şâhidim de yâni ispâtım olmadığı için iddiâlar var.

Ben bildiğim konulara giriyorum. **Efendi Hazretleri**'ne yine bu hususta bâzı şikâyetle bulunuldu, **Efendi Hazretleri** şu âyeti okudu. Hattâ yanına gelene dedi ki: ‘Bu **İsâ** benimle niye uğraşıyor?! Ben ona ne yaptım?! Niye benimle uğraşıyor bu **İsâ**?!’

Bunu **Efendi Hazretleri** dedi. Ondan sonra:

﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾

‘(O şehirde) **dokuz kişi vardı. Hep fesat çıkarıyorlardı. Hiç düzeltmek istemiyorlardı.**’ (en-Neml Sûresi:48)

Bu âyeti **Efendi Hazretlerimiz** iki kere-üç kere bu **İsâ** hakkında okudu. Ondan sonra bu adamın birkaç olayı var. Meselâ büyük olaylardan biri nedir? Bu Fâtih'teyken **Hacı Anne**'ye dedi ki: ‘Röportaj için **Efendi Hazretleri**'ne gazetecileri getireceğim.’ **Hacı Anne** sordu: ‘Hangi gazeteyi getireceksin?’

Dedi: ‘Milli Gazete’yi.’ O zaman Milli Gazete **Erbakan Hoca** dönemi idi, dolayısıyla doğru şeyler yazıyordu. Yâni şimdiki Milli Gazete eve ocağa sokulmaz.

Hacı Anne de onun için ‘Olur.’ demiş. Kadın tabî erkeklerin içine giremez, **Hacı Anne** öbür tarafta duruyor. Bu **Îsâ** ne yaptı? Zaman Gazetesi’ni getirdi ve **Efendi**’nin röportajı Zaman (Gazetesi’ndeki yazı)da çıktı, yâni önemli bir şey değil mi?!

Bu **Îsâ**’nın bir önerisi daha vardı. Çok büyük bir öneri. Dedi ki: ‘Bu kız kursları, erkek kursları Fâtih’te cam açamıyor, kapı açamıyor, zor durumdalar bilmem ne, ne yapalım? Bütün Fâtih’teki kursları Suriçi’nden çıkaralım.’

Dışarıda rahat bölgeler (var), ona bakarsan ne güzel bahçeli olacak, kızları kimse görmeyecek, hava alacaklar, bilmem ne zannedersin. Ama mesele nedir? Mesele Suriçi’ni medreselerden boşaltmaktır.

Bunu da teklif eden biri. Şimdi bunun İsmâîlağa’daki bâzı yöneticilerle irtibatları, şunları bunları gizli değil. Ama masa başından arka planı bunun yönettiğine dâir benim hakîkaten kanâatim vardır. Çünkü bu plancıdır, masa başıdır. Ama önde gözükmez, plan arkadan kurulur. Ondan sonra ‘Hocalar karar aldı.’ zannedersin. Ama nereden geldi o plan ona? Karısından, karısına öbürünün karısından, öbürünün karısından kocasına, onların hepsinin isimleri zarûret olduğu zaman vermek îcâb edecek. İnşâllâh zarûret olmaz. Herkes haddini bilir, yola gelir. Bu fitnelerden sakınır. Ondan sonra şimdi burada çok tehlikeli projeler var.

Adamlar buraya göz dikmişler. Fetö biliyorsunuz, çok rol oynadı ve dinler arası diyalog buna çalıştı. Ee şimdi burada medreseleri çıkaralım diye proje sunmak hele ki seneler evvel şu anda da bir Fetö’nün gücü kırılınca ee bunların planları bozulur ama Fetö’nün askeriye imamı **Hamdullâh Öztürk** YouTube videosunda ne diyor? ‘İsmâîlağa için tehlike geçmemiştir. İsmâîlağa’dakileri tebrik ediyorum. **Cübbeli**’yi uzaklaştırıyorlar. **Cübbeli**’yle uğraştıkları için.’

İsmi de veriyor kimin uğraştığının (yâni Ahmet Usta-osmanoğlu'nu kastederek): 'Biz onunla berâber çalıştık ama bu **Cübbeli**'den kurtulamadık.' diyor. Ama 'İsmâîlağa'yı uyarıyorum. Sizin için en büyük tehlike **Cübbeli** tehlikesidir.' diyor. Eğer Fetö bunu şu anda diyorsa ben doğru yoldayım. Tehlike benim. Gâvur için tehlikeyim. İsmâîlağa için tehlike değilim. **Mahmûd Efendi Hazretlerim** için tehlike değilim.

Ben Müslümanlar için tehlike değilim. Ben gâvurlar için tehlikeyim. Ben fitneciler için tehlikeyim. Ben müfsitler için tehlikeyim. İsmâîlağa'n önünde hazırlık (için) çok projeler var. Çok büyük fitne-fesatlar var. Bu cenâzede bu kalabalığı gördüler. Bunun hesâbını yaptılar. İş günü olmasaydı ne kadar olurdu?! Kadınlar gelseydi ne kadar olurdu?! Hesâbı sekiz, dokuz, on milyona ulaştırdılar.

Burada iştahları daha da kabardı dünyâ güçlerinin. Bunlar durur mu?! Türkiye'de Ehl-i Sünnet bu kapıyla muhâfaza ediliyor. İstanbul Fâtih Suriçi burada muhâfaza ediliyor. Ekümenik bu cemâatle durduruluyor. Eee ama burada büyük oyunlar dönüp yakın günlerde büyük çatlak patlaklar verecektir.

Ben sizi önceden uyarıyorum. Râbıta işini bozmaya çalışanlar, önümüzde yeni şeyhler çıkarıp milleti robot gibi onlara râbıta yaptıracak ve dinler arası diyaloga kadar, tarikatı bozmaya kadar, beş bin zikri bine indirmeye kadar, 'Şalvar cübbe şart değil.' diyene kadar. Ee **Hüsnü Kılıç** (örneği) orada (işte).

Bu işlerin önü alınmazsa, bu **Efendi Hazretleri**'nin 'Müfsit' dediği adamlar, 'Bunlar benimle ne uğraşiyor?!' dediği adamlar, hâlâ istişâre yapılan adam konumunda kalırlarsa, **Efendi Hazretleri**'nin 'Yaklaştırmayın, şeytan.' dediği adamlar merkezde cirit atarlarsa bereket kalmaz, feyiz kalmaz, rahmet, nur kalmaz, ihtilaf artar, düşmanların buraya iştahı kabarır ve 'Biz burayı bozarız.' diye ellerini ovuşturmaya başlarlar.

Ben **Allâh** için bu **Îsâ Takış** olayına da dikkat çekiyorum. Arka planda bu vardır birçok olayda. Bundan dolayıdır ki yetkilileri de uyarıyorum.

Bu kişinin İsmâîlağa üzerindeki etkisi nedir? İsmâîlağa yetkililerinin bununla irtibâtı nedir? (diye araştırırsınlar.) Bu adam yarın bir gün bu Suriçi projesine zarar vermeye kadar götürecek işlere imzâ attırabilir birilerini.

Allâh'a sığındık şerlerinden. **Allâh-u Te'âlâ, Efendi Hazretlerimiz'in** yolunu bozdurmasın.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**İsmâîlağa Eski Vakıf Başkanı Mustafa Sultanoğlu'nun,
Heyetin Akıl Babası Îsâ Takış'ın Mahmûd Efendi
Hazretleri'ne Düşmanlığı Hakkındaki Şâhitliği**

Mustafa Sultanoğlu: “Onlar **Efendi**'yi kullanarak şey yaptılar fakat **Efendi Hazretlerimiz** ona bilhassa **Îsâ**'ya karşı ben kendi kulaklarımla defâlarca (duydum), bana döndü, hattâ ‘Benimle ne uğraşıyor bu adam?!’ diye söyledi yâni.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “**Allâh Allâh Allâh!**”

Mustafa Sultanoğlu: “Yâni çok daha şeyler söyledi de çok büyük fitne çıkar. Yâni hocam şey olmazsa canıyla uğraştığını dahî söyledi.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “**Efendi Hazretleri** söyledi hee.”

Sultanoğlu: “Kendisinden duydum başkasından nakletmiyorum. **Efendi Hazretlerimiz** bizzât söyledi.”

Cübbeli Ahmet Hoca: “Evet, Allâh Allâh!”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Şefik Kocaman Hoca Efendi'nin Heyetin Akıl Babası
Îsâ Takış'ın Mahmûd Efendi Hazretleri'ne Düşmanlığı
Hakkında Efendi Hazretleri'nden Duyduğu Sözler**

Şefik Kocaman: “Hocam bire bir kendim sormuştum, sabah namazında **Efendi Hazretlerimiz** ile berâberdik. **Efendi Hazretlerimiz** çok dinçti böyle namazdan sonra. **Muhammed Hoca, Efendi Hazretleri**'nin sağında, ben solundaydım. **Muhammed Hoca, Efendi Hazretleri**'nin dinç hâlini görünce şimdi mâzî geldi aklına tabî iyileşmiş olduğu için ve ‘**Efendi Hazretleri! Îsâ ile Ebû Bekir** sizin iyileşmenizi istemiyorlardı.’ dedi.

Efendi Hazretlerimiz: ‘Evet.’ buyurdu. Ben de sol dizindeydim **Efendi Hazretleri**'nin sol dizinde, tam oradaydım. Dedim ki: ‘**Efendi Hazretleri** bunların yaptığı yâni **Îsâ ile Ebû Bekir**'in yaptığı:

﴿وَهُمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا﴾

‘**Üstelik o (münâfık ola)nlar (Rasûlüllâh (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem)e sûikast yapmak gibi) erişemedikleri bir şeye azmettiler.**’ (et-Tevbe Sûresi: 74) (âyet-i kerîmesin)e benziyor yâni sûikast **Efendi Hazretlerimiz.**’

Ona da ‘Evet.’ buyurdular. Bu **Îsâ İsmâîlağa**'daki para heyeti-ne alınınca **Efendi Hazretleri** telefon ettirdi.

Ahmet Hoca ile konuştu. **Ahmet Hoca**'nın kendisine söylüyor: 'Çabuk onu çıkarın oradan.' diye.

Ondan sonra da bildiğim kadarıyla hani ona söylemişti bunu. 'Ben **Îsâ**'ya kızıyorum, **Îsâ** da bana kızıyor. Onun hanımı da benim hanıma kızıyor.'

Efendi Hazretleri böyle buyurmuşlar(dı).''

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**Îsâ Takış'ın Mahmûd Efendi Hazretleri'ne
Düşmanlığı Hakkında 2014 Yılında Mârifet
Dergisi'nde Yayınlanan Yazı**

Mâlumunuz sevgili sultânımız **Efendi Hazretleri** (*Kuddise Sirruhû*) 17.11.2014 Pazartesi günü şeyhinin şeyhi olan **Hacı Alî Rızâ el-Bezzâz** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin kabr-i şerîfini ziyâret maksadıyla Bandırma'yı teşrif etmişlerdi.

Kendisini görmek için toplanan kalabalığı selâmladıktan sonra kabr-i şerîfi ziyâret etmiş, biraz istirahat ettikten sonra da İstanbul'a avdet etmişlerdi.

Bu sefer akabinde, evvelce **Efendi Hazretleri** ile yaptığımız her seferde olduğu gibi şu soruya muhâtap olduk: '**Efendi Hazretleri** her yere gidiyor da neden İsmâîl Efendi Câmîi'ne (ya da Fâtih-Çarşamba'ya) gelmiyor?'

(Bu soruyu soranlar çoğu zaman edebine uygun sormasalar da biz sâdeleştirek yazmaya çalıştık.)

Tarîkat terbiyesi görmüş kimseler için çok yersiz olan bu soruya şimdiye kadar, bu seviyede bir cevap vermekten sakındık. Fakat özellikle sosyal medyada pervâsızca serdedilen ifâdelerden sonra bir cevap vermek lâzım geldi.

Netîcede biz de Müslümandık ve bizim hukûkumuzun bu kadar pây-ı mal edilmesi doğru değildi. Fazla uzatmadan, birkaç madde ve birkaç soru ile anlatmaya çalışacağım. Tafsîlât arzu edenler derneğimize teşrif edebilirler.

Evet! **Efendi Hazretleri** (*Kuddise Sirruhû*) 1954'ten 2007 baharına kadar Fâtih-Çarşamba'da ikâmet ettiler. Daha önce bâzı rahatsızlıkları olmasıyla birlikte 2005 yılından îtibâren ve özellikle 2006 yılında rahatsızlıkları arttı. Öyle ki 2006 yılında birkaç yakın hizmetçisi hâriç hemen hemen hiç kimse kendisini ziyâret edememişti. Buna rağmen 'Niçin göremiyoruz? Neden göstermiyorlar?' gibi îtirazlar yapılmıyordu.

İlerleyen yaşı, rahatsızlıkları, şehrin karmaşası, hava kirliliği, ikâmet ettiği evin dar ve hizmetler için yetersiz olduğu göz önünde bulundurulduğunda; **Efendi Hazretlerimiz**'in sağlık hizmetlerinin daha iyi yürütülebilmesi, kendisinin ve ehl-i beytinin rahat edebilmesi ve misâfirlerin daha güzel ağırlanabilmesi için, geniş, ferah ve havası temiz bir ortama ihtiyaç vardı.

Bu ihtiyâcı karşılamak için **Efendi Hazretlerimiz**'in müsâadesiyle 2007 senesi baharında yapılan çalışmalar netîcesinde şu an ikâmet ettiği ve "Dîne Dâvet Binâsı" adını verdiği hâne-i saâdetlerine intikâl ettiler.

Hizmet ekibinin ve doktorlarının değiştirilmesinden sonra tedâvi için hastâneye gidilip kısa zamanda sıhhatinde büyük değişiklikler hâsıl olunca hem doktorların, hem de sultânımızın ifâdesiyle acı bir gerçek ortaya çıktı; eski hizmetçiler tarafından tedâvi ihmâl edilmişti!

Hastâne sürecinde **Efendi Hazretleri**'nin ayakta fotoğrafları medyada yer alınca bir gece vakti (tedâviyi yarıda kesmeye mâtuf) hastâne ve sultânımızın arabası kurşunlandı.

İsmâîlağa cenâhından kimse çıkıp da “Ne oluyor?” ya da “Nasıl yardımcı olabilirim?” diye sormadı.

Daha da üzücü olanı ise sultânımızın Çavuşbaşı sürecinde yaşananlar sebebiyle: “Yalnız bırakıldık.” buyurması idi.

Eski hizmet ekibi de boş durmuyor ve kendi açıklarını kapatmak için sultânımızın hâne halkına iftirâlar içeren kulis çalışmaları yapıyorlardı.

Hattâ **Efendi Hazretlerimiz** eski ekibin başı olan **Îsâ T.** hakkında “**Îsâ** benimle niye uğraşıyor?! Ben **Îsâ**'ya kızıyorum. Söyle ona ‘Hoca sana ne yaptı?’” buyurmuştu.

Üç buçuk aylık tedâvi merhalesi bitince Çavuşbaşı'na döndü (2008 senesi başında) ve ziyâretler başladı.

Başta **Efendi Hazretleri**'nin İsmâîlağa'dan ayrılmasına memnun olanlar, dîne dâvet binâsı câzibe merkezi olmaya ve kendi itibarları azalmaya başlayınca sultânın hâne halkına ve yeni hizmet ekibine İsmâîlağa'ya dönülmesi husûsunda baskı yapmaya başladılar.

Bu iş için de **Efendi Hazretleri**'nin yalancı ve iftirâcı olduğunu beyân ettiği Yeni Şafak Gazetesi'ni kullandılar. Hâlbuki doktorları, Çavuşbaşı'ndaki ikâmetgâhının sağlığı için çok daha uygun ve elzem olduğunu söylüyorlardı.

(Marifet Dergisi, Aralık 2014, sayı:27)

**İsmâîlağa Heyetinin Gençlik Hareketinin Başına
Koyduğu ve “İsmâîlağa Kuruluşu” Yazısını Yavuz
Selim Gençlik Sitesine Koydurduğu Abdülhalik
Ustaosmanoğlu’nun Mahmûd Efendi Hazretleri
Hakkındaki Haddi Aşan Beyanları**

**Abdülhalik Ustaosmanoğlu Mahmûd Efendi
Hazretlerimiz’in: “Râbîta Bana Devâm Edecek.”
Sözüne İtirâz Olarak Şöyle Demiştir:**

“Net olarak ifâde ediyorum ki bugün tarîkatta doğru olan en mâkul olan, **Fikri Efendi Hazretleri**’ne râbîta yapmaktır, kaldı ki çok net ifâde ediyorum haddimi de aşmadan ifâde etmek istiyorum.

Çünkü tarîkatın usûlü ve erkânı üzerinden bunu söylüyorum: “**Efendi Hazretlerimiz** deseydi dahi ‘Râbîta sâdece bana olacak.’ **Hasan Efendi** kendisine verilen makam nispetince ‘Râbîtalar bana döndürülecek.’ deme yetkisine sâhipti.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Gördüğünüz üzere bu edepsiz torun “Haddimi aşmadan ifâde etmek istiyorum.” dediyse de tarîkat cihetinden göğü yere indirecek kadar ağır bir söz söylemiştir.

Zîrâ böylece kendisinin tarîkat usûlünü **Mahmûd Efendi Hazretleri**’nden daha iyi bildiğini iddiâ etmiş olmakta ve **Hasan Efendi**’ye kendisinde bulunmayan ve duysa tüyleri diken diken olacak bir makam isnâdıyla iftirâ etmiş olmaktadır.

**Abdülhalik Ustaosmanoğlu, Mahmûd Efendi
Hazretlerimiz'in: “Ben Sizi Kabirden de Terbiye
Edeceğim.” Sözüünü Bakın Nasıl İnkâr Ediyor:**

“(Sen:) ‘Şeyh efendi kabirden bizi eğitiyor.’ dersen, o zaman ben de sana derim ki: ‘Şeyh efendiye ne hâcet?! **Peygamber Efendimiz** zâten kabirde yatanların en hayırlısıdır, direkt ona râbıtanı yap, direk onunla bağlantını kur. Başka hiçbir aracıyı ortaya koymaya gerek yok.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Bu uğursuzun kendi sesinden duyduğunuz üzere; kutbu'l-ektâb ve ğavsü'l-evtâd **Müceddid Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**'in müritlerini kabirden yetiştirme vasfını inkâr etmek aslında Vehhâbîlere mahsus bâtil bir inançtır, çünkü onlar **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)'in bile öldükten sonra işinin bittiğini savunan sapıklardır.

Nitekim geride **Alî Hayder Efendi Hazretleri**'nin **Mahmûd Efendi Hazretleri**'ni kabrinden iki sene nasıl okuttuğu ve **Mahmûd Efendi Hazretleri**'nin vefâtından sonra ihvanıyla nasıl ilgeleneyeceğine dâir vaatleri “**Mahmûd Efendi Hazretleri'nin Tasarrufunun Devâmı Hakkındaki Deliller**” başlığı altındaki bapta (sh:67-86) zikredilmiştir.

- İKİNCİ FASIL -

- İSMÂÎLAĞA HEYETİ GİBİ ŞEYHİNE
İTİRÂZ EDENLER FELÂH BULAMAZ -

Şeyh Zeynüddîn-i Hâfî (*Kuddise Sirruhû*) şöyle buyurdu: “Bilin ki mürîdin, kalbini şeyhine bağlaması mânevî kapıların açılmasında büyük bir esastır, hattâ temellerin temelidir. Dolayısıyla bizim de tecrübe ettiğimiz gibi kalbi şeyhe bağlamak, bütün meselelerin aslıdır.

Mürîdlerin, feyiz ve terakkîden (mânevî yükselişten) kesilmelerinin tek sebebi, teslîmiyet, kabûl ve doğru bir himmet (yöneliş azmı) ile kalplerini şeyhlerine bağlamamalarıdır.

Bu râbıtayı bozan en büyük sebep ise, kalben şeyhe yapılan îtirazdır.” (eş-Şa‘rânî, *el-Envâru’l-kudsiyye*, sh:364-365)

İmam-ı Rabbânî (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nin çok îtibâr ettiği “‘*Avârifü’l-me‘ârif*” isimli eserde **İmâm-ı Sühreverdi** (*Kuddise Sirruhû*) şöyle buyurmuştur: “İşte bir mürîd, şeyhinin hükmüne teslim olduktan sonra ona îtirâz etmemesi şarttır, hırka giymek (bir şeyhten ders almak üzere ona bîat etmek), mürîdin, kendi içinden şeyhinin bütün tasarrufları hakkındaki ithâmını (şüphelerini ve soru işaretlerini) gidermiş demektir.

«وَيَحْذَرُ الْإِعْتِرَاضَ عَلَى الشُّيُوخِ، فَإِنَّهُ السَّمُّ الْقَاتِلُ لِلْمُرِيدِينَ.»

‘Mürîd şeyhine îtirâz etmekten son derece sakınmalıdır, zîrâ böyle yapmak müridler için öldürücü bir zehirdir.’

(Kehf Sûresi’nin 65-82. ayetlerinde zikredildiği üzere) **Hızır** (*Aleyhisselâm*)dan sudûr eden (geminin tahtasını koparma ve bir çocuğu öldürme gibi) tasarrufları **Mûsâ** (*Aleyhisselâm*) bile reddetmiş ama sonra o işin doğru vechi kendisine açıklanınca hikmetini anlamıştır.

İşte mürîd de şeyhinin yapmış olduğu işlerden herhangi birinin hikmetini anlamadıysa şunu iyi bilmelidir ki o işin doğru îzâhı ve delîli şeyh efendinin nezdinde mevcuttur.” (es-Sühreverdi, ‘Avârîfû’l-me‘ârif, sh:111; İsmâ‘îl Hakkî el-Bursevî, Rûhu’l-beyân, 5/289; Muhammed Mâû’l-Ayneyn, Mübsûru’l-Müteşevvif, 1/300)

**Şeyhe Bîat Allâh-u Te‘âlâ’ya ve Rasûlüllâh
(Sallellâhu Aleyhi ve Sellem)e Bîat Olduğu Gibi
Şeyhe Muhâlefet de Allâh-u Te‘âlâ’ya Rasûlüllâh
(Sallellâhu Aleyhi ve Sellem)e Muhâlefettir**

Şeyh-i Ekber Muhyiddîn ibnü Arabî (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** buyurmuştur ki: “Bîat alanlar üçtür; rasûller, onlara vâris olan şeyhler ve sultanlar, bu üçünde de hakîkatte bîat edilen zât tektir ki, o da **Allâh-u Te‘âlâ**’dır. Bu üç sınıf ise kendilerine tâbi olanların **Allâh-u Te‘âlâ**’ya bîat ettiklerine dâir **Allâh-u Te‘âlâ**’nın şâhitleridir.

İşte bu üç zümrenin üzerine düşen bâzı şartlar vardır ki onların tümünü bir arada toplayan yegâne şart **Allâh-u Te‘âlâ**’nın emriyle kâim olmak (ve onları uygulamak)tır. Onlara bîat eden tâbilerin yapması gereken bâzı şartlar da vardır ki onları bir araya getiren tek şart ise emrolundukları şeylerde bu zatlara tâbi olmalarıdır.

Rasûllere ve şeyhlere gelince; onlar aslâ hiçbir günahı emretmezler, zîrâ rasûller gerçekten bu gibi şeylerden mâsumdurlar. Şeyhler ise mahfûz (korunmuş)durlar.

Sultanlara gelince, onlardan her kim meşâyîha tâbi olursa o da mahfuz olur, değilse mahzûl (yardımsız bırakılıp helâk) olur, bununla birlikte yine de hiçbir sultâna **Allâh-u Te‘âlâ**’ya mâsiyet husûsunda itâat edilemez.” (İbnü ‘Arabî, *Kitâbü’t-Tecelliyât, tecellî rakamı:106, sh:52 -Resâilü İbnü ‘Arabî zımında-, risâle rakamı:23; İsmâ‘îl ibnü Sevdakîn, Şerhu’t-Tecelliyâti’l-Îlâhiyye, sh:245; İsmâ‘îl Hakkî el-Bursevî, Rûhu’l-beyân, 9/21)*

İsmâîl Hakkı (*Rahimehullâh*)'ın, **Muhyiddîn ibnü Arabî** (*Rahimehullâh*)'a âit “*et-Tecelliyâtü'l-Îlâhiyye*” isimli eser üzerine şerh olarak **İsmâîl ibnü Sevdekîn** (*Rahimehullâh*)'ın kaleme aldığı “*Şerhu't-Tecelliyâtü'l-Îlâhiyye*” ismili şâh eserden nakli vechile:

«الْبَيْعَةُ لَازِمَةٌ إِلَى أَنْ يَلْقَى اللَّهَ تَعَالَى وَمَنْ نَكَثَ الْإِتِّبَاعَ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا لَا يُكَلِّمُهُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِ وَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ.»

“Bir mürîd **Allâh-u Te‘âlâ**’ya kavuşuncaya kadar bîatında sâbit olmalıdır. Her kim ittibâ‘ı (şeyhinin emirlerine uymayı) bozarsa cehennem ona yeter. **Allâh-u Te‘âlâ** onunla konuşmaz, ona rahmetiyle nazar etmez ve onun için çok acıklı bir azap vardır.” (İbnü ‘Arabî, *Kitâbü't-Tecelliyât*, *tecellî rakamı:106, sh:52 -Resâilü İbnü ‘Arabî zımında-*, *risâle rakamı:23*; **İsmâ‘îl ibnü Sevdekîn**, *Şerhu't-Tecelliyâtü'l-Îlâhiyye*, *sh:245*; **İsmâ‘îl Hakkî el-Bursevî**, *Rûhu'l-beyân*, 4/156)

Nitekim **Ebû Süleymân Dârânî** (*Kuddise Sirruhû*): “Bunlar onun âhirette başına gelecek şeylerdir.” buyurmuştur.

Dünyâda başına geleceklere gelince; **Ebû Yezîd el-Bistâmî** (*Kuddise Sirruhû*) kendisine muhâlefet eden bir mürîdi hakkında:

«دَعُوا مَنْ سَقَطَ مِنْ عَيْنِ اللَّهِ.»

“**Allâh**’ın nazarından düşen bu kişiyi terk edin.” (İbnü ‘Arabî, *Kitâbü't-Tecelliyât*, *tecellî rakamı:106, sh:52 -Resâilü İbnü ‘Arabî zımında-*, *risâle rakamı:23*; **İsmâ‘îl ibnü Sevdekîn**, *Şerhu't-Tecelliyâtü'l-Îlâhiyye*, *sh:245-246*; **İsmâ‘îl Hakkî el-Bursevî**, *Rûhu'l-beyân*, 4/156) buyurduktan sonra o kişi (cinsiyet değiştirerek kadınlasmış olan) muhanneslerle birlikte görülmüş daha sonra hırsızlık yapınca eli kesilmiştir. (İşte şeyhine muhâlefet eden de daha ölmeden böyle belalara düşecektir.)

Şeyhine bîati bozan bu kimselerle, bîatına vefâ gösteren **İmâm-ı Dârânî**’nin mürîdi gibi bahtiyarlar birbirinden ne kadar farklıdır.

Nitekim o, bir mürîdine:

«أَلْقِ نَفْسَكَ فِي النَّوْرِ فَأَلْقَى نَفْسَهُ فَعَادَ عَلَيْهِ بَرْدًا
وَسَلَامًا هَذَا نَتِيجَةُ الْوَفَاءِ.»

“(Sen:) ‘Kendini yanan tandırın içine at.’ buyurunca o mürîd hemen kendini ateşin içine atmış ve o anda ateş ona serinlik ve selâmete dönüşmüştür.” (İbnü ‘Arabî, *Kitabü’t-Teceliyyât, tecellî rakamı:106, sh:52 -Resâilü İbnü ‘Arabî zımında-, risâle rakamı:23; İbnü Kesîr, el-Bidâye, 10/348; İsmâ’îl ibnü Sevdekîn, Şerhu’t-Teceliyyâtî'l-Îlâhiyye, sh:246; el-Münâvî, el-Kevâkibü'd-dürriyye, 1/526; İsmâ’îl Hakkî el-Bursevî, Rûhu'l-beyân, 4/156; en-Nebhânî, Câmi'u kerâmâtî'l-evliyâ, 2/55)*

Nitekim **İbnü Asâkir** ve **İbnü Kesîr** (*Rahimehumellâh*)ın nakilleri vechile: “Meşâyihi ulularından **Ebû Süleymân ed-Dârânî** (*Kuddise Sirruhû*) insanlarla sohbet ederken yine meşâyihi en büyüklerinden sayılan **Ahmed ibnü Ebi'l-Havârî** yanına gelip âilesinin tandırı kızdırdıklarını ve (pişirmek için) onlara ne emredeceğini beklediklerini bildirince o, onun ne dediğine hiç îtibâr etmedi ve yine insanlarla konuşmaya devâm etti.

İkinci ve üçüncü kere kendisine bunu bildirince **Ebû Süleymân ed-Dârânî Hazretleri**: ‘Git! Sen onun içinde otur!’ buyurdu ve kendisi insanlarla konuşmaya devâm etti.

Ahmed ibnü Ebi'l-Havârî (*Kuddise Sirruhû*) da ateşle tutuşmuş tandıra girerek içinde oturdu ve o anda ateş ona serinlik ve selâmet oldu. Böylece orada oturmaya devâm ederken **İmâm-ı Dârânî** (*Kuddise Sirruhû*) sözlerini bitirince etrâfindakilere: ‘Kalkın! **Ahmed**’in yanına gidelim, onun benim emrime imtisâlen tandıra girip içinde oturduğunu düşünüyorum.’ buyurdu.

Böylece gittiler ve onu ateşin içinde oturur vaziyette buldular, böylece **Süleymân ed-Dârânî Hazretleri** onun elinden tutarak dışarı çıkarttı.” (İbnü Kesîr, *el-Bidâye, 10/348; ‘Abdurrahmân el-‘Imâdî, er-Ravzatü'r-rayyâ fî men düfîne bi Dâriyya, sh:79-80)*

İşte şeyhinin kapısında sebât edenler güzel âkıbetlere nâil olarak iki cihânda mesûd olurlar ama her kim de bîattan geri sin geri dönerse -me‘âzellâh- **Allâh-u Te‘âlâ** onu zelîl ve rûsvây eder. (İsmâ‘îl Hakkî el-Bursevî, *Rûhu'l-beyân*, 4/156; Muhammed Mâû'l-'ay-neyn, *Mübsiru'l-Müteşevvif*, 1/392)

Zamânında meşâyihın en büyüğü olan **Ebû Abdillâh ibnü Hafîf eş-Şîrâzî** (*Kuddise Sirruhû*) şöyle buyurmuştur: “Rüyamda **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)i gördüm, şöyle buyuruyordu:

«مَنْ عَرَفَ طَرِيقًا إِلَى اللَّهِ فَسَلَكَهُ ثُمَّ رَجَعَ عَنْهُ عَذَبَهُ اللَّهُ بِعَذَابٍ
لَمْ يُعَذِّبْ بِهِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ.»

“Her kim **Allâh**’a varan bir yolu bilip ona girer de sonra ondan dönerse, **Allah-u Te‘âlâ** ona, âlemlerden hiç kimseye yapmadığı azap ile azap eder.” (el-Kuşeyrî, *er-Risâle*, 2/569; Râğib el-İsfhânî, *Muhâzaratü'l-üdebâ*, 1/340; İsmâ‘îl Hakkî el-Bursevî, *Rûhu'l-beyân*, 2/439)

İsmâ‘îl Hakkî (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** bu makamda şöyle bir açıklama yapmıştır: “Bu kimsenin azâbının çok şiddetli olmasının sebebi şudur ki, o, girdiği yolun **Hakk Te‘âlâ**’ya ulaştıran hak bir tarîk olduğunu bildiği hâlde mânevî yoldaki imtihanlara dayanamadığından geri dönmüştür, tabî ki bilenle bilmeyen bir olmaz.” (İsmâ‘îl Hakkî el-Bursevî, *Rûhu'l-beyân*, 2/439)

Şimdi burada dikkat etmemiz gereken husus şudur ki; bir insan bir mürşide bağlanıp onunla bîatlaşmasa o kişi hakkında bu tehditler söz konusu olmaz ama her kim **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** gibi mürşid-i kâmile intisâb ederse mutlaka o kişiye ders alırken:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾

“(Habîbim!) **Şüphesiz o kimseler ki** (seninle sözleşmek üzere el tutuşarak) **bîatleşmektedirler**, (aslında) **onlar ancak Allâh ile bîatleşmektedirler**. (Zîrâ peygambere itâat sözü, ancak Allâh-u Te‘âlâ’ya itâat ve emirlerine uyma maksadıyla verilmektedir. Sen onlarla el ele tutuşurken) **Allâh’ın kuvveti** (ve yardımı) **onların ellerinin üzerindedir**.

(Çünkü seninle yapılan bir sözleşme, arada hiçbir fark bulunmaksızın Bi’z-Zât Allâh-u Te‘âlâ ile yapılan bir akit mesâbesindedir.)

Artık her kim (sana verdiği bu sözü) **bozarsa, işte o ancak kendi aleyhine bozmuş olur**. Ama her kim Allâh ile, kendisi üzerinde (antlaşarak) **ahitleşmiş olduğu o şeyi îfâ eder** (de Allâh’a verdiği sözü hakkıyla yerine getirir)se, **işte muhakkak ki O, ona** (hiçbir göz görmedik, hiçbir kulak işitmedik, hiçbir beşerin kalbinden dahî geçmedik) **çok büyük bir ecir** (ve mükâfât) **verecektir.”** (*el-Feth Sûresi:10*) âyet-i kerîmesi okunuyor ve o da bunu kabullenerek ders alıyor.

İşte bu tehditler bu sözleşmeyi bozanlar hakkında câridir. **İbnü Arabî** (*Kuddise Sirruhû*)nun bu beyanlarında geçen ağır azap tehditleri, **Allâh-u Te‘âlâ’nın**:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ
وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

“**O kimseler ki; Allâh’ın ahdini ve** (peygamberine ve varislerine itaat edeceklerine dâir Ona söz verirken yaptıkları) **yeminlerini** (riyâset ve rüşvet alma gibi dünyâlık) **az bir paha karşılığında değiştirmektedirler; işte onlar** (var ya); **gerçekten de kendileri için âhirette hiçbir nasip yoktur**.

Ve Allâh onlarla (kendilerini sevindirecek şekilde aslâ) konuşmayacaktır.

Kıyâmet gününde de onlara (rahmet nazarıyla) bakmayacaktır ve kendilerini (afv ederek günah kirlerinden) temizleyecektir Onlar için çok acı verici büyük bir azap da vardır.” (*Âl-i İmrân Sûresi: 77*) kavî-i şerîfinin tasdîkidir.

Zîrâ şeyhe verilen söz, **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)e, ona verilen söz de **Allâh-u Te‘âlâ**'ya verilen söz olduğu için bu sözleşmeyi bozanlar da mânevî olarak bu tehditlere çarpılırlar.

Artık bu saatten sonra şeyhi ona: “Ben yerime kimseyi bırakmadım.” der de o da sosyal medya aracılığıyla da olsa onun bu beyânını görüntülü ve sesli olarak müşâhade ettikten sonra bir mürîd birtakım uydurmalara kapılarak hayatları **Efendi Hazretleri**'ne muhâlefetle geçmiş **Abdullâh Kılıç, Ahmet Ustaosmanoğlu ve Mahmut Eren** gibi kişilerin tarîkatta çıkarttıkları bidatleri, yıllarca kendisine râbıta yaptığı mürşid-i kâmiline tercih ederse işte bu tehditler bu kimseler hakkında gerçekleşecektir.

“Rûhu'l-beyân” sâhibinin de işin fezlekesinde buyurduğu gibi:

«لَيْسَ مَنْ يَعْلَمُ كَمَنْ لَا يَعْلَمُ.»

“Bilen kimse bilmeyen gibi olmaz.” (*İsmâ‘îl Hakkî el-Bursevî, Rûhu'l-beyân, 2/439*)

**Fikri'yi Şeyh Îlân Edenler Ülü'l-Emr Olarak Teslim
Oldukları Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) Hazretleri'ne
Îtâatı Terk Ettiklerinde Ülü'l-Emre Îtâatı ve Bîatı
Bozdukları İçin Şerîata Göre Haram İşlemiştirler**

Cübbeli Ahmet Hoca Efendi'nin Bu Husustaki Konuşması:

“Mevzûları şahsileştirmeyelim, ümmet meselelerini, umûmî meseleleri konuşalım. Milleti fitneye düşürecek, cinlendircek, büyülendirecek, mâneviyâtını engelleyecek, **Efendi Hazretleri**'nin tâbîriyle ‘Nâkıs şeyh semm-i kâtil (öldürücü zehir)’ olduğuna göre avu yutturacak ise tabî bunları uyarıyoruz.

Adam kendini ‘Mir’âtullâh (Allâh’ın aynası)’ yerine koyup ‘Ben şeyhim.’ diye kabûl edip, ‘Râbıta bana yapılabilir.’ diye kabûl edip ‘Dünyâda **Allâh** ile insanların arasında en büyük mercî’ olarak kendini görme diye bir sıfatı kabullenmiş, oysa bu sana zorla yüklenmesi lâzım. Yoksa sen bunu nasıl iddiâ edersin?!

Onun bunun lafıyla, şıracıyla, bozacıyla, çorbacılarla şâhit getiriyorsunuz. Ha bu ayrı bir şey (bu gıybet sayılmaz.)

Tabî milleti uyaracağız. Ocakları mı batsın?! Dünyâ ocağı batsa, iflâs ettirse adamı iyi miydi?! Peki âhiret iflâsı dünyâdan daha zor değil mi?! Daha kötü değil mi?! Yarın âhirete çıkacak, ondan sonra

﴿وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾

‘Hiç hesâba katmadıkları şeyler Allâh-u Te‘âlâ tarafından karşılırlarına çıkacak.’ (ez-Zümer Sûresi:47) buyruluyor.

O zaman ne cevap verecekler?! **Efendi Hazretleri** çok okurdu bu âyeti.

Şu ibâreyi de çok okurdu:

عَمِلُوا أَعْمَالًا ظَنُّوْهَا حَسَنَاتٍ فَوَجَدُوهَا فِي كَفَّةِ السَّيِّئَاتِ

‘Birtakım ameller işlediler ki onları güzel şeyler sandılar,
Sonra (mahşere çıkınca) onları kötülükler kefesinde buldular.’

(Ebû Tâlib el-Mekkî, Kûtü'l-kulûb, 1/179; el-Gazâlî, İhyâü 'ulûmiddîn, 1/124)

Birtakım ameller yaptılar, onları (yaparken) ‘Hasenât yapıyoruz, güzel amel yapıyoruz. **‘Risâle-i Kudsiyye’**ye biz uyuyoruz, **‘Mektûbât’**a bakıyoruz, yok silsileyi devâm ettiriyoruz.’ (diyorlar) ama iftirâ ediyorsun. Tarîkatın sâhibi böyle bir şey demedi ve aksini söyledi. Şâhit var, sesi var, görüntüsü var.

Ha şimdi ‘Ben iyi niyetle yapıyorum.’ (derler.) Tamam ama ‘Âhirette günahların kefesinde bulacaklar.’ (buyruluyor). Bunun gibi nice böyle amellerimiz iyi niyet(le) yapılıyor. Fakat) ‘Cehen-neme giden yollar iyi niyet taşlarıyla döşenmiştir.’ diyorlar.

Böyle de bir tâbir var. Dolayısıyla bir defâ bir işin meşrû olup olmadığının kâideleri var. Ehl-i Sünnet îtikâdının kâideleri var. Dört mezheb fıkhnının kavâidi var. Tasavvufun kavâidi var, kâideleri var.

İmâm-ı Rabbânî (Kuddise Sirruhû):

«كَالْمَيِّتِ بَيْنَ يَدَيِ الْغَسَّالِ.»

‘Kâmil bir şeyhe ulaştıktan sonra bütün isteklerini ona teslim etmekten ve yıkayıcının elindeki ölü gibi mürşide teslîmiyyetten başka bir şey gerekmez.’ buyuruyor. (el-İmâmü’r-Rabbânî, el-Mektûbâtü’r-Rabbâniyye, cild:1, mektûb rakamı:61)

Sen mürşid-i kâmil olarak bağlandığın bir zâta muhâlefet ettirerek o kâidelerle amel edemezsin. Çünkü birinci kâide; mürşide teslîmiyet. Birinci kâideyi bozduktan sonra ondan sonra (her şey bozulur).

Düğmenin birincisini yanlış ilikleyince aşağı doğru mecbur yanlış ilikleyeceksin. Yâni bir defâ mürşid-i kâmil olarak intisâb ettiğin zâta ittibâ etme zorunluluğu var. **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)e ittibâ neyse mürşide ittibâ odur.

Onlar **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)in vârisleridir. Ha **Mahmud Efendi Hazretleri**'ne îtirâz etmiş, ha **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)e îtirâz etmiş.

Ama bu kim için? **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nden bîat almış, tarîkat dersi almış kişiler için. Ama genel halkta tabî ki herkesin sâdece **Allâh** ve **Rasûlü** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)e karşı mesûliyetleri var, şerîatın emirlerine yasaklarına (bağlı olmaları lâzım).

Ama özelde bir kişiye bîat edip söz verdiysen sonra ona muhâlefet edersen o hususta çok hadîs-i şerîfler var. Bakın **Ebû Hureyre** (*Radyallâhu Anh*)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ؛ رَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا فَإِنْ أَعْطَاهُ وَفَى لَهُ، وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ لَمْ يَفِ لَهُ...»

“Üç kimse vardır ki Allâh-u Te‘âlâ kıyâmet gününde onlarla konuşmayacaktır, onları (günahlarından) aklamayacaktır ve onlar için çok acı verici bir azap vardır; (onlardan biri) bir adamdır ki bir imama bîat etti sonra o ona (istediğini) verirse ona vefâlı davrandı, ona (istediğini) vermezse ona vefâ göstermedi.” (et-Tirmizî, *es-Sünen*, *es-Siyer*:34, rakam:1685, 3/416)

İşte İsmâîlağa heyeti imam olarak bîat ettikleri **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** kendilerine istediklerinin vermediği için ona muhâlefet ederek **Allâh-u Te‘âlâ**'nın mahşerde

kendilerini aklamayacağı büyük bir günaha düşmüşlerdir ki eğer bundan tevbe etmezlerse kıyâmet günü hâlleri bu hadîs-i şerîfte zikredildiği şekilde felâket olacaktır.

Mahmûd Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz:**

﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾

‘Ey îmân etmiş olan o (saîd) kimseler! Allâh’a itâat edin, o Rasûl’e ve siz(in gibi müminler)den olan (âlimler, kadılar ve idâreciler konumundaki) **ülü’l-emre de itâat edin.**’ (*en-Nisâ Sûresi:59*) âyet-i kerîmesini çok okurdu.

Burada ‘Ülü’l-emr’ tabî ki **Fâtih Sultan, Yavuz Sultan** gibi halîfeler, emîrû’l-müminînler, yöneticiler, hani Müslüman yöneticilerden bahsediliyor ama burada ‘Esas ulemâdır.’ buyurdu ve ‘Esas meşâyihdir.’ buyururdu.

‘**Rûhu’l-beyân Tefsîri**’nde Nisâ Sûresi’nin 83. âyet-i kerîmesinin tefsîrinde bu hususta ‘**Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)den sonra ülü’l-emre sorulması lâzımdır ki; sülûk (tarîkat) erbâbı için bunlar meşâyih-i vâsılûndur (Allâh-u Te‘âlâ’ya mânen ulaşmış olan zatlardır.)

«وَمَنْ كَانَ لَهُ شَيْخٌ كَامِلٌ فَهُوَ وَلِيُّ أَمْرِهِ.»

‘Her kimin kâmil bir şeyhi varsa onun ülü’l-emri odur.’ buyrulmuştur. (İsmâ‘îl Hakkî el-Bursevî, *Rûhu’l-beyân*, 2/246-247)

Tasavvufta **Allâh’a** itâat, **Rasûlü** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)e itâat, peşinde ülü’l-emre itâat (geçiyor). Sen ülü’l-emre itâatı bozdun. Dolayısıyla şimdi safkayı bozanlar, beyânı tersine çevirenler ve evliyâullâha iftirâ edenler ve onların dediklerinin tersini konuşanlar felan bunlara tabî reddiye yapılacak. Buralarda gıybet arama. Yâni benim bundan vicdânım rahat.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



“Burada kimse ‘Tarîkat işleri şerîat hükümlerine kıyâs edilemez.’ diyemez. Çünkü **Alî Hayder Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**: ‘Tarîkat dersi yapmak (mürşide söz verip bîat edenler için) iki rekât namaz gibi farzdır. Bir gün kaçırılırsa kazâsı lâzımdır, zîrâ bu, (evvelce kendisine vâcip olmayan şeyi adayaarak) nezir yapmak hükmündedir.’ buyurmuştur.

Bu demektir ki bir insanın Kurban Bayramı dışında kurban kesmesi vâcip değilken ‘Oğlum yolculuktan sağ-sâlim dönerse **Allâh-u Te‘âlâ** için bir kurban keseceğim.’ diyen kişinin çocuğu selâmetle döndüğünde kurban kesmesi vâcib olduğu gibi, bir hususta birine söz verenin de onu yerine getirmesi kendisi üzerine vâcib olur ki vâcib amel bakımından farzla eşittir. Dolayısıyla bir mürşitten tarîkat dersi alarak ona teslîm olmaya söz veren kişilerin ona muhâlefet ederek verdikleri sözü bozmaları adağını yerine getirmeme anlamı taşıdığı için fıkhen haramdır.”

Mürşide Teslîmiyete Örnek Olarak Mahmûd Efendi
(*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz Şeyhi Alî Hayder**
Efendi (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz'den**
Nasıl Korktuğunu Şöyle Anlatıyor:

“Ben **Efendi Babam**’dan o kadar korkarım ki! Onlar adamı yerden yere vururlar, onlara karşı hiç edepsizlik olmuyor.

Ondan izinsiz hiçbir şey yapmam. Ben ondan hepinizden fazla korkarım, hepinizin korkusu toplansa benim korkum daha çoktur.” (Mahmud Ustaosmanoğlu, *Sohbetler*, cild:3, 27 Ağustos Perşembe 1992 târîhli sohbet)

Hasbî Abdülkerîm hocamızın dediği gibi “Ben iki şeyh, bir mürîd gördüm.

İki şeyh; **Alî Hayder Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri** ve **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**. Bir mürîd; **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**.”

Dolayısıyla **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz** kendi şeyhine nasıl bağlı olup ondan ne kadar korkuyorsa bizim de **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’ne o kadar teslîmiyet gösterip şu anda onun vasiyetlerini bozmaktan o kadar korkmamız îcâb ederken bu İsmâîlağa Heyeti’nin yaptıkları onların **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**’in müritliği ile alâkaları kalmadığını açıkça göstermektedir.

**Ebû Yezîd el-Bistâmî’nin Mürîdinin Helâk
Olması Şerîata Muhâlefetten Değil, Şeyhine
Azıcık Muhâlefetten Sebep Oldu**

Hasen ed-Dâmiğânî (*Kuddise Sirruhû*) şöyle anlatmıştır: “**Şakîk-i Belhî** ve **Ebû Tûrâb en-Nahşebî** (*Kuddise Sirruhümâ*) bir kere **Ebû Yezîd el-Bistâmî** (*Kuddise Sirruhû*)ya ziyârete geldiler, o da onlara sofra takdim etti, o sırada bir genç **Ebû Yezîd el-Bistâmî**’ye hizmet ediyordu, o ikisi ona: ‘Ey genç bizimle berâber ye.’ dediler. O ise: ‘Ben oruçluyum.’ dedi.

Sonra **Ebû Tûrâb** (*Kuddise Sirruhû*) ona: ‘Bizimle berâber ye, sana bir aylık oruç sevâbı var.’ dedi, o yine yemedi.

Bunun üzerine **Şakîk** (*Kuddise Sirruhû*): ‘Ye, sana bir senelik oruç sevâbı var.’ dedi.

O genç yine geri durdu. O zaman **Ebû Yezîd** (*Kuddise Sirruhû*): ‘**Allâh-u Te‘âlâ**’nın nazarından düşmüş olan bu kişiyi terk edin.’ dedi ve bir sene sonra o genç hırsızlığa başladı ve eli kesildi.”

Şâh-ı Nakşibend (*Kuddise Sirruhû*)nun menâkıbını anlatan Salâhuddîn ibnü Mübârek el-Buhârî'nin “*Enîsü't-tâlibîn ve 'uddetü's-sâlikîn*” isimli eserinin tercemesi olan “*Makâmât-ı Nakşibendiyye*”de nakledilmiştir ki:

“**Hâce Alâü'l-Hak ve'd-Dîn** (Alâüddîn Attâr) (*Tayyebellâhu Türbetehû*) **Hazretleri** şöyle buyurdular:

‘Bir gün bir mürîd **Ulu Hâce** (Nakşibend) **Hazretleri**’ne pişmiş balık getirdi. Dervişlerin de hazır olduğu bu mecliste âbid ve zâhid bir genç vardı, tesâdüfen oruçlu idi.

Hâce Hazretleri ona: ‘Dostlara uy ve (sen de) ye.’ dediler. (O genç) **Hâce Hazretleri**’nin şerefli sözlerine muvâfakat etmedi. Tekrâr: ‘Bir Ramazân (gününün) orucunu(n sevâbını) sana bağışladım, ye.’ dediler. Yemedi.

Üçüncü kere: ‘Bütün Ramazân orucunu(n sevâbını) sana bağışladım, (sen de) ye.’ dedi. Yine icâbet eylemedi.

Hâce Hazretleri buyurdular ki: ‘Sultânü'l-ârifin **Ebû Yezîd-i Bistâmî** (*Kuddise Sirruhu'l-Azîz*) **Hazretleri**’ne dahî böyle bir durum vâki oldu (böyle bir durumla karşılaştı). Sözlerini kabûl etmeyen kimseyi nazarlarından terk etti de uzak kalanlardan oldu.’

Rivâyet edilir ki ‘Bir zaman sonra o genç âbid oruç ve namazın yüce mertebelerinden yüz çevirerek dünyânın boş ve değersiz mal ve mülküne tutuldu. Bu hususta edebi terk edip dervişlere muvâfakat etmeyerek evliyâullâhın sözlerine icâbet eylemediğinden onların şerefli sohbetlerinden mahrûm kaldı.’ (Süleymân ‘İzzî ibnü Halîl, *Makâmât-ı Nakşibendiyye*, sh:52)

İşte “**SİLSİLE-İ MEŞÂYİH ARASINDA BENİM YERİM ŞÂH-I NAKŞİBEND HAZRETLERİ'NE BENZER.**” buyuran **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**’e muhâlefet edenler artık bir an evvel tevbe edip onun râbitasına dönmezlerse iki cihanda bu büyüklerin şefâatlerine eremezler ve yüzlerine bakamazlar.

İşte bu kıssalardan anladığımız üzere; şeyhe muhâlefet illâ farzları terk etmek veyâ büyük günahlar işlemek sûretiyle olmaz, tasavvufta en mûteber eser olan **İmâm-ı Kuşeyrî** (*Kuddise Sirruhû*)nun **“Risâle”**sinde geçen bu kıssada görüldüğü üzere; burada meşâyih hazarâtı o gençten sâdece nâfile orucu açarak onlarla birlikte yemesini talep ettiler.

Nâfile orucu kaba kuşluğa kadar açmak câizdir, açana yeniden tutmak vâcib olur, hattâ “Misâfirin hâtırını yapmak için bozmak mekruh olmaz aksine müstehab olur.” (*Zekeriyyâ el-Ensârî, Esne'l-metâlib, 1/430*) kâidesine göre o sırada kaba kuşluk vakti olmadığı için, ona böyle bir teklif sundular.

Fakat o genç onlara muhâlefet edince **Ebû Yezîd el-Bistâmî** (*Kuddise Sirruhû*) böyle bir kelâm buyurdu ve peşisıra o genç helâk oldu, hattâ yukarıda zikredilen rivâyetlere göre muhannes (eşcinsel)lerle dolaşmaya başladı.

Bu kadarcık bir muhâlefet bile **Allâh-u Te‘âlâ**'nın nazarından düşmeye sebebiyet veriyorsa ya **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz** gibi bir müceddid şeyhe, mürşid-i kâmile en önemli konularda yaptığı vasiyetlerinde muhâlefet ve îtirâz edip onun tarîkatını bozanların başına neler geleceği iyi düşünülmelidir.

Kimse burada meşâyih hazarâtının şerîata muhâlif bir şey istediğini zannetmesin, zîrâ misâfire hürmeten nâfile orucu açmanın mekruh olmadığı aksine çok sevap olduğu hadîs-i şerîflerde bidirilmiştir. Nitekim **Ebû Saîd** (*Radiyallâhu Anh*) şöyle anlatmıştır:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «صَنَعَ رَجُلٌ طَعَامًا وَدَعَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابَهُ فَقَالَ رَجُلٌ: «إِنِّي صَائِمٌ»، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَخُوكَ صَنَعَ طَعَامًا وَدَعَاكَ أَفْطِرَ وَاقْضِ يَوْمًا مَكَانَهُ.»

“Bir adam bir yemek yaparak **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)i ve sahâbesini çağırdı, o sırada bir adam ‘Ben oruçluyum.’ dedi.

Bunun üzerine **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*): ‘**Kardeşin bir yemek yapmış ve seni çağırmış. Orucunu aç ve onun yerine bir gün kazâ et.**’ buyurdu.” (el-Beyhakî, *es-Sünenü'l-kübrâ*, rakam:14537, 7/430; ed-Dârekutnî, *es-Sünen*, rakam:2241, 3/140; Ebû Dâvûd et-Tayîlesî, *el-Müsned*, rakam:2317, 3/655)

İbnü Abbâs (*Radiyallâhu Anhümâ*) bu hususta şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: «مَنْ أَفْطَرَ لِسُرُورِ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ صَوْمَ أَلْفِي يَوْمٍ؛ أَلْفَ يَوْمٍ لِفِطْرِهِ وَأَلْفَ يَوْمٍ لِقَضَائِهِ.»

“Her kim Müslüman kardeşini sevindirmek için orucunu açarsa **Allâh-u Te‘âlâ** ona iki bin gün oruç tutmuş sevâbı yazar. Bin gün (sevâbı) orucunu açtığı için, bin gün de (yerine başka bir gün oruç tutarak) onu kazâ ettiği için.” (‘Ömer en-Neseffî, *Kitâbü'l-Yevâkîf fî'l-mevâkîf*, Özbekistan Devlet Halk Kütüphanesi, Şark El Yazmaları, rakam:3176, verak:200a)

İsmâîlağa Heyeti Niçin Felâh Bulamaz!

Geride zikredilen bunca delilde görüldüğü üzere şu anda İsmâîlağa'yı yöneten ve “Büyük heyet” diye anılan kadronun hiçbirisi **Efendi Hazretleri**'ne muhâlefetten geri durmamıştır. Bu yüzden kendilerinin evvelce şeyh olarak kabûl edip sonra îtirâz ettikleri zât ile aralarındaki nisbet kesilmiş olduğu için artık bunların tevbe etmedikleri sürece iki cihanda felâh bulacaklarını kimse söyleyemez.

Nitekim **İmâm-ı Rabbânî Hazretleri**'nin çok değer verdiği ve sürekli eserlerinden nakiller yaptığı **İbnü Hacer el-Heytemî** (*Rahimehullâh*) bu konuda şunları söylemiştir:

“Her kim meşâyihâ îtirâz kapısını açar da onların hâllerini ve işlerini karıştırırsa ve araştırırsa şüphesiz ki bu onun mahrum olduğunun, âkıbetinin kötü olacağının ve aslâ felâh bulamayacağının alâmetidir.-

Bundan dolayı meşâyih hazarâtı:

«مَنْ قَالَ لِشَيْخِهِ: «لِمَ؟!»، لَمْ يَفْلَحْ أَبَدًا؛
أَيُّ لِمَ لِمَ فِي السُّلُوكِ وَالتَّزْيِيَةِ.»

‘Her kim şeyhine yâni sülûk ve terbiye (tarîkatta yetişme) husûsundaki şeyhine ‘Niçin (böyle yaptı)?!’ derse ebedî felâh bulmaz.’ demişlerdir.

(İbnü Hacer el-Heytemî, *Fetâve'l- hadîsiyye, suâl rakamı:44, sh:142; İbnü ‘Âbidîn, Sellü 'l-husâmi 'l-Hindî, sh:53-54)*

Zîrâ tasavvufta yerleşmiş olan kâideye göre:

«إِنَّ شَأْنَ السَّالِكِ أَنْ يَكُونَ بَيْنَ يَدَيْ الشَّيْخِ كَالْمَيِّتِ بَيْنَ يَدَيْ الْغَسَّالِ.»

‘Şüphesiz sâlik (ve mürîd)in şânı (ve ona gereken şart); şeyhinin önünde, yıkayıcının elindeki ölü gibi olmalıdır.” (el-İmâmü’r-Rabbânî, *el-Mektûbât, cild:1, mektûb rakamı:61)*

(İbnü Hacer el-Heytemî, *Fetâve'l-hadîsiyye, suâl rakamı:44, sh:142; İbnü ‘Âbidîn, Sellü 'l-husâmi 'l-Hindî, sh:53-54)*

“Hattâ bir mürîdin ilimleri veyâ âdetleri yâhut amelleri olsa bile onlardan yüz çevirmeli ve onlara îtibâr etmemelidir, zîrâ Allâh-u Te‘âlâ’ya vâsıl olan bir zâtın elinde sülûk yapmayı murâd eden kişi ona itâati ve onun emir ve yasaklarının altına girmeyi kendine ilzâm (ve mecbur) etmelidir.”

(İbnü Hacer el-Heytemî el-Mekkî, *Fetâve'l-hadîsiyye, suâl rakamı:44, sh:142; Muhammed Emîn İbnü ‘Âbidîn, Sellü 'l-husâmi 'l-Hindî li-nüsrati’ş-Şeyh Hâlid en-Nakşibendî, sh:53-54)*

- ÜÇÜNCÜ FASIL -

- HASAN EFENDİ'NİN BAŞINDA BULUNDUĞU
HEYET HANGİ ŞARTLARI İHLÂL EDİNCE
EFENDİ HAZRETLERİ HASAN EFENDİ'NİN
BAŞVEKİLLİĞİNİ NESH ETTİ? -

Şimdi özetle; **Efendi Hazretlerimiz** (*Kuddise Sirruhû*) Medîne-i Münnevver'e'den döndüğünde **Hasan Efendi**'yi önüne oturtarak yazdırdığı arzuhâlde: “Biz Medîne'den dönelim **Hasan Efendi**'yi ve **Mustafa Efendi**'yi tertip üzere vekiller olarak Türkiye'ye îlân edelim.” buyurdu diye yazdırdı ve kendisinden sonra bu iki hoca efendinin sırasıyla vekillerin emîri olacağı anlaşıldı.

Ama daha sonra 2007'de hastânede kendisine sorulan suâllerde, **Hasan Efendi**'nin başvekîl dahî olmadığını beyân etti. Peki işte tam burada insanların aklına: “**Efendi Hazretleri** verdiği sözü bozdu.” şeklinde bir şüphe takılabilir.

Ancak konu incelendiğinde **Efendi Hazretlerimiz**'in: “Ben kimseye söz vermedim.” sözünden de anlaşıldığı üzere burada bir söz vâki olmadığı, vâki olsa da şartlı vâki olduğu ve bu şartın **Hasan Efendi** ve başında bulunduğu heyet tarafından ihlâl edildiği beşinci bapta zikredilen delillerle ispât edilmiştir. İşte bundan dolayı; 2004'te yazdırılan bu yazının akabinde gelişen olaylar **Hasan Efendi**'nin başvekilliğinin de buna göre iptâline sebebiyet vermiştir.

Zîrâ birileri **Efendi Hazretleri**'nin sağlığında **Hasan Efendi**'ye râbîta yapmaya kalkmış özellikle **Mahmut Eren**, şâhitlerin de beyânı vechile, Kuzuluk'taki 2007'deki toplantıda “**Hasan Efendi** şeyh midir, değil midir, şu anda râbîta yapılır mı, yapılmaz mı, bana göre yapılabilir.” şeklinde beyanlarda bulunmuş ve İsmâîlağa merkez de bu işlere sessiz kalmıştır.

Ayrıca **Hasan Efendi**'nin oğlu **Hüsnü Kılıç** “Çarşaf şart değil. ‘Şalvar-cübbe giy.’ diyen câhiller var.” şeklinde Aktü-el Dergisi’ne Ağustos 2005’de röportaj verdiğinde bu durum **Efendi Hazretleri**’ne arz edilince mübârek çok gazaplanmış ve **Hüsnü**’yü savunan oğlu **Ahmet Hoca** hakkında: “Benim öyle mahdûmum yok.” buyurmuş ve “Efendim **Hasan Efendi**’yi Trabzon’dan çağıralım, gelsin bu işi düzeltsin.” diyenlere: “**Hasan Efendi** gevşek adam, o bir şey beceremez, çarşafın aleyhi-ne konuşarak oğlu dîni yıkmış, kendisi Of’a gitmiş, çağırmayın gelmesin. Hani nerede o?! Bu kadar iş olurken nerede?! Mâdem yok, çağırmayın gelmesin.” demiştir.

Yine bir keresinde **Efendi Hazretlerimiz** (*Kuddise Sirruhû*): “**Hasan Efendi** kimseye emr-i bi’l-ma’rûf yapmaz.” buyurmuştur.

İşte böylece **Hasan Efendi**’nin İsmâîlağa’da gelişen şerîat-sızlıkları ve tarîkata muhâlefetleri durduramayacağını gören **Efendi Hazretlerimiz** (*Kaddesallâhu Sirrahû*) başvekillik hakkında verdiği sözleri iptâl etmiş ve herkesi umûmî vekillîğe salmıştır.

Nitekim İsmâîlağa Vakfı başkanı **Mustafa Sultanoğlu** 2007’deki hastâne beyânı sonrasında **Efendi Hazretlerimiz**’e: “**Hasan Efendi**’yi şeyh bıraktınız mı?” diye sorduğunda **Efendi Hazretlerimiz**: “Yok.” buyurmuş, bu sefer: “Halîfe bıraktınız mı?” deyince yine “Yok.” buyurmuş, sonra “Başvekîl bıraktınız mı?” deyince yine “Yok.” buyurmuştur.

Dolayısıyla **Efendi Hazretleri** bütün sözlerini **Allâh-u Te‘âlâ**’nın ilhâmı üzere, hak üzere söylemiştir. Bâzı şartlarla da bunu kayıtlamıştır.

Bu şartları ihlâl edenlere evvelce verdiği bâzı mansıb ve makamları geri alma hakkına sâhiptir ve bâzılarından da almıştır.

Burada söz bozan **Efendi Hazretlerimiz** olmamıştır. Karşı taraflar şartları ihlâl ettiği için **Efendi Hazretlerimiz** onlara verdiği vazîfeyi alarak her zaman hak üzere isâbet etmiştir.

Efendi Hazretleri Hastânede Hasan Efendi'yi Başvekillikten de Azlettiği Hâlde 20 Ay Boyunca Cübbeli Hoca ve Şûrânın Hocaları Buna Niye İtirâz Etmedi?

Bu suâl çokça sorulmakta olup cevâbı ise çok basittir. Şöyle ki **Efendi Hazretlerimiz**'in cenâzesinde oğlu **Ahmet Hoca**: “Babam cemâatin başına temsilci olarak **Hasan Efendi**'yi bıraktı.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



şeklinde îlân yapınca bu konuşmada **Hasan Efendi**'ye şeyhlik ve halîfelik nispet edilmeyip sâdece temsilcilik anlamı taşıdığından ve daha sonra **Hasan Efendi**'nin: “Şeyh de yok, şeyhlik de yok, her şey eskisi gibi devâm edecek ve bana râbîta yapılmayacak.” şeklinde beyanları bulunduğundan hiçbir hoca efendi bu konuda **Hasan Efendi**'nin başvekilliğine îtirâz etmemiştir.

Zîrâ **Efendi Hazretlerimiz**'in: “Benden sonra başvekîli cemâat seçer.” sözü bulunduğu için cenâzede yapılan îlâna da kimse îtirâz etmediği için bu hususta ihvânın, hocalarının ve avâmının ittifâkı hâsıl olmuş demektir.

Nitekim **Hasan Efendi**'nin kıdemi, **Alî Hayder Efendi** (*Kud-dise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin ihvânı olması, hâfızlığı, âlimliği ve takvâsı gibi birtakım vasıfları öne çıktığından, kendisi de şeyhlik iddiâsı yapmayıp, kendisine râbîta yaptırmadığından dolayı onun başvekilliğine îtirâza kimse lüzum görmemiştir.

Ve böylece yine **Efendi Hazretlerimiz'in**: “Benden sonra başvekîli cemâat seçer.” sözü yerini bulmuş olmaktadır.

Çünkü îtirâz etmemek kabûl anlamına geleceğinden burada bir sorun oluşmamıştır. Ancak **Hasan Efendi'nin** kendisinden sonraki başvekîli seçme hakkı olmadığı hâlde **Hasan Efendi'ye** iftirâ edilerek sözlü veyâ görüntülü hiçbir beyânı bulunmadığı hâlde iki oğlu, bir dâmâdının tertibiyle kendisinden sonra hem de râbıtalı şeyh olarak **Fikri Doğan'ı** bıraktığını iddiâ etmeleri bardağı taşıran son damla olmuştur ve o saatten sonra artık şûrânın hocaları başta olmak üzere ihvânın yüzde doksan beşi İsmâîlağa'yı terk etmiş, İsmâîlağa heyeti ile ilişkilerini kesmiş ve **Fikri Doğan'ın** sahte şeyh olduğunu dünyâya duyurmak zorunda maalesef kalmışlardır.

**“İsmâîlağa Cemâati” Tâbirini Mahmûd Efendi
Hazretleri'nin Müritleri Hakkında Kullanmak Hem
Vâkıa Bakımından Hem de Tarîkat
Açısından Büyük Bir Yanlıştır**

Bu hususta 2014 yılında şeyhimiz **Mahmûd Efendi Hazretleri'nin** muvâfakat ve tasdîki ile neşredilen Marifet Dergisi'nin 27. sayısında geçen yazıyı sizlerle paylaşıyoruz.

Bizler “İsmâîlağa Cemâati” nisbetini, ifâdesini uygun bulmuyoruz. **Şeyhulislâm İsmâîl Efendi** (*Rahimehullâh*) büyük hizmetler etmiş ve arkasında eserler bırakarak (âhirete) gitmiştir.

Allâh-u Te‘âlâ kendisinden râzı olsun. Ama bizi, o irşâd etmedi. İsmâîlağa Câmî-i Şerîfi'nin taş duvarları da irşâd etmedi. Bizi ve bizim gibi milyonları en zor şartlarda iğne ile kuyu kazar gibi çalışarak **Mahmûd Efendi Hazretleri** (*Kuddise Sirruhû*) irşâd etti. Bize yakışan ise kendimizi mürşidimize nisbet etmemiz ve onun isminin yayılmasına çalışmamızdır. Bizler “İsmâîlağa Cemâati” değil, “**Mahmûd Efendi Hazretleri'nin** cemâatiyiz.”

Mevlâ Teâlâ Hazretleri cümlemizi sevgili mürşidimizin mehabbetinde cemetsin. Huzur ve ğaybetindeki âdâb ile müeddeb eylesin. Her türlü tefrikadan, fitnelerden muhâfaza eylesin.

Kalbimizde hiçbir Müslüman'a karşı kin, buğz, adavet, nefret ve hased bırakmasın. Bu mukaddes yolda istikâmetler ihsân eylesin. Cümlemizi sultânımızdan ve onun yolundan dünyâda ve âhirette ayırmasın. Âmîn!

(Mârifet Dergisi, Aralık 2014, sayı:27)

İSMÂİLAĞA'YA BAĞLI MEDRESELERE NİÇİN TALEBE VERİLMEZ?

Cübbeli Ahmet Hoca Efendi'nin Bu Husustaki Konuşması:

Ne oldu burada? Yâ ne olmadı (ki)?! **Mahmut Eren**'in, İsmâîlağa'nın sitesinde bir yazı var, yazının resmini koydum siteden, sonra çektiler, çekmeleri lâzım, ne yazdı oraya adam: “Amerika'nın göbeğinde de olsa, işte 12 Eylül olayları gibi İslâm'ı kötü şey yapan Işid gibi şeylerden duyduğu için İslâm'ı kötü tanımış olsa ve öyle de ölse cehenneme girmeyecek ve bütün imamların ittifâkı ile.” diye yazdılar.

Kim yazdı bunu? **Yâkup** (Hocaoğlu) diye birisi. Nerede hoca bu? **Mahmut Eren**'in kursunda.

İsmâîlağa'daki bütün heyetteki hocalar varken ki **Hasan Efendi** sağ iken 2 sene bu yazı orada durdu. Bu kimin görüşü? Bu hiçbir Müslüman imamın görüşü değil.

Mâturîdî de hiç değil. Çünkü Mâturîdî tamâmen fetret devrindekine bile “**Allâh**'ı bilmesi bulması lâzım.” diye ağır şart getiriyor.

Eş'arî'de şart daha yumuşak; “Fetret devri ise, kitap duymamışsa” felan diyor. Şimdi fetret diye bir şey var mı? Yok.

Çünkü şu anda dünyâda ben 15-20 sene evvel haberlerde gördüm dünyâ ile hiçbir irtibâtı olmayan ilkel bir kavim rastlandı, bulundu. Bu şimdi fetret ehline kıyâs edilebilir mi? Edilebilir.

“Amerika’nın göbeğinde” dedikten sonra her türlü ulaşım imkânı olan bir yerde, şu anda her şeyi inceleyecek bir ortam var. Adamın biri birini kesmiş, o da sakallıymış.

“Vay bu Müslümanlar hep böyle teröristmiş.” diye (düşünerek) o da İslâm’ı felan incelememiş, İslâm kötü gösterilmiş. Adam her şeyi, dünyâyı karıştırıyor (ama) onu incelemediği için gâvur olarak ölmüş, cehenneme girmeyecek.” (diye İsmâîlağa’nın sitesinde yazdılar.)

Bu ne Eş‘arî’de var, ne Mâturîdî’de var. Böyle bir şey mi var yâ?! İki sene bu (İsmâîlağa’nın sitesinde) durdu. Bu mesele şerîat mıdır, değil midir? Bu mesele îtikâd mıdır, değil midir?

Peki biz bu adamın dedik ki (bunu yazanı) buradan çıkarın. Talebelere bu ders veremez. 2 sene bu yazıyı burada sakladınız. Millet de yuttu, hocalar da görmemiş, çıkarttılar mı çıkartmadılar, devâm ediyorlar.

Peki adam bana geldi canlı. Ben **Mahmut Eren**lere hepsini söylüyorum “Sizin medreselerinize talebe verilmez.” Niye? “Râbîta meselesi tarîkat meselesi.”

Sonraki plan ben onu tarîkat ehli ile konuşayım diyorsun. Ben sana şimdi şerîat ile konuşuyorum! Seni şerîat ilgilendiriyor mu ilgilendirmiyor mu? İlgilendiriyor! Müslüman değil misin sen. Ee adam geldi İsmâîlağa’nın külliyesinin mescidinde yanında kaç kişi var.

İş adamı (A. İ.) “Bu konuşmayı duydum” dedi. Amerika’nın göbeğinde de olsa (konusunda) bir de konuşması var **Mahmut Eren**’in, yazı ayrı.

(O arkadaş şöyle anlattı:) “(Ben:) ‘Bu konuşmayı duydum gittim. Hoca efendi! Konuşabilir miyiz?’ (dedim.) ‘Konuşuruz.’ (dedi.) Çünkü adam çok zengin, çok yardım ettiği için böyle ki-birlenip de ‘Hadi lan’ diyemediler ona.

Oturdu mescitte konuştuk, konuştuk bir saat belki sürmüş, o da çok tartışmacı bir çocuk mâşallah yâ bütün hocalardan fazla (mücâdelecî. Ona) ‘Sen okumuş olsaydın ilm-i kelâm, usûlü fı-kıhta kimse seninle baş edemez.’ dedim.

Öyle bir zekî çocuk. Dedim ki diyor en son: ‘Peki bunların Müslüman olma imkânları var, Kur’ân’ı araştırma imkânı var, Kur’ân’ın İngilizcesi var, hadîslerin İngilizcesi her şey var.’

Peki dedi bana: ‘Sen Hristiyanlığı hiç araştırdın mı?’ soruya bak! ‘Şok oldum.’ diyor. ‘Ben niye Hristiyanlığı araştıracağım?!’ (dedim).

‘Peki niye araştırmadın?!’ (dedi.) Ben: ‘Şüphem yok ki dînîmden îmânımdan.’ (dedim.) ‘Peki ya o Hristiyan da kendi dînini hak bildiği için İslâm’ı araştırma lüzûmu hissetmediyse.’ (demez mi?!)’

Bizzât bu **Mahmut Eren**’in kelimeleri! O zaman (buna göre) dünyâda cehenneme gidecek kimse kalmadı, çünkü Budist de kendini haklı biliyor, ineğe tapan da. İslâm’ı niye araştırsın?! İnekten hem süt alıyorum diyor hem de anam olsun ağzı olma-sın, ineğe tapanın işi daha kolay, inek namaz emretmiyor oruç emretmiyor. Sihler mihler Hindûlar ne olacak ondan sonra.

Adama diyorsun ki “Ya o da kendini hak bildiği için İslâm’ı araştırma lüzûmu hissetmediyse o zaman niye cehenneme git-sin?! (Bunu bırak hocayı zerre kadar îmanı olan söyler mi?!). O zaman cehenneme giden kalmadı Amerika’nın göbeğinde de kal-madı, bir yerde de kalmadı Kur’ân ne söylüyor:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾

“Yahûdî olsun, Hristiyan olsun, Ehl-i Kitâb bile olsa İslâm’ı kabûl etmeyen, Rasûlullâh’ı tasdîk etmeyen ve Yahûdîlikten Hristiyanlıktan teberrî etmeyen cehennemde ebedî kalır, hiç **çıkamaz**.” (*el-Beyyine Sûresi:6*) diyor. Ee bu âyetler kime?! Bu âyetin muhâtabı yok (o zaman)!

Bunun üzerine biz bunlara reddiyeler yaptık ve dedik ki “Sen bu lafları demediysen gel, adam burada duruyor, şâhitleriyle berâber, sen böyle dedin.” Gelebildi mi?! Bir buçuk-iki seneye yaklaştı, kürsüden îlân ettim.

Şu anda **Mahmut Eren** kim? Bütün İsmâîlağa medreselerinin başındaki adam. Türkiye genelinde 81 vilâyette teşkilatlanmış, 81 vilâyette paralel yapı kurmuş.

Tabî şu an paralellikten çıktı, çünkü yapının tümünü o ele aldığı için artık paralellikten çıktı. **Efendi Hazretleri** sağ iken paralel yapıydı şimdi adam zâten işgâl etti, esas proje o!

Fikri Hoca vitrin. Onu çek, onu getir, onu götür. Kararları kim veriyor, râbıta bozulması karârı kimden çıktı? **Hasan Efendi** defnedilmeden râbıtanın **Efendi**’ye yapılması yasak kararları kimden çıktı? Hepsi ondan çıktı ve o kararlar uygulandı. Dolayısıyla arka planda ne var? Dinler arası diyalog projeleri var.

2 sene senin sitende böyle bir fetvâ duruyor “Hiçbir gâvur cehenneme girmeyecek!” Ne demek bu yâ?! O demek değil mi yâni?! “İslâm kötü tanıtılmış kardeşim.” (diyorsun).

YouTube, Telegram, Instagram benim elimde değil ki “İsrâîl” yazıyorsun kapatıyor, “Yahûdî” yazıyorsun siteni engelliyor, hepsi onların elinde tabî İslâm’ı kötü tanıtır.

Eee “İslâm’ı kötü tanıdı diye araştırmaya lüzum görmemiş, cehenneme gitmeyecek.” (diyorsun).

Var mı böyle bir din yâ **Allâh Allâh**?! Biz namaz kılıyoruz oruç tutuyoruz 5 yaşından beri **Efendi**’nin yanındayım “Şu günah şu haram.” Canım çıktı, ayaklarım nasır bağladı yâ.

Hâlâ cehenneme gireceğim, îmânsız ölürsem diye ödüm kopuyor. Oradan adam Yahûdî-Hristiyan cehenneme girmiyor yâ. Bu nasıl bir iş yâ, nasıl bir iş?!

Ben 6 şarta inanıyorum, öbürü 2 şart ile (cennete) gidiyor. Gâvura torpil mi var yâ?! **Allâh** gâvura torpil mi yaptı hâşâ da benim haberim yok yâ?! Bunlar bunu yaptı kardeşim!

Öbür teferruâtı saymakla bitiremem ama mesele ben bu işleri kürsüye taşıdım. Çıkışlarımız şerîattır, ilm-i kelâmıdır, îtikattır. Ondan sonra talebe oradan çıktı geldi, kaç tâne talebe geliyor bize devamlı çıkıyor!

(Bir talebe:) “İncîl okuyabilir miyim?” dedi “Okuyabilirsin.” dediler medresede. Geçen gün yine bir talebe geldi “İncîl sipariş verdik medreseye.” dedi. Neymiş? İlm-i kelâm araştırmaları yapıyorlarmış.

Mahmûd Efendi Hazretleri’nden 80 sene 90 sene hizmet etti bu kadar hocalarımızdan biz 50 sene yanında durduk yâ medresede, İncîl bilmem ne getirip araştırma yapılır mı yâ?!

Kur’ân’ı daha bitirmedin, tefsirden haberin yok, hadis bilmiyorsun, bir şey bilmiyorsun, hangi hocayı yetiştirdin de İncîl’i bilmem kıyâs yapıyorsun?!

Fetö’cüler bundan başka ne yapıyordu?! Bunlara biz “Talebe verilmez, yardım edilmez.” diyoruz.

Çünkü neden? İpin ucunun ana merkezde karar mekanizmasının kimin tarafından yönetildiğini ve bugün hâlâ bâzıları bu

meselenin vehâmetini anlayamasalar da bunun nihâyetinde gelecek noktanın **Allâh** muhâfaza tarîkatın bozulmasında kalmayacak yâni.

Mesele amelde kalmayacak, zâten amelde kalmadı. Niye? Bu fetvâ ne yâ?! Bir özür dilendi mi? Yok. “Bu adam çıkarılsın.” (diyoruz.) Çıkarılıyor mu? Çıkarılmıyor. Sen bu görüşü söyledin mi, söylemedin mi? Gel yüzleşelim, geliyor mu? Gelemez.

Çık o zaman de ki “Ben burada yanlış konuştum, bu böyle değildir. İslâm’ı araştırması lâzım, incelemesi lâzım, imkânları var, bu imkânlarını kullanmadan ölen cehennemde ebedî kalır.” Bunu de o zaman.

Biz bunları iki senedir konuşuyoruz çıt yok, ancak “**Cübbeli** iftirâ ediyor, **Cübbeli** şovmen, **Cübbeli** bilmem ne.” (diyorlar.)

Kardeşim ben sana kaşına kirpiğine hakâret ederek konuşmuyorum, sen de bana ilmî konuş. Şâhitlerim, delillerim ile anlatıyorum, sen sâdece hakâret ediyorsun, zâten hakâret etmen neyi gösteriyor? Elinde delîlin olmadığını gösteriyor.

Elinde delîlin olsa benden beter sen de uzun uzun konuşursun, hatipliğin benden fazla. Yâni mesele hak meydanda!

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



**İsmâîlağa'nın Sitesinde İki Sene Duran Yanlış Fetvânın ve
Sonrasında Tam Tersi Şeklinde Değiştirilen Fetvânın Resimleri**

**Eski
Fetvâ**

☰ **İSMAİLAĞA**
Telif ve Araştırma Merkezi🔍

SONUÇ

Özet olarak, İslam'ın ulaşmadığı -veya yanlış ulaştığı- kişiler hiçbir alime göre doğrudan cehenneme gitmeyecektir. Ya doğrudan cennete ya yaratıcıyı aklını kullanarak bulmak suretiyle cennete, ya da ne cennete ne de cehenneme gidecektir. Doğrusunu Allah (azze ve celle) bilir.

**Yeni
Fetvâ**

☰ **İSMAİLAĞA**
Telif ve Araştırma Merkezi🔍

telif.ismailaga.org.tr

Bu ve bunlara benzer nasslar sebebiyle ehl-i fetretin durumu ile alakalı ulema genel olarak 4 görüşe gitmiştir:

1. Ahirette imtihana tâbi tutulup neticesine göre gidecekleri yer belli olacaktır.
2. Onlar ehl-i necâtır (cennetliktir).
3. Akıllarını kullanıp tek olan yaratıcıyı bulurlarsa cennetlik, aksi halde cehennemliktir.
4. Ne cehenneme ne de cennete gideceklerdir. Kul hakları ödendikten sonra toprak olacaklardır.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Cübbeli Ahmet Hoca'nın Bahsettiği Medreseye İncîl Sipariş Edilmesi Husûsunda Şâhitler Çok Olsa da Şimdi Getireceğimiz Delîl Sizlere Yeterli Olacaktır

Mehmet Albayrak: “Selâmün aleyküm. **Abdullâh Hoca**’nın Twitter’ına gelen bâzı eleştiriler hakkında cevap vermek isterim. ‘**Mahmut Eren**’in kursunda İncîl var mı, yok mu?’ sorusu var.

Mahmut Eren’in kursunda okuyan bir arkadaşım var, Geçenlerde berâberdim, masada da 4 kişiydik, aynı kendisine bu soruyu sordum, kendisi de bana evet olduğunu, bâzılarının da onu sipariş verdiğini açıkladı. ‘Neden medresede İncîl var?’ dediğimde bana kâfir bir insan ile konuştuğum zaman onunla iletişime geçtiğim zaman bunları bilmem gerektiğini ve okumam gerektiğini yâni İncîl’in nerede yanlışları olduğuna dâir böyle bir açıklama yaptığını söylüyorum sizlere.

Gerekirse isim de veririz, gerekirse bu duyduklarımı Kur’ân-ı Kerîm’e el basıp lânetleşmeye de hazırım, hani hiç problem yok, tek tek isim de verebilirim ama vermiyoruz teşekkürler.”

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



Muhittin Ödemiş'in Talebesi Olan Bu Şahsın Haram Olan İncîl Okumayı Helâl Göstermesi ve Normalleştirmesi

**Burak Yüksel**
@Burakyuksel571

Kelam ihtisası okuyan birinin İncil okumasında ne gibi bir beis var ?

Bu adamlar Türkiyede gît gide yaygınlaşan Hristiyanlığa ne ile cevap verecek cubbelinin uydurduğu kıssa ve hadisleri mi delil diye anlatsınlar ?

Ahmet trol gördüm ama senin gibisini görmedim gerçekten

**Abdullah Ahmet Hoca** ✓ @abdullahahmethc · 26 Eyl 2024

★ Peygamberimizin ﷺ Hazreti Ömer'in Dinlemesine Dahi İzin Vermediği Tahrif Edilmiş İNCİL Hangi Medreselerin İçine Girdi?

Biz bağcıyı dövme derdinde değil üzüm yeme derdindeyiz... Bir medresede bize göre Rabıta bozulmuş olabilir. Onlara görede yolu bozan biz olabiliriz. Ahirette Daha fazla göster

**Peygamberimizin ﷺ
Hazreti Ömer'in
Dinlemesine Dahi İzin
Vermediği Tahrif
Edilmiş İNCİL Hangi
Medreselerin İçine Girdi?**

0:25

ÖS 7:59 · 26 Eyl 2024 · 15,4 B Görüntüleme

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



HÂTİME (SON SÖZ)

İşte bütün bu delillere dayanarak **İbrâhîm Efendi** (*Selleme-hullâh*) **Hocamız** başta olmak üzere Şûrâ-i Müceddidiyye hocaları ve yetiştirdikleri on binlerce hoca efendi ve **Efendi Hazretlerimiz**'in “Bunların sözü benim sözümdür.” ayrıca “Bunların râzı olduğundan râzıyım, râzı olmadıklarından râzı değilim.” buyurduğu **Peçeli Âişe Hoca Anne, Kumrulu Fâtıme Hoca Anne** ve **Mahmûre** hocalar ve cümlesinin yetiştirdiği on binlerce hoca hanımlar, ilâveten yüz binlerce ihvân-ı kirâm ittifak ile

“**Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'in son şeyh olduğu”,

“Vekillerle yolunun yürüyeceği”,

“Nisbetinin **Hazret-i Mehdî**'ye ulaşacağı”

“Feyizlerin bütün velîlere ondan gelmeye devâm ettiği” husûsunda ittifak etmişlerdir.

Yine **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'in “Benden sonra başvekîli cemâat seçer.” buyruğuna ittibâen başlarına cemâatin emîri olarak **Efendi Hazretlerimiz**'in çok sevdiği, en çok mektubu kendisine yazdığı ve bir mektûbunda:

بو فقيرك وأفندى باباسنك قدس ا... تعالى سره، چوق چوق سو كيلي جيكر پاره سى وحتى
مولى تعالى حضرتلرينك دخی مرضيسى (راضى اولدغى) ومقبولى برادرم ابراهيم،
بو فقير سزك بيوك آدام اولاجغكزى ظن ايدييوردم. أما مولى تعالى حضرتلرى بنم ظنمندن دها
زياده رتبه ويره جكنى آكلادم.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



“Bu fakîrin ve **Efendi Baba**’sının çok çok sevgili ciğer pâresi ve hattâ **Mevlâ Te‘âlâ Hazretleri**’nin dahî merzîsi ve makbûlü birâderim **İbrâhîm**! Bu fakir sizin büyük adam olacağınızı zannediordum ama **Mevlâ Te‘âlâ Hazretleri** benim zannımdan daha ziyâde rütbe vereceğini anladım.” (*Mektûbât-ı Mahmûdiyye, mektûb rakamı: 143; sh: 213*) buyurduğu zâtı emir seçmişlerdir.

1957’de **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**’in vesîlesiyle **Alî Hayder Efendi Hazretleri**’ne intisâb şerefine nâil olmuş hoca efendi kuvvetli hâfız, iyi bir âlim ve ziyâde takvâ sâhibi olmaktan öte **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**’in emr-i bi’l-ma’rûf usûlüne dikkat ile riâyet eden sâlih zatlardan ve ümmetin velîlerindenidir.

Aslen Kayseri Yahyalı’dan olmakla berâber en son vazîfe yaptığı ve seksen ihtilâlinde ağır işkencelere mâruz bırakıldığı Denizli’de uzun yıllar şerîatı ve tarîkatı ihyâ etmesi îtibârı ile “**Denizlili İbrâhîm Efendi**” olarak bilinmektedir ki tevâzuu, insan ilişkileri ve ihvân hizmeti cihetinden **Mahmûd Efendi Hazretlerimiz**’in vekilleri arasında ondan daha kıdemlisi ve fazîletlisi bulunmadığı için bütün ulemâ ve ihvân nezdinde bu seçim kabûl görmüş ve kendisine sahte şeyh arayanlar dışında kimsenin buna îtirâzı olmamıştır.

Nitekim kendisinin: “**Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**’in son şeyh olduğu ve râbıtanın **Hazret-i Mehdî**’ye kadar ona devâm edeceği” şeklindeki beyanları ve bunu **Hasan Efendi Hocamız**’ın vefâtından altı ay kadar önce îlân ettiği geride zikredilmiş olup bunun videosu da mevcuttur.

İlgili içerik
için karekodu
okutabilirsiniz.



İbrâhîm Efendi Hocamız'ın beyânı vechile: “Bu kervan yürüyecektir.” Bu hususta kimse şüphe etmemelidir.

Mühim Bir Duyuru

Bu eserin te'lîf hakkı hiç kimseye âit olmayıp sâdece **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**'nin rûhâniyetine mahsustur, bu yüzden eline geçen herkes çoğaltıp dağıtabilir.

Emeği geçen kadın erkek hoca efendiler bu eserden bâzı şeyleri alıp diğerlerini terk ederek yanlış mânâ çıkaranlara haklarını helâl etmemektedir, ayrıca bunu satarak para kazanmaya yeltenenlere de bedduâ etmektedirler.

Allâh-u Te'âlâ bu eseri okuyup okutanlara, tabedip neşredenlere bu tarikat-ı aliyyeyi muhâfazaya vesîle oldukları için **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'in ve silsile-i meşâyihimizin dünyâda himmetlerini, âhirette şefâatlerini nasîb eylesin. Âmîn!

Yoldan inhirâf edenleri de bir an önce **Mahmûd Efendi** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretlerimiz**'in vasiyetlerine dönmeye muvaffak eylesin, dönüşü ve ıslâhı mukadder olmayanların şerlerine kifâyet eylesin. Âmîn!

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	3
-------------	---

BİRİNCİ BÂB

MAHMÛD EFENDİ (KUDDİSE SİRRUHÛ) HAZRETLERİ’NİN BİZİM SİLSİLEDE SON ŞEYH OLDUĞU VE ŞEYHLİĞİNİN HAZRET-İ MEHDÎ’YE KADAR VEKİLLERİ İLE DEVÂM EDECEĞİ	5
--	----------

- BİRİNCİ FASIL -

- MEDİNE’DE GÖRÜLEN ZUHÛRATTA HASAN EFENDİ VE MUSTAFA EFENDİ İÇİN “VEKİLLER” TÂBİRİ KULLANILMIŞTIR -	5
--	---

2004 Yılıının Sonuna Doğru Ali Hayder Efendi Hazretleri’nin Rûhâniyetine Bir Arzuhâl Yazılır	7-8
---	-----

Bu Arzuhâl Yazısında Geçen “Vekîl Tâyin Edelim” İfâdesinden Hasan Efendi’ye ve Sonrasında Gelenlere Şeyhlik Değil Halîfelik Dahî Çıkmaz	10
---	----

- İKİNCİ FASIL -

- EFENDİ HAZRETLERİ’NİN SON ŞEYH OLDUĞUNUN EN BÜYÜK DELİLİ HASTÂNE VİDEOSUDUR -	12
--	----

Hastânede Çekilen Şu Videoyu İzleyip de Hâlâ Hasan Efendi’yi ve Fikri Doğan’ı Şeyh Kabûl Edenler Efendi Hazretleri’ne İftirâ Attıkları İçin Felâh Bulamayacaklar (19 Ekim 2007).....	12
--	----

Hastânede Efendi Hazretleri’nin “Halîfem Yok” Şeklindeki Sözüne Şâhit Olanların Beyanları.....	12
---	----

1-a) Cübbeli Hocamız Hastânede Yaşananları Şöyle Anlatıyor.....	12
1-b) Cübbeli Ahmet Hoca Bu Husûsu Yeni Konuşmuyor, 2008’de Radyo Programında Gelen Bir Suâle Verdiği Cevapta Şöyle Demiştir	14

2) Muhammed Keskin Hoca Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	15
---	----

3) Şefik Kocaman Hoca Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	16
---	----

İçindekiler

4) (İsmâîlağa Vakfı Eski Başkanı) Mustafa Sultanoğlu Şöyle Anlatıyor	19
5) Mehmet Kaya Şöyle Anlatmaktadır.....	21
6) Resul Bölükbaş Hoca Efendi'nin Torunu Şöyle Anlatmaktadır	22
7) (Hastânede Videoyu Çeken) Hasan Barçın Hoca Efendi Şöyle Anlatmaktadır	23
- ÜÇÜNCÜ FASIL -	
- EFENDİ HAZRETLERİ'NİN SON ŞEYH OLDUĞU VE YERİNE KİMSEYİ BIRAKMADIĞINA DÂİR BEYANLARINA ŞÂHİT OLAN DİĞER BÂZİ İHVÂNIN ŞEHÂDETLERİ -.....	
1) (İrşad Dergisi Mart 2004 Sayısındaki Röportajında) Mustafa Bilici Hoca Efendi Şöyle Anlatmaktadır	24
Yâsîn Alsancak'ın (Mustafa Bilici Hoca Efendi'nin Bu Sözüne) Şâhitliği	25
2) (Kumrulu Medreseleri Hocası Fatma Temir Hoca'nın Babası) Hasan Çelik Efendi Şöyle Anlatmaktadır	25
3) İhsan Kaya Âbi Şöyle Anlatmaktadır	26
4) (Seyfettin İnanç'ın Âbisi) Ahmed İnanç Hoca Efendi Şöyle Anlatmaktadır	28
5) Muhammed İslamoğlu Hoca Efendi, Efendi Hazretleri'nin Kendisinden Sonra Şeyh ve Halife Bırakmadığı Konusundaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	28
6) Selahattin Atamtürk Hoca Efendi, Efendi Hazretleri'nin Kendisinden Sonra Şeyh ve Halife Bırakmadığı Konusundaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	30
7) Hızır Efendi'nin "Efendi Hazretleri Son Şeyhtir, Vazîfeyi Hazret-i Mehdi'ye Teslim Edecek." Dedğine Şâhitlik Edenler	31
A) Veysel Arıkan Hoca, Hızır Efendi'nin "Efendi Hazretleri Son Şeyhtir, Vazîfeyi Hazret-i Mehdi'ye Bırakacak." Dedğine Dâir Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	31
b) Muhammed Yelkenci Hoca Efendi Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	32

İçindekiler

C) Hüseyin Tiryaki Hoca Efendi, Hızır Efendi'nin 1996 Senesinde Katıldığı "Mektûbât" Dersinde Onun "Arkadaşlar Efendi Hazretlerimiz Son Halkadır, 36. Mührü(dür). Bu İş Hazret-i Mehdi'ye Teslim Edilecek." Dedigine Şâhitliğini Şöyle Naklediyor	32
8) Hüseyin Avni Hocamız Efendi Hazretleri'ne Râbıtâ İznini Efendi Babamız'ın Sağlığında Verdiği ve Efendi Hazretleri'nin Halife Bırakmadığı Husûsunda Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	34
Efendi Hazretleri Bana "Halîfem Yok, Vekiller Var." Buyurdu	35
9) İsmâîlağa Eski Bölge Başkanı Ali Haydar Çetintürk Hoca Efendi, Efendi Hazretleri'nin Kendi Yerine Şeyh Bırakmadığına Dâir Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor.....	36
10) Ali Kara Hoca Efendi'nin "Efendi Hazretleri'nin Hazret-i Mehdi'ye Bırakacağı" Hakkındaki Sohbeti	37
11) (Adapazarı İhvânından ve Efendi Hazretlerimiz'in Değerlilerinden Bahattin Arkan'ın Oğlu) Murat Arkan İsimli Bir Kardeşimiz, Efendi Hazretlerimiz'in Râbitanın Vefâtından Sonra da Kendisine Devâm Edeceğini Tasdik Ettiğine Dâir Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	39
12) Hüsâmettin Vanlıoğlu Hoca Efendi, Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'in "Biz Şeyh Yetiştiremiyoruz." Buyurduğuna Dâir Şâhitliğini Şöyle Anlatmaktadır.....	39
13) Şûrâ Heyeti Adına Onların Her Birinin Hazır Bulunduğu Toplantıda Hüsâmeddin Hoca Efendi "Efendi Hazretleri'nin Son Şeyh Olduğu ve Râbitanın Hazret-i Mehdi'ye Kadar Ona Devâm Edeceği" Konusunu Şöyle Açıklamıştır	40
- DÖRDÜNCÜ FASIL -	
- RÂBITANIN MAHMÛD EFENDİ (KUDDİSE SİRRUHÛ) HAZRETLERİ'NE DEVÂM ETMESİ HAKKINDA HOCA EFENDİLERİN ŞÂHİTLİKLERİ -	
46	
Bu Konu Hakkında Muhammed Keskin Hoca Efendi'nin Şâhitliği.....	
48	
İKİNCİ BÂB	
- MAHMÛD EFENDİ HAZRETLERİ'NİN SON ŞEYH OLDUĞUNA İTİRÂZ EDENLERİN DELİL DİYE UYDURDUKLARI SAFSATALARA CEVAPLAR -	
49	

- BİRİNCİ FASIL -

- EFENDİ HAZRETLERİMİZ'İN: “BENDEN SONRA HALÎFE BIRAKMADIM.” VE “RÂBİTA BANA DEVÂM EDECEK.” SÖZLERİNİ “RİSÂLE-İ KUDSİYYE” İLE ÇATIŞTIRANLARA REDDİYE -	49
Cübbeli Ahmet Hoca Bu Hususta Şunları Konuşmuştur	49

-İKİNCİ FASIL -

- “EFENDİ HAZRETLERİ'NDEN SONRA SİLSİLEYE ŞEYHLER YAZMAZSAK TARİKAT KAPANIR.” DİYENLERİN YALANLARINA CEVAPLAR -	56
Mahmûd Efendi Hazretleri Tarîkatı Bitirmedi! “Mülkiyet Hakkı Bende Kalacak.” Buyurdu!	58

ÜÇÜNCÜ BÂB

MAHMÛD EFENDİ HAZRETLERİ'NİN TASARRUFUNUN DEVÂMI HAKKINDAKİ DELİLLER	67
---	-----------

- BİRİNCİ FASIL -

- ÖLMEKLE VELÎLERİN TASARRUFU AZALMAZ BİLAKİS ÇOĞALIR -	67
Bu Kısım Cübbeli Ahmet Hoca'nın “Tarikat-ı Aliyye'de Râbîta-i Celiyye” İsimli Eserinden Alınmıştır	67
Mahmûd Efendi Hazretleri'nin Vefât Etmiş Meşâyihın Tasarrufunun Devâmı Hakkındaki Beyânı	72
Mahmûd Efendi Hazretleri'nin “Ben Vefâtımdan Sonra Daha Çok İş Göreceğim.” Şeklindeki Beyânı	72
b) Muhammed Yelkenci Hoca Efendi Bu Husustaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	72
C) Efendi Hazretleri'ne Senelerce Yakın Hizmet Eden Ahmet Gülsev İsimli Bir Kardeşimiz Bu Husustaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	73
Alî Hayder Efendi Hazretleri'nin “Ben Öldükten Sonra Kabrimin Başını Bırakmayın, Sizi Oradan da Okutacağım.” Sözüne Binâen Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'in İki Sene Kar Kış Demeden Her Gün Yürüyerek Edirnekapı Şehitliğine Gitmesi	74

İçindekiler

a) Mahmûd Efendi Hazretleri'nin Bu Husustaki Beyânı	74
b) Kadir Temir Hoca Efendi Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	74
C) Ahmet Yeter Hoca Bu Husustaki Şâhitliğini Şöyle Anlatmaktadır.....	75
14) Âhirette Olan Velîlerin Tasarrufu Dirilerden Daha Çoktur	75
- İKİNCİ FASIL -	
- MAHMÛD EFENDİ HAZRETLERİ'NİN VEFÂTINDAN SONRA ŞEYHLİĞİNİN DEVÂM ETTİĞİNE DÂİR DELLİLLER -	
Bu Kısım Cübbeli Ahmet Hoca'nın "Mahmûd Efendi Hazretleri'nden Mesmû' Edebî ve İrfânî Şiirler" İsimli Eserinden Alınmıştır	
77	
Birinci Delîl: Mahmûd Efendi (<i>Kuddise Sirruhû</i>) Hazretleri Bu Asrın Müceddididir	77
İkinci Delîl: Mahmûd Efendi (<i>Kuddise Sirruhû</i>) Hazretleri Müceddidlerden Olduğu İçin Bu Yüzyılda Bütün Velîlere Feyizler Ondan Gelmektedir	78
Üçüncü Delîl: Râbıtanın Kendisine Devâm Edeceği Hakkında Mahmûd Efendi (<i>Kuddise Sirruhû</i>) Hazretlerimiz'in Açık Beyânı Vardır	79
Dördüncü Delîl: Mahmûd Efendi Hazretleri'ne Râbıta İznini Alî Hayder Efendi Baba Kendi Sağlığında Vermişti	81
Beşinci Delîl: Mahmûd Efendi (<i>Kuddise Sirruhû</i>) Hazretlerimiz'e Yapılan Râbıtanın Hazret-i Mehdî (<i>Aleyhirridvân</i>)a Kadar Devâm Edeceği.....	82
Altıncı Delîl: "Vefât Etmiş Bir Şeyhe Râbıta Yapan Kimse Nâkıs Kalır." Hükmü Mahmûd Efendi (<i>Kuddise Sirruhû</i>) Hazretleri Gibi Müceddidler Hakkında Geçerli Değildir	83
Yedinci Delîl: Nakşibendî Tarîkatı Üveysîdir, Onun İçin Vefât Etmiş Meşâyıhtan da Diriler Gibi Feyiz Gelir	84
İsmailağacıların "Risâle-i Kudsiyye"den Delil Getirdikleri "Ölmüş Şeyhe Râbıta Yapan Nâkıs Kalır." İddiâsına İlmî Reddiye	87

DÖRDÜCÜ BÂB

İSMÂİLAĞA HEYETİNİN EFENDİ HAZRETLERİ'NDEN SONRA ŞEYH OLARAK İLÂN ETTİKLERİ HASAN EFENDİ VE FİKRİ DOĞAN'IN ŞEYH OLMADIĞINA DÂİR DELİLLER	95
---	----

- BİRİNCİ FASIL -

- HASAN EFENDİ’NİN ŞEYH OLMADIĞI VE KENDİSİNİN DE BUNU İTİRÂF ETTİĞİ VE BUNUN İÇİN KENDİSİNE RÂBİTA YAPTIRMADIĞI -	95
--	----

BİRİNCİ KISIM

BU KONUDAKİ İLMÎ AÇIKLAMALAR.....	95
-----------------------------------	----

Bir Halîfeye veyâ Vekîle Râbîta Yapılabilmesi İçin Kâmil Olan Mürşidinin Ona Bunu Emretmiş Olması Gerekir	95
--	----

Mustafâ İsmet Ğarîbullâh (<i>Kuddise Sirruhû</i>) Hazretleri’nin Beyânına Göre Kendisine Râbîta Yapılabilecek Şeyhte Aranan Kemâl Sifatının İzâhı	96
---	----

İKİNCİ KISIM

HASAN EFENDİ’NİN ŞEYHLİĞİ VE RÂBİTAYI KABÛL ETMEDİĞİNE DÂİR ŞÂHİTLERİN BEYANLARI.....	99
--	----

1) Muhammed İslamoğlu Hoca Efendi, Hasan Efendi’nin Şeyh Olmadığı Konusundaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	99
--	----

2) Selahattin Atamtürk Hoca Efendi, Hasan Efendi’nin Şeyh Olmadığı Konusundaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	99
---	----

3) Hasan Efendi Râbîta Sorusuna Bakın Nasıl Cevap Verdi.....	100
--	-----

4) Kamil Şenocak Hoca Efendi, Cübbeli Hoca Efendi ile Yaptığı Bir Telefon Konuşmasında Hasan Efendi (<i>Rahimehullâh</i>)ın Kendisine Râbîta Yapılmasını Reddettiğine Dâir Şâhitliğini Şöyle Açıklıyor.....	101
---	-----

5) Mehmet Talu Bu Husustaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor.....	103
--	-----

6) Muhammed Fâtiḥ Ustaosmanoğlu Hasan Efendi’ye Râbîta Yapılmadığını Şöyle Açıklıyor	103
---	-----

7) Seyfettin İnanç Hasan Efendi’nin Kendisine Râbîta Yapılmasını Kabûl Etmediğini Şöyle Açıklıyor.....	104
---	-----

8) Râbîta Konusunda İsmâîlağa Heyetinin Hasan Efendi’yi Dinlemediği Hakkında Eski Bölge Başkanı Ahmet Yeter Hoca Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	104
--	-----

9) Âsuman Hoca’nın, Hasan Efendi’nin Kendisine Râbîtaya İzin Vermediğine Dâir Hasan Efendi’nin Kızından Şâhitliği.....	107
---	-----

ÜÇÜNCÜ KISIM

MAHMUT EREN TAYFASI EFENDİ HAZRETLERİMİZ'İN VEFÂTINDAN ON BEŞ SENE KADAR ÖNCE RÂBITAYI HASAN EFENDİ'YE ÇEVİRMEYE KALKMIŞLARDI	108
Bu Husustaki Şâhitlerin Beyanları	108
KUZULUK MESELESİ (EKİM 2007)	108
1) Âdem Şener Hoca Efendi Şöyle Anlatıyor	108
2) Ali Haydar Çetintürk Hoca Efendi, Mahmut Eren'in Hasan Efendi Üzerinden Yürüttüğü Planı Şöyle Anlatıyor	114
3) Şehîd Bayram Ali Öztürk Hoca Efendi, Mahmut Eren'in Şeyhlik Planını Şöyle Deşifre Etmişti	115
Mahmut Eren Hakkında Mârifet Dergisi'nde Yayınlanan Yazı	116
- İKİNCİ FASIL -	
- FİKRİ DOĞAN'IN ŞEYH OLMADIĞININ DELİLLERİ -	117
BİRİNCİ KISIM.....	117
FİKRİ DOĞAN ŞEYH SEÇİLİRKEN YAPILAN HIYÂNETLER....	117
Cübbeli Hoca Fikri Doğan Şeyh Seçilirken Yapılan Hiyânetleri Şöyle Anlatıyor	117
Hasan Efendi'nin Fikri'yi Tâyin Ettiğine Delîliniz Nerede?	124
Mehmet Talu Kendi Koyduğu Şartları Nasıl Bozdu?	124
Fikri'ye İlk Bîat Eden Niçin Mahmut Eren Oldu?	125
Hasan Efendi Zamânında Fiilî Şeyh Ahmet Ustaosmanoğlu İdi	125
İKİNCİ KISIM	130
FİKRİ DOĞAN HAKKINDA EFENDİ HAZRETLERİ'NİN BUNCA KÖTÜLEYİCİ BEYANLARI VARKEN ŞEYHLİĞİ BIRAK VEKİL BİLE OLAMAZ	130
Efendi Hazretleri'nin "Ben Fikri'yi Böyle Bilmezdim." Sözü	131
Fikri Doğan'ın Efendi Hazretleri'nin Selahattin Hoca'yı İmam Tâyin Etmesine İtirâzı ve Efendi Hazretleri ile Alay Etmesi.....	132
Muhammed İslamoğlu Hoca Efendi Şöyle Anlatıyor	133

İçindekiler

Şimdi Yıllarca Efendi Hazretlerimiz'in Yanında Hizmet Etmış Olan Muhammed Şişman'ı Dinleyelim.....	135
Yöneticiye Sormadan “‘Rûhu'l-Furkân'ın Aydınları Veremem.” Diye Efendi Hazretleri'ne İtirâz Eden Adamı Şeyh Yaptılar	136
Fikri Doğan, Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'in: “Resul Hoca'yı Kürsüye Çıkar.” Sözüne Nasıl İtirâz Etti?	137
İsmâîlağa Eski Vakıf Başkanı Mustafa Sultanoğlu'nun Fikri Doğan'ın Mahmûd Efendi Hazretleri'ne Açıkça Muhâlefetlerde Bulunduğu Hakkındaki Şâhitliği	141
“Fikri'de Teveccüh İzni Varmış.” Yalanına Cevap Hakkında Cübbeli Hoca Şöyle Anlatıyor.....	143
Fikri Doğan Efendi Hazretlerimiz'i Yıllarca Ziyârete Gitmedi	143
İsmâîlağa'nın Şeyh İlân Ettiği Fikri Doğan'ın Cübbeli Hoca'ya İftirâsı ve Menzil'e Bağlı Diye Rakip Dükkânın Sâhibi Erdem Efendi'nin Selâmını Almadığı Husûsundaki Ses Kaydı	146
- ÜÇÜNCÜ FASIL -	
- İRŞÂD VAZİFESİNİ ÜSTLENEN ŞEYH EFENDİDE BULUNMASI GEREKEN ŞU SIFATLARIN HASAN EFENDİ'DE VE FİKRİ DOĞAN'DA ESÂMESİ YOKTUR -	
İmâm-ı Şa'rânî (<i>Kuddise Sirruhû</i>) “‘Mevâzinü'l-Kâsırîn” İsimli Eserinde Bu Konu Hakkında Şunları Zikretmiştir	153
İrşâd Vazîfesini Üstlenen Şeyhte Bulunması Gereken Sıfatlar	155
Sahte Şeyhlere Tâbi Olanların Günahı Müteşeyyihlerin Boynundadır	155
Tevbe Etmeleri İçin Sahte Şeyhlere Nasîhat	156
Şeyhlik Postuna Oturanlarda Bulunması Gereken Şartlar	157
BİRİNCİ ŞART	157
İKİNCİ ŞART	157
ÜÇÜNCÜ ŞART	158
DÖRDÜNCÜ ŞART	159

- DÖRDÜNCÜ FASIL -

- HAKSIZ YERE ŞEYHLİK VE VELÎLİK İDDİÂ	
EDENLER İMÂNSIZ ÖLÜRLER -	162
Şeyhlik ve Velîlik İddiâ Etmek İmânsız	
Ölme Sebeplerindendir	162

- BEŞİNCİ FASIL -

- ŞEYHLİK VE HALÎFELİK SIFATLARINA SÂHİP	
OLMAYAN HASAN EFENDİ VE FİKRİ DOĞAN'A	
ŞEYH DİYE BAĞLANANLARIN KÖTÜ HÂLLERİ -	168
Bu Hususta Meşâyih-ı Kirâmın Beyanları	168
Mustafa İsmet Garîbullâh Büyük Şeyh Efendi (<i>Kuddise Sirruhû</i>)	
Hazretleri Fikri Gibi “Sahîh Yed” Olmayan Kimselere Râbıta	
Yapanlardan Feyizlerin Kesileceğini Şöyle Beyân Ediyor	168
Mahmûd Efendi (<i>Kuddise Sirruhû</i>) Hazretlerimiz “Risâle-i	
Kudsiyye Şerhi”nde Bu Hususta Şöyle Buyuruyor	170
Mahmûd Efendi (<i>Kuddise Sirruhû</i>) Hazretlerimiz “Rûhu'l-Furkân	
Tefsîri”nde Bu Konuda Şöyle Buyuruyor	170
FİKRİ DOĞAN'A VE “ŞEYH” DİYE ONA	
BAĞLANANLARA SON SÖZ	171

BEŞİNCİ BÂB

İSMÂÎLAĞA HEYETİ MAHMÛD EFENDİ HAZRETLERİ'NE	
MUHÂLEFET EDİNCE EFENDİ HAZRETLERİ ONLARIN	
YERİNE YENİ BİR “ŞÛRÂ”YA İZİN VERDİ	173

- BİRİNCİ FASIL -

- İSMÂÎLAĞA HEYETİNİN EFENDİ HAZRETLERİ'NE	
MUHÂLEFETLERİNE ÖRNEKLER –	173
İsmâîlağa Heyetinin Efendi Hazretleri'nin Of'ta	
Vekilliği Sâlih Topçu'ya Değil, Tahsin Hoca'ya Vermesine	
Rağmen Of'a Gidip Sâlih'e Vekillik Vermeleri	173
Bu Konu Hakkında Muhammed Keskin	
Hoca Efendi'nin Şâhitliği	173

İçindekiler

Hasan Efendi ve Mustafa Efendi'nin Efendi Hazretleri'nden İmzâ İstediklerinde Red Cevâbı Aldıkları.....	174
Cübbeli Ahmet Hoca Efendi Şöyle Anlatıyor	174
Bu Konu Hakkında 2014 Yılında Mârifet Dergisi'nde Yayınlanan Yazı	175
Efendi Hazretleri'nin İmzâlamadığı Kâğıdı "Toplantıyı İptâl Edin." Buyurduğu Hâlde Başkalarına İmzâlattılar	176
Cübbeli Hoca İmzâ Meselesinde Yaşananları Şöyle Anlatıyor.....	177
Efendi Hazretleri'nin İsmâîlağa Heyetinin Hazırladığı Kâğıtın İptâli Konusunda Recep Hoca'ya İzhâr Ettiği Kerâmeti ve Kalabalık Bir Heyetin Hastâneye Gitmesi	179
Muhammed İslamoğlu Hoca Efendi Şöyle Anlatıyor	179
Ahmet Ustaosmanoğlu Hakkında Efendi Hazretleri'nin Beyanları.....	180
İhsan Kaya'nın Bu Husustaki Şâhitliği	180
Ahmet Hoca, Kayınbirâderi Hüsnü Kılıç'ın "Çarşaf Şart Değil." Sözünü Destekleyince, Mahmûd Efendi (<i>Kuddise Sirruhû</i>) Hazretleri "Benim Öyle Mahdûmum (Oğlum) Yok." Buyurdu.....	181
Yıllarca Efendi Hazretleri'nin Yakın Hizmetinde Bulunmuş Kerim Çoğalmış Kardeşimiz Şöyle Anlatıyor	181
Efendi Hazretleri Oğlu İçin "Bunlar Beni Sevmez." Buyurdu	188
Şimdi Bu Konuyu Şâhidi Olan Mehmet Kaya'dan Dinleyelim.....	188
Efendi Hazretlerimiz'in, Dâmâdının Hatırı İçin Tarîkatı Bozan Oğlu Hakkında Söylediği Ağır Sözler	190
Cübbeli Ahmet Hoca'nın Bu Konudaki Konuşması	190
Heyet Adına Ahmet Ustaosmanoğlu'nun Dışarıda Sarık Sarmakla İlgili Sorusu Üzerine Efendi Hazretlerimiz'in Onları Terk Ettiğini İfâde Eden Sözü.....	191
Heyetin Sarık Konusunda ve "Rûhu'l-Furkân Tefsîri"ni İsmâîlağa'dan Çıkarma Husûsunda Efendi Hazretleri'ne Muhâlefetleri Hakkında Mârifet Dergisi'nde Yayınlanan Yazı.....	193
İsmâîlağa Heyetinin Mâlî İşlerini Yöneten ve Kardeşi Fetö Fırârisi Olan Seyfettin İnanç'ın Efendi Hazretlerimiz'e Muhâlefeti	194

İçindekiler

Seyfettin'in Cübbeli Hoca'dan Râbita Konusunu Duyduğunu İfâdesi ..	194
Seyfettin İnanç'ın Bu Konu Hakkındaki Konuşması.....	194
Seyfettin'in Râbitanın Efendi Hazretleri'ne Devâm Ettiği ve Bunu Kimsenin Değiştiremeyeceğine Dâir Beyânı	195
Seyfettin İnanç'ın Bu Konu Hakkındaki Konuşması	195
Seyfettin'in, Ahmet Hoca'nın Muvâfakatıyla Râbitayı Fikri'ye Çevirdiğinin Beyânı.....	196
Seyfettin İnanç Hakkında Mârifet Dergisi'nde Yayınlanan Yazı	196
Seyfettin İnanç Şöyle Konuşuyor.....	196
İsmâîlağa Heyetindeki Recep Eryiğit'in Efendi Hazretleri'ne Muhâlefeti	197
Cübbeli Hoca Bu Konudaki Şâhitliğini Şöyle Anlatıyor	198
İSMÂÎLAĞA HEYETİNDE BULUNAN ABDULLÂH KILIÇ'IN MAHMÛD EFENDİ HAZRETLERİMİZ'E HAKÂRETLERİ VE HIYÂNETLERİ.....	200
Hüseyin Avni Hoca Efendi'nin Bu Husustaki Şâhitliği	200
Abdullâh Kılıç'ın Nüzûl-i Mesîh'i İnkâr Ederek Küfrünü İzhâr Eden ve Efendi Hazretlerimiz'e “Sapık” Diyen Mustafa Karataş'la Dostluğu ve Onu Efendi Hazretleri'nin Odasına Soktuğu	201
Mustafa Karataş'ın Kâfir Olmasına Sebep Olan Konuşması.....	201
Mustafa Karataş Kâfirlerin Sevap Alacağını Söyleyerek Kâfir Olmuştur	202
Mustafa Karataş'ın Kâfir Olmasına Sebep Olan Bu Husustaki Konuşması.....	202
Mustafa Karataş'ın Mahmûd Efendi Hazretleri Hakkındaki Hakâretvârî Beyanları	203
Mustafa Karataş'ın Bu Konudaki Konuşması.....	203
Cübbeli Ahmet Hoca'nın, Mustafa Karataş'ın Bu Konuşmasına Reddiyesi	206
Abdullâh Kılıç Birçok Bidat Ehlinin Bulunduğu Umad Üyesidir	208
Abdullâh Kılıç'ın Yavuz Selim Câmîi Kürsüsünden Babası Hasan Efendi'ye İftirâsı	210

İçindekiler

Abdullâh Kılıç'ın Babasına İftirâ Ettiği Konuşması.....	211
Mahmud Efendi Hazretlerimiz'in Emriyle Tertîb Edilen Ödül Merâsimini İptal İçin Abdullâh Kılıç ve Ahmet Ustaosmanoğlu'nun Yeni Şafak'a Başvurarak Cübbeli Hoca'yı Provokasyoncu İlan Ettirip, Efendi Hazretlerimiz'in Kandırılarak Otele Getirildiğini Yazdırmaları ve Bunun Üzerine Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'in Cübbeli Hoca'ya Sâhip Çıkıp Yeni Şafak'ın Yalancılığını Açıklaması.....	212
Mahmûd Efendi (<i>Kuddise Sirruhû</i>) Hazretlerimiz'in Bu Husustaki Konuşması.....	214
Sâlih Topçu'nun Abdullâh Kılıç'ı Yalanlayan Konuşması.....	215
Cübbeli Ahmet Hoca Efendi Hazretleri Hayattayken Abdullâh Kılıç'ı Bidat Ehliyle Berâber Olmaması İçin Uyarıyordu.....	216
Cübbeli Hoca'nın Bu Husustaki Konuşması.....	216
Şeyh Adaylarından Olan İsmâîlağa İmamı Sâlih Topçu'nun Vekîl Bile Olmadığı ve 25 Senelik Hocası Resul Hoca'nın Niçin: "Sâlih, Efendi'yi Sevmez." Dediği	218
Cübbeli Ahmet Hoca Efendi Bu Husustaki Şâhitliğini Şöyle Beyân Ediyor.....	218
Muhammed Keskin Hoca Efendi Bu Husustaki Şâhitliğini Şöyle Beyân Ediyor.....	219
SÂLİH TOPÇU EVVELÂ "RÂBİTA EFENDİ HAZRETLERİ'NE DEVÂM EDECEK." DEDİ, SONRA NASIL ÇEVİRDİ?.....	221
Sâlih Topçu'nun Râbitanın Efendi Hazretleri'ne Devâm Edeceği ile İlgili Konuşması	221
Sâlih Topçu'nun "İki Ölü, Bir Diri" Diyerek Rasûlullâh (<i>Sallellâhu Aleyhi ve Sellem</i>) Efendimiz'e ve Şâh-ı Nakşibend (<i>Kuddise Sirruhû</i>) Efendimiz'e Yaptığı Hakâret	223
Sâlih Topçu Bu Hususta Şöyle Demiştir	224
Sâlih Topçu, Mahmûd Efendi Hazretleri'nin Mezarına Ayakkabıyla Basacak Kadar İleri Gitti	224
Mahmûd Efendi Hazretleri'mizin İsmâîlağa Heyetinin Yanlışlarını Görerek Onların Yerine Kendi Sözü Dinleyen Bir Heyet Kurduğu ve Adını "Şûrâ" Olarak Seçtiği Konuşması	226

İçindekiler

İşte O Konuşmada Geçenler.....	227
Ahmet Yeter Hocanın, Heyetin Efendi Hazretlerimiz'in Yolunu Bozdukları Hakkındaki Konuşması	229
İsmâîlağa Eski Vakıf Başkanı Mustafa Sultanoğlu'nun, Mahmûd Efendi Hazretleri'nin Heyetin İşlerinden Râzı Olmadığı Hakkındaki Şâhitliği..	230
Efendi Hazretlerimiz'e Yıllarca Hizmet Eden Hasan Barçın Hoca Efendi'nin İsmâîlağa Heyetinin ve Fikri Doğan'ın Efendi Hazretleri'ne Yaptıkları Muhâlefetlere Dâir Şâhitliği.....	230
İsmâîlağa Heyetini Yöneten Ahmet Ustaosmanoğlu ve Seyfettin İnanç'ın Her Hafta Toplantı Yaptığı Akıl Hocaları İsâ Takış'ın Efendi Hazretlerine Düşmanlığı.....	232
Bu Konu Hakkında Cübbeli Ahmet Hoca'nın Şâhitliği	232
İsmâîlağa Eski Vakıf Başkanı Mustafa Sultanoğlu'nun, Heyetin Akıl Babası İsâ Takış'ın Mahmûd Efendi Hazretleri'ne Düşmanlığı Hakkındaki Şâhitliği.....	235
Şefik Kocaman Hoca Efendi'nin Heyetin Akıl Babası İsâ Takış'ın Mahmûd Efendi Hazretleri'ne Düşmanlığı Hakkında Efendi Hazretleri'nden Duyduğu Sözler	236
İsâ Takış'ın Mahmûd Efendi Hazretleri'ne Düşmanlığı Hakkında 2014 Yılında Mârifet Dergisi'nde Yayınlanan Yazı	237
İsmâîlağa Heyetinin Gençlik Hareketinin Başına Koyduğu ve "İsmâîlağa Kuruluşı" Yazısını Yavuz Selim Gençlik Sitesine Koydurduğu Abdülhalik Ustaosmanoğlu'nun Mahmûd Efendi Hazretleri Hakkındaki Haddi Aşan Beyanları	240
Abdülhalik Ustaosmanoğlu Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'in: "Râbıta Bana Devâm Edecek." Sözüne İtirâz Olarak Şöyle Demıştır	240
Abdülhalik Ustaosmanoğlu, Mahmûd Efendi Hazretlerimiz'in: "Ben Sizi Kabirden de Terbiye Edeceğim." Sözüne Bakın Nasıl İnkâr Ediyor	241
- İKİNCİ FASIL -	
- İSMÂÎLAĞA HEYETİ GİBİ ŞEYHİNE İTİRÂZ EDENLER FELÂH BULAMAZ -	242

İçindekiler

Rasûlüllâh (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem)e Bîat Olduğu Gibi Şeyhe Muhâlefet de Allâh-u Te‘âlâ’ya Rasûlüllâh (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem)e Muhâlefettir	243
Fikri’yi Şeyh Îlân Edenler Ülü’l-Emr Olarak Teslim Oldukları Mahmûd Efendi (Kuddise Sirruhû) Hazretleri’ne Îtâatı Terk Ettiklerinde Ülü’l- Emre Îtâatı ve Bîatı Bozdukları İçin Şerîata Göre Haram İşlemiştirler...	249
Cübbeli Ahmet Hoca Efendi’nin Bu Husustaki Konuşması	249
Mürşide Teslîmiyete Örnek Olarak Mahmûd Efendi (Kuddise Sirruhû) Hazretlerimiz Şeyhi Ali Hayder Efendi (Kuddise Sirruhû) Hazretlerimiz’den Nasıl Korktuğunu Şöyle Anlatıyor	253
Ebû Yezîd el-Bistâmî’nin Mürîdinin Helâk Olması Şerîata Muhâlefetten Değil, Şeyhine Azıcık Muhâlefetten Sebep Oldu	254
İsmâîlağa Heyeti Niçin Felâh Bulamaz!	257
- ÜÇÜNCÜ FASIL -	
- HASAN EFENDİ’NİN BAŞINDA BULUNDUĞU HEYET HANGİ ŞARTLARI İHLÂL EDİNCE EFENDİ HAZRETLERİ HASAN EFENDİ’NİN BAŞVEKİLLİĞİNİ NESH ETTİ? -	259
Efendi Hazretleri Hastânede Hasan Efendi’yi Başvekillikten de Azlettiği Hâlde 20 Ay Boyunca Cübbeli Hoca ve Şûrânın Hocaları Buna Niye Îtirâz Etmedi?	261
“İsmâîlağa Cemâati” Tâbirini Mahmûd Efendi Hazretleri’nin Müritleri Hakkında Kullanmak Hem Vâkıa Bakımından Hem de Tarîkat Açısından Büyük Bir Yanlıştır	262
İSMÂÎLAĞA’YA BAĞLI MEDRESELERE NİÇİN TALEBE VERİLMEZ?	263
Cübbeli Ahmet Hoca Efendi’nin Bu Husustaki Konuşması	263
Cübbeli Ahmet Hoca’nın Bahsettiği Medreseye İncil Sipariş Edilmesi Husûsunda Şâhitler Çok Olsa da Şimdi Getireceğimiz Delil Sizlere Yeterli Olacaktır	270
HÂTİME (SON SÖZ)	272
Mühim Bir Duyuru	274